

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 10. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER
- 10 -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Kur’an’daki En Büyük Vasiyet

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 25.03.1425 Hicri – 14.05.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah’ın kendisini görüp işittiğini, gizli ve saklı hiçbir şeyinin O’ndan gizli kalmadığını, ameliyle dünyada ve ahirette O’na zarar veremeyeceğini bilen kişinin Allah’tan korkması gibi Allah’tan hakkıyla korkun!

Allah’ın kulları! Vasiyetin en yücesi, Alemlerin Rabbi’nin vasiyetidir. Sonra peygamberlerin vasiyeti ve Allah’ın Salih kullarının vasiyetidir. Allah’ın vasiyeti ile kalpler hayat bulur ve ameller arınır. İnsan, Allah’ın vasiyetini yerine getirerek yükselir ve hayat onunla düzene girer. Ebedi nimet yurdundaki sevap artar.

Kur'ân'ı Azim’deki vasiyetlerin en yücesi, En’am Suresi’ndeki şu üç ayettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızkını biz veriyoruz. Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın. Haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın. Düşünesiniz diye Allah size bunları emretti. Rüşd çağına erişinceye kadar**, **yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın. Ölçü ve tartıyı tam adaletle yapın. Biz kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmeyiz. Söylediğiniz zaman da, yakınınız da olsa âdil olun ve Allah'a verdiğiniz sözü tutun. Öğüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir. İşte benim doğru yolum budur; ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak başka yollara uymayın. (Azabından) korunmanız için Allah size böyle tavsiye etmiştir.)** *(6/el-En’am/152-153)*

Vasiyet kesin olarak vurgulanmış emir, üzerinde ittifak sağlanmış ahittir. Yüce bir anlama dikkat çekmek ve yapılması gerektiğini vurgulamaktır. Allah Teâlâ, bu üç ayeti, müşrik Arapların sapıklıklarını, kuruntularını ve hurafelerini, bazı hayvanları, ekinleri ve meyveleri kendilerine haram kılarak Allah’a iftira attıklarını bu ayetlerden sonra zikretmiştir. Birinci ayet; her emir ve yasağın kendisine döndüğü ve her hükmün üzerine bina edildiği yüce aslı, Allah Teâlâ’yı birlemeyi anlatır. Allah’ı birlemeden hiçbir amel fayda vermez.

Sonra Allah Teâlâ’ya şirk koşmanın haramlığını anlatır. Şirk, tevbe etmeden öleni Allah’ın bağışlamayacağı günahtır. Ayet, ailenin temel direkleri, nesillerin sığınağı ve toplumun çekirdeği anne-babaya iyiliği vasiyet eder. Ayet, çocuklara haksızlık yapmayı haram kılar, ümmetin güç kaynağı çocukların haklarını gözetir. Ayet, gizli ve aşikar kötülüklerden men eder. Ta ki temizlik ve iffet yayılsın, erdemlilik korunsun, rezillik yok olsun, haklar ve hürriyetler yok olmasın, haklar ve hürmetler muhafaza edilsin. Ayet, Müslüman toplumun savaşların ve baskınların yıkımından ve kan dökmekten uzak durması için masum cana kıymanın haramlığını ortaya koyar.

(De ki: Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım.) Yani, bu tarafa yönelin ki size, Rabbinizin gerçekten üzerinize neyi haram kıldığını anlatayım. Zanla ve

kuruntuyla değil, Allah'tan bir vahiyle ve O'nun katından gelen bir emirle bunu size bildireyim.

(O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın.) Ne gökte ve ne de yerde, Rabbinizle birlikte bir başkasına dua etmeyin. Allah Teâlâ şöyle buyurur**:(Mescitler kuşkusuz Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte kimseye yalvarma.)** *(72/el-Cin/18)* Ne ibadet olan duada, ne de isteklerinizi dile getiren duada O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Kurban kesmede ve adakta O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Yardım dilemede ve kendisine sığınmada, Rabbinize hiçbir şeyi ortak koşmayın. Tevekkülde, istekte ve korkuda, tavafta O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Haşyet, korku ve ümit, secde ve rükuda, sevgi ve saygıda O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Bilakis, bütün ibadet çeşitleriyle yalnızca Rabbinize ibadet edin.

Bu ayette bütün şirk çeşitlerinden sakındırılması, diğer birçok ayette belirtildiği gibi, bütün ibadet çeşitleriyle Allah'a ibadeti emretmeyi de kapsamaktadır. Sahih-i Müslim'de İbni Mes'ud radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim, Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmadan ölürse cennete girer."**

(Ana babaya iyilik edin.) Yani, sizlere anne-babaya kötülüğü haram kılmış ve onlara iyiliği vasiyet etmiştir. Anne-babaya iyilik, Allah'a isyan olmayan işlerde onlara itaat etmek, onlara ikram etmek, onları sevindirmek, onlara acımak ve yumuşak davranmak, onlarla birlikte olmaktan rahatsızlık duymamak ve onlara katlanmak, onların yararına olan şeyleri yapmak ve onlara güzellikle hitap etmek, hayatta iken ve öldükten sonra onlar için dua etmek, öldükten sonra onlara hediye edilmesi meşru olan salih amelleri işleyerek hediye etmek, onların yakınları ve arkadaşları ile ilişkiyi koparmamaktır.

(Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızkını biz veriyoruz.) Müşrik Araplardan bazıları, kız çocuklarını ar korkusuyla öldürüyordu. Bazıları da erkek çocuğunu, fakirlik korkusuyla öldürüyordu. Allah, bu çirkin adetlerden men etti ve çocukların ve babaların rızkına kendisinin kefil olduğunu bildirdi. Bu noktada yasaklanan şeylerden biri de, geçim darlığı nedeniyle hamileliği önleyici haplar kullanmaktır. Fakat şeri bir zaruret varsa, zaruret miktarınca bu hapları kullanmak caiz olur. Kadın hamileliğe ve emzirmeye her hangi bir sebep dolayısıyla güç yetirememesi ya da yeterli süre geçmeden arka arkaya hamile kalması ve bunun kendisine veya çocuğa zarar vermesi gibi..

(Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın.) Kötülükler; akla ve fıtrata göre çirkinliği büyük ve gerçekte pis olan şeylerdir. Bütün şeriatlar onun haram olduğunda birleşmiştir. Allah Teâlâ, bizzat bazı günahların kötülüğünü ayette bildirmiştir. Şöyle buyurur: **(Zinaya da yaklaşmayın, çünkü o pek çirkindir ve kötü bir yoldur.)** *(17/el-İsra/32)* Ve şöyle buyurur: **(Lût'u da (peygamber olarak) gönderdik. Kavmine dedi ki: "Sizden önce âlemlerden hiç birinin yapmadığı fuhşu mu yapıyorsunuz?)** *(7/el-A'raf/80)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste ise şöyle buyurulur**: "Lut kavminin amelini (Livata) yapan melundur (lanete uğramıştır). Lut kavminin amelini (Livata) yapan melundur (lanete uğramıştır). Lut kavminin amelini (Livata) yapan melundur (lanete uğramıştır)."** Kötülükler

bundan daha kapsamlıdır. Bütün günahlar kötülüktür. Onlara yaklaşmayı yasaklamak, onları işlemeyi yasaklamaktan daha etkilidir. Günaha yaklaşmayı yasaklamak, günaha yol açacak sebepleri ve araçları, günaha giden ilk adımları yasaklamaktır. Günahı hayal ederek zevk almayı ve günahla ilgili kuruntulara dalmayı yasaklamaktır. Çünkü insan nefsi günaha götüren etkenlere ve ilk adımlara teslim olduktan sonra günahın çekiciliğine karşı koyamaz. Bu nedenle şeriat, yabancı kadınla yalnız kalmayı yasaklamıştır. **(Açığına da, gizlisine de.)** Yani Allah Teâlâ, açıkça yapılan ve gizlice yapılan günahları haram kılmıştır. Bunlardan bazıları, azaların görülen amelleridir. Bazıları ise, kibir, haset, kin, hainlik, hilekarlık, münafıklık, Allah'ın sevdiğini sevmemek ve Allah'ın hoşlanmadığını sevmek gibi kalplerin gizli amelleridir.

(Haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın.) Allah'ın haram kıldığı can, Müslümanın, Müslüman yönetici tarafından kendisine güvence verilen kafirin ve kendisine güvence verilmese bile savaş halinde olmayan kafirin canıdır. Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Üç şeyden biri hariç, Müslüman bir kimsenin kanı helal olmaz: Daha önce evlilik yapmış zina eden, cana can, dinini terkedip cemaatten ayrılan."** Yine sahih bir hadiste şöyle buyurulur: **"Kim bir muahid veya zımmi öldürürse cennetin kokusunu alamaz."** Ve şöyle buyurulur: **"Kişi, haram bir kana isabet etmedikçe dininde genişliktedir. Ona bulaşırsa darlığa düşer."**

(Allah size bunları emretti.) Yani, size bu bildirdiklerini muhafaza etmenizi ve onlarla amel etmenizi emretmiştir. **(Düşünesiniz diye.)** Belki yararlı olanı zararlı olandan ayırırsınız. Yararlı olanı bilir, zararlı olanı terk edersiniz. "Düşünesiniz diye" denilmesindeki hikmet şudur: Bu haramların zararı ve kötülüğünü düşünen kimse aklıyla anlayabilir. Şeriat, bu haramların kötülüğünü ve zararlarını ayrıntılı olarak açıklamıştır. Kimin aklı kendisini bu haramlardan alıkoyarsa o kimse gerçekten akıllıdır. Kimin aklı da kendisini bu haramlardan alıkoymazsa, o kimse akılsız sefih biridir. Allah'a şirk koşmaktan; sonra anne-babaya kötülük etmekten, çirkin davranışlarda bulunmaktan ve Allah'ın haram kıldığı cana kıymaktan daha büyük ve çirkin hangi günah ve suç vardır?!

İkinci ayet, Müslümanlar arasındaki karşılıklı merhameti, yardımlaşmayı ve sosyal dayanışmayı, güçsüzleri gözetmeyi anlatarak hakların yenilmesini haram kılar. İkili ilişkilerde vefalı ve adaletli olmayı anlatır. Sevilen kişi hakkında hüküm vermede, şahitlikte ve konuşmada zulüm ve haksızlığı haram kılar ve adaletli olmayı emreder.

(Rüşd çağına erişinceye kadar, **yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın.)** Yani, yetimin malına, ancak kendisi için hayırlı olacak şekilde yaklaşın. Ancak onun malını korumak ve geliştirmek, malını çoğaltmaya çalışmak için yaklaşın. Yetimin malını yiyerek onu yok etmeyin ve eksiltmeyin. Toplum yapısının sağlıklı bir parçası olması için yetimin eğitimi ve güzel bir şekilde yönlendirilmesi daha çok öncelik verilmesi gereken bir iştir. "Rüşd çağına erişinceye kadar" kavlinin anlamı şudur: Büluğa erip olgunlukla ve güzelce tasarrufta bulununcaya kadar… İşte o zaman, kendisine malı verilir.

(Ölçü ve tartıyı tam adaletle yapın.) Yani hakların yenilmesini ve ilişkilerde vefasızlık yapılmasını haram kılmıştır.

(Ölçü ve tartıyı tam adaletle yapın.) Yani eksiltmeden, adaletle ve hakkını vererek… Diğer ölçülerde de bu şekildedir. **(Biz kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmeyiz.)** Yani gücünün yeteceğini… Allah Teâlâ rahmeti gereği, ancak güç yetirilebilecek şeyleri emreder veya yasaklar.

(Söylediğiniz zaman da, âdil olun.) Yani bir şey hakkında hüküm verdiğiniz zaman, şahitlik yaptığınız zaman, aralarını düzeltmek için iki kişinin arasına girdiğiniz zaman, övgüde bulunduğunuz ya da şeri bir gerekçe ile yerdiğiniz zaman adaletli olun. Bu konuda hakka ve adalete bağlı kalın. Kendisi lehine veya aleyhine hüküm verdiğiniz veya şahitlik yaptığınız, ıslah için araya girdiğiniz, övdüğünüz ya da yerdiğiniz akrabanız olsa bile adaletten ayrılmayın.

(Ve Allah'a verdiğiniz sözü tutun.) Allah'ın ahdi; O'nun emri, yasağı ve şeriatıdır. Allah Teâlâ İsrailoğulları'na şöyle buyurur: **(Bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım)** *(2/el-Bakara/40)* Allah'ın ahdi; iki taraf arasında yapılan şeriata uygun ve mübah anlaşmaları ve ahitleri de kapsar. Çünkü Allah bize, bu ahit ve anlaşmaları yerine getirmemizi emreder.

(Öğüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir.) Allah Teâlâ'nın "Öğüt alıp düşünesiniz diye" buyurmasındaki hikmet şudur: İnsan bu vasiyetleri gözetmez ve bunlara uymazsa, bilerek ya da bilmeyerek haram işler. Fakat bunların korunup gözetilmesi gerektiğini hatırlarsa, bu vasiyetleri yerine getirir.

(İşte benim doğru yolum budur; ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak başka yollara uymayın. (Azabından) korunmanız için Allah size böyle tavsiye etmiştir.) Kıraat alimlerinden Nafi' ve ona uyanlar, "ve enne" şeklinde hemzeyi fethalı/üstünlü okumuşlardır. Buna göre ayetin anlamı şöyle olur: Size doğru yoldan çıkmayı ve sağa-sola sapmayı haram kılmıştır. Doğru yola bağlı kalmayı farz kılmıştır. Burada, sebep bildiren "lam" takdir etmek de caizdir. O zaman anlam şöyle olur: Çünkü bu benim dosdoğru yolumdur, bu nedenle ona uyun." Yine kıraat alimlerinden Hamza ve el-Kisai, "ve inne" şeklinde hemzeyi kesralı/esreli okumuştur. Buna göre, bu yeni bir cümle olur ve ayette geçen doğru yol ile, İslam'ın tümü kast edilmiş olur.

"Korunmanız için" ifadesinin kullanılmasındaki hikmet şudur. Doğru yolda kararlılık ancak takva sahipleri için mümkün olur. Vasiyetler hakkındaki bu üç ayetten her bir ayetin, Kur'ân'da ve hadiste bir çok şahidi vardır. Şayet bunları zikredecek olursak söz uzar. Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Kim, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in üzerinde mührü bulunan vasiyetine bakmak isterse, bu ayetleri okusun!"

Allahu ekber! Ne yüce bir vasiyet! Bu vasiyeti yerine getirene ne mutlu! Bu yolun başı dünyada ve sonu cennettedir. Şehvetlerle ve dünya sevgisiyle ya da bid'at, küfür ve münafıklıkla doğru yoldan sapmanın ise başı bu dünyada ve sonu cehennemdedir.

Dünyada şehvetlere ve bedbahtlığa, kabirde kabir karanlığına ve azabına, Kıyamet'te ise cehenneme gark olur.

Hangi Müslüman bu vasiyetlerle amel ederse, Allah onunla birlikte olur ve onu işlerinin en doğrusunda başarılı kılar. O Müslüman kendisine ve diğer insanlara en güzel şekilde iyilikte bulunur. İnsanlara ondan herhangi bir kötülük dokunmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'a itaat edin, Peygamber'e de itaat edin. Kötülüklerden sakının. Eğer yüz çevirirseniz, biliniz ki, Peygamberimiz'e düşen sadece apaçık tebliğdir.)** *(5/el-Maide/92)*

Hakka Dönmek Erdemdir

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 21.05.1425 Hicri – 09.07.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Müslüman kimse İslam topraklarında ve İslam toplumlarında yaşarken toplumuna ve ümmetine karşı bir takım haklara ve görevlere sahiptir. Aynı şekilde onların da ona karşı bir takım hakları ve görevleri vardır. Sonra, başkasının hakkını yerine getirmek, mutlaka gözetilmesi gereken bir iştir. Bu haklara ulaştıracak her şey yapılmalı, onlara zarar verecek her şey de uzaklaştırılmalıdır. Genel itibariyle bu haklar kendisine en yakın insandan başlar ve onlardan daha az değere sahip olmayan diğer insanlara kadar ulaşır. Kendisini küçükken yetiştiren ve büyüdüğünde de kendisini yalnız bırakmayan anne-babasına karşı görevleri vardır. Aynı şekilde eşine, çocuklarına ve arkadaşlarına karşı görevleri vardır. Allah'ın kendisi için yönetici seçtiği idarecilere ve peygamberlerin mirasçıları olan alimlere karşı büyük görevleri de bütün bunlara eklenir. Kişi bunların arasında ne kadar dönüp dolaşırsa dolaşsın, bir görevden diğerine geçer. Fakat şeytanın aldatmaları ve ademoğlunun gafletleri –ki bunlardan arınmış Müslüman neredeyse yoktur- zaman zaman Müslüman'a musallat olur ve ayağını kaydırabilir. Böylece, hedefini şaşırır ve gözlerini tamamen kapatmasa bile, telafisi mümkün olmayan hatalara yol açar. İşte o an bu gibi hatalardan kurtulup hakka dönmeye, hevâ ve hevesleri terketmeye, hedefi ve o hedefe götürecek araçları düzeltmeye ihtiyacı vardır. Bu da; cesaret ve yürek isteyen bir iştir. Geleceği bugüne tercih etmeyi gerektirir. Ademoğlunun hepsi hata eder ve hata edenlerin en hayırlıları hatasından dönenlerdir. Yanlışa düşmek açık bir hatadır, fakat tamamen ayıplanacak bir şey değildir. Çirkin olan ve ayıplanması gereken, hak yolu kendisine apaçık belli olduktan sonra kişinin gurura kapılarak hakka dönmekten kaçınması ve yanlışta ısrar etmesidir. Sonra, cesaretle ve kararlılıkla hatadan dönmek gerçekten övülecek bir durumdur ve hatanın bu dünyadaki kötü sonucundan önce ahiretteki kötü sonucundan kurtulmaktır. Tarih boyunca alimlerin ve müçtehitlerin hatadan dönüşlerini ve hakka dönmeye teşviklerini incelersek, bu cesaretin bir çok örneğini görürüz. Dört mezheb imamından her biri, Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine ters düşen görüşlerinden uzak olduğunu ve o görüşlerden hakkında sahih hadis ve delil bulunan görüşlere döndüğünü vurgular. Onlardam sonrada ümmetin içinde yolunu şaşıran ve hakka ters düşen bazı içtihatlarla ayağı kayan meşhurlar oldu. Sonuçta Allah'tan korkuları, onların cesaretle doğruya dönmelerine ve insanların huzurunda dönüşlerini ilan etmelerine yol açtı. Öyle ki, onların hatadan dönüşleri, hakka bağlılık ve hakka ters düşen şeyden vazgeçme sevinciyle parlayan harflerle yazıldı. Onlardan biri, görüşünden dönmeden önce içtihadında en son noktaya vardığını düşünürdü. Fakat hatasıyla karşılaşıp yanlışını anlayınca, oyun ve eğlence içinde olduğunun farkına varırdı. İmam Malik b. Enes rahimehullah, Abdullah b. Vehb rahimehullah'a şöyle der: "Ey Abdullah!. İnsanları sırtında taşıma! Şayet bir şeyle oynayacaksan, dinin ile oynama!"

Hakka dönüşünü ve hak kervanına katıldığını ilan edenlerin en meşhurlarından biri de, İmam İbni Kuteybe rahimehullah'tır. Dönüşünü ilan etmiş ve yazıya dökmüştür. Ondan sonra; kırk yıl Mutezile mezhebi üzere yaşayan, daha sonra insanların

huzurunda hakka ve delile dönüşünü ilan eden, bunun dışındaki görüşlerden uzak olduğunu bildiren Ebu'l Hasen el-Eş'ari rahimehullah gelir. Aynı şekilde; Ebu'l Meâli el-Cuveyni, Ebu Hamid el-Gazali, Ebu'l Vefâ İbni Akil, İbnu'l Kayyım ve benzeri bir çok alim hatasından dönmüştür. Nefisleri, hatalarını kabul etmelerine ve açıkça ortaya çıktığında hakka dönmeye engel teşkil etmemiştir. Bilakis kendilerini suçlayarak hakka dönmüşlerdir. Çünkü Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ancak hakka yöneltir. İnsanın kişisel görüşü ise, hakkı ifade ediyor olabilir, batılı ifade ediyor olabilir. Sonra onların bu dönüşleri, hiç bir gün onlar için bir ayıp ve eksiklik olmadı. Bilakis onlar için bir yücelik ve menkibe, başarı ve nasip oldu. Çünkü hak, müminin kayıbıdır; nerede bulursa onu alır. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Kişi, şeriatın amacını anlayınca, onu gerçekleştirmek üzere ona ulaştıran en uygun yola koyulmalıdır."

Ey insanlar!.. Bizler bu sözleri söylerken Müslümanların samimiyete ve birbirine nasihat etmeye, hakkı ve doğruyu aramaya, toplumu bir araya getirecek ve toplumun gafleti anında onda açılacak gediği dolduracak şeylerde yardımlaşmaya ihtiyacı olduğunu vurguluyoruz. Bugünlerde İslam ülkelerinin şeriatın haram kıldığı masum insan kanı dökme alanı haline getirilmesi ve bu alanların şahit olduğu yöneticilere ve alimlere başkaldırma, güvenliği bozma ve insanları korkutma olayları ihmal edilemeyecek ve görmezden gelinemeyecek ya da bir takım gerekçeler öne sürülemeyecek derecede tehlikelidir. Daha da ötesi bu kaynayan volkanı kapatmaya ve mümkün olan her yolla akan kanı durdurmaya çalışmak gerekir. Çünkü bu gibi fiiller, hangi gerekçeyle olursa olsun kabul edilemez. Çünkü insaf sahibi birine hak herşeyden daha çok sevimlidir. Sonra bütün bu fiillerden tek kazançlı çıkan, pusuda bekleyen düşmandır. Ayrıca bu tasarrufların ipliği, toplumun güvenliğini bozmak ve kelimenin tam anlamıyla varlığıyla oynamak için düşman tarafından dokunmuştur ve gerçekleştirilmesinde ümmetimize mensup kandırılmış bir takım kimseler kullanılmaktadır. Olayın tehlikesini belirtmek için Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğu yeterlidir: **"Kıyamet günü insanlar arasında hesabı görülecek ilk şey kanlardadır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Dikkat edin!.. Biz; bu mübarek minberin üzerinden, elini bu kirli kaba bulaştırmış herkese sesleniyoruz: Müslümanlar hakkında Allah'tan korkun! Düşüncenizde ve davranışınızda selefin yoluna dönün. Ümmetin Rabbani alimlerinin metoduna sarılın. Bu kabul edilemez olaylara karışanlar iyi bilsinler ki, bu gibi davranışlar zafer gününü geciktirir. Destek verdiğini sanarak attığı taş gerçekte göz çıkarmakta ve avı öldürmemektedir. Samimi bir şekilde dönüş yapın ve tevbe edin. Hakkı kabul edin ve hakkı kabul ettiğinize üzülmeyin. Çünkü doğruyu kabul ettiği için üzülmek, üzülenin kendini aldatması ve Müslümanlar hakkında kötü niyet beslemesi anlamına gelir. Başkasından gelen doğrudan hoşlanmayan ve kendi yanlışına destek veren, Allah'ın onun bildiğini çekip almasından ve hatırladığını ona unutturmasından güvende olmaz. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Allah Teâlâ, sevmediği bir kişiden gelince hakkı reddeden ve sevdiği bir kişiden gelince kabul edeni kötülemiştir. Bu kendilerine buğzedilen ümmetin –yani Yahudilerin- huyudur." Sahabilerden bazısı şöyle der: "Hakkı söyleyen kişiden, hoşlanılmayan biri de olsa, onu al. Batılı söyleyen kişiden, sevilen biri de olsa, batılı alma."

Sorumsuzca davrananlar ve kendilerini ve toplumlarını sonu hoş olmayacak tehlikelere atanlar Allah'tan korksunlar!.. Yöneldikleri işin yanlış yönlerini görmek için basiret gözüyle baksınlar. Bilsinler ki, onların durumunu İbnu'l Kayyım rahimehullah'ın şu sözü en iyi şekilde anlatmaktadır: "Onlar, karanlıkta kalmış ve yolu bulamayan körler gibidir. Elleri ve asaları ile birbirlerine çarparlar. Onları ya kafası gözü kırılmış ya da öldürülmüş görürsün. Belki onlar gibi kör olan başkaları da işitir ve kendilerinden öncekiler gibi karanlığa girerler. Fakat bağırmaları ancak gürültüyü artırır."

Bu karanlık mağaraya giren herkes bilsin ki, korku ve endişenin esiri olacaktır. Bütün genişliğine rağmen dünya ona dar gelecektir. Göğsü daralacak ve her yerde kendisi için gizlenen cezayı bekleyecektir. Bu, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünün tasdikidir. Şöyle buyurur: **"Mü'min, haram bir kana bulaşmadıkça genişliktedir. Haram bir kana bulaşınca, o genişlik yok olur."** Yani güç yetirememe ve yorgunluk yüzünden rahatlığın arkası kesilir ve hareket edemez.

Bütün bunlardan sonra acaba onlar akledecekler mi? Onlardan her biri, küçükken kendisini yetiştirip büyüten, yaptığı çirkin işin ve aykırılığının acısını çeken, üzüntü içindeki anne-babasını düşünmez mi? Kendisinden sonra kaybolup gitmelerinden korktuğu eşini ve çocuklarını düşünmez mi? Kendisi yaşıyor olsa da eşinin dul gibi olduğunu, hâlâ atan bir kalbi olsa da çocuklarının yetim gibi olduğunu hissetmez mi?.. Selef alimlerinden Ebu'z Zinâd Abdullah b. Zekvân'a helal olsun; bunlar gibileri kastederek şöyle der: "Şayet sünnetlere ve Müslümanların yaptığına bağlı kalsalar ve çekişmeyi terketselerdi, kendilerine gelen şüphenin arkasını keser ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in teşvik ettiği ve razı olduğu işe sarılırlardı. Fakat onlar, zahmeti kendilerine yüklenmeyen şeyi yüklendiler ve akıllarına, Allah'ın dininde akıllarının ermeyeceği şeylere bakmayı yüklediler. Gerçekten de akılları ona erişemedi ve geri kaldı. İşte orada çıkmaza düştüler."

Bununla birlikte ey Allah'ın kulları, hakka dönüşte niyetin iyi olması başarıyı getiren ve sıkıntıdan kolaylıkla çıkmayı sağlayan bir faktördür. Bununla birlikte doğru yolda kararlılık göstermek de gerekir. Allah celle celâluhu, hali böyle olana vaatte bulunarak şöyle buyurur. **(Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: Eğer Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, sizden alınandan (fidyeden) daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.)** *(8/el-Enfâl/70)*

Bu alevlenen olaylar ve birbiri ardına gelen musibetler arasında hikmet ve yumuşakbaşlılık, hoşgörü ve bağışlama ön plana çıkmakta, cezalandırma gücü ve kuvvetine rağmen bağışlama elleri uzanmaktadır. Eskiden şöyle denirdi: "Bağışlama, ceza verme gücüne sahip olduğunda yapılır." Bu ülkede yaşayan herkes, kaçakların geri dönmesi için bu ülke yöneticilerinin ilan ettiği değerli affı kutlamalıdır. Bu başarılı girişim, tarihte ilk kez olan bir şey değildir. Bilakis, cezalandırmaya gücü yettiği halle affetme ve hikmet mantığıdır. Bütün bunlarda örnek, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'dir. Mekke'yi fethettiği yıl, Mescid-i Haram'da ayağa kalkarak şöyle buyurur: **"Ey Kureyş topluluğu! Size ne yapacağımı sanıyorsunuz?"** Şöyle derler: "(Sen), değerli bir kardeşsin ve değerli bir kardeşin oğlusun." Şöyle buyurur: **"Ben size Yusuf'un kardeşlerine söylediğini söylüyorum: 'Bugün size kınama yok.' Gidin, sizler serbestsiniz."**

Bunun bir benzerini Ebu Bekr radıyallahu anh, Eş'as b. Kays İslam'dan çıktıktan sonra onu muhasara altına aldığında yapar. Ebu Bekr radıyallahu anh ona eman/güvence önerir. O da adamlarından yetmiş kişiye eman/güvence alır ve kendisi için almaz. Ebu Bekr radıyallahu anh'ın yanına getirilince, Ebu Bekr radıyallahu anh ona şöyle der: "Seni öldüreceğim, senin emanın/güvencen yok." Eş'as şöyle der: "Bana iyilikte bulun ve İslam'a gireyim." Ebu Bekr radıyallahu anh, "Olur" der ve iyilikte bulunur. Yine bunun bir benzerini Halife Mu'temid ala'llah yapmıştır. Zenci başkaldırısının komutanını tevbeye davet eder. Komutanın bazı destekçileri tevbe eder ve halifeden eman/güvence diler. Halife de onlara güvence verir ve ikramda bulunur. Komutanın kendisi ise büyüklenerek eman/güvence istemeyi kabul etmez sonunda kötü bir şekilde öldürülür. Hicri ikinci yüzyılda Endülüs emiri olan Hakem b. Hişam el-Emevi de böyle yapar. Kurtuba halkından bir grup kendisine başkaldırır ve silah çeker. Hakem onlara galip gelir. Sonra genel bir eman/güvence ilan eder. Dönenler döner, öldürülenler öldürülür. Yine bir benzerini Halife Mu'tasım yapar. Babik el-Hurrami'yi kuşattıktan sonra kendisine eman/güvence teklif eder. Fakat Babir kabul etmez ve kaçar. Sonunda yakalanır, başı kesilir ve insanların arasında dolaştırılır.

Kısacası, ey Allah'ın kulları, ceza vermeye gücü yettiği anda bağışlamak, şerefli ve güçlü insanların özelliklerindendir. Şüphesiz bu, aklı olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir fırsattır.

Ey yanlış yapanlar ve gizlenenler! Acele edin!.. Bu girişimi, durumunuzu düzeltme ve hakka dönüş için hareket noktası edinin. **(Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mü'min değilsin" demeyin. Çünkü Allah'ın nezdinde sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken Allah size lütfetti; o halde iyi anlayıp dinleyin. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(4/en-Nisâ/94)*

Kendilerine af sözü verilenler ve Allah Teâlâ'nın **(Ancak, siz kendilerini yenip ele geçirmeden önce tevbe edenler müstesnâ; biliniz ki, Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edendir.)** *(5/el-Mâide/34)* kavliyle dünya ve ahirette bağışlanma vaat ettikleri kervanına katılmakta acele edin.

Sonra; insanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Ümmetin Düşünce Güvenliğinin Korunması Zaruridir

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys
Mekke, 06.06.1425 Hicri – 23.07.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Kendi nefsime ve sizlere, Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Takvâ, doğruların yoludur ve Rabb'in rızasına ulaştıracak en hayırlı azıktır. Bu nedenle, Kıyamet günü için takvâ ile kendinize azık edinin. Tükenmeden önce ömrün günlerini değerlendirin. Takvâyı gerçekleştirmek için ciddi bir şekilde çalışın. Sapıklık ve bozgunculuk ehlinin metotlarından, batıl ve inat ehlinin yollarından sakının. Böylece, nimetleri herkese görünen bir cennete girin.

Ey Müslümanlar!.. Arka arkaya gelen olaylar ve hızlı değişimler arasında, felaketlerin ve yeni gelişmelerin getirileri, tezlerin ve yorumların çokluğu karşısında duyarlı insan şer'i bakış açısının, kainat kurallarına bakmanın, tarih ve uygarlığı tamamıyla gözden geçirmenin eksikliğini hisseder. Bunun sonucu ayakların kaydığını, kalemlerin saçmaladığını, anlayışların saptığını, Müslümanlardan bir çoğunun şakınlığa düştüğünü ve bir çok medya mensubunun ve fikir adamının kağıtları birbirine karıştırdığını görür. Bu durum, tek bir ümmetin tek bir dini otoritesi olmasının önemini vurgulamaktadır. Doğru inanç ve sağlıklı metot üzere hedeflerini gerçekleştirmede, ümmetin büyük çıkarlarıyla ve şeriatın yüce maksatlarıyla ilgilenmede dengeli bir bakış ve yüksek bir diyalog üslubuyla bu otoriteye dayanmalıdır. **(Halbuki onu peygambere ve aralarında yetkili kimselere götürselerdi, onlardan sonuç çıkarmaya gücü yetenler, onu anlarlardı.)** *(4/en-Nisâ/83)*

Ey Müslümanlar topluluğu!.. İslam Ümmeti'nin bugün hızlı değişimlerle karşı karşıya olduğunun herkes farkındadır. Bu değişimler tehlike sinyallerinin artmasına neden olmuştur.Bu değişimlerle birlikte İslam Ümmeti kendisini, hangi konumda olduğunu ve haritasında yerinin ne olduğunu bilmediği bir yeni dünya düzeni önünde bulmuştur. Bu değişimlerle birlikte Müslümanların kutsal mekanlarının ve mübarek topraklarının haykırışları, Filistin'in inlemeleri ve Mescid-i Aksâ'nın yardım çağrıları karanlık tünellerde kaybolup gitme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. Fırat topraklarının üzüntü ve kederi, güvenlik yokluğu ve hakların kaybolması arasında boğazda düğümlenen bir hırıltı haline gelmiştir. Azgın siyonistlerin terörü, Büyük İsrail Devleti'ni kurma rüyasıyla ilk kıblemize karşı entrikalarını uygulamaya cüret etmektedir. Irkçılık kültürünü ve halklar arasında kin ve nefret dilini alevlendirmek için ırkçılık duvarının inşasına devam etmektedir.

Ümmetin değerlerine ve varlığına yönelik kötü niyetli saldırılar yüzünü göstermiştir. Arap Yarımadası bile kışkırtma faaliyetlerinden ve hedef ilan edilmekten kurtulamamıştır. Bazı mensupları kandırılmış ve kendileriyle şiddet ve terör eylemleri, aşırılık ve tekfir metotları gerçekleştirilen birer alet haline gelmişlerdir. Bir diğerleri ise batılılaşma çekici ve globalleşme örsü arasında tefrit içerisinde, sahip oldukları fikri ve kültürel kompleksin miktarını ortaya koyan bir hayat yaşamaktadır. Bununla birlikte şeriatı müzayedede şaşırtıcı bir cürete, ümmetin inancını ve tarihi çağrısını kabullenmemekten ve körükörüne taklitten kaynaklanan düşünce sahtekarlığına sahiptirler. Aşırı bir kompleksle başkalarının düşüncesinin peşinde

sürüklenmektedirler. Toplumun kimliğini yok etmeye, fikri altyapısını ve sosyal düzenini değiştirmeye, şer'i eğitim sistemini ve hayır faaliyetlerini yaralamaya, kadın ve örtünme konusuyla oynamaya yönelik hızlı çalışmalar da bütün bunları takip etmektedir. Sanki onlar bu gibi konuların vasileri ve savunucularıdır. Oysa onlar bu konuların ilacı değil, bilakis hastalığıdır. Bunları, ümmeti inancından ve düşüncesinden soyutlamak, batılılaşma projeleri ve aydınlanma tezleriyle toplumun seçkin yapısını bozmak için araç edinmişlerdir. Bu proje ve tezlerle aslında ümmetin sabit değerlerine ve şer'i kültürüne darbe vurmak istenmektedir. Bu olay, bu çağda ortaya çıkmış yeni bir şey değildir. Abdullah ibni Ubeyy'in torunları (Allah onlara hak ettikleri cezayı versin) her zaman ortaya çıkmakta ve her çağda aynı elbiseyi giymektedirler. Kalıpları farklı farklı olsa da, ümmetin inancını yaralama ve ümmet gemisini batırma noktasında kalpleri birdir. **((Ey Muhammed!) Eğer biz dileseydik onları sana gösterirdik. Sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki, sen onları sözlerinin üslubundan da tanırsın. Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.)** *(47/Muhammed/30)*

İslam Ümmeti!..Şüphesiz şu an en çok korkulan şey, gelecek aşamada dini ve şer'i değerler üzerine çetin bir savaşın yaşanmasıdır. Maskeler düşecek ve onların kültürlerinin ve köklerinin gerçekte ne olduğu ortaya çıkacaktır. Aynı şekilde bozgunculuğu ıslah ve tahribatı şehadet ve cihad sayan aşırılığın ve karşı aşırılığın, İslam Ümmeti'nin gemisini batırmak için pusuda bekleyen düşmanlara alet olması, fikri ve sosyal projelerinin pazarlanmasına, ümmetin karar ve etki merkezlerine sızmalarına yol açmasıdır. **(Hem onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın." denildiğinde: "Biz ancak ıslah edicileriz." derler. İyi bilin ki, onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar.)** *(2/el-Bakara/11-12)*

Bu nedenle bu iki grubun yollarını ve yönelimlerini ortaya çıkarmak ve araştırmalarla gözlemlemek gelecek nesillerden şüpheyi giderecek ve ifrat veya tefrit yoluyla gelecek nesilleri tahrip etmeye çalışanlara karşı ölçülü düşüncenin korunmasını sağlayacaktır. Bu durum; ilmi ve şer'i cihetlerle medya ve güvcenlik kesiminin ülkemizi ve inancımızı, güvenliğimizi ve ekonomimizi hedef alan düşmanlığına karşı koymak üzere işbirliği yaparak düşünce güvenliğini korumalarının zaruri olduğunu vurgulamaktadır. Her iki terörün ve aşırılığın kaynakları kurutulmalıdır. Bu sadece ilmi ve medyatik bir uğraş değildir. Bilakis; fitne dalgalarına karşı ümmet gemisini koruyan ve güvenli sahillere ulaşmasını sağlayan önceliklerden ve zaruri görevlerdendir. **(Suçluların tuttuğu yol açığa çıksın diye, âyetleri işte böyle genişçe açıklıyoruz.)** *(6/el-En'âm/55)*

İman kardeşleri!.. Bu durum karşısında ortaya atılması gereken soru şudur: Bu aşamanın olumsuzluklarını nasıl aşar, imar ve bina faaliyetlerine yeniden nasıl döneriz? İnsanlar içerisinden çıkarılan en hayırlı ümmet değil miyiz? Alemlere şahit olan ümmet değil miyiz? Zafer ve hükümranlık vaat edilen ümmet değil miyiz? Bu şer'i gerçeklerin pratiğe dönüşmesinin zamanı gelmedi mi? Bizler başarısızlık ve yıkılma nedir bilmeyen, ümitsizliğe ve çaresizliğe kapılmayan, çabucak ayağa kalkan ve yükselen bir ümmetiz. Bu gerçeğin farkına varıp Allah'a ve yardımının yakın olduğuna güvenimizi tazelemeli, sonra kendimize güvenimizi yeniden kazanmalı, ümit ve iyimserlik duyguları yaymalı, doğruluk ve dengelilik ile donanmalıyız ki,

ümmetimizi neredeyse uygarlık dairesinin dışına savuracak kayboluş aşamasından çıkalım. Böylece dağınıklık giderilsin, saflar düzene girsin ve kendisinden çeşitli kollar çıksa bile İslam Ümmeti tek vücut olsun. Büyük güçlerin ve kütlelerin var olduğu bir zamanda bu kollar çekişimeye değil yardımlaşma ve dayanışmaya, sahip olunan enerjinin kullanımına ve güçlerin geliştirilmesine tahsis edilsin. Genelde ümmetin gücü ve özelde gençlerin gücü bir araya toplansın ve gayretleri, ülkelerin ve insanların yararına en güzel şekilde değerlendirilsin.

Ümmetin bir araya getiren olmadan darmadağınık kalmasına, fitne alanlarında gelişigüzel dolanmasına ve sıkıntılara dalmasına, maharetli kaptanlara ve hatta sağlam bir gemiye sahip olmadan dalgalı denizlere açılmasına kimse razı olmazken, nasıl olur da Allah'ın birlik ve bütünlük emrettiği ümmetin hali böyle olur?!. Bizler kardeşlik ve bütünlük, yardımlaşma ve dayanışma ümmeti iken, safların düzenlenmesini ve birlikte hareketi engelleyen nedir? Biz, realiteyi göz önünde bulunduran ve sorunları şeriatın maksatlarına ve geçerli ölçülere göre çözmeyi hedefleyen şer'i bakış açısından hareketle, teori aşamasından uygulama aşamasına geçmek istiyoruz. Teferruatta anlaşmazlığa düşse bile genel kaidelerde ve asıllarda birleşen, kullanılan araçlar ve içtihatlar farklı farklı da olsa sabit değerlerle ve sonuçlarla ilgilenen bir otorite oluşturmak doğru bir çıkış ve yararlı bir çözümdür. Kişisel görüşlerin, şaz fetvaların ve tek taraflı görüşlerin öne çıkmasına engel olur. Medya organları aracılığıyla şeriat konularında konuşan ve yeterliliği olmadığı halde helal ve haram konularına dalan bilgisiz insanların, ümmeti parçalanmaya ve acizliğe sürükleyen görüşlerini ortadan kaldırır. Ümmet için, İslami yönetim ve alimlerden oluşan muteber bir otoriteye sığınmaktan başka birleşme yolu yoktur. Din için ve Allah için, fert fert ve topluca ayağa kalkmak gerekir. Sonra; bedenlerden önce kalplerin birleşmesiyle, ıslah yolları üzerinde düşünmek gerekir. Rüzgarlar onları eğememeli ve fırtınalar onları sarsamamalıdır. Bilakis kökleri üzerinde ayağa kalkmalı ve Rabbinin izniyle her zaman meyvesini vermelidir.

Ey duyarlı Müslüman!.. Ey muvahhid kul!.. Ey Müslüman liderler!.. Ey samimi alimler, dürüst davetçiler ve salih gençler!.. Allah'ın dinine yardım için bir an önce alt yapıyı oluşturmak ve köşe taşını yerleştirmek için hepbirlikte çaba sarfedelim. Güç ve kuvvetimizin ancak Allah ile olduğunun bilincine vararak O'nun kurallarına sarılalım. O bize yeter ve O ne güzel vekildir. Ancak O'nun hidayeti ile gayemize ulaşabiliriz ve ancak O'nun yardımıyla hedeflediğimiz şeyleri gerçekleştirebiliriz. Ancak O'nun dinini güçlendirerek, haramları noktasında duyarlı davranarak, şeriatını hakim kılarak ve davetçilerini savunarak sıkıntılardan ve musibetlerden kurtulabiliriz. Bugünden sonra çekişme ve çatışmanın ötesinde taraf tutmaya ve ayrılığa dahi yer olmamalıdır. Müslümanların birliğine muhalefet etmek, taraf tutma ve hizipçilik gibi dar görüşlerden yola çıkmak, kendini beğenmek ve başkalarını tutarsız görmek kesinlikle başarısızlığa götürür.

Ümmetin her kesimine ve toplumun her tabakasına düşen görev, dinine ve inancına bağlılıkta, ülkesine ve vatanına karşı duyarlılıkta samimi olmaktır. İşin daha fazla yüke ve medya üslûbuna tahammül edecek hali kalmamıştır. Yine, dışarıdan gelen her türlü fikre ve değersiz metoda göz yumacak ve hoşgörü gösterecek mecal kalmamıştır.

Biz herkesi kendi yerinde ve branşında; camide, ailede, okulda, medyada ve eğitim öğretim müesseselerinde inancına hizmet etmede ve ülkesini savunmada dar hizipçilik çıkarlarından ve sınırlı kişisel kazançlardan uzak durarak samimi olmaya çağırıyoruz. Maksatlarımızı, dillerimizi ve kalemlerimizi bazı gazete ve televizyonlarda, internet sitelerinde ve çıkar lobilerinde kullanılan değersiz üsluplardan arındırmalıyız. Şüphesiz; öncelikle Allah'a, ikinci olarak yöneticilere, üçüncü olarak halkımıza, dördüncü olarak İslam Ümmeti'ne ve beşinci olarak da uygarlığımızı ve dinimizin güzelliklerini bekleyen tüm dünya toplumlarına karşı samimi olmaktan başka çıkar yol yoktur. **(Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(12/Yusuf/21)* **(Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmeye çalışıyorum. Muvaffakiyetim de ancak Allah'ın yardımı ile olacaktır. Ben yalnızca O'na dayandım ve ancak O'na döneceğim.)** *(11/Hûd/88)*

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. **(Öyle bir günden korkunuz ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazancı tamamıyla ödenecek ve hiç kimse haksızlığa uğramayacaktır.)** *(2/el-Bakara/281)* Bilin ki sözlerin en hayırlısı,Allah'ın Kitabı'dır. Yolların en hayırlısı, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Her sonradan uydurulan bid'at ve her bid'at sapıklıktır. Cemaate sarılın, çünkü Allah'ın eli cemaat ile birliktedir. Kim cemaatten ayrılırsa, cehenneme ayrılır.

Ey kardeşler!.. Ülkemizin üzerine çöken fitne bulutları Allah'a hamdolsun dağılmaya ve fitnenin simgeleri sonbahar yaprağı gibi düşmeye başlamıştır. Belanın ortadan kalkıp nimetlerin yenilenmesiyle birlikte bu nimetleri veren Allah'a şükredelim. Dini metinleri iyi anlayalım. Kınama ve reddetme aşamasından diyalog ve çalışma için plan ve proje aşamasına geçmek üzere samimiyetle ve kararlılıkla nefis muhasebesi yapalım ki, mümin bir delikten iki kez sokulmasın.

İslam Ümmeti duygular ve infiallere değil, sahabilerin ve selef-i salihin anlayışına uygun şer'i siyaseti anlamaya ne kadar da muhtaçtır. Bununla birlikte naslar tamamıyla ele alınmalı ve şer'i ıstılahlar selef-i salihin anlayışına uygun tanımlanmalıdır. Aşırı hamasetin ve çocukça duygusallığın bizi yanlış anlamaya, heva ve heveslere göre görüş belirlemeye ve tavır almaya sürüklemesine izin vermemeliyiz.

Batı düşüncesini benimsemiş olanlara ve tekfir düşüncesini benimsemiş olanlar; her iki grup da kendine gelsin ve alimlerin sözünü dinlesin. Bu, insanın belirli bir fikre veya görüşe esir olup kalmasından daha iyidir. Bilsinler ki hatadan dönmek övülecek bir davranıştır. Tarihin ilk dönemlerinden beri ilim ve fazilet sahibi insanlar bu yolu seçmişken, onlardan daha sonra gelenler neden bu yolu seçmesin?!. Şiddet veya batılılaştırma kültürünü yol edinen, sonra karanlık bir tünele giren ve sonu hüsran olan, daha sonra düşüncesindeki bozukluk ve metodundaki sapma için pişmanlık belirten ve dönüş yapan cemaatlerden ibret almayacak mıyız?.. Allah'ın diğer ülkelerde olmayan bir takım özellikler bağışladığı ülkemizde, acı sonucunu başka ülkelerde gördüğümüz facialar ve trajediler mi üreteceğiz? Mutlu kimse, başkasından ibret alan kimse değil midir?..

Biz bu mübarek ve evrensel minberden, hâlâ bu sapık fikirlere ilgi duyanlara ya da onlara karşı sessiz kalanlara şunu hatırlatırız: Dinleri, ümmetleri ve ülkelerine karşı nasıl büyük bir suç işlediklerini bilmelerini hatırlatırız. Bu gibi geneli ilgilendiren tehlikeli konularda kişinin kendi görüşüne şüpheyle yaklaşması ve hatadan dönmesi büyük bir zarurettir. Allah'ya yemin olsun ki, başkaları ne derse desin, Müslüman'ın hakka dönüş yapması, yarın Allah'ın huzuruna eline bulaşmış haram kanla çıkmasından daha hayırlıdır. Yöneticiler, aftan yararlanma ve dönüş yapma için yeterli fırsatı tanımışlardır. Affetmek, tarih boyunca büyük insanların menkibelerinden biri olmuştur. Bu aftan yararlananlanıp dönüş yapanları övmemiz ve desteklememiz, bağışlanması ve güvenlikte olması için aracı olmamız gerekir. Büyüklenip sapıklıkta ısrar edenlere gelince, o ancak kendine, ailesine ve toplumuna kıymıştır. Büyüklenerek haktan yüz çevirmesinin ve batılda ısrar etmesinin kötü sonucunu görecek ve pişmanlığın fayda vermeyeceği anda pişman olacaktır. **((Bu da) yeryüzünde bir kibirlenme ve bir suikast düzenidir. Halbuki fena düzen ancak sahibinin başına geçer. O halde öncekilerin kanunundan başka ne gözetiyorlar? Sen Allah'ın sünnetinde asla bir değişme bulamazsın. Sen Allah'ın sünnetinde asla bir başkalaşma da bulamazsın.)** *(/Fâtır/43)*

Ümidimiz gençlerimizdedir ve onlar, Allah'a hamdolsun, gurur kaynağımızdır. Onlardan beklediğimiz adımlarını atacakları yere iyice bakmaları ve kim olursa olsun, kışkırtıcılık yapanlara karşı dikkatli olmalarıdır.

Harameyn-i Şerifeyn Ülkesi (Allah onu korusun) daima huzur ve güvenlik, hayır ve selamet içinde, fitnelerden ve musibetlerden uzak bir şekilde yaşasın. Bu Allah için zor bir şey değildir.

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyete yol gösterene (Allah'ın Rasulü'ne) salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

İslam'da Orta Yollu Olma Anlayışı

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 13.06.1425 Hicri – 30.07.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i Imrân/102)*

(Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun.) Yani; emirlerini yerine getirerek ve yasaklarından sakınarak kendinizle O'nun azabı arasına bir perde koyun. **(Ancak Müslümanlar olarak can verin.)** Emrinde ve yasağında O'na teslim olun. Şeriatına ve hükmüne razı olun. Kim takvâ ile İslam'a bağlanırsa, dünya ve ahirette kazançlı çıkar. Kimin takvası az olursa, şehvet bataklığına düşer. Kim Allah'a teslim olmazsa, şüphe denizinde yolunu kaybeder.

Ey Mü'minler!.. Allah, insanları kendisine ibadet etsinler diye yaratmıştır. Kendisini birlesinler diye onları yeryüzüne yerleştirmiş ve onlara peygamberler göndermiştir. Her ümmete kendi hallerine uygun kurallar koymuştur. Allah Teâlâ, Yahudiler hakkında şunu bildirir: **(Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sırtlarında, yahut bağırsaklarında bulunan, ya da kemiğe karışan yağlar dışında, sığır ve koyunun da, yağlarını onlara haram ettik. Saldırganlıkları yüzünden onları böyle cezalandırdık. Biz elbette doğru söyleyenleriz.)** *(6/el-En'âm/146)* İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Yani; bu daraltmayı onlara, emrimize karşı geldikleri ve azgınlıklarına ceza olarak yaptık. Allah Teâlâ'nın şu kavlinde olduğu gibi: **(Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları sebebiyle daha önce kendilerine helal kılınan temiz şeyleri haram kıldık.)** *(4/en-Nisâ/160)* **(Biz elbette doğru söyleyenleriz.)** Yani; onlara verdiğimiz cezada adaletliyiz."

Sonra; Allah Teâlâ, şeriatları Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği ve daha önceki şeriatların hükmünü kaldıran İslam şeriatı ile sonlandırmıştır. Allah onu dinlerin en sonuncusu kılmıştır. İslam şeriatı düzenlerin en mükemmelini, tüm insanlık için en güzelini ve en doğrusunu getirmiştir. **(Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâmı beğendim.)** *(5/el-Mâide/3)*

Bu Muhammedi şeriatın en belirgin özelliklerinden biri de dengelilik ve itidaldir. Yararların elde edilmesi ve zararların defedilmesi, kolaylık sağlama ve meşakkat vermeme üzerine bina edilmiş olmasıdır. **(Dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır.)** *(22/el-Hacc/78)* **(Allah size kolaylık diler zorluk dilemez.)** *(2/el-Bakara/185)* Allah'ın rahmetinin kapsadığı Ehli Kitap'tan kimseler vasfedilirken şöyle buyurulur: **(Onlar ki, o ümmî peygambere uyarlar, yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılmış bulacakları o peygambere uyup, onun izinden giderler ki o, onlara iyiyi emreder ve onları kötülüklerden alıkoyar, temiz ve hoş şeyleri kendilerine helâl kılar, murdar ve kötü şeyleri de üzerlerine haram kılar, sırtlarından ağır yükleri indirir, üzerlerindeki bağları ve zincirleri kırar atar.)** *(7/el-A'râf/157)* Yani; kolaylık, hoşgörü

ve yumuşaklık getirmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Muaz radıyallahu anh ve Ebu Musa El-Eş'ari radıyallahu anh'ı Yemen'e yönetici olarak gönderdiğinde onlara şöyle buyurur: **"Kolaylaştırın ve zorlaştırmayın, müjdeleyin ve nefret ettirmeyin, birbirinizle uyum sağlayın ve anlaşmazlığa düşmeyin."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinden Ebu Berze El-Eslemi radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e arkadaşlık ettim ve kolaylaştırmasına şahit oldum. Bizden önceki ümmetlerin şeriatlarında kendileri için darlık vardı. Allah bu ümmetin işlerini genişletti ve onlar için kolaylaştırdı."

Bu ve benzeri ilkelerle bu ümmet orta yollu ümmet olmuştur. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Ve işte sizi böyle orta yollu bir ümmet kıldık.)** (2/el-Bakara/143) Kurtubi radıyallahu anh ve diğer bazı tefsir alimleri şöyle der: Yani; adaletli ve hayırlı. Orta, hayırlı ve en iyi olandır. Şöyle denir: Kureyş, nesep ve yurt bakımından Arapların en ortasıdır. Yani, en hayırlısı ve en üstünüdür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, kavminde orta yani nesep bakımından en şereflileri idi."

Allah'ın kulları!.. Allah bu ümmeti orta yollu kılarak, şeriatların en mükemmeli, metotların en doğrusu ve yolların en belirgini ile onlara ayrıcalık bağışlamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sizi o seçmiş, babanız İbrahim'in yolu olan dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır. Daha önce ve Kur'ân'da, Peygamberin size şahid olması, sizin de insanlara şahit olmanız için, size Müslüman adını veren O'dur.)** *(22/el-Hacc/78)*

Ey Müslümanlar!.. Niçin dindeki ve şeriattaki orta yolluluktan ve hoşgörüden bahsediyoruz? Çünkü kalplerin kabul ettiği ve ayakların kaydığı, dillere dolanan ve bazı grupların arzularına uygun fitneler oldu. Bu fitnelerin sonuçları görüşlerin ve düşüncelerin dengesini kaybetmesi olmuştur. Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Çünkü karanlık, ışık söndüğü anda yayılır. Bu nedenle ilim ehline düşen görev, Müslümanları bilgilendirmek ve şeriatın maksatlarını insanların heva ve heveslerine göre değil Allah'ın istediği şekilde açıklamaktır. Bununla birlikte biz, hevâ ve heves ehlinden, kalpleri hastalıkla dolu olanlardan çektiğimiz kadar ikna konusunda sorun çekmemekteyiz. Ümmeti batılılaşma bataklığına sürüklemekte, sabit değerlerine ve temellerine saldırarak dininden uzaklaştırmaktadırlar. Hatta ilmi olmayanlar bizzat dini diledikleri gibi yorumlamaya ve arzularına göre şekillendirmeye dahi cüret etmektedir. Mürcie'nin dinin farzlarını eksiltmesini de geçmişlerdir. Alemlerin Rabbi'nin sınırlarını değiştirmeye yeltenmektedirler. Aynı şekilde ümmetin; ayetleri parçalara ayıran, nasları kısaltan ve kendi özel görüşünü uygulayanlarla başı derde girmiştir. Böylece kanlar dökülmüş, mallar ve mülkler telef edilmiş, güvenlik içinde yaşayan insanlar korkutulmuş, mü'minler ve kendilerine can güvenliği verilen gayrimüslimler öldürülmüştür. Bu durum, dine ve din ehline acılar ve zarar getirmiştir.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Allah'ın emrettiği hiçbir emir yok ki şeytan onu iki yöne, ya ihmale ve terke ya da ifrata ve aşırılığa çekmesin. Allah'ın dini ondan yüz çevirenle onda aşırı giden arasında orta yoldur. İki dağ arasındaki vadi, iki sapıklık arasındaki hidayet ve iki kötü taraf arasındaki orta yol gibidir."

İslam hidayeti, hayır dileyerek ve dini sevgiyle dahi kendisine yüklenmiş olsun, aşırılıktan ve zorlaştırmaktan uzaktır ve aşırılık doğru bir davranış ve doğru bir metot değildir. Kur'an'a ve Sünnet'e terstir. Metodun sağlıklı, inancın düzgün ve amelin doğru olup olmadığının ölçüsü de Kur'an ve Sünnet'tir. Islah isteği buna göre değerlendirilir. Ne kadar çok **(Biz ancak ıslah edicileriz)** *(2/el-Bakara/11)* diyen vardır. Oysa gerçekte onlar bozguncular ve tahrip edicilerdir. İki ters yönde dolaşıp durmaktadırlar. Her iki grup da kendi konumunu doğru göstermek ve planlarını yürütmek için diğer grubu gerekçe göstermektedir. **(Halbuki Allah, onların gizlediği şeyleri çok iyi bilir.)** *(84/el-İnşikâk/23)*

Bir taraf Müslümanları kafirlikle suçlamakta, diğer taraf ise Müslümanların kafir olmasını istemektedir. Hevâ ve heves ehli ne bir nebevi haberden ders almakta, ne gayba inanmakta, ne de bir kusuru bağışlamaktadır. Şüpheler edinmekte ve şüpheler içinde yürümektedirler. Onlara göre iyi kendi iyi bildikleri, kötü de kendi kötü bildikleridir. Problemlerin çözümünde başvuru kaynakları kendi nefisleridir. Önemli konularda kendi kişisel görüşlerine itimat ederler. Onlardan her biri kendi nefsinin imamıdır. Bu nedenle; din mutlaka onunla gelişigüzel oynamak isteyenlere karşı korunmalıdır.

Ey Müslümanlar!.. Şeriatın maksatları ve sınırları, insanların nefsi arzularına ve isteklerine göre konulmamıştır. Bilakis onlar; yarattıklarını en iyi bilen, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyden hakkıyla haberdar olan Allah'ın hükmüdür. Yapılması gereken; kulların heva ve heveslerine, insan aklının dikte ettiğine veya vahye ters düşen görüşlere değil, O'nun şeriatına başvurmaktır. **(Eğer hak, onların kötü arzu ve isteklerine uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunan kimseler bozulur giderdi.)** *(23/el-Mü'minûn/71)*

Nasıl ki orta yol adalet ve hayırlılık anlamına geliyorsa, orta yollu olmak da hak ile batılın, iman ile küfrün ortası anlamına gelmez. Orta yolluluk, dinleri birbirine karıştırmak, faziletle rezaleti birleştirmek anlamına gelmez. Yine orta yolluluk, Kur'an ve Sünnet'ten kaynaklanan hakkı, nefsi arzulara uymadığı zaman kenara atmak anlamına gelmez.

Orta yollu olmanın gerçek anlamı, bizzat kendisi hoşgörü olan şeriatın bütün öğretilerine tutunmaktır. Çünkü öğretileri ve şeriatı ile İslam, inançta ve ibadette, ferdi davranışlarda ve ikili ilişkilerde gerçek orta yolu temsil eder.

İnançta orta yollu olmak, yalnızca hiç bir ortağı olmayan Allah'a ibadet etmektir. Hiç bir şirk ve ruhbanlık olmadan, aracı ve bid'at olmadan bütün ibadetleri O'nun için yapmaktır. Allah Teâlâ, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle buyurur: **(De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun biz Müslümanlarız".)** *(3/Âl-i Imrân/64)*

İbadette orta yollu olmak, Allah'a ancak Rasulü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem yoluyla bildirdiği şekilde ibadet etmektir. Bu konuda ihmalkarlık yüz çevirme ve fasıklıktır. Üzerine eklemek ise, bid'at ve aşırılıktır.

Dost ve düşman edinme konusunda orta yollu olmanın ise üzerinde pazarlık yapmaya ve hüküm aramaya ihtiyacı yoktur. Allah Teâlâ şu kavliyle bu konudaki hükmünü vermiştir: **(Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Çünkü Allah adalet yapanları sever. Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için yardım eden kimselere dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır.)** *(60/el-Mümtehıne/8-9)* Yine; Müslümanlarla savaş halinde olan, kendilerine zimmet verilen, kendileriyle anlaşma yapılan, kendilerine güvence verilen ve kendilerine davet ulaşmayan kafirlerle ilişkiler muhkem ayetlerle ve hadislerle ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

Kadınlar ve erkekler konusunda orta yollu olmaya gelince, Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurur: **(O kadınların, üzerlerindeki meşru hak gibi, kendilerinin de hakları vardır. Yalnız erkekler için, onların üzerinde bir derece vardır.)** *(2/el-Bakara/228)*

Eşler arası ilişkide orta yollu olmak ise, **(ya iyilikle tutmak veya güzellikle salmaktır.)** *(2/el-Bakara/229)*

Kişisel davranışlar hakkında **(Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın!)** *(31/Lokman/33)* buyuran, aynı zamanda şöyle buyurmaktadır: **(De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı zinetleri ve tertemiz rızıkları kim haram kılmış?")** *(7/el-A'râf/32)*

İşte bu şeriatın getirdiği, aşırılık ve ve ihmal bulunmayan dosdoğru yoldur. Kim ondan saparsa, şeriat koyucunun maksadının dışına çıkmıştır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bütün işlerde ölçülü olmaya teşvik ederdi. Muaz radıyallahu anh, insanlara imam olarak namaz kıldırırken namazı uzatınca, ona şöyle buyurdu: **"Sen fitneye düşürücü müsün, ey Muâz?"** Bu hadisi, Nesâi ve İmam Ahmed rivayet eder.

Yine Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Orta yolu tutun, doğruya yakın olanı arayın. Sabah vaktinden, akşam vaktinden ve bir miktar da gecenin son kısmından yararlanın."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Yalnızca ibadetle meşgul olmak amacıyla kadınları terkederek evlenmek istemeyene şöyle buyurarak karşı çıkar: **"Kim benim sünnetimden yüz çevirirse, benden değildir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Şâtıbi rahimehullah şöyle der: "Uç taraflara çıkmak, adaletin dışına çıkmaktır. İnsanların maslahatı bu şekilde gerçekleşmez. Çünkü aşırılık ucu da, gevşeklik ucu da, her ikisi de helak olma yeridir."

Ey Müslümanlar!.. İslam şeriatının bizzat kendisi, her türlü ayrıntısı ile orta yoldur. Bu nedenle, hafifletmeye ve eksiltmeye ihtiyacı yoktur. **(Dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır.)** *(22/el-Hacc/78)*

Buna göre Müslümanlara düşen görev, bu gerçeğin farkına varmalarıdır. Tâ ki, orta yollu olma bahanesiyle dinleri eksiltilmesin. Allah Teâlâ hükmünü vermiş ve şeriatını orta yol kılmıştır. Kim onu eksiltir veya artırırsa, orta yoldan sapmıştır. Allah'ın şeriatı eksiksiz ve kapsamlıdır. Düzeltilmeye ve değiştirilmeye ihtiyacı yoktur. **(Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâmı beğendim.)** *(5/el-Mâide/3)*

Fakat geriye her olayda takınılması gereken doğru tavrı belirleyen ilim ve anlayış/fıkıh kalmaktadır. İşte bu, Allah'ın Kitabı'ndan ezberledikleri ile ilimde derinleşen ve O'nun şahitleri olan Rabbani alimlerin görevidir. Onlar, Allah'ın muradını bilirler, nefsi arzulara veya kişisel düşüncelere değil delile tabi olurlar. **(Eğer bilmiyorsanız, ilim ehline sorun. Biz o peygamberleri mucizelerle ve kitaplarla gönderdik. Ey Peygamberim! Sana da Kur'ân'ı indirdik ki, insanlara vahyedileni açıklayasın. Belki onlar da düşünürler.)** *(16/en-Nahl/43-44)*

Ey Müslümanlar!.. Ümmetin ya da ondan bir grubun bağlı kaldığı orta yol, Allah'ın izniyle onu krizlerden kurtaracaktır. Varlığını sürdürmesine ve kararlılığına yardımcı olacaktır. Mürcie'nin yenilmesi gibi Hariciler'in de beli kırılmıştır. Her ne kadar her çağda yeniden ortaya çıksalar da, çabucak yenilgiye uğramaktadırlar. Yalnızca orta yollu olan ümmet, ilkeleri ve sabit değerleri ile varlığını sürdürmektedir. **(Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır.)** *(13/er-Ra'd/17)*

Rabbinin Kitabı'na tutunan ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in yolunda yürüyen, dünya ve ahirette kurtuluşu isteyen Müslüman'ı, fitneler dininden alıkoyamaz. Dinine mensup bazı insanlar onu uygulamada hata ettiler diye, ya da hevâ ve sapıklık ehliyle yakınlaşmak isteğiyle sahip olduğu haktan ödün vermez. Çünkü Allah'ın dini eksiksizdir. Yanlış anlaşılmadan korkarak onun bir bölümünü eksiltmek şuurun yok olmasına ve anlayışların birbirine karışmasına yol açar. Dinin bir yanını alıp onu dinin tümü kabul eden aşırılık yanlısı ya da ihmalkar bir nesil ortaya çıkarır.

Buna göre eğitimcilere, ıslahâtçılara, medya mensuplarına, eğitim ve öğretim programlarını hazırlayan ve uygulayanlara bu durumun gözetilmesi görevi düşmektedir. İnsanları dinleriyle ilgili konularda aydınlatmalı ve yapmaları gereken şeyleri, delilleri gözardı etmeden ve birbirine karıştırmadan bütün ayrıntılarıyla onlara anlatmalıdırlar.

Şüphesiz şer'i ilim, Allah'ın izniyle, yönü ne olursa olsun her türlü fikri sapmaya karşı garantidir. İşte bu şeriatın sahip olduğu ölçülülüktür. Tıbbı bilmeyenin doktorluk yapması ve bilgisiz insanın fetva vermesi nasıl haram ise, aynı şekilde bilgisizce Allah'ın dini hakkında konuşmak da haramdır. Allah, niyetleri en iyi bilendir.

Sonra; Allah'ın salât ve selam getirmenizi emrettiği elçisine salât ve selamda bulunun Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Sünnet-i Nebeviyye'ye Bağlılık

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 09.04.1425 Hicri – 28.05.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun ve Ona itaat edin Çünkü Ona itaat etmek, sizin için dünyada bir hayır ve ahiret için bir hazırlıktır.

Allah'ın kulları! Bilin ki Allah, Ademoğlunun Efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i peygamber olarak göndermekle insanlara lütuf ve ikramda bulunmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **((Ey Muhammed!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.)** *(21/el-Enbiya/107)* Müslüman'a Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in çağrısıyla özel olarak rahmet edilmiştir. Çünkü Müslüman, ona uymuş ve onunla amel etmiştir. Kafire ise, İslam çağrısıyla genel anlamda rahmet edilmiştir. Çünkü Müslümanların dinlerine bağlılıkları, kafirlerin kötülüğünü engeller ve yeryüzündeki geniş fesat kaynaklarını kurutur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer Allah'ın, insanları birbirleriyle savması olmasaydı, yeryüzü mutlaka bozulur giderdi. Fakat Allah, bütün âlemlere karşı büyük bir lütuf sahibidir.)** *(2/el-Bakara/251)*

Allah, Nebisi'ne en yüce Kitabı Kurân'ı indirmiş ve Kur'ân'ın en iyi açıklamasını indirmiştir. Bu, Sünnet-i nebeviyedir. Allah, Kur'ân'ı ve Sünnet-i değiştirilmekten ve tahrifata uğramaktan korumuştur. Onları, bozuk fikirlerden ve yorumlardan korumuştur. Allah, Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem ile bütün alemlere hüccet ikame etmiştir. Allah, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i doğru yola iletmiş ve O'nu yolların en güzeline ve metotların en kolayına sevk etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Seni en kolay yola muvaffak kılacağız.)** *(87/el- A'lâ/8)*

Müslim, Cabir radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz ki sözün en hayırlısı Allah'ın Kitabı, yolun en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır ve her bid'at sapıklıktır."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ibadet makamlarını, dinin derecelerini, dünya ve ahiretteki faziletli amelleri ve özellikleri tam olarak yerine getirmiştir. Bütün bunların hakkını vermiş, bütün bunlarda en üstünü yapmıştır. Bu nedenle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem abid için örnektir, öğretmen için örnektir, yönetici için örnektir, komutan için örnektir, asker için örnektir, eş için örnektir ve baba için örnektir. Kısacası, insanın ihtiyaç duyduğu her durumda örnektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.)** *(33/el-Ahzab/21)* Ve şöyle buyurur: **(Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.)** *(68/el-Kalem/4)*

Aişe radıyallahu anha şöyle der: "O'nun ahlakı Kur'ân ahlakı idi." Yani, küçük-büyük her işte Kur'ân ile amel ederdi. Kur'ân'ın davet ettiği ile vasıflanır ve amel eder, Kur'ân'ın yasakladığından ise kaçınırdı.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti, doğru yolun işaret taşlarıdır. Müslümanlar onlarla yollarını bulurlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti bütün faziletleri, hayırları ve mükemmellikleri bünyesinde toplamıştır. Bu nedenle, sünnet ile amel eden için Allah bütün hayırları bir araya getirmiştir. Sünneti terk eden de, bütün hayırlardan mahrum olmuştur. Sünnetin bir kısmını terk eden ise, Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini terk ettiği ölçüde hayrı kaçırmış olur. Sünnet-i nebeviyenin derecesi ve fazileti, yüce konumu ve şerefi böyle ise, acaba sünnetin anlamı nedir?

Allah'ın kulları! Sünnetin sözlük anlamı, "üzerinde yürünen yol, ve takip edilen adet"'tir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu, senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlerimiz hakkındaki sünnetimizdir. Bizim sünnetimizde herhangi bir değişme göremezsin.)** *(17/el-İsra/77)*

Şeriatta ise sünnet; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, Hulefa-i Raşidin'in ve sahabilerin sahip oldukları inançlar, ameller ve sözlerle amel etmek ve onlara tutunmaktır. Aynı şekilde sünnet ile; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözleri, fiilleri ve takrirleri kasdedilir. Çünkü bunlar inancın ve amellerin aslıdır.

İslam Ümmeti! Müslümanların bugün geldikleri nokta, her mü'minin kalbine üzüntü vermekte ve gözünü yaşartmaktadır. Düşmanları kendilerine karşı birleşmiş ve onlara en kötü işkenceleri tattırmaktadırlar. Dünyanın bir çok yerinde ırzlarına tecavüz etmişler, şereflerini çiğnemişler ve onları aşağılamışlardır.

Mezhep taassupları, particilik, ırkçılık ve bid'atlar Müslümanları parçalamıştır. Birbirleriyle savaşmaları ve parçalanmışlıkları, sapık görüşler ve haram şehvetler peşinde koşma Müslümanları zayıflatmıştır. Bu zayıflık ve zillet, Müslümanların sayısının az olması nedeniyle değildir. Bilakis onlar, sayı bakımından çokturlar. Müslümanların sorunu, dinleriyle amel etmekte kusur göstermeleridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah bir kavme verdiğini, o kavim kendisini bozup değiştirmedikçe değiştirmez. Allah bir kavme de kötülük murat etti mi, artık onun geri çevrilmesine de imkan yoktur. Onlar için Allah'tan başka bir veli de bulunmaz.)** *(13/er-Ra'd/11)* Müslümanların bugünkü hali, düşmanlarının üzerlerine çullanması ve Müslümanların başına belaların ve musibetlerin gelmesi yüce arzuları uyandırmalı ve samimi çağrılara yol açmalıdır: "Ey Müslümanlar! Rabbinize dönün! Yaratıcınıza tevbe edin! Dininize tutunun! Rabbinizin Kitabı ve Nebiniz sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile amel edin ki, Rabbiniz size merhamet etsin ve başınıza gelenleri kaldırsın."

Müslümanların hastalıkları çoğalmış, çöküşleri çeşitlenmiş ve musibetleri arka arkaya gelmiştir. Felaketler büyümüş ve durum, olduğundan daha kötü bir hale gelmiştir. Fakat sonuç, İslam'ın olacaktır.

Müslümanların hastalıklarının, sünnet-i nebeviye ile amel etmekten başka ilacı yoktur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uymak ve Selef-i salihin metoduna tutunmak, hastalıkların ilacıdır; hoşlanılmayan durumları ortadan kaldırır, bereket ve hayrın inmesine neden olur.

Sünnete bağlılık; birliktir, anlaşmazlıkları bir tarafa bırakmaktır. Kalplerin birbirini sevmesi ve niyetlerin bir olmasıdır. Sünnete bağlılık; hakkın düşmanlarına, sapıklık ve şehvet ehline karşı galip gelmektir. İlim ehlinden biri şöyle der: "Halkı sünnet ile amel eden ve kendisinde sünnetin nuru parlayan hiçbir ülke yok ki, düşmanına karşı üstün olmasın. Sünnet nurunun söndüğü hiçbir ülke yok ki, düşmanı ona galip gelmesin."

Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Rızkım, mızrağımın gölgesinde kılınmıştır. Zillet ve aşağılık benim emrime karşı gelenin üzerine kılınmıştır. Kim bir topluluğa benzerse o onlardandır."**

Ebu Davud ve Tirmizi, Irbad b. Sariye radıyallahu anh'tan şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizlere kalpleri titreten ve gözleri yaşartan bir vaazda bulundu. Dedik ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Sanki bu veda eden bir kimsenin vaazı gibi. Bize vasiyette bulun." **"Allah'tan hakkıyla korkmanızı, üzerinize Habeşli bir köle de emir olsa işitip itaat etmenizi vasiyet ederim. Sizden, benden sonra yaşayacak olanlar şiddetli anlaşmazlıklar görecek. Sünnetime ve hidayete ermiş Raşid Halifeler'in yoluna sarılın. Onlara azı dişlerinizle (yani sımsıkı) tutunun. Sonradan uydurulan işlerden sakının. Çünkü her sonradan uydurulan iş bid'at ve her bid'at sapıklıktır."**

Sünnet-i nebeviyeye davet bütün herkesin görevidir. Her Müslüman'ın bu görevi yerine getirmesi farzdır. Müslüman'ın Müslüman kardeşine daveti; sünnete bağlılıktaki eksikliğini tamamlamak, sünnet amellerden kaçırdıklarını telafi etmek, dinindeki kusurunu gidermeye davet etmek, ona gaflette olduğunu hatırlatmak, bilmediğini öğretmek, hayırda ona yardım etmek ve kötülükten onu sakındırmak şeklinde olmalıdır. Müslüman'ın kafire daveti ise, İslam'ın güzelliklerini açıklama ve ona hüccet ikame etme, Müslüman'ın dininde güzel bir örnek ortaya koyması şeklinde olmalıdır.

Ey bu ülkede yaşayan Müslümanlar! Allah bazı ülkelerdeki insanların başına musallat ettiği birçok kötülükten sizi uzak tutmuştur. Bu nedenle Allah'a hamd edin. Başkaları için açılan kötülük kapılarını kendinize açmaktan da sakının. Günahları hafife almaktan sakının. Çünkü günahlar, cezalara sebep olur. Müslüman bu gününde dünden daha iyi ve yarınında bugünden daha iyi olmalıdır. İtaatte geri kalmayı ve günahlar konusunda gevşek davranmayı kabullenmemelidir.

Ey Müslümanlar! Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sarılmaktan alıkoyan engellerden sakının! Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uymaktan alıkoyan en büyük engel, heva ve heveslere uymaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir? Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.)** *(28/el-Kasas/50)*

Ey Müslümanlar! Selef-i Salih bid'at ehlini, Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uymaktan kaçındıkları için heva ve heves ehli olarak isimlendirmişlerdir. Dünya fitnesinden ve şehvetlere dalmaktan sakının. Çünkü bu, sünnet-i nebeviyeden alıkoyar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Fakat siz dünya hayatını tercih ediyorsunuz. Oysa ahiret daha hayırlı ve daha kalıcıdır.)** *(87/el-A'lâ/16-17)* Ve şöyle buyurur**: (Sonra bunların ardından öyle bir nesil geldi ki, namazı terkettiler, heva ve heveslerine uydular; onlar bu taşkınlıklarının karşılığını mutlaka göreceklerdir. (Cehennemdeki "Gayya" vadisini boylayacaklardır.))** *(19/Meryem/59)*

Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden alıkoyan faktörlerden biri de, taassup sahibi sapıkları, ve bid'atçı heva ve heves ehlini taklit etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinizden, size indirilene uyun ve O'ndan başka dostlara uymayın. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!)** *(7/el-A'raf/3)*

Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uymaktan alıkoyan faktörlerden biri de, sünneti bilmemektir. Nebi sallallahu aleyhi ve selem bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Allah kimin hayrını dilerse onu dinde fakih (anlayış sahibi) kılar."**

Ey Müslüman! Seninle sünnet arasına hiçbir engel girmesin! Seni sünnetten hiçbir şey alıkoymasın! Çünkü kötülükten ve cezadan güvende olunmaz. Hayrı ve cenneti ancak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ve ashabının yoluna sarılan kazanabilir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok esirgeyici ve bağışlayıcıdır.)** *(3/Âl-i İmran/31)* Ve şöyle buyurur**:(Ey iman edenler, Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. İşitip durduğunuz halde onun emirlerinden yüz çevirmeyin! Ve işitmedikleri halde "işittik" diyenler gibi olmayın! Çünkü yeryüzünde dolaşan canlıların Allah katında en kötüsü anlamayan ve düşünmeyen sağırlarla dilsizlerdir. Allah onlarda hayır görseydi onlara işittirirdi, işittirseydi yine de aldırmaz arka dönerlerdi.)** *(8/el-Enfal/20-23)*

Ey Müslümanlar! Müslümanların sorunları ve hastalıkları, dünyada ve ahirette başlarına gelenlerin sebebi, Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetiyle amel noktasındaki eksiklikleridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah yine de çoğunu affeder.)** *(42/eş-Şura/30)*

Heva ve heveslerin farklı olması, görüşlerin farklı olması ve kalplerin birbirinden nefret etmesinin sebebi, sünneti bilmemek ve sünnetle ameli ihmal etmektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste şöyle buyurur: **"Sizin aranızda, kendisine tutunduğunuzda benden sonra sapmayacağınız iki şey bıraktım: Allah'ın Kitabı ve sünnetim."** Ve şöyle buyurur: **"Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrıldı. Hristiyanlar da yetmiş iki fırkaya ayrıldı. Bu ümmet ise yetmiş üç fırkaya ayrılacak. Bir fırka hariç onların hepsi ateştedir."** Derler ki: "Onlar kimdir, ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyuırur: **"Benim ve sahabilerimin üzerinde bulunduğu gibi bir yol üzerinde bulunanlar."**

Tarih boyunca ortaya çıkan fırkaların sapmalarının kaynağı, Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini bilmemeleri ve onunla amel etmemeleridir. Hariciler, Mürcie, Kaderiye, Cehmiye ve diğerleri sünnetten uzak olmaları ve sünneti alimlerden öğrenmemeleri nedeniyle Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini anlayışta sapmışlardır. Kur'ân'ı anlayışta sapmışlardır. "Bugün düne ne kadar da benzemektedir."

Bu zamanki Hariciler de sünneti anlayışta sapmışlar ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini en iyi bilen alimlerden uzaklaşmışlardır. Bu Hariciler, Müslümanları tekfir ediyor ve önceki Haricilerin yaptığı gibi Müslümanların canlarını ve mallarını helal görüyorlar. Kendilerine güvence verilen gayri müslimlerin kanlarını helal görüyorlar. İslam düşmanlarının planlarını uyguluyorlar ve bilerek ya da bilmeyerek onların hedeflerine hizmet ediyorlar. Bu düşüncelerle, ülkelere ve insanlara –Allah korusun- büyük bir kötülük getiriyorlar.

Ey Müslümanlar topluluğu! Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine dönün! Onu öğrenin, öğretin ve onunla amel edin. Selef-i salihin metoduna sarılın. Çünkü bu, ümmetteki her hastalığın ilacıdır. Müslümanların dinini ve dünyasını bozmak isteyen her bozguncunun yakasına yapışın.

Ey Müslümanlar!.. Yaptığınız ve yapmadığınız her şeyde Allah'tan hakkıyla korkun. Şüphesiz Allah Tebârake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(59/el-Haşr/18)*

Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ kendi ismini zikrederek başladığı bir emirde sizlere şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Kur'an ve Sünnet'e Sarılmak

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 16.04.1425 Hicri – 04.06.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve her halükarda O'na itaat edin ki, Allah da sizin dünya ve ahiretinizi ıslah etsin.

Allah'ın kulları!.. Doğru yoldan ve dosdoğru dinden sapanların sapıklığının sebebi nefsani arzular ve dünya hayatını ahirete tercih etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar, nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden, ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.)** *(19/Meryem/59)* Ve şöyle buyurur: **(Heva ve hevesini ilah edinen ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ ibret almaz mısınız?)** *(45/el-Câsiye/23)* Yine şöyle buyurur: **(Azana ve dünya hayatını tercih edene, şüphesiz cehennem tek barınaktır.)** *(79/en-Nâziât/37-39)*

Dosdoğru dinden sapmanın bir sebebi de, bozuk inançtır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi? (Bunlar;) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir. İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar eden, bu yüzden amelleri boşa giden kimselerdir ki, biz onlar için kıyamet gününde hiçbir ölçü tutmayacağız.)** *(16/el-Kehf/103-105)* Ve şöyle buyurur: **(Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır. Nice yüzlerin ağardığı, nice yüzlerin de karardığı günü (düşünün). Yüzleri kararanlara (denilir ki), "İnandıktan sonra kafir mi oldunuz? Öyle ise, inkar etmiş olmanız yüzünden tadın azabı!)** *(3/Âl-i Imrân/105-106)*

İbni Cerir et-Taberi bu ayetin tefisirinde, Ebu Umame radıyallahu anh'ın "Onlar, Hariciler'dir" dediğini rivayet eder. İbni Kesir ise, **"Nice yüzlerin ağardığı, nice yüzlerin de karardığı gün"** *(3/Âl-i İmran/106)* kavlinin tefsirinde şöyle der: "Yani Kıyamet günü Ehli Sünnet ve'l Cemaat'e mensup olanların yüzleri ağardığı, bid'at ve ayrılık ehlinin yüzlerinin karardığı gün. İbni Abbas radıyallahu anhuma böyle demiştir."

Ey Müslümanlar!.. Fitneler, dine ve dünyaya en büyük zarardır. Fitneleri çıkaranlar, nefsi arzulara ve kötü niyetlere sahiptirler. İnançta sapıklıkları ve anlayışta yanlışlıkları vardır. Kur'an ve Sünnet bizleri onlardan sakındırmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sana bu kitabı indiren O'dur. Bunun âyetlerinden bir kısmı muhkemdir ki, bu âyetler, Kitabın anası (aslı) demektir. Diğer bir kısmı da müteşabih âyetlerdir. Kalblerinde kaypaklık olanlar, sırf fitne çıkarmak için, bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için onun müteşabih olanlarının peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini Allah'dan başka kimse bilmez. İlimde uzman olanlar, "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır" derler.)** *(3/Âl-i Imrân/7)*

Aişe radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kur'an'ın müteşabih ayetlerine uyan kimseleri gördüğünüzde -ki Allah onları Kur'an'da zikretmiştir-, onlardan sakınınız!"** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Fitneler ancak anlaşmazlıkla birlikte gelir. Fakat ilim ehli onları bilir ve onlardan sakındırır.

Fitnelerin anlamı şudur: Müslümanlara dinlerinde ve dünyalarında zarar veren ve Müslümanın dininin tamamının ya da bir kısmının gitmesine neden olan her söz ve fiildir. Allah Teâlâ bizleri fitnelere karşı uyarır ve şöyle buyurur: **(Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnızca zulüm yapanlara dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.)** *(8/el-Enfâl/25)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de, bizleri bütün fitnelere karşı uyarmıştır. Daha da ötesi bazılarını adlandırmış ve uzak durmamız için tanımlamıştır. Abdullah b. Amr radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **“Benden önce gelen hiç bir peygamber yok ki, ümmetini onlar için bildiği en hayırlı şeye onları yönlendirmek ve onlar için bildiği en kötü şeyden onları sakındırmak üzerine bir görev olmasın. Sizin bu ümmetinizin afiyeti başında kılındı. Sonuna ise bela ve kötü addedeceğiniz bir kısım haller isabet edecek. Birbirini takip eden fitneler gelecek. Mü'min: “Bu fitne helakımdır” diyecek. Sonra bu kalkacak, başka bir fitne gelecek. “Helakım işte bundan, işte bundan” diyecek. Öyleyse, kim ateşten uzak kalmayı ve cennete girmeyi dilerse, Allah'a ve ahiret gününe inanır olduğu halde ölümü karşılasın. İnsanlara, onların kendisine nasıl muamele etmelerini dilerse öyle muamelede bulunsun. Kim bir imama biat eder, elini ve kalbini ona verirse (samimiyetle sadakat sözü verirse), gücü yettiğince ona itaat etsin. Bir başkası gelip (imamlıkta) onunla çekişirse, diğerinin (sonradan ortaya çıkanın) boynunu vurun.”** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Mikdâd b. Esved radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz mutlu kimse, fitnelerden uzak duran kimsedir. Şüphesiz mutlu kimse, fitnelerden uzak duran kimse ve bela ile imtihan edilip sabreden kimsedir."** Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Dört şeyden Allah'a sığının: Kabir fitnesinden, cehennem azabından, yaşam ve ölüm fitnelerinden."** Fakat fitneler gerçekleştiği zaman, Allah tarafından Müslüman için fitnelerden kurtulacağı bir çıkış kapısı ve kendisine sığınacağı bir sığınak yaratılmıştır.

Dua, fitnelerden koruyan etkenlerden biridir. Dua, bütün hayırları toplar ve bütün şerleri uzaklaştırır. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Fitneler olacak. O fitnelerden ancak boğulmak üzere olanın yakarışı gibi bir dua kurtarır."**

Fitnelerden koruyan ve onlardan kurtulmayı sağlayan etkenlerden biri de, Allah Teâlâ'nın Kitabı'na ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sarılmaktır. Kur'an ve Sünnet'i cahillerden ve bid'at ehlinden değil, ilimde derinleşmiş alimlerden öğrenmektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizin içinizde, ona sarıldığınız sürece asla sapmayacağınız bir şey bıraktım: Allah’ın Kitabı ve sünnetim."**

Fitnelerden koruyan ve onlardan kurtuluşu sağlayan bir diğer etken de, kalbin fitneyi kabul etmemesi, ondan sakınması ve ondan nefret etmesidir. Huzeyfe radıyallahu anh'ın şöyle dediği nakledilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Fitneler, tıpkı (kamışlardan örülen) hasır gibi, (insanların kalbine) çubuk çubuk atılır. Hangi kalbe bir fitne nüfuz ederse onda siyah bir leke hasıl olur. Hangi kalp de onu reddederse onda beyaz bir benek hasıl olur. Böylece iki ayrı kalp ortaya çıkar: Biri cilalı taş gibi bembeyazdır; gökler ve yer durdukça buna hiçbir fitne zarar vermez. Diğeri ise, alaca siyahtır. Tepetaklak duran testi gibidir; bu kalp ne iyiyi iyi bilir, ne de kötüyü kötü. O, hevadan (beşeri değerlerden) kendisine ne yutturulmuşsa, onu (hak veya batıl) bilir."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Fitnelerden koruyan ve onlardan kurtulmayı sağlayan bir diğer etken de, Müslümanların cemaatine / birliğine ve imamlarına /yöneticilerine bağlı kalmaktır. Huzeyfe radıyallahu anh'ın şöyle dediği nakledilir: İnsanlar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e hayrı soruyorlardı. Ben ise, başıma gelir korkusuyla şerri soruyordum. Şöyle dedim: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizler cahiliye ve şer içindeydik. Sonra Allah bize bu hayır getirdi. Bu hayırdan sonra bir şer var mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet"** dedi. "O şerden sonra bir hayır var mı?" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet, ve onda bulanıklık vardır"** buyurdu. "Bulanıklığı nedir?" dedim. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Sünnetimden başka bir sünnet takip eden ve yolumdan başka bir yola koyulan insanlardır. Onların (yaptığını) bilirsin ve inkar edersin."** "Bu hayırdan sonra bir şer var mı?" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet; cehennem kapılarına durmuş davetçiler vardır, kim onların çağrısına katılırsa onu cehenneme atarlar"** buyurdu. "Ey Allah'ın Rasulü! Onları bize tanımla!" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Evet; bizim içimizden olan ve bizim dilimizi konuşan bir takım insanlardır."** "Ey Allah'ın Rasulü! Onlara ulaşırsam ne yapmamı tavsiye edersin?" dedim. **"Müslümanların cemaatine ve imamlarına bağlı kalırsın"** buyurdu. Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve selem, fitneye çağıranların ortaya çıkması halinde Müslümanların cemaatine/birliğine bağlı kalmaya ve imamlarına/ yöneticilerine itaate yöneltmiştir. Çünkü bu Müslüman için dininin korunmasıdır, bid'atlardan ve sapık mezheplerden kurtuluştur. Fakat Hariciler, bu hadisi tam tersine çevirdiler. İmama isyan edip Müslüman topluluklarla savaştılar. Çocukları ve suçsuz insanları öldürdüler. Dinin ve ülkenin hizmetinde olan Müslüman güvenlik mensuplarına silah çektiler. Şeriatın kanlarını haram kıldığı, kendilerine güvence verilmiş gayri Müslimleri öldürdüler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, müminlerin yolundan başkasına uyup giderse onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir.)** *(4/en-Nisa/115)*

Fitnelerden koruyan ve onlardan kurtulmayı sağlayan bir başka etken de, alimlere sormak ve fetva ehline başvurmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun.)** *(16/en-Nahl/43)* İlim ehline danışan ve Kur'ân ve sünnetin delilleriyle

amel eden sapmaz. Müslümanlardan inançta sapıklığa düşenler ancak bozuk yorum sebebiyle ve İslam alimlerinden yüz çevirmeleri sonucu sapmışlardır.

Fitnelerden koruyan bir diğer etken ise, fitne ateşini yakanlara yönetim gücüyle engel olmaktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayır; nefsim elinde olana (Allah'a) yemin olsun ki, iyiliği emredip kötülükten alıkoyana ve zalimin kolundan tutup onu zorla hakka eğene kadar (kurtuluşa eremezsiniz)."**

Haricilerden herhangi birini gizleyen, fitnede ve günahta ona ortaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i İmran/102)*

Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Rabbiniz sakınılmaya layıktır ve mağfiret sahibidir.

Ey Müslümanlar! İslam ümmeti fitneler ve belalarla kuşatılmış, başına musibetler ve sıkıntılar gelmiştir. İslam alemi düzeyinde, Müslümanlar arasına anlaşmazlıklar girmiştir. İslam, İslam düşmanları ve İslam'a mensup bazı kimseler tarafından hedef seçilmiştir. Bize düşen görev, ey Müslümanlar, dininizi savunmaktır. İslam'a karşı olan ve İslam düşmanları tarafından planlanan fikri istilaya karşı koymaktır. Çünkü bu fikri istila, Kur'ân ve sünnet hakkında şüphe uyandırmayı ve İslam öğretilerini hedef edinmektedir. Amacı; kadını dinin öğretileri dışına çıkarıp, her halinde kafir kadınlar gibi yapmaktır. Bu plan, Müslümanları, birbiriyle çatıştırmayı, yöneticilerle yönetilenler arasında çatışma sebepleri oluşturmayı amaçlamaktadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ehl-i kitaptan çoğu, hakikat kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü, sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek istediler.)** *(2/el-Bakara/109)*

Müslümanlar Kardeştir

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 23.04.1425 Hicri – 11.06.2004 Miladi

Muhterem Mü'minler!.. Müslümanları fitne dalgaları sarmakta; bölünmüşlük, kötülük ve nefret faktörleri Müslümanların etrafını kuşatmaktadır. Düşmanları, saflarını dağıtmaya çalışmakta ve mensupları arasına düşmanlık tohumları ekmek için bütün güçlerini sarfetmektedir. Müslümanların düzeninin bozulmasına ve birliğinin parçalanmasına sevinmektedirler. Müslüman toplumlarda ve gençlerinin arasında nefretin yayılmasıyla mutlu olmaktadırlar.

Bu nedenle Müslümanlar, kalpleri arındıran, göğüsleri hastalıklardan uzak tutan, sevgi ve hoşgörü ilkeleri yayan metoda bağlanmaya ne kadar muhtaçtır.

Evet; Müslümanlar bugün, en büyük ahlak okulunun metoduna başvurma ihtiyacı duymaktadır. Sevgi ve hoşgörünün en büyük ilkelerini, değerli özelliklerin asıllarını içeren yüce erdemler okulunun kaidelerini uygulamak mecburiyetindedirler.

Bu metot; Müslümanlar arasında sevgi faktörlerini yerleştirmeye, Mü'minler arasında kardeşlik ve ülfet tohumları ekmeye özen gösteren İslam okulunun metodudur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mü'minler ancak kardeştirler.)** *(49/Hucurât/10)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Allah'ın kulları; kardeşler olun!"**

Bu değerli ilkeler ve yüce erdemler ümmeti her türlü hayra sevk eder ve onun için her türlü yararı gerçekleştirir. Bu ilkeler; toplumların doğru yolda olmasının, mutlu bir yaşam sürmelerinin ve yararlarına olan şeyleri gerçekleştirmelerinin temelidir. Bu nedenle hikmet sahibi insanlar şöyle der: "Her topluluk birbirlerini sevdiklerinde birbirleriyle bağ kurarlar. Birbirileriyle bağ kurduklarında, birbirleriyle yardımlaşırlar. Birbirleriyle yardımlaştıklarında çalışırlar. Çalıştıklarında toplumlarını imar ederler. Toplumlarını imar ettiklerinde ise kendilerine bereket verilir."

Bu nedenle; en faziletli çağda, doğruluk ve gelişme yönünden en büyük devlette yaşayan Ensar ve Muhacirler hakkında Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler.)** *(59/el-Haşr/9)*

Bu noktdadan hareketle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ümmetine eşsiz çağrısını yönelterek şöyle buyurur**: "Birbirinize haset etmeyin, birbirinize buğzetmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları! Kardeşler olun. Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir; ona zulmetmez, onu yüzüstü bırakmaz ve onu küçük görmez. Her Müslüman'ın kanı, malı ve ırzı Müslüman'a haramdır."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

İslam kardeşleri! Müslüman, kendi toplumu içinde bu yüce metodun gölgesinde yaşamalıdır. Bağların en yücesi ile Mü'min kardeşlerine bağlanarak çalışmalarını yürütmeli ve yaşamını sürdürmelidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Mü'min mü'min için bina gibidir. Bir kısmı diğerini destekler.”** Ve parmaklarını birbirine geçirir. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İslam kardeşleri! Beşeriyetin efendisinin ve insanların en hayırlısının metodunun gölgesinde, Müslüman kimse erdemli sıfatlarla ve büyük manalarla yaşamalıdır. Bu sıfatların temeli şudur: Müslüman, toplumda, kendisi için istediğini Müslüman kardeşleri için de isteyerek ve kendisi için hoşlanmadığından onlar için de hoşlanmayarak yaşamalıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Sizden birini kendi nefsi için istediğini kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olmaz.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: “**Sizin bu ümmetinizin afiyeti başında kılındı. Sonuna ise bela ve kötü addedeceğiniz bir kısım haller isabet edecek. Birbirini takip eden fitneler gelecek. Mü'min: “Bu fitne helakımdır” diyecek. Sonra bu kalkacak, başka bir fitne gelecek. “Helakım işte bundan, işte bundan” diyecek. Öyleyse, kim ateşten uzak kalmayı ve cennete girmeyi dilerse, Allah'a ve ahiret gününe inanır olduğu halde ölümü karşılasın. İnsanlara, onların kendisine nasıl muamele etmelerini dilerse öyle muamelede bulunsun.”** Bu Muhammedî bir kaidedir. Bütün hayırlı manaları, temiz ilkeleri ve değerli huyları içerir. Ahlak bakımından, iyilik ve fazilet bakımından insanların en mükemmelinin yönelttiği bir kaidedir. Zamanın geçmesi ve durumların değişmesine rağmen sabit kalan bu kaide ülfet, kardeşlik, şefkat ve merhamet, anlayış ve hoşgörü, fedakarlık, sıkıntıları giderme ve ihtiyaçları görme gibi manalara bağlı kalmayı içerir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Müslüman toplumu bu gibi yüce manalar ve erdemlerle nitelendirerek şöyle buyurur: **“Karşılıklı sevgi besleme, merhamet ve hoşgörüde Müslümanların örneği vücudun örneğidir. Ondan bir uzuv hastalanırsa vücudun diğer kısmı da uykusuzluk ve ateş ile ona eşlik eder.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Ve yine şöyle buyurur: **“Kim bir kardeşinin ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'ı sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da onu Kıyamet günü sıkıntılarından bir sıkıntıdan kurtarır. Kim bir Müslüman'ın kusurunu örterse, Kıyamet günü Allah da onun kusurunu örter.”** Bu hadisi de Buhari ve Müslim rivayet eder.

Bu, Müslüman toplumda kişinin kin ve hasetten uzak durmasını farz kılan, müminlere zarar vermeyi ve eziyet etmeyi haram kılan bir kaidedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.)** *(33/el-Ahzâb/58)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Birbirinize haset etmeyin, birbirinizin pazarlığını kızıştırmayın, birbirinize buğzetmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Bir kısmınız diğer bir kısmınızın satışı üzerine satış yapmasın. Ey Allah'ın kulları! Kardeşler olun. Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir; ona zulmetmez, onu küçük görmez ve onu yüzüstü bırakmaz. Takvâ işte buradadır. Kişiye şer olarak Müslüman kardeşini küçük görmesi yeterlidir. Her Müslüman'ın kanı, malı ve ırzı Müslüman'a haramdır.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Ve yine şöyle buyurur: **“Zarar vermek de yoktur, zarar görmek de yoktur.”**

Ey Müslümanlar topluluğu! İşte bunlar bizim sabit değerlerimiz ve Muhammed Ümmeti'ne mensup toplumların asıllarıdır. Bu asıllar, güvenlikle oynayanlarla mücadele eder, insanlara ve ülkelere verenlerle savaşır. Bozgunculuğu ve bozgunculuk çıkarmayı yasaklar. Bu nedenle her Müslüman, bu yüce değerlere bağlı olmalı ve bu değerli sıfatlarla nitelenmelidir ki, toplum içinde seven ve sevilen, merhamet eden ve merhamet edilen biri olarak yaşasın. İşte o zaman iyi bir hayat ve Allah'ın razı olduğu bir yaşam sürer. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar da birbirlerinin velileridir. Onlar iyiliği emrederler, kötülükten alıkoyarlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler, Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hikmet sahibidir.)** *(9/et-Tevbe/71)* Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İman edinceye kadar cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevinceye kadar iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey size göstereyim mi: Selamı aranızda yayın."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Bu hadise düşman olanlar, İslam ehli arasında bozgunculuk çıkartmak için çalışmayı ihmal etmemektedirler. Onlar; Müslümanlar arasına kin sokmak ve müminlerin arasına fitne tohumları ekmek için sürekli bir çalışma içindedirler. Bu nedenle Müslümanlara düşen, dinleri onlara hayır yollarını ve kurtuluş sebeplerini açıklamışken, bu dinin öğütlerine bağlı kalmada sarsılmaz yüce dağlar gibi olmalarıdır. Kendilerini bu mübarek direktiflere bağlamalıdırlar. Bu ülkenin, Harameyn-i Şerifeyn ülkesinin halkı, büyük nimetler ve hayırlar içinde yaşarken, İslam düşmanları tarafından haset edilmektedirler. Bu nedenle onlara düşen görev, sünnet ve hidayet üzere birleşmek, takva ve iyilik üzere yardımlaşmaktır. Hayırlı menfaatleri ve beklenilen yararları elde etmek için yöneticileri ve alimleri ile tek yumruk olmaları gerekir. Birbirlerine aykırı olma ve buğzetme faktörlerinden, ayrılık ve çekişme yollarından sakınmaları gerekir. Ta ki, insanların dinleri ve dünyaları kurtulsun. İnsanlar huzur ve güvenlik, rahatlık ve istikrar içinde yaşasınlar.

Hep birlikte Allah'ın İpine Sarılın!..

Şeyh Üsame Abdullah Khayyât
Mekke, 20.06.1425 Hicri – 07.08.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! O'nun sizi yalnızca kendisine ibadet etmeniz için yarattığını unutmayın ve dini yalnızca O'na has kılın, iyi amel işleyin. Mutlu kimse, dinini yalnızca Allah'a has kılan ve Allah'ın emri (ölüm) gelinceye kadar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e uyandır.

Ey Müslümanlar!.. Eşyalar zıddı ile belirginleşir ve güzelliği zıddı ile ortaya çıkar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in cahiliye ehline muhalefet ettiği işler, bunu en güzel şekilde açıklar ve bu gerçeği ortaya koyar. Bu nedenle, mutlaka bunları bilmek gerekir. Bunların en belirgini üç şeydir. Dinleri onlar üzerine kurulmuş ve ataları onlar üzerinde yaşamıştır. Cahillikleri ve sapıklıkları, zararlarının büyüklüğü onlarla ortaya çıkmıştır.

Birincisi, Allah'a şirk koşmaları ve O'ndan başkasına dua etmeleridir. İkincisi, parçalanmışlıkları ve bir araya gelememeleridir. Üçüncüsü ise, yöneticiye muhalefet etmeleri ve ona boyun eğmemeleridir.

İbadetlerini şirkle yaparlardı. Allah Teâlâ'dan başka bir mukarrab meleğe, gönderilmiş bir peygambere, salih bir kula, puta, ağaca, yıldıza ve benzeri şeylere dua ederlerdi. Bu şirkle Allah'tan başka kendisine ibadet ettikleri şeyi yüceltirler ve ondan, Allah Teâlâ katında kendilerine şefaatçi olmasını talep ederlerdi. Allah Subhânehu onların şöyle dediklerini haber verir: **(Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.)** *(39/ez-Zümer/3)*

Sonra onlar bundan başka parçalanma ve ihtilaf yoluna koyuldular. Bu duruma razı oldular ve bu durumu hoş gördüler. Bu onların kin tutmalarına ve birbirleriyle savaşmalarına yol açtı. Canlar, mallar ve çocuklar kaybettirdi. Bununla birlikte yöneticiyle ters düşmeyi, ona isyan etmeyi ve boyun eğmemeyi övülecek erdemli bir davranış ve şeref olarak görürlerdi. İşitip itaat etmeyi ise seviyesine inilmemesi gereken bir aşağılık ve uzak durulması gereken bir küçüklük olarak görürlerdi. Daha da ötesi bazıları bunu bir din ve ibadet haline getirmişti.

Hidayet Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem, Rabbi'nin katından getirdiği açıklamalar ve hidayet ile bütün bu konularda onlara muhalefet etti. Onlara, ibadeti yalnızca Allah için yapmayı (ihlası) emretti. Bunun, Allah'ın dini olduğunu ve Allah'ın bundan başka bir dini kabul etmeyeceğini onlara bildirdi. Bu yolun dışına çıkan ve ondan sapan, ibadet çeşitlerinden birini Allah'tan başkası için yapan herkese Allah'ın cenneti haram kıldığını ve Rabbi'nin ona haber verdiği gibi, o kimsenin gideceği yerin cehennem olduğunu haber verdi. Onlara, bu işin dinin temeli ve özü olduğunu, insanların bu nedenle Müslüman ve kafir olarak ayrıldığını da açıkladı. Yine onlara Allah'ın ipine sımsıkı sarılıp birlik olmayı emretti. "Allah'ın ipi", Abdullah b. Abbas radıyallahu anh'ın tefsirine göre Allah'ın dini, Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh'ın tefsirine göre cemaat ve diğer bazı alimlerin tefsirine göre ise Kur'an'dır. Allah'ın ipi,

bütün bunların hepsini kapsar. Allah Teâlâ, ipine sarılmanın ümmetin birliği ve bütünlüğünün sebebi olmasını istemiştir. Bu nedenle birlik için iki esas belirlemiştir ki, onlar olmadan ümmetin ıslahı mümkün değildir.

Bu iki esasın ilki şudur: Birlik ve bütünlük Kur'an ve Sünnet etrafında olmalıdır. Bu, birliğin sağlam temelini oluşturur. Değilse, kalplerin başka bir şey üzere bir araya gelmesi mümkün değildir ve batıl üzere bir araya gelmek şeriatça makbul bir şey değildir. Bilakis birleşme, önünden ve arkasından batılın kendisine ulaşamayacağı hak üzerine olmalıdır. Bu birleşme için kalplerin yanında bir araya geleceği düstur bulunur ve nefsi arzular terkedilirse bina sağlam olur, yol açığa çıkar ve Müslümanlar huzura kavuşur. Böylece, ferdin davranışlarını düzelten ve toplumu yönlendiren bütün kaideler bu birlikte toplanmış olur ve insanlar mutlu bir yaşama kavuşur. Çünkü bu birlik, Allah'ın dünya ve ahiret hayırlarını içinde topladığı, ahiretteki sonu hüsran olacak tüm dünya kötülüklerini onunla yasakladığı Kitap üzerine kurulmuştur.

İkinci esas ise; bu birlik ve bütünlüğün, Müslüman toplumun bütün mensuplarını kapsamasıdır. Hiç kimse ondan ayrılmamalıdır ve aykırı hiç bir ses olmamalıdır. Bu Allah Teâlâ'nın şu kavlinde açıkça bildirmiştir: **(Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın.)** *(3/Âl-i Imrân/103)* İlim ehlinden bazılarının da belirttiği gibi, Allah Teâlâ bu ayette sadece Allah'ın ipine sımsıkı sarılmayı emretmemiş, bilakis ayette "cemîan/hepbirlikte" ifadesi vardır ve bununla, bu birliğin Müslüman toplumun tüm mensuplarını kapsaması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu, Allah'ın bu birlikte bulunmasını istediği özelliktir.

Buna göre bütün ümmet, Allah'ın emri ile tek saf olmalı ve tek bir hedefte birleşmelidir. Bu hedef de, yalnızca Allah'a ibadet etmek ve O'nun rızasını kazanmak için çalışmaktır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Doğrusu bu sizin ümmetiniz, bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. O halde bana kulluk edin.)** *(21/el-Enbiya/92)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de onlara, Müslüman yöneticiyi dinleyip ona itaat etmeyi ve ona nasihat etmeyi vacip kılmıştır. Onlara günahı emretmesi ya da Allah katından apaçık delilleri olan bir küfrünü görmeleri hariç, ona karşı çıkmayı ve boyun eğmemeyi haram kılmıştır. Müslim'in Sahihi'nde ve İmam Malik'in Muvatta'da Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz Allah, sizin için üç şeyden razı olur ve üç şeyden hoşlanmaz: O’na ibadet etmenizden ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmamanızdan, Allah’ın ipine hep birlikte sımsıkı sarılmanızdan ve ayrılığa düşmemenizden, Allah'ın işinize idareci tayin ettiğine nasihat etmenizden razı olur. Dedikodudan, mal israfından ve (gereksiz yere) çok soru sormaktan hoşlanmaz.”**

Buhari ve Müslim'in İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kim emirinden (yöneticisinden) hoşlanmadığı bir şey görürse sabretsin. Çünkü cemaatten (Müslümanların birliğinden) bir karış ayrılan ve böylece ölen cahiliye ölümü üzere ölmüştür.”**

Yine Buhari ve Müslim'in Cünâde b. Ebi Ümeyye kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Cünâde şöyle der: Ubâde b. Es-Sâmit'in yanına girdik. Kendisi hastaydı. Dedik ki: "Allah seni ıslah etsin! Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den işittiğin ve Allah'ın onunla bize fayda vereceği bir hadis söyle." Ubâde şöyle dedi: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bizi davet etti ve O'na biat ettik. Bize şart koştuğu şeylerden biri de; hakkında Allah katından bir delil bulunan apaçık bir küfür görmedikçe hoşlandığımızda ve hoşlanmadığımızda, zorluğumuzda ve kolaylığımızda, bize haksızlık olduğunda dahi işitmek ve itaat etmek; emirlik (yönetim) için emir sahipleriyle (yöneticilerle) çekişmemek üzere biat etmekti."

Şüphesiz bu hikmetli Nebevi yolu tutmak, fitne kapılarını kapatarak din ve dünya işlerini düzene koyar. Güçlerin ve çalışmaların yarar getirecek ve zararı defedecek tüm işlerde harcanmasını sağlar. Ümmetin varlığı onunla korunur ve onunla düşmanlar sindirilir. Güvenlik onunla sağlanır, hayır ve rahatlık onunla çoğalır. Öyleyse ey Allah'ın kulları; hangi yol tâbi olmaya daha layıktır? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yolu ve hidayeti mi, yoksa cahiliye yolu ve sapıklığı mı?. Bu Nebevi metottan ve Muhammedi yoldan fitne ve ihtilaf yoluna sapmak nasıl doğru olabilir? Fitne ve ihtilaf yolu tekfire ve terör eylemlerine, masum insanların kanının akıtılmasına ve canlarına kıyılmasına, insanların kaçırılmasına ve korkutulmasına, binaların tahrip edilmesine, malların boşa götürülmesine, güçlerin israf edilmesine ve son zamanlarda bu mübarek topraklarda görülen benzeri zararlara sebep olmuştur. Bu nedenle, fitne yoluna koyulmaktan sakının. Çünkü onun sonunda, Allah'a yemin olsun ki, helak ve yıkım vardır.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin. Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.)** *(3/Âl-i Imrân/102-103)*

Allah'ın kulları!.. İlim ehlinden bazıları şöyle der: Şüphesiz Allah, bölünmeyi ve ihtilafı bize kerih göstermiştir. Çünkü bölünüp ihtilaf etme güçsüzlüğün ilk adımı, başarısızlığın ve kayboluşun kapısıdır. Başarısızın ise ne bu dünyada ağırlığı ne de ahirette yeri vardır: **(Birbirinizle çakişmeyin; yoksa başarısızlığa uğrarsınız da kuvvetiniz gider.)** *(8/el-Enfâl/46)*

Daha da ötesi, Allah Subhânehu parça parça bölünenlerin yolunda yürümekten veya onları örnek almaktan sakındırır. Çünkü parçalanmalarının cezası olarak onlara katında en kötü cezayı hazırlamıştır. Şöyle buyurur: **(Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.)** *(3/Âl-i Imrân/105)*

Parçalanma yolunda yürür ve ümmetin hedefini kaybedersek, fırkalara ve hiziplere bölünüp parçalara ayrılırsak, Rabbimizin bizim üzerimize yazacağı ilk ceza,

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bizden uzak olması ve bizi terketmesi olacaktır. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in davet ettiği ve daveti taşımasını istediği ümmet parçalanma bilmez. O, tek bir ümmettir. Rabbi birdir, Kitabı birdir ve tek saftır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Dinlerini parça parça edip, grup grup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır, sonra (Allah) onlara yaptıklarını haber verecektir.)** *(6/el-En'âm/159)*

Allah'ın kulları!.. Bu akılların kavraması ve kalplerin dikkat etmesi gereken önemli bir uyarıdır.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Bilin ki, birlik olduğunuz her şeyde Rabbinizin rızasını kazanırsınız, hayatınız düzene girer ve ümidinize ulaşırsınız.

Allah Teâlâ'nın, peygamberlerin en sonuncusuna, müttakilerin önderine ve alemlere rahmet olarak gönderilen insana salât ve selamda bulunmayı sizlere emrettiğini daima hatırlayın. Allah Subhânehu Kitab-ı Mübin'de şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Eşler Arasındaki Sorunların Nedenleri

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 27.06.1425 Hicri – 13.08.2004 Miladi

Ey Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar!.. Rahat yaşam; toplumun istikrarlı olması, büyüme ve gelişmenin gerçekleşmesi ve insanların tüm vakitlerini ibadete ve yeryüzünün imarına ayırmaları için hayatın vazgeçilmez zaruretlerinden biridir. İnsan nefsi başka bir nefiste huzur ve sükunet bulacak şekilde yaratılmıştır. Bu nedenle Allah Teâlâ, nimetlerinin bolluğunu ve ayetlerinin çokluğunu zikrederken şöyle buyurur: **(Yine O'nun âyetlerindendir ki, sizin için nefislerinizden kendilerine ısınırsınız diye eşler yaratmış, aranıza bir sevgi ve merhamet koymuştur. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için nice ibretler vardır.)** *(30/er-Rûm/21)*

Evet; "kendilerinde huzur ve sükunet bulacağınız eşler" buyurmuş, "kendileriyle aynı evi paylaşacağınız" dememiştir. Bu; evliliğin sükûnet ve istikrar, huzur ve rahatlık olduğunun delilidir. İslam'da evliliğin önemi ve aileye verilen değer işte bu noktadan kaynaklanmaktadır. Şeriat, evliliği ve evliliğin kolaylaştırılmasını teşvik etmiştir. Evliliğe engel olan her şeyi de yasaklamıştır. Allah Teâlâ evliliği emrederek şöyle buyurur: **(Hoşunuza giden diğer kadınlardan iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz. Eğer adaleti gözetmemekten korkarsanız, o zaman bir tane ile veya elinizin altındakiyle (sahip olduğunuz câriye ile) yetinin.)** *(4/en-Nisâ/3)* Ve şöyle buyurur: **(Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden iyi davranışta olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir.)** *(24/en-Nûr/32)* Buhari ve Müslim'de rivayet edilen bir hadiste ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey gençler topluluğu! Sizden evliliğin yükümlülüğüne güç yetirebilen evlensin."** Evlilik, peygamberlerin sünneti ve salihlerin yoludur.

Ey Müslümanlar!.. İslam, Müslüman ailenin oluşturulmasına ve ıslahına büyük önem vermiştir. Çünkü aile toplumun temelidir. Toplum, aile bağlarının sağlam olması ölçüsünce güçlenir. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Müslümanları bir kısmı diğer bir kısmını ayakta tutan sağlam bir binaya benzetmiştir. Kadınların dengi olanla evlendirilmesini emretmiş ve evlenmelerine engel olmayı yasaklamıştır. Kur'an'da ve Sünnet'te, eşler arasındaki hakları ve görevleri açıklamıştır. Çünkü ailelerin istikrarı ve ıslahı ancak eşlerin istikrarı ve aile hayatındaki başarılarıyla mümkündür. Nasıl ki kişi sahip olmadığı bir şeyi başkasına veremezse, ailevi hayatlarında mutsuz olan anne ve baba da, liderliğe uygun nesiller yetiştiremeyeceği gibi, topluma da hiç bir şey sunamayacaktır. Başarılı evlilik toplumun başarısıdır. Evlerin harap olması ise, ülkelerin harap olmasıdır. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İblis arşını suyun üzerine koyar ve askerlerini gönderir. Onların arasında kendisine en yakını fitne çıkarma bakımından en büyük olanlarıdır. Onlardan biri gelir ve "Şöyle şöyle yaptım" der. İblis der ki: "Bir şey yapmadın." Sonra onlardan biri gelir ve şöyle der: "Onunla eşinin arasını ayırıncaya kadar onu bırakmadım." İblis, onu kendine yaklaştırır ve "Evet, sen (iyi yaptın)!" der."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Bu İblis'in işi iken, onun yolundan giden bozguncular da aile bağlarını kopararak toplumun bağlarını çözmeye çalışmaktadırlar. Öyle ki, boşanma oranı korkunç bir

şekilde artmış ve kızların evde kalma oranı daha çok yükselmiştir. Şüphesiz bu büyük bir tehlikedir. Toplumun dağılmasına, çocukların başıboş kalmasına, kadınların evlenememesine, kötülüğün yayılmasına ve aileler arasında kin ve garez doğmasına neden olur. Eğitimcilere, ıslah ehline ve medya mensuplarına düşen görev, bu konuyla ilgilenmektir. Çünkü ailevi sorunların yayılması tehlikeyi haber vermektedir.

Allah'ın kulları!.. Bizler; mükemmelliğin çok zor ve insan tabiatının farklı farklı olduğunu; eşlerin yaratılış ve ahlakta, isteklerde ve düşünce tarzında birbirinin kopyesi olamayacağını bilmekteyiz. Birbirinden farklı olduklarına, birinin erkek diğerinin kadın olması yeter. Aynı şekilde onlar tek başlarına da yaşamazlar. Bilakis kendilerinden beklentileri ve kendilerine etkileri olan bir toplum içerisinde yaşarlar. Bu nedenle bazı ailelerde anlaşmazlık rüzgarları esebilir. Eşler arasında anlaşmazlık olabilir. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in evinde dahi bazı anlaşmazlıklar görülmüştür. Bu hayatın kuralıdır. Bununla birlikte; takvâ üzere kurulmuş, eşlerden her birinin haklarını ve sorumluluklarını bildiği salih bir yuva, hiç bir anlaşmazlıktan etkilenmez. Bilakis birbirine bağlılıklarını ve kararlılıklarını artırır. Onlara şuur ve anlayış kazandırır. Böylece hatalarını düzeltirler ve gelecekte yaşanabilecek kötülüklere kapılarını kapatırlar.

Ey Müslümanlar!.. Eşler arasındaki sorunların sebeplerine hızlı bir şekilde göz atacak olursak, Allah'a isyandan ve evlilikle ilgili işlerin bir çoğunda Allah'ın emrine muhalet etmekten kaynaklandığını görürüz. Hatta bazı eşler rahmet ve sükûnet olacağına sıkıntı ve azap olmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah yine de çoğunu affeder.)** *(42/eş-Şûrâ/30)*

Şüphesiz evlerin harabı en büyük musibetlerdendir. Selef alimlerinden biri şöyle der: "Ben Allah'a isyan ettiğimde, bunun etkisini hayvanımda ve eşimin davranışında görürüm." Alimlerden biri ise şöyle der: "Onlar, günahları az olduğu için günahlarını ve o günahların nereden geldiğini biliyorlardı."

Evet... Kim Allah'a masiyetlerle karşı çıkarsa, onun başarılı olması beklenebilir mi? Allah'a isyan eden ve O'na itaat etmeyen nasıl olur da eşinden kendisine itaat etmesini bekleyebilir? Aynı şey kadın için de geçerlidir. Allah'ın hakkını yerine getirmede ihmalkâr davranan kadın kocasından hakkını tam olarak vermesini beklemesin. Bununla birlikte eşlerden birinin günah işlemesi diğerinin eşinin hakkını ihmal etmesine ya da ona kötü muamelede bulunmasına gerekçe olamaz.

Allah'ın kulları!.. Günahlardan bazıları namazları terketmek ve haram işlemek gibi genel günahlardır. Bazıları da, ailevi yükümlülükleri ve hakları yerine getirmemek ya da haksızlık yapmak gibi evlilikle ilgili günahlardır. Bu hakları yerine getirmedeki ihmal ölçüsünce de anlaşmazlık meydana gelir.

Bu ikinci grup günah, yani hakların yerine getirilmemesi, etkisinin büyüklüğüne rağmen insanların ihmal ettiği en meşhur günahlardan biridir. Eşinin hakkının yerine getirmede kusurlu davranan bilsin ki, her şeyden önce o Allah'a isyan etmektedir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavline kulak verin: **"Erkek karısını yatağına çağırır da kadın reddeder ve adam ona kızgın bir şekilde gecelerse, sabahlayıncaya kadar melekler o kadına lanet eder."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Eşlerden her biri diğerinin hakkını yerine getirirken, emrine uyarak Allah'a itaat ettiğini hissetmelidir. Daha da ötesi bu yapılırken Allah rızasını kazanmak düşünülürse ibadet olur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, eşinin nafakasını sağlaması üzerine farz olmasına rağmen kişinin eşinin ağzına koyduğu lokmada dahi sevap olduğunu bildirmiştir. Yine sahih bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, tabiatın gereği arzuladığı bir şey olmasına rağmen kişinin eşiyle ilişkisinde dahi sevap olduğunu bildirmiştir.

Öyleyse; aile mutluluğu isteyenin ilk yapması gereken Allah Teâlâ'nın hakkını yerine getirmesi, O'na itaat etmesi ve emrini yerine getirmesidir. Kim iyi bir yaşam sürmek istiyorsa, Allah Teâlâ'nın şu kavlini okusun: **(Erkekten ve dişiden, mümin olarak kim iyi amel işlerse muhakkak onu güzel bir hayat ile yaşatacağız.)** *(16/en-Nahl/97)*

Ey Müslümanlar!..İki tarafında seçim yaparken iyi seçim yapması uyum ve dayanışmanın olması için aile yaşamının esasıdır. Değilse; bu konuda kusurlu davranmak ve Allah'a isyan etmek sorunlara yolaçar. Bunlardan biri de; kadının velisinin yakın akrabadan biriyle evlendirmek amacıyla veya evlenmek üzere başvuran erkeğin malına ve makamına tamah ederek kadını istemediği bir erkekle evlenmeye zorlamasıdır. Bu zulümdür ve haramdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dul kadın açıkça görüşü alınmadan nikahlanmaz, bekar kadın ise izni alınmadan nikahlanmaz."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Bununla birlikte genç kızın da, velisinin görüşünü alması ve yararına olanı seçmesi gerekmektedir.

Evlilik konusunda işlenen günahlardan biri de, iki taraftan birinin veya evliliğe aracı olanın yalan söylemesi ve gerçeği gizlemesidir. Bu Müslümanları aldatmaktır ve zulümdür. Yalan söyleyen yaptığının cezasını dünyada da, ahirette de çeker.

Eş seçiminin iyi yapılmamasının bir örneği de, dini yöne önem verilmemesidir. Talihsiz kimse damadın işini, malını, makamını ve diğer dünyalık işleri sorar. Allah'a ve Rasulü'ne hainlik edene kızı konusunda güvenilemeyeceğini unutur. Damat adayı da, Allah'ın hakkını yerine getirmeyenin kocanın hakkını da yerine getirmeyeceğini unutur. Belki bu şekilde yuva kurulur fakat uçurumun kenarında olur ve yıkılmaya hazırdır.

Veliler de, damadın dini yönünü sormadıkları için, velayetleri altındaki kadınların bu yönünü ihmal ettikleri için sorumlulukta payları vardır. Ne çok saliha ve iffetli kadın namaz kılmayan veya uyuşturucu kullanan ve haram işleyen koca ile imtihan olmuştur. Bunda kendisinin bir kusuru yoktur. Velisi, damat adayının dini yönünü sormayı ihmal etmiştir. Ne çok erkek vardır ki, evleneceği kadında dünyevi her türlü şartı aramış ve dini yönü, en son ilgilendiği şey olmuştur. Sonra, dini ve ahlaki yönden eksikliği nedeniyle o kadının kendisine eş olamayacağını anlar. Bütün bunlar karşı tarafı aldatmanın ve gerçeği gizlemenin, gevşeklik ve ihmalkarlığın sonucudur.

Öyleyse; en önemli soru şudur: Eş seçimi hangi esasa göre olmalıdır? Bunun cevabı, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den nakledilen şu hadis-i şeriftedir: **"Dininden ve ahlakından razı olduğunuz biri size geldiği zaman onunla evlendirin. Değilse yeryüzünde bir fitne ve büyük bir kötülük olur."** Bu hadisi, Tirmizi ve İbni Mâce rivayet eder. Yine; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kadın dört şey için nikahlanır: Malı için, soyu için, güzelliği için ve dini**

için. Sen dindar olanı elde et ki, ellerin dert görmesin!" Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Evlilik hayatına şeriata muhalefetle başlayan Allah'ın kendisini başarılı kılmasını bekleyebilir mi? Bununla, bazı Müslümanların düğünlerde işledikleri, bereketi ortadan kaldıran açık-saçıklık, erkek-kadın bir arada bulunma, resim çektirme, çalgı çalma ve şarkı söyleme, tesettüre uygun olmayan tören elbiseleri giyme ve namazları kaçırma gibi muhalefetleri ve çirkinlikleri kastediyorum. Düğün masraflarında israfa kaçmak da buna ilave edilir. Öyle ki, bazı düğünler azgınlığa ve Allah'a isyana dönüşmektedir.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Bu durum karşısında herkes üzerine düşen yükümlülüğü yerine getirsin. Değersiz insanlar, diledikleri gibi hareket etmek üzere serbest bırakılmasın.

Ey Müslümanlar!.. Ailevi sorunların sebebini bilmek, akıllı insanın onlardan uzak durmasını ve Müslüman kardeşlerine bu konuda nasihat etmesini sağlar. Akrabaların karı-koca arası ilişkilere müdahele etmesi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğuna muhaliftir: **"Kendisini ilgilendirmeyen şeyi terketmesi, kişinin Müslümanlığının güzelliğindendir."** Allah Teâlâ da, insanların gizli hallerini araştırmaktan ve tecessüsten sakındırmıştır.

Yine; eşlerden birinin diğerinden gördüğü sıkıntıyı akrabalarına anlatması cahillik ve ahmaklıktır. Çünkü anlaşmazlık dairesini büyütmek ve çatışma alanına daha çok kimsenin girmesini sağlamak sorunu daha kötü ve daha karmaşık hale getirir. Yapılması gereken sırlarımızı saklamak ve sorunlarımızı kendi içimizde çözmektir. İşler iyice içinden çıkılmaz hale gelince, bozacak değil düzeltecek kimseler müdahele eder. Bütün işi gücü evler arasında dolaşarak dedikodu yapmak ve laf taşımak olanlar ise yuvaları yıkar.

Allah'ın kulları!.. Ailevi sorunların nedenlerinden biri de, aile hayatına bakışın kusurlu olmasıdır. En önemli gayesi eşlerin iffetini ve birbirlerinde huzur ve sükunet bulmasını sağlamak, Müslüman aileyi kurmak, iyilik ve takva üzere yardımlaşmak ve Allah'a ibadet edecek salih nesiller yetiştirmek olan şer'i nikahın maksatlarını doğru olarak anlayamamaktır. Eşler bunu düşünürlerse, yüzeysel sorunlara ve kusurlara dönüp bakmayacaklardır. Dünyevi bir hata olsa onu büyütmeyecek ve Allah azze ve celle'nin **(Aranızdaki fazileti unutmayın!)** *(2/el-Bakara/237)* buyruğunu hatırlayacaklardır. Eşlerin birinde noksanlık bile olsa, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bileceklerdir: **"Mü'min erkek mü'min kadına buğzetmesin. Onun bir yönünden hoşlanmazsa bir başka yönüne razı olur."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Yine, eşler arasındaki sorunların bir nedeni de güzellik konusundaki yanlış görüştür. Müslüman, şeriatın maksatlarını esas almalıdır. İmam Şa'bi'den rivayet edilen hoş sözlerden biri de şudur: Bir adam Şa'bi'ye gelerek, "Ben bir kadınla evlendim ama ayaklarından birinde yürüme kusuru gördüm. Kadını bırakıp verdiğim mehri geri alayım mı?" der. İmam Şa'bi, "Onun üzerine binip yarışa çıkmak için onunla evlendinse onu bırak!" der ve adamı susturur.

Bazıları başkası daha uzun boylu ya da daha bilgili olduğu için eşini küçümser. Bu da, anlaşmazlık sebeplerinden önemli bir sebep ve şeytanın girmesi için açılan büyük bir kapı hakkında konuşmaya sevketmektedir. Bu, eşler arasında kıyaslama yapmaktır.

Yapısında veya ahlakında üstünlük bulunan her bir kadın zikredilince vesveseler ve düşünceler başlar. Zavallı eş kıyaslamaya ve pişmanlık duymaya başlar. Kadın da aynı şekildedir. Bu, sonu olmayan bir konudur.

Yine; güzellik konusundaki yanlış anlayış da, bu zamanda başımıza bela olan filmlerdeki, televizyon yayınlarındaki ve dergilerdeki çekici kadın ve erkek resimlerine bakarak kıyas yapmaktır. Erkek eşinden hoşnut olmaz, çünkü resimlerde daha güzelini görmüştür. O resimlerde gördüğünden daha da güzeli olduğunu bilmez mi? Öyleyse, kıyaslamanın sonu gelmez.

Sonra; Allah'a ve ahiret gününe inanan, Allah'a kavuşacağını bilen, cennetini uman ve cehenneminden korkan bir Müslümanın televizyonda veya dergide gördüğü kafir ya da fasık bir kadını mü'min ve iffetli eşinden üstün görmesi kendisine yakışır mı?

Kadın ve erkekleri en güzel şekilleriyle sunan televizyon yayınları ve dergiler Müslümanlara büyük kötülük kapıları açmış, evlenilecek eşlerin ölçüleri onlara göre belirlenir olmuştur. Erkek, kendisine münasip bir eş dahi bulsa ona razı olmaz ve resimde gördüğü bir kadın yüzünden onu terkeder. Böylece, ülkenin tüm kadınlarıyla da evlense tatmin olmaz. İşte bu noktada, Allah azze ve celle'nin şu kavlindeki büyük hikmeti idrak ederiz: **(Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, ırzlarını da korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır. Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler.)** *(24/en-Nûr/30-31)*

Aynı şeyler, kadın için de geçerlidir. Seyrettiği filmler ve dizilerde olduğu gibi pespembe yaşam hayalleri kurar, sonra hayatın gerçekleriyle karşı karşıya kalınca çarpılır. Kendilerini seyrederek yetiştiği şeylerin sadece bir oyun ve hayal ürünü olduğundan habersizdir.

Filmlerin ve dizilerin, televizyonlarda yayınlanan röportajların kötülüğü şehevi arzuları harekete geçirmekle sınırlı kalmamıştır. Daha da ötesi, insanların ahlakını ve aile içi ilişkileri de bozmuştur. Seyredenlerin aklında aile hayatı hakkında yanlış düşünceler oluşturmuştur. Anlayışları altüst etmiş, kötülükleri güzel ve güzellikleri kötü göstermiştir. Aile yuvalarında, daha önce görülmeyen sorunların ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Bugün basın-yayın organlarının yaptığı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yasakladığı bozgunculuktur. Kadını kocasına karşı kışkırtmaktır. Kadını erkeğin velayetinden çıkarmaya, hakkının yendiğine ve özgürlüğünün elinden alındığına ikna etmeye çalışmak da yuvaları bozmanın bir başka şeklidir. Kadınları ailelerine ve toplumlarına başkaldırmaya, doğal görevlerini bırakıp sokaklarda çalışmaya, her alanda erkeklerle rekabet etmeye davet etmektedirler. Şerefli ve korunmuş iken, nafakası ve gözetimi garanti iken eşitlik adı altında kendi mutsuzluğu için çalışır. İmkanları ve yaratılış farklılığını görmezden gelerek erkeğin sorumluluğunu kadına yüklemek adalet ve eşitlik midir? Yoksa, ahlaki değerlerin birbirine karışmasını ve toplum yapısının alt-üst olmasını mı istemektedirler?. **(Hem onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. İyi bilin ki, onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar.)** *(2/el-Bakara/11-12)*

Ey Müslümanlar!.. Eşler arası sorunların sebeplerinden biri de, şer'i aile reisliğini yerine getirmemesi veya onu zalimce kullanması ya da aile reisliği konusunda kadının kendisiyle çekişmesidir. Aile resiliği zulüm ve haksızlık yapmak değildir. Bilakis; koruma ve gözetimdir, ailenin yararına olacak şeyleri yerine getirmektir.

Ey Müslümanlar!.. Allah Teâlâ, eşlerin üzerine düşeni açık bir şekilde hükme bağlayarak şöyle buyurur: **(O kadınların, üzerlerindeki meşru hak gibi, kendilerinin de hakları vardır.)** *(2/el-Bakara/228)* Bu kısa ve öz söze bak. Ayette, "bi'l ma'rûf" denilmiştir. Bu da hakları talep etmenin bencillikle olmaması gerektiği anlamına gelmektedir. Çünkü evlilik ticari ortaklık değil, hayat ortaklığıdır. Allah Subhânehu bir başka ayette şöyle buyurur: **(Bundan sonrası ya iyilikle tutmak veya güzellikle salmaktır.)** *(2/el-Bakara/229)* Hatta ayrılık bile iyilikle olmalıdır. Aile yuvalarının ıslahı için bunlardan daha güzel direktif bulunabilir mi?..

Kalem sahiplerinin ve toplumu ıslaha davet edenlerin, kadının örtüsüne saldırmak, aile yuvalarına sıkıntı vermek ve içinde bulundukları durumu halledilmesi gereken bir problem ve düzeltilmesi gereken bir hata gibi göstererek kadınları aldatmak yerine, bu gibi sorunları çözmeye çalışmaları ve Müslüman aile yuvasını mutlu etmede nebevi metotla aydınlanmaları öncelikli yapmaları gereken şey değil mi? Bütün bir toplumun korunması için bu gibilerin dizginlenmesi şer'i bir görevdir.

Ey mü'min erkekler ve mü'min kadınlar!.. Ailelerin mutluluğu ancak doğru din ve yüce ahlakla, hataları görmezden gelmekle, hakları ve görevleri yerine getirmekle, kişilik ve edeple, her şeyin karşılığını Allah'tan beklemekle gerçekleşir. İşte o zaman mutluluk rüzgarları eser ve tüm aileleri kaplar. Bütün bir toplum iyi ilişkilerle, sevgi ve hoşgörüyle birbirine bağlanır. Kadın güzel davranışıyla kocasını kendisine bağlamalıdır. Ayını şekilde erkek de eşine güzel davranmalıdır.

Herkes bilsin ki, çokça günah işlemek kapleri kinle doldurur. Uzun süreli birliktelik, çokça sevap işlemeyle ve kanaatle sağlanır. Eşler arasındaki ilişkinin güzel olması, itaatin güzelliğine bağlıdır. Kim daha çok hürmet gösterirse, karşılığında ancak sevgi ve ikram görür. Kim de Allah'a yalvarırsa, Allah onun beklentisini boşa çıkarmaz.

Şüphesiz eşler arasındaki ilişki, maddi ve dünyevi bir ilişki ya da şehevi bir ilişki değildir. Bilakis, salih ve doğru bir ilişki olduğunda, değerli bir ruhi ilişki olur ve ahiret hayatına kadar uzanır. **(Adn cennetlerine girecekler, atalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden salih olanlarla birlikte olacaklar. Melekler de her kapıdan yanlarına girip şöyle diyecekler: "Sabrettiğiniz için size selam olsun. Ahiret yurdu ne güzeldir!")** *(13/er-Ra'd/23-24)* Ne çok aile Allah'ın izniyle şerefli bir hayat sürmüş ve şerefli bir şekilde ölmüştür.

Sonra; bağışlanmış bir nimet ve rahmet olan Allah Rasulü Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun...

Müslümanlara Eziyet Vermenin Haramlığı

Şeyh Usâme b.Abdullah Khayyât
Mekke, 04.07.1425 Hicri – 20.08.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve Allah'ın gazabına yol açacak etkenlerden kaçının. Çünkü O'ndan başka kendisine sığınılacak yoktur. O'na tevbe edin, O'na tevekkül edin ve amellerinizi O'na has kılın ki, dünya ve ahirette mutlu son sizin olsun.

Ey Müslümanlar!.. Bu ümmetin selefinin ve en hayırlılarının yolunda yürümek, Allah'ın rızasını elde ederek Allah dostları ve Allah'ın seçkin kulları ile O'nun cennetinde konaklama hedefine ulaşmak için en hayırlı yoldur. Allah Teâlâ, Rasulü Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'i geçmişteki peygamberlerin yolunu izlemeye ve Allah'ın kendilerine bağışladığı hidayette onları örnek almaya yönlendirmiştir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Sen de onların hidayetine uy.)** *(6/el-En'âm/90)*

İman ehlinden seçkin insanların en güzel vasıflarından biri de, her halükarda ihsan yolunu seçmeleridir. Nasıl ve hangi şekilde olursa olsun, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara eziyet vermekten sakınmalarıdır. Onları böyle davranmaya, sahip oldukları yüce ahlak ve yüksek edep sevkeder. Rableri, mü'minler arasındaki bağın kardeşlik bağı olduğunu bildirerek onları bu şekilde eğitmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mü'minler ancak kardeştirler.)** *(49/el-Hucurât/10)*

Kardeşlik birbirine merhamet etme, birbirini sevme, birbirine şefkat gösterme ve hakları yerine getirme demektir. Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde Abdullah b. Ömer radılayallahu anhuma kanalıyla rivayet ettikleri hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir, ona zulmetmez ve onu yüzüstü bırakmaz. Kim bir kardeşinin ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'ı sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da onu Kıyamet günü sıkıntılarından bir sıkıntıdan kurtarır. Kim bir Müslüman'ın kusurunu örterse, Kıyamet günü Allah da onun kusurunu örter."**

Kardeşlik ayrıca, eziyet vermemek demektir. Gerçek Müslüman, elinin ve dilinin eziyetinden insanların güvende olmasıyla Müslümanlığı kamil olan kimsedir. Buhari rahimehullah'ın Sahihi'nde, Abdullah b. Amr b. Âs radıyallahu anhuma kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Müslüman, dilinden ve elinden Müslümanlar'ın selamette olduğu kimsedir. Muhacir ise, Allah'ın yasakladığını terkedendir."**

Dille ve elle eziyetin sayılamayacak kadar çok şekli vardır. Eziyetin en çirkinlerinden biri, dille ve elle birlikte yapılan eziyettir. Diliyle, Müslümanı kendisinde olmayan kötü sıfatlarla niteyen ve eziyetin daha da büyük ve etkili olması için bunu eliyle yazanın yaptığı gibi... Bu nedenle, mü'mine eziyet eden ve onun hakkında kendisinde olmayan şeyleri söyleyen kimse için açık uyarı ve ağır tehdit gelmiştir. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Ebu Davud'un Süneni'nde ve Hakim'in Müstedreki'nde Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma kanalıyla sahih bir isnatla rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir mü'min hakkında onda olmayan bir şeyi söylerse, söylediğinden dönünceye kadar**

cehennem ehlinden akan irinlerin içinde hapsolunur." Söylediğinden dönmek, tevbe etmekle ve hakkında o sözü söylediği kişiden hellallik dilemekle olur.

İnsanlara fert fert eziyet edilebildiği gibi, onlardan bir gruba topluca eziyet edilmesi de mümkündür. Fakan topluluğa eziyet etmenin etkisi daha çok ve zararı daha büyüktür. Bu eziyetin bir türü de, oklarını devletin bazı resmi kurumlarının uzun bir süreden beri her yıl düzenlediği yaz kurslarına ve kamplarına çeviren apaçık saldırılar ve haksız ithamlardır. Bu kamplarda ve yaz okullarında önceden ilan edilen yararlı programlar gerçekleştirilmektedir. Bu programlar Allah'ın izniyle gençlerimize yararlı olmakta ve onları hak ile meşgul etmektedir.

Allah'ın kulları!.. Eziyete yol açan en büyük etkenlerden bir de, husumette aşırı gitmektir. Bu nedenle husumette aşırı gidenler, Hidayet Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem'den sahih olarak rivayet edildiğine göre Allah'ın en sevmediği insanlardandır. Haksız olduğunu bilerek münakaşa eden hakkında da şiddetli bir uyarı gelmiştir. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Ebu Davud'un Süneni'nde Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma kanalıyla sahih bir isnatla rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim (batıl olduğunu) bilerek batılda münakaşa ederse, onu terkedene kadar Allah'ın gazabına uğrar."**

Bu nedenle, kim cahilce bir davranışla karşılaşırsa, Allah'a itaat düşüncesiyle ve mü'mine yakışmayacak bir davranışa düşmekten sakınarak, cahilliğe cahillikle karşılık vermemelidir. İmam Ahmed'in Müsned'de ve Hakim'in Müstedrek'te, İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla sahih bir senetle rivayet ettiği hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem mü'mini şöyle tanımlar: **"Mü'min, (insanları) çokça karalayan ve çokça lanet eden, kötü söz söyleyen ve küfreden bir kimse değildir."** Çünkü sen, selef alimlerinden bazılarının dediği gibi, senin hakkında Allah'a isyan edeni, onun hakkında Allah'a itaat etmekten daha hayırlı bir şeyle cezalandıramazsın. Böylece, senin yanında Allah katından bir yardımcı olur. Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyen ve zulmü zulümle defetmeyen Rabbinin desteğine daha çok layıktır. **(Şüphesiz Allah inananları savunur.)** *(22/el-Hacc/38)*

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. İyiliği seçmede ve ne şekilde olursa olsun eziyet vermeden sakınmada Allah'ın seçkin kullarının yoluna koyulun ki, kurtulanlardan ve cenneti kazananlardan olun.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Mümin erkeklere ve mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler de bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.)** *(33/el-Ahzâb/58)*

Ey Allah'ın kulları!.. Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh ve Ebu Şureyh radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, ya hayır söylesin ya da sussun!"** Hadis toplumsal huzurun kaidesini belirlemekte ve mutlu bir yaşamın temeline işaret etmektedir. Bu konuda ilim ehlinden bazıları şöyle der: "Kişi konuşunca hayır konuşsun ve dilini güzel söze alıştırsın. Çünkü gönlünden geçeni güzelce ifade etmek, yüksek bir edeptir. Allah bu konuda bütün dinlerin mensuplarından söz almıştır."

Kur'an; güzel sözün, Musa aleyhisselam zamanında İsrailoğulları'ndan alınan sözlerden biri olduğunu açıklar. **(Hani bir vakitler İsrailoğulları'ndan şöylece**

mîsak (kesin bir söz) almıştık: Allah'dan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız, insanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kılacak, zekatı vereceksiniz.) *(2/el-Bakara/83)*

İyi söz hem dostlarla hem de düşmanlarla ilişkide güzel bir davranıştır ve sonucu tatlı olur. Dostlarla ilişkide aradaki sevgiyi korur ve arkadaşlığın devam etmesini sağlar. Şeytanın, aralarındaki bağı zayıflatmasına ve aralarını bozmasına engel olur. **(Mümin kullarıma söyle de sözün en güzelini söylesinler. Çünkü şeytan aralarına fesat sokar. Şüphesiz şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.)** *(17/el-İsrâ/53)* Düşmanlarla ilişkide ise, onların husumetini söndürür ve hiddetini azaltır. En azından kötülüğün gelişip yayılmasını durdurur. **(Hem iyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel bir şekilde sav. O zaman seninle kendi arasında bir düşmanlık olan kişinin, sanki samimi bir dost gibi olduğunu görürsün.)** *(41/Fussilet/34)*

Durum nasıl olursa olsun, güzel söz söyleme alışkanlığı edinme hakkında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kıyamet günü mü'min kulun mizanında hiçbir şey güzel ahlaktan daha ağır değildir. Şüphesiz ki Allah, kaba ve ağzı bozuk kişiye buğzeder."** Bu hadisi Tirmizi, sahih bir senetle rivayet eder.

Daha da ötesi edeple davranıp hiç bir yardımda bulunmama, kötü söz söyleyerek yardımda bulunmaya tercih edilmektedir. **(Bir tatlı dil ve kusurları bağışlamak, arkasından eza ve gönül bulantısı gelecek bir sadakadan daha hayırlıdır.)** *(2/el-Bakara/263)*

Güzel söz, sahibine Allah'ın rızasını ebedi cennet yurdunu kazandıracak faziletlerden biridir.

Allah'tan korkun, ey Allah'ın kulları!.. Allah'ın sizlere, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı emrettiğini sürekli hatırlayın. Sözlerin en doğrusu ve en güzelinde şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Allah'a Kulluk

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 11.07.1425 Hicri – 27.08.2004 Miladi

Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun ve kopmayan bir bağla İslam'a bağlanın. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük bir kurtuluşa ermiştir.)** *(33/el-Ahzâb/70-71)*

Bilin ki dünya gelip geçicidir ve ahiret ebediyet yurdudur. Bu nedenle, vakit geçmeden hayırlarda yarışın. Hatalarından dolayı nefsinizi hesaba çekin. Nefsin arzularına dalmasına engel olun. Kazançlı insan, nefsini yargılayan ve ölüm sonrası için çalışandır. Aciz insan ise nefsinin arzularına uyan ve Allah'ın bağışlamasına ümidini bağlayarak günah işlemeye devam edendir. Gizli halini ıslah edenin aşikar halini de Allah ıslah eder. Kim Allah ile arasını düzeltirse, Allah da onun insanlarla arasını düzeltir. Gizli hallerinizin bozulmasından sakının. Çünkü o bozulursa, dışardan görünen güzelliğinin bir yararı yoktur.

Ey Müslümanlar!.. Hayatın çilesi ve dünya meşgaleleri arasında insan kendisi için yaratıldığı temel görevini ve dünyaya geliş gayesini unutabilir. Bu gaye, Allah Subhânehu'ya ibadet ve itaat etmektir. **(Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.)** *(51/ez-Zâriyât/56)*

Allah; peygamberleri göndermiş, kitapları indirmiş, gökyüzünde ve yeryüzünde ne varsa insanın hizmetine vermiştir. Bütün bunlar, Allah'a kulluğun gereklerinin hakkıyla yerine getirilmesi içindir. Kendisine itaat edene cenneti vaat etmiş, isyan edeni ise cehennem ile tehdit etmiştir. İnsanların kendisine sunulacağı bir günün geleceğini, sayfaların açılacağını ve amellerin tartılacağını, herkesin korku ve endişe ile terazisine bakacağını ve amellerinin mükemmel, dünyadayken yaptıklarının güzel ve amel terazisinin iyiliklerle dolu olmasını temenni edeceğini bildirmiştir.

Hesabın amellere göre yapılacağı bir gün gelecektir. O gün zerre miktar amelin değeri vardır. İyiliğin, kişinin onu anne ve babasına, eşine, çocuklarına ve kardeşine vermekten kaçınacak kadar etkisi vardır. **(Ki cehennem de o gün getirilmiştir. İşte o gün insan anlar. Fakat bu anlamanın ona ne yararı var? "Keşke hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim!" der.)** *(89/el-Fecr/23-24)*

O gün pişman olmayacak hiç kimse yoktur. İhmalkâr davranan ihmalkârlığına pişman olacak. Amel işleyen ise, daha çok amel işlemediğine pişman olacak. Kıyamet günü duraklar ve arasatlar, korkular ve sıkıntılar vardır. İyilikler ve kötülükler tartılır. İnsanlardan ve cinlerden hiç kimse Allah'ın rahmeti ve ameli dışında bir şeyle kurtulamayacak.

Sen ahiret hayatın için ne hazırladın ey Allah'ın kulu? Bu hazırlığın miktarı ve türü ne? Ne derecede mükemmel ve eksiksiz?

Muaz b. Cebel radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in elinden tutarak kendisine şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ey Muaz! Vallahi ben seni seviyorum. Ey Muaz! Sana, her namazın ardında "Allah'ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmek için bana**

yardım et!" demeyi terketmemeni öğütlerim." Bu hadisi, Ebu Davud Süneni'nde sahih bir isnatla rivayet eder.

Bu, namazdan sonra Allah'a dua etmemiz ve kendisine güzelce ibadet edebilmeyi istememiz yönünde nebevi bir direktiftir. Bundan önce Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(O, hanginizin daha güzel amel işleyeceğinizi denemek için ölümü ve hayatı yaratandır.)** *(67/el-Mülk/2)* Bu değerli iki nas, güzelce ibadet etmenin yalnızca ibadet etmekten daha üstün bir makam olduğuna delalet eder. Bu nedenle, eksiksiz ve güzelce ibadet etmek meyvesini verir ve kulu yüce makamlara ulaştırır. Çokça sevap kazanmasına ve bağışlanmasına, güzel bir karşılıkla ödüllendirilmesine yol açar. Sahih-i Müslim'de, Osman b. Affan radıyallahu anh'tan şu rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Hangi Müslüman farz namazın vakti gelir de onun abdestini, huşûsunu ve rukûsunu güzelce yerine getirirse, bu (yaptığı), büyük günah işlemedikçe önceki günahlarına keffâret olur. Bu, ömür boyu böyledir."**

Müslümanlardan bir çoğu ibadetlerini ve Allah'ın kendilerine farz kıldığını eda etmeye gayret etse de, onlardan çok azı bunu güzelce yapmaya, farazlarını ve sünnetlerini eksiksiz yerine getirmeye özen göstermektedir. Allah'a yemin olsun ki, iki Müslüman abdest alarak namaza çıkar, camiye giderek tek bir imamın arkasında namaz kılar ve namazdan çıkarlar da aralarında sevap bakımından yeryüzü ve gökyüzü arası kadar fark vardır. Ammâr b. Yasir radıyallahu anh'ın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den naklettiği şu hadis-i şerife kulak verin: **"Şüphesiz namaz kılan namazından ayrılır ve namazından onun için ancak namazının onda biri, dokuzda biri, sekizde biri, yedide biri, beşte biri, dörtte biri, üçte biri veya yarısı yazılır."** Bu hadisi, hasen bir senetle Ebu Davud ve İmam Ahmed rivayet eder.

Daha da ötesi, namaz kılanların arasında kıldığı namaz yırtık bir elbise gibi işe yaramayan ve yüzüne atılanlar vardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir adama şöyle der: **"Geri dön ve namaz kıl, çünkü sen namaz kılmadın."** Oysa o kişi, namazın görünen bir takım fiillerini yerine getirmiştir.

Ey Müslümanlar!.. Müslüman'ın bilmesi ve daima hatırlaması gereken bir şey de, farz ve vacip ibadetlerin iki yönünün olduğudur: İbadetin yerine getirilmesi yönü ve sevap yönü. Müslüman farz ibadeti eda ettiğinde onu yerine getirmiş olur ve yeniden yapması istenmez. Bu ibadete karşılık verilen sevap ve ecre gelince, iki kişi ibadeti yerine getirmede aynı konumda olabilir fakat o ibadetten kazandıkları sevap noktasında aralarında doğu ile batı arası kadar fark vardır. Bu farkın temelinde ikisinden birinin ibadeti eksiksiz ve güzelce yapmaya gayret göstermesi, diğerinin ise bu noktada kusurlu davranması yatmaktadır.

Allah'ın kulları!.. Allah'a kavuşmayı ümit eden, cennetine girmeyi arzulayan ve cehenneminden O'na sığınan her Müslüman'ın amelini, bazı yüzlerin ağaracağı ve bazı yüzlerin kararacağı günde kendisini kurtaracak ve sevindirecek şekilde eksiksiz yapmaya çalışması gerekir. Şimdi sizlere ibadeti güzelleştiren bir takım faktörler sunacağım:

Bunların ilki ve ibadetin kabul edilmesinin şartı, ibadetin yalnızca Allah için olması / ihlas, ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiğine uygun yapılmasıdır. Bu da, kelime-i şehadetin gereğidir.

İhlas iki çeşittir: Genel ve özel. Genelde kulun hayatında Allah'tan başkasına dua etmek, Allah'tan başkasından yardım dilemek veya ibadetlerden herhangi birini Allah Subhânehu'dan başkası için yapmak gibi şirklerden hiç biri bulunmamalıdır. Bu, özen gösterilmesi gereken büyük bir konudur. Allah Teâlâ, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle buyurur: **(Andolsun ki, sana da, senden öncekilere de şu vahyedildi: "Yemin ederim ki, eğer şirk koşarsan bütün çalışmaların boşa gider ve mutlaka kendine yazık edenlerden olursun." Hayır, onun için yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol.)** *(39/ez-Zumer/65-66)* Bu şirkle birlikte hiç bir amelin fayda vermeyeceğine delildir. Müslüman'a düşen görev, sürekli kendini kontrol etmek ve her işinde Allah'ı birlemektir.

İkinci tür ise; ihlas noktasında özen gösterilmesi gereken özel bir yöndür. Bu yön, yapılan ibadetin, yalnızca Allah'ın rızası dilenerek riyadan uzak bir şekilde yapılmasıdır. Kudsî hadiste Allah Tebârake ve Teâlâ şöyle buyurur: **"Ben, kendisine şirk koşulanların şirkten en uzak olanıyım. Kim bir amel işler de onda başkasını bana ortak koşarsa, onu ve şirkini başbaşa bırakırım (amelini kabul etmem)."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İbadetin kabul edilmesinin ikinci şartına yani Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiğine uygun yapılmasına gelince; bundan kasıt ibadetin artırma ve eksiltme yapılmaksızın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den nakledildiği şekilde yapılmasıdır. Bunun anlamı, Rabbi'nin tebliğcisi olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiğinden başka bir şekilde Allah'a ibadet etmenin caiz olmadığıdır. Allah'ın belirlemediği ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den sahih olarak rivayet edilmeyen bir şeyle Allah'a ibadet etmek bid'attır. Aişe radıyallahu anha'nın naklettiği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bid'at hakkında şöyle buyurur: **"Kim hakkında emrimiz olmayan bir amel işlerse, o reddedilmiştir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Buhari'deki riveyette ise şöyle buyurur: **"Kim bizim bu emrimizde (dinimizde) onda olmayan bir şeyi ihdas ederse, o reddedilmiştir."** Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yoksa onların, Allah'ın dinde izin vermediği şeyi kendilerine meşru kılacak ortakları mı vardır?)** *(42/eş-Şûrâ/21)* Ve şöyle buyurur: **(İşte bundan dolayı emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Beraberindeki tevbe edenler de (doğru olsunlar). Aşırı gitmeyin!)** *(11/Hûd/112)*

Sünnete uyma ile ilgili bir diğer nokta da şudur: Kul, ibadetini kendisine emredildiği şekilde yerine getirebilir. Fakat sünnetlerinden ve vaciplerinden bazılarını eksik yapabilir. İbadetine bazı mekruhlar ve haramlar karışabilirler. Bu ibadet kabul edilse bile, güzelliğini kaybettiği ölçüde sevabı azalır. İnsanın başkasının yaptığını yapması, sonra da ondan daha eksik ecir alması, hatta o ibadetin sevabından hiç bir şey alamaması büyük bir kayıptır. Daha da ötesi kul, Allah'a yaklaşmak kasdıyla Allah'ın belirlemediği ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den nakledilmeyen bir şekilde ibadet eder de, Allah onu bu amel dolayısıyla cezalandırır ve yoldan çıkan bid'atçılar arasında sayar.

Ey Müslümanlar!.. Farz ibadetleri güzelleştiren faktörlerden biri de, aynı türden yapılan nafile ibadetlerdir. Örneğin İslam'ın rükünleri, farz ibadetlerdir ve aynı türden nafile ibadetler vardır. Farz namazların öncesinde ve sonrasında kılınan ravâtib sünnetler (beş vakit namazın müekket sünnetleri) ve gece namazı gibi nafile namazlar vardır. Pazartesi ve Perşembe günü orucu, Şevval ayından altı gün oruç tutmak, aşure ve arefe günü oruçları gibi nafile oruçlar vardır. Aynı şekilde, farz olan zekatın dışında genel olarak Allah yolunda ve hayır faaliyetlerine nafile olarak bağışta

bulunmak ve nafile hacc yapmak vardır. Bütün bunlar, farz ve vacip ibadetlerden eksik kalanları tamamlar. Tirmizi ve İbni Mâce'nin sahih bir senetle rivayet ettiği hadis-i kudside, Allah azze ve celle'nin Kıyâmet günü şöyle buyuracağı nakledilir: **"Kulumun nafile ibadeti var mı bakın ki farzlarından eksik kalan olunla tamamlansın."**

Allah'ın kulları!.. İbadetleri güzelleştirmenin bir yolu da, iyilikleri yok olmaktan korumak, sevabı ortadan kaldıracak ve eksiltecek şeylerden uzak durmaktır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: (Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.) (47/Muhammed/33) Yine, günahın ibadeti boşa çıkarabileceğine işaret ederek şöyle buyurur: (Ey iman edenler! Sadakalarınızı, başa kakmak ve gönül kırmakla boşa gidermeyin.) (2/el-Bakara/264) Sahih-i Müslim'de nakledilen bir hadiste, bir adamın "Allah'a yemin olsun ki, Allah falancayı bağışlamaz" dediği, bunun üzerine Allah azze ve celle'nin şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim şu falancayı bağışlamayacağıma dair benim üzerime yemin eden? Şüphesiz onu bağışladım ve senin amelini boşa çıkardım."** Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Öyle bir söz söyledi ki, dünyasını ve ahiretini helak etti."

Buhari ve Müslim'de rivayet edilen bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz kul düşünmeden bir kelime konuşur da, cehennemde doğu ile batı arası mesafeden daha aşağıya düşer."**

Dilini başıboş bırakan ve dilediği gibi konuşmasına izin veren, ne söylediğine ve ne yazdığına aldırmayan bu hadisi anlıyor mu? Allah'ın dini hakkında bilgisizce konuşanlar, şeriatına ve hükmüne kendi mantıklarına göre karşı gelenler bunu anlıyor mu? Gerek fuhşa davet ederek, gerekse dedikodu ve kovuculukla, yalan ve yalancı şahitlikle Müslümanların ırzına dil uzatanlar bu hadiste zikredilenden korkmazlar mı?

Dilin afetleri çoktur ve tehlikelidir. En tehlikelilerinden biri de, şirk ifade eden, Allah'ın kaderine karşı gelme ve hükmüne itiraz anlamına gelen sözler taşıyan konuşmalardır. Allah Teâlâ, müşrikler hakkında şöyle buyurur: **(Onların yaptıkları her bir iyi işi alır, onu saçılmış zerreler haline getiririz.)** *(25/el-Furkân/23)*

İyilikleri boşa çıkaran ve kötülükleri çeken etkenlerden biri de, Allah'ın kullarına zulmetmek ve haksızlık yapmak, insanların malını haksız yere yemektir. Ebu Hureyre kanalıyla nakledilen sahih bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bilir misiniz müflis / iflas eden kimdir?"** Derler ki: "Bizde iflas eden dinarı, dirhemi ve malı olmayandır." Bunun üzerine Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ümmetimden iflas eden, Kıyamet günü namazla, oruçla ve zekatla gelen fakat buna sövmüş, buna iftira etmiş, bunun malını yemiş, bunun kanını dökmüş ve buna vurmuş olarak gelen kimsedir. Buna onun hasenâtından verilir ve buna onun hasenâtından verilir. Üzerindeki hesap görülmeden hasenâtı biterse, onların günahlarından alınır ve onun üzerine atılır. Sonra da cehenneme atılır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Yine, Ebu Davud'da rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulur: **"Haset, ateşin odunu yediği gibi iyilikleri yer bitirir."**

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Yaptığınız şeyleri iyi yapın ve ibadetlerinizi koruyun. Dünyalıklarının zerre miktarı eksilmesine razı olmayan fakat dinlerinden az ya da çok eksilmesine aldırmayan kimseler gibi olmayın. **(Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatına razı mı oldunuz? Fakat dünya hayatının zevki ahiretin yanında ancak pek az birşeydir.)** *(9/et-Tevbe/38)*

Ey Mü'minler!.. Müslüman, ibadetin Allah'ın emri olduğunu ve o ibadeti yerine getirmesinde Allah'ın rızası olduğunu, Allah'ın onunla insanı kendisine yaklaştırdığını, derecelerini artırdığını ve günahlarını sildiğini hissederse, bu şuur onu ibadete daha çok özen göstermeye ve ibadeti güzelce yapmaya sevkeder. Müslüman, isteksiz ve kötü bir görünümle ibadete yönelmekten sakınmalıdır. Çünkü yapılması gereken, Allah'ın belirlediği simgelere saygı duymaktır. **(Bu böyledir; kim Allah'ın nişanelerine, kurbanlıklarına saygı gösterirse, şüphesiz o kalblerin takvasındandır.)** *(22/el-Hacc/32)* Bu nedenle; Allah'ın kulu sürekli gözetlemesini hissetmek anlamına gelen ihsan, dini mertebelerin en yükseği olmuştur. Buhari ve Müslim'de rivayet edilen hadis-i şerifte, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İhsan, O'nu görürcesine Allah'a ibadet etmendir. Çünkü sen O'nu görmesen de, şüphesiz O seni görmektedir."**

İmam Nevevi rahimehullah şöyle der: "Bu, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e verilen kısa ve öz sözlerdendir. Çünkü biz, bizden birinin Rabbi Subhânehu ve Teâlâ'yı görerek ibadete kalktığını farzedersek, gücü yeten huşû ve boyun eğmeden, güzel sıfatlardan, içinin ve dışının hep birlikte ibadeti en güzel şekilde yerine getirmeye özen göstermesinden hiç bir şeyi terketmeden yerine getirir. Bu bahsedilen ibadeti tam olarak yerine getirme olayı, kulun Allah Subhânehu'nun gördüğünü bilmesi nedeniyledir. Kul bu durumda kusurlu davranmaya yönelemez. Salih insanlarla birlikte olmak, onların hürmetine ya da onlardan utandığı için kişinin bir kusur işlemesine engel oluyorsa ve bu nedenle mendup oluyorsa, Allah Teâlâ'nın gizli ve aşikâr hallerine sürekli muttali olduğu kimse nasıl olur? Kim Allah hakkında güzel zan beslerse, niyetini güzelleştirir. Kim de niyetini güzelleştirirse, ibadetini güzelleştirir."

Allah Teâlâ'dan bizleri ihsan sahiplerinden yazmasını dileriz. Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurur: **(İyi iş, güzel amel yapanlara daha güzeli ve daha fazlasıyla karşılık vardır.)** *(10/Yunus/26)* Ve şöyle buyurur: **(Söyledikleri söz sebebiyle Allah onları altlarından ırmaklar akan cennetlerle mükafatlandırmıştır. Orada ebedî olarak kalacaklardır. İşte iyilik yapanların mükafatı budur.)** *(5/el-Mâide/85)*

Sonra; doğru yolu gösterici ve müjdeleyici, aydınlatıcı ışık kaynağı olan Allah'ın Rasulü Muhammed b. Abdillah el-Kureşi el-Hâşimi'ye salât ve selamda bulunun!

Cennet ve Cehennemi Hatırlamak

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 21.05.1425 Hicri – 09.07.2004 Miladi

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun ve takvaya sarılın. O ne güzel amel ve ne güzel azıktır. Kulun dünyada ve ahirette kurtuluşudur.

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ insanları, onlar üzerinde kudretini göstermek, şeri ve kaderi hükümlerini uygulamak üzere yaratmıştır. **(O, kullarının üstünde tam hâkimdir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.)** *(6/el-En'am/18)* Rabb celle ve alâ'ya itaat edilmesi için ve doğruluk ve ıslah ile imar edilmesi için kainatı yaratmıştır. Mükellefler için, sorumluluklarla çevrili bir dileme ve seçim yaratmıştır. Kul bu dilemesi ile Allah'ın kudreti ve dilemesinin dışına çıkamaz. Kim Allah'ın kendisine sevimli olan muradına uygun seçim yaparsa, kainatın kendisi için yaratıldığı hak için çalışır ve Rabbine itaat ederse, Allah onu dünyada ve ahirette güzel bir ödülle ödüllendirir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Erkekten ve dişiden, mümin olarak kim iyi amel işlerse muhakkak onu güzel bir hayat ile yaşatacağız ve yapmakta oldukları amellerin daha güzeliyle mükafatlarını elbette vereceğiz.)** *(16/en-Nahl/97)*

Kim de Allah'ın kendisine sevimli olan muradına ters düşen bir seçim yaparsa, İslam şeriatına muhalefet eder ve Rabbine isyan ederse, Allah onu dünyada ve ahirette cezalandırır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Kim benim hidayetime uyarsa işte o, sapıklığa düşmez ve (ahirette) zahmet çekmez. Her kim de benim zikrimden (Kur'ân'dan) yüz çevirirse, (bilsin ki) ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.)** *(20/Tâ-Hâ/123-124)*

Kulların küçük-büyük tüm amelleri, karşılığı verilmek üzere sayılır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Göklerde ve yerde bulunanlar hep Allah'ındır. Akıbet (sonuçta) kötülük yapanları yaptıkları ile cezalandıracak, güzel davrananları da daha güzeliyle mükafatlandıracaktır.)** *(53/en-Necm/31)*

Gerçek ve sürekli ceza ve ödül ahirettedir. Dünyada, iyiliğin ve kötülüğün karşılığı verilse de, bu az bir ceza veya ödüldür ve sürekli değildir. Günleri tükenir, saatleri hızla gelip-geçer. İsyankarlar, dünyadaki tüm ömürlerini bile gündüzden bir saat gibi görürler. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Kıyamet kopacağı gün günahkarlar dünyada bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Onlar önceden de böyle haktan çevriliyorlardı.)** *(30/er-Rum/55)* **(Allah'ın onları haşredip toplayacağı günde, sanki onlar dünyada gündüz bir parça kalmışlar da aralarında tanışmışlar gibi olacak.)** *(10/Yunus/45)*

Fakat kalıcı ve sonsuza kadar devam edecek ceza ve ödül ahirettedir. Ya nimet yurdu cennettir, ya cehennemdir. Salih amelleri cennet ile ödüllendirmek ve kötü amelleri cehennemle cezalandırmak son derece uygun bir karşılıktır. Şüphesiz amelin karşılığı kendi cinsindendir. Salih ameller çok ve yararları çeşitli olduğu için cennet nimetleri de bir çoktur ve çeşitli yararları vardır. Cennet yiyecekleri ve lezzetleri çeşitlidir. Cennet ehli Rablerine görmedikleri halde ibadet ettikleri için, Allah Teâlâ onlara tecelli eder ve O'nun kerim vechini seyretmenin ve yüce kelamını işitmenin tadını alırlar. Allah onların kendisine ibadet ve itaattaki kararlılık ve samimiyetlerini bildiği için onlara bağışladığı nimetleri kalıcı ve sürekli kılmıştır. Allah Tebarake ve Teâlâ

şöyle buyurur: **(İman edip salih ameller işleyenlere gelince, onlar için Firdevs cennetleri konak olmuştur. İçlerinde ebedî olarak kalacaklar, oradan hiç ayrılmak istemeyeceklerdir.)** *(18/el-Kehf/107)*

Kötü ameller de bir çok ve zararları çeşitli olduğu için cehennem azabının şiddeti ve acısı da amellere göre çeşitli olmuştur. Cehennem ehli kalplerini hidayet ve imana açmadığı için, Allah da kendisini onlara göstermeyecek ve O'nu göremeyeceklerdir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hayır hayır, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrumdurlar.)** *(83/el-Mutaffifin/15)*

Allah Teâlâ cehennem ehlinin küfür ve isyanda kararlı ve istekli olduklarını, dünyaya geri dönseler yine küfür ve isyana döneceklerini bildiği için, acı verici azabı onlar için ebedi kılmıştır. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların, ateşin üzerinde durduruldukları zaman: "Ne olurdu dünyaya döndürülseydik, Rabb'imizin âyetlerini yalanlamasaydık da müminlerden olsaydık" dediklerini bir görsen! Hayır, daha önce gizleyip durdukları karşılarına çıktı da ondan, yoksa geri çevrilselerdi yine men edildikleri şeyi yapmaya dönerlerdi. Çünkü onlar yalancıdırlar.)** *(6/el-En'am/28/29)*

Allah'ın kulları! Müslüman'ın en değerli anı ve en üstün derecesi, kalbine cennet arzusu ve cehennem korkusu hakim olduğu andır. Selef-i Salih, Allah onlardan razı olsun, her hallerinde kalplerine cehennem korkusu ve cennet arzusu hakim olurdu. Bu nedenle halleri ıslah oldu ve işleri düzene girdi.

Abdullah b. Ravaha radıyallahu anh, Mute savaşı'nda arkadaşları ile vedalaşırken ağlar. Derler ki: "Seni ağlatan nedir?" Şöyle der: "Vallahi sizin özleminiz veya dünya endişesi dolayısıyla ağlamıyorum. Fakat Allah Teâlâ'nın **(İçinizden hiçbiri istisna edilmemek üzere mutlaka herkes cehenneme varacaktır. Bu, Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür.)** *(19/Meryem/71)* kavlini hatırladım. Oraya uğradıktan sonra acaba durumum nasıl olacak?"

Umeyr b. El-Hammam radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Bedir savaşı'nda "Genişliği göklerle yer kadar olan cennete kalkın!" buyurduğunda elinde birkaç hurma tanesi vardı. Onları attı ve şöyle dedi: "Bunları yiyecek kadar kalırsam bu uzun bir hayattır." Sonra öldürülünceye kadar savaştı.

Enes b. En-Nadr radıyallahu anh şöyle dedi: "Muhakkak ben, Uhud'un ötesinden cennetin kokusunu alıyorum." Bu, Uhud Savaşında idi ve orada şehit oldu. Bu konudaki örnekler böylece uzar gider. Bizler; durumlarımızın düzelmesi ve işlerimizin ıslah olması için yalnız kaldığımızda, gecemizde ve gündüzümüzde cenneti ve cehennemi hatırlamaya muhtacız. Özellikle de; maddeciliğin azdığı, fitnelerin ortaya çıktığı ve yayıldığı, nasihat edenin azaldığı, imanın zayıfladığı, süsü ve eğlencesiyle dünyanın gözlere güzel göründüğü, dünyalık isteklerin çokluğuyla yüklerin arttığı, dünya ihtiyaçlarının çeşitlenmesiyle sinirlerin yorulduğu, Allah'ın dilediği kimseler hariç, insanların sevgi ve nefreti dünyalık çıkarlar için gösterdiği, dünyalık çıkarlar için ilişki kurduğu ve onlar için ilişkisini kestiği, dünyalık çıkarların ahiretten alıkoyan en büyük etken haline geldiği bir zamanda... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bize kavuşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olup onunla tatmin bulanlar ve bizim âyetlerimizden gafil olanlar da vardır muhakkak. İşte bunların kendi elleriyle ettikleri yüzünden varacakları yer cehennemdir.)** *(10/Yunus/7-8)*

Cenneti arzulamak insanı yönlendirir ve cehennemden korkmak onu alıkoyar. Müslüman'ın cenneti talep etmesi gerekir. Orada, gözün görmediği ve kulağın duymadığı, hiçbir beşerin aklına gelmeyen nimetler vardır.

Üsame b. Zeyd radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Cenneti isteyen yok mu? Şüphesiz onun bir misli daha yoktur. Kâbe'nin Rabbi'ne yemin olsun ki, o ışıldayan bir nurdur. (Rüzgarla) titreyen reyhanlar, yüksek saraylar, akan ırmaklar, olgun meyveler, güzel eşler ve bir çok elbiseler vardır. Nimetler ve güzellikler içerisinde ebedi bir kalıştır."** Dediler ki: "Evet, ey Allah'ın Rasulü! Biz onu istiyoruz." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"İnşallah deyin!"** Onlar da, "İnşallah" dediler. Bu hadisi, İbni Mace, İbni Hibban ve Beyhaki rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Cennetin binası altın tuğladan ve gümüş tuğladandır. Harcı da kokulu misktir. Cennetin çakılları inci ve yakut, toprağı da zâferandır. Ona giren nimete mazhar olur, eziyet görmez, ebediyet kazanır, ölümle karşılaşmaz. Elbisesi eskimez, gençliği kaybolmaz."**

Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Cennette, mü'min için, içi boş tek bir inciden bir çadır vardır. Gökyüzünde genişliği altmış mildir. Mü'minin orada eşleri vardır. Mü'min onların her birini dolaşır. Hiçbiri diğerini görmez."** Bu hadisi, Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Cennet ehlinin içeceği ise, Rabb celle ve ala'nın bildirdiği gibidir: **(Kötülükten sakınanlara vaad edilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan temiz sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır.)** *(47/Muhammed/15)*

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in cennet ehlinin hanımları hakkında şöyle buyurduğunu nakleder: **"Sizden biri elini onun omuzları arasına koyar. Sonra elbisesinin, derisinin ve etinin ardından eline bakar. Sizden biri yakuttan bir borunun içindeki tele baktığı gibi baldırının kemiğine bakar. Onun ciğeri ona aynadır, onun ciğeri de ona aynadır."** Bu hadisi, Ebu Ya'la ve Beyhaki rivayet eder.

Enes b. Malik radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Cennet ehlinden derecesi en düşük olanın başında dikilen on bin hizmetçisi vardır. Her hizmetçinin beraberinde iki tabak vardır. Biri altından ve biri gümüştendir. Her tabakta diğerinde olmayan bir çeşit vardır. İlkinden yediği gibi sonuncusundan da yer. Sonuncusunda, ilkinde almadığı lezzeti alır. Ondan sonra miskten teri ve miskten geğirmeleri olur. Onlar büyük ve küçük abdestlerini yapmazlar ve sümükleri olmaz."** Bu hadisi, Taberani ve İbni Ebi'd Dünya rivayet eder.

Allah Teâlâ, cennetteki nimetleri indirilen hiçbir kitapta açıklamadığı gibi Kur'ân'da açıklamıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de onları, hiçbir peygamberin anlatmadığı şekilde anlatmıştır. Ta ki cennet ehlinin ameli ile amel edelim, hayırlara

koşalım ve Rabbimizin cennetini talep edelim. Rabbimizden bunu isteyelim ve O'nun rahmetine uğrayalım. Çünkü Allah'ın rahmeti olmadan hiçbir kimse cennete giremez. Alemlerin Rabbinin rızasını kazanmak ve kerim yüzüne bakmak, cennet nimetlerinden daha büyüktür. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, altlarından ırmaklar akan cennetler vaad buyurdu. Orada ebedi kalacaklardır. Hem de Adn cennetlerinde hoş meskenler vaad etmiştir. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte asıl büyük kurtuluş da budur.)** *(9/et-Tevbe/72)*

Cehennem ise kötülerin yurdudur. Pisliğin ve zilletin, rezillik ve aşağılığın mekanıdır. Çukuru derindir. **"Kenarından bir taş atılsa, yetmiş yılda dibine varamaz."** Bu hadisi, Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Cehennem ehlinin yiyeceği zakkumdur. O, cehennemde yetişen ve cehennem ile beslenen bir ağaçtır. Şişmanlatmayan açlığı gidermeyen kuru dikendir. Tadı kötü ve acıdır. Yakıcıdır. Boğazda takılır kalır. Boğazdan aşağıya ancak aşırı sıcak suyla geçer. Aşağıya inince de, bağırsakları parçalar.

Onların içecekleri maden eriyiği ve irindir. Giyecekleri katran ve demirdir. Elbiseleri ateştendir. Allah bizleri ondan korusun!

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şu ikisi Rableri hakkında tartışmaya girmiş iki hasımdır. O'nu inkar edenler için ateşten elbiseleri biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür. Bununla karınlarındakiler ve derileri eritilir. Bir de bunlara demirden kamçılar vardır. Uğradıkları gamdan (dolayı) oradan ne zaman çıkmak isteseler, her defasında oraya geri çevrilirler: "Yakıcı azabı tadın" denir.)** *(22/el-Hacc/19-22)*

Abdullah b. El-Haris b. Cez'in radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: **"Cehennemde uzun boyunlu develerin boynu gibi yılanlar vardır. Adamı ısırır ve adam, zehirinin acısını yetmiş yıl hisseder."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve de ki; "Çalışın! Yaptıklarınızı hem Allah görecek, hem Rasulü, hem de müminler görecektir. Sonra da gizliyi ve açığı bilen Allah'ın huzuruna iletileceksiniz. İşte o zaman, neler yaptığınızı size O bildirecektir.)** *(9/et-Tevbe/105)*

Allah Teâlâ'dan, gizli ve aşikar her halinde O'ndan korkan gibi, hakkıyla korkun! Hiç kimse Rabbinden hakkıyla korkmadan kurtuluşa ermemiştir. Hiç kimse de, nefsi arzulara uymanın ve ibadetleri terk etmenin dışında bir şeyle hüsrana uğramamıştır.

Ey Müslümanlar! Mevlanız celle ve alâ sizleri, Salih ameller işleyerek ve kötülüklerden uzak durarak naim cennetlerine girmeye çağırmaktadır. Şöyle buyurur: **(Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun! O (Allah'tan hakkıyla korka)nlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.)** *(3/Âl-i İmran/133-134)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ise bir hadiste şöyle buyurur: **"Reddeden hariç hepiniz cennete girersiniz."** Derler ki: "Kim reddeder, ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Kim bana itaat ederse cennete girer. Kim de bana isyan ederse, (cennete girmeyi) reddetmiştir.**

Hiç kimse dünya nimetlerine güvenmesin. Dünya ona ahiret yurdunu unutturmasın. Bu dünya karmakarışık bir rüyadan, bir ağaç gölgesinden, aldatıcı bir metadan başka bir şey değildir. Günleri çabucak tükenir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Cehennem ehlinden, dünyada en çok nimet görmüş olanı getirilir, cehenneme daldırılır ve "Ey ademoğlu! Hiç nimet gördün mü?" denir. "Hayır vallahi, hiç bir nimet görmedim" der. Cennet ehlinden, dünyada en çok sıkıntı görmüş olanı getirilir, cennete daldırılır ve "Ey ademoğlu! Hiç sıkıntı gördün mü?" denir. "Hayır vallahi, hiç bir sıkıntı görmedim" der."** Çünkü cennet bütün sıkıntıları unutturur. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Gördün ya artık onlara senelerce zevk ettirsek, Sonra kendilerine vaad edilen (azab) gelip çatarsa, O yaşadıkları zevkin kendilerine hiçbir faydası olmayacaktır.)** *(26/eş-Şuara/205-207)* Cennet ancak Allah Tebarake ve Teâlâ'nın rızası ile ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği ibadetler ile talep edilir.

Allah'ın kulları!.. (Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.) *(33/el-Ahzab/56)*

Gayelere Ulaştıran Vesileler

Şeyh Usâme b. Abdullah Khayyât
Mekke, 18.07.1425 Hicri – 03.09.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nun huzurunda duracağınızı hatırlayın. Mutlu kimse, hayırlardan azık edinerek ve Allah'a götüren her yola koyularak, her sözle ve her davranışla O'nun rızasını talep ederek, O'ndan amellerini kabul etmesini ve hatalarını bağışlamasını dileyerek o gün için hazırlık yapandır.

Ey Müslümanlar!.. İnsanlardan bir grup gaye makbul ve hedef meşru olunca her yoldan gitme ve her vesileyi kullanma, gayeye ulaştıracak ve istediğini elde etmesini sağlayacak her vasıtayı edinme hakkı olduğunu düşünerek yanılır. Bu şaşılacak bir gaflet ya da çirkin bir bilmezden gelmedir. Çünkü gayenin iyi ve hedefin doğru olması, şeriata göre ona giden yolun sağlıklı ve kullanılan vasıtanın meşru olmasını gerektirir. Seçkin gayelere eğri yollarla ulaşılmaz. Yüce hedeflere yasak araçlarla ulaşılmaz. Bu gayelerin en başında Allah Teâlâ'ya ibadet gelmektedir. Gerçek Müslüman, Allah'a basiretle ibadet eden, dinini Allah'a has kılan, Allah'ın rızasını kazanmayı ve seçkin kullarıyla birlikte cennetine girmeyi talep edendir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Bana, dini sadece kendisine halis kılarak Allah'a ibadet etmem emredildi.")** *(39/ez-Zümer/11)* Ve şöyle buyurur: **(De ki: "Ben dinimi kendisine halis kılarak yalnız Allah'a kulluk ederim.")** *(39/ez-Zümer/11)*

O, Rabbine ibadette Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e uyar ve O'nu örnek alır. Amelinin boşa gitmesinden sakınarak O'nun sünnetine sarılır. Çünkü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bundan sakındırarak şöyle buyurur: **"Kim bizim bu emrimizde (dinimizde) onda olmayan bir şey ihdas ederse, o reddedilmiştir."** Bu hadisi; Buhari ve Müslim, Aişe radıyallahu anha kanalıyla rivayet eder. Müslim'in Aişe radıyallahu anha kanalıyla rivayet ettiği bir başka hadiste ise şöyle buyurur: **"Kim hakkında emrimiz olmayan bir amel işlerse, o reddedilmiştir."**

Bu nedenle; kim Allah'ın ve Rasulü'nün Allah'a ibadet olarak belirlemediği bir amelle Allah'a ibadet ederse, Hafız İbni Recep rahimehullah'ın dediği gibi, "Ameli batıldır. Onun durumu, namazları Kâbe'nin yanında ıslık çalmak ve el çırpmaktan ibaret olan insanların durumu ve benzeri Allah'ın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in ibadet olarak belirlemediği sonradan uydurulmuş amellerle Allah'a ibadet edenlerin durumu gibidir. Daha da ötesi, şeriat koyucunun ibadetin içinde Allah'a yakınlaşma saydığı bir amel, her durumda mutlak anlamda Allah'a yakınlaşma olmaz. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem güneşin altında ayakta duran bir adam görür ve onu sorar. "O, Ebu İsrail'dir; ayakta durup oturmamak, gölgede durmamak, konuşmamak ve oruç tutmak üzere adak adadı" derler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ona emredin konuşsun, gölgede dursun, otursun ve orucunu tamamlasın."** Bu hadisi, Buhari Sahihi'nde rivayet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun ayakta durmasını ve güneşin altında durmasını adağını yerine getiren bir ibadet olarak kabul etmemiştir.

Oysa ayakta durmak; namazda, ezan okurken, Arafat'ta dua ederken ve benzeri konumlarda ibadettir. Bu, bir yerde ibadet olan bir amelin her yerde ibadet olacağı anlamına gelmediğine delalet etmektedir. Bu konuda yalnızca şeriatta belirtilen yerlere uyulur."

Fıtrat gereği olan kadın-erkek ilişkilerinde de şeriat, dost edinme ve nikah üzerine kurulu şer'i evliliğin dışındaki tüm ilişkiler gibi haram yolları caiz görmemiştir. Allah Teâlâ mü'minlerin sıfatını zikrederken şöyle buyurur: **(Ve onlar ki, iffetlerini korurlar. Ancak eşleri ve ellerinin sahip olduğu (cariyeleri) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı) kınanmış değillerdir. Şu halde, kim bunun ötesine gitmeyi isterse, işte bunlar, haddi aşan kimselerdir.)** *(23/el-Mü'minûn/5-7)*

Faydalı yollarda harcamak üzere mal edinme noktasında haram yollardan elde edilen kirli kazançlar da haram kılınmıştır. İçki, ölü eti, domuz ve put satışından elde edilen kazançlar bu türdendir. Cabir b. Abdullah radıyallahu anh, Mekke'nin fethedildiği yıl Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i Mekke'de şöyle buyururken işittiğini nakleder: **"Şüphesiz ki Allah içki, leş, domuz ve putların satışını haram kılmıştır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Köpek satışından, fuhuştan ve kahinlik yapmaktan elde edilen gelir de bu türdendir. Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde Ebu Mes'ud el-Ensâri radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettikleri hadiste bunlar açıkça yasaklanmıştır.

Faizin haramlığı da bu kapsamdadır. Allah, faiz yiyeni tehdit etmiş ve şu kavliyle uyarmıştır: **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve artık faizin peşini bırakın, eğer gerçekten müminler iseniz. Eğer böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Rasulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.)** *(2/el-Bakara/278-279)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de; faiz yiyene, yedirene, yazana ve şahitlik yapanlara lanet etmiş ve **"Onlar (günahta) aynıdırlar"** buyurmuştur. Bu hadisi, Müslim Sahihi'nde rivayet eder.

Sahtekarlıkla elde edilen her türlü kazancın haram kılınması da bu türdendir. Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen hadis-i şerifte, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bir yiyecek yığınının yanından geçerken elini içine soktuğu ve eline ıslaklık değdiği, sahibine **"Ey yiyeceğin sahibi! Bu ne?"** buyurduğu, yiyecek sahibinin de "Yağmur değdi, ey Allah'ın Rasulü!" dediği, bunun üzerine Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in **"İnsanların görmesi için onu (ıslanan kısmı) yiyeceğin üst kısmına koysaydın ya! Kim bizi aldatırsa bizden değildir!"** buyurduğu bildirilir. Bu hadisi, Müslim Sahihi'nde rivayet eder. Bu ve bunun gibi haram yollarla elde edilen kirli kazançlar, ilim ehlinin kitaplarında ayrıntılı olarak zikredilmiştir.

Tedavide de haramı araç edinmek ve haramda şifa aramak yasaklanmıştır. Tarık b. Şuveyb el-Cu'fi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e içki yapmayı sorar ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onu içki yapmaktan meneder. El-Cu'fi, "Onu sadece ilaç olarak yapıyorum" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz o ilaç değildir. Bilakis o, hastalıktır."** Bu hadisi, Müslim Sahihi'nde rivayet eder.

İçki ve benzeri haramlarla tedavinin de haram kılınmasındaki hikmet, İmam İbni Kayyım rahimehullah'ın dediği gibidir: "Bir şeyin haram kılınması, her yolla ondan uzak durmayı ve ondan kaçınmayı gerektirir. Onu ilaç olarak kullanmak, onu teşvik etmek ve ona yaklaşmaktır. Bu ise şeriat koyucunun maksadına terstir. Yine; onunla tedavinin mubah görülmesi, özellikle de nefisler ona meylediyorsa ve onun kendisi

için yararlı, hastalığını giderici, şifa getirici olduğunu ve yine o haram ilaçta şifayı artıracağını zannettiği bir etki olduğunu bilirse, bu durum onun nefsi arzular ve lezzet için kullanılmasına kapı açar. İlaçla şifa bulmanın bir şartı da, ilacı kabullenmek ve yararlı olduğuna, Allah'ın ona şifa bereketi verdiğine inanmaktır. Müslüman'ın belirli bir şeyin haramlığına inanması, onun yararına ve bereketine inanmasına, onun hakkında güzel zan beslemesine ve onu kabullenmesine engeldir ki, bu bilinen bir şeydir. Daha da ötesi, kulun imanı büyüdükçe ondan daha çok nefret eder ve onun hakkında daha kötü düşünceye sahip olur. O, tabiatına en aykırı şeylerden biridir. Bu durumda onu alırsa ilaç değil hastalık olur."

Allah'ın kulları!.. Bütün bunlar, doğru ve meşru amaca ulaşmak için doğru ve meşru yola koyulmak gerektiğine açıkça işaret eden delillerdir. Çünkü dinimizde gayelerle araçlar arasında ayırım yoktur. Daha da ötesi aralarında kuvvetli bağlar ve sağlam bir ilişki vardır. Onlardan her biri, kendisiyle Allah'ın rızasını dilediği zaman, Müslüman'ın Allah katında sevap kazanmasına sebep olur. Çünkü Müslüman'ın tüm hayatı Alemlerin Rabbi içindir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep Alemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim.)** *(6/el-En'âm/162-163)*

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'ın kelimesini yüceltmek, dinine destek olmak ve onu korumak Rabbi'nin rızasını kazanmak için yol arayan ve O'nun sevgisini ve desteğini elde etmeye çalışan bir mü'min için yüce bir maksat ve yüksek bir hedeftir. Bununla birlikte; bu doğru maksada, Allah'ın yasakladığı ve kullarını kendisinden sakındırdığı bir araçla ulaşmak doğru değildir. Müşriklerin ilahlarına ve ilahları hükmünde olanlara sövmek gibi... Çünkü bunun kesin sonucu, müşriklerin buna aynı şekilde karşılık vererek Allah'a sövmeleri ve O'na noksanlık nispet etmeleridir ki Allah bundan münezzehtir. Abdurrezzâk Musannafı'nda Ma'mer'den, o da Katâde'den şöyle dediğini rivayet eder: "Müslümanlar kafirlerin putlarına söverlerdi ve bu nedenle kafirler de, bilgisizce ve düşmanlıkla Allah'a sövüyordu. Bunun üzerine Allah şu ayeti indirdi: **(Onların Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek sınırı aşıp Allah'a sövmesinler. Biz, her ümmete yaptıkları işi böyle süslü gösterdik. Sonunda dönüşleri Rablerinedir. O, onlara ne yaptıklarını haber verir.)** *(6/el-En'âm/108)*" Allâme Hafız İbni Kesir rahimehullah bu yasağı, daha büyük bir kötülüğe yol açmamak için bir maslahatı terketmek olarak kabul etmiştir.

Yahudilerden bir grup Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına girdiklerinde "Es-sâmu aleykum / Ölüm senin üzerine olsun" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Ve aleykum / Sizin üzerinize"** buyurur. Aişe radıyallahu anha bu durumu farkeder ve "Ölüm ve lanet sizin üzerinize olsun" der. Bir başka rivayette ise şöyle der: "Ölüm sizin üzerinize olsun, Allah size lanet etsin ve gazabı üzerinize olsun." Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yavaş ol ey Aişe! Şüphesiz Allah, her işte yumuşaklıkla davranılmasını ister."** Bir başka rivayette ise şöyle buyurur**: "Yumuşaklıkla davranman gerekir. Şiddetten ve kötü sözden sakın!"** Aişe radıyallahu anha, "Dediklerini duymadın mı?" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ve aleykum / Sizin üzerinize olsun, dedim."** Bir başka rivayette şöyle buyurur: **"Ne dediğimi duymadın mı? Onlara cevap verdim; benim onlar hakkındaki duam kabul edilir fakat onların benim hakkımdaki duaları kabul edilmez."** Bu hadisi Buhari, Sahihi'nde rivayet eder.

Sahih-i Müslim'deki bir hadiste, Amra radıyallahu anha, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz Allah yumuşaklıkla davranmayı sever ve şiddetli davranmaya vermediğini yumuşaklıkla davranmaya verir."** Yani, şiddetle elde edilemeyecek güzellikler ve kötü sonuçlar yumuşaklıkla elde edilir.

Yine Sahih-i Müslim'deki bir hadiste, Cerir b. Abdullah radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim rıfktan / yumuşak başlılıktan mahrum olursa bütün hayırlardan mahrum olur."** Bu, kapsamlı bir nebevi söylemdir ve hiç bir şey onun dışında değildir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Bütün hallerinizde bu Rabbani kural ve nebevi metotla hareket edin ki işleriniz düzelsin, gayelerinize ulaşın ve Rabbinizin rızasını kazanın.

Allah Teâlâ'nın sizlere, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı emrettiğini sürekli hatırlayın. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Her Nefis Ölümü Tadacaktır

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 13.06.1425 Hicri – 30.07.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü O'ndan hakkıyla korkmak en güçlü destekçi ve en vefalı yardımcıdır. **(Allah'tan korkun, O'nun Rasulü'ne inanın ki size rahmetinden iki pay versin, sizin için ışığında yürüyeceğiniz bir nur yaratsın ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.)** *(57/el-Hadid/28)*

Ey Müslümanlar! Sizler ömür ne kadar uzarsa uzasın kalıcı olmayan bir yurttasınız. Günleri birer aşamadır ve saatleri azdır. Kişi mutlaka ondan göç edecektir. Gençliği ihtiyarlığa, rahatı hastalığa ve lezzetleri pişmanlığa dönüşür. Dünya gelip geçen için bir köprü ve basiretle bakıp ders alan için bir ibrettir. **(Dünya hayatı, aldatıcı zevkten başka birşey değildir.)** *(3/Âl-i İmran/185)* **(Öyleyse iyiliklere koşun.)** *(5/el-Maide/48)*

Ek bir süre verilmesini temenni etmeden önce acele edin ki o süre de asla verilmeyecek. Ölüme götüren bir hayata aldanmayın. Onun kalabalığında dağınıklık görülür, üzerinde ancak "Falan kişi hastalandı ve falan kişi öldü" sözleri işitilir.

Ey Müslümanlar! Dünya ayrılığı ilan etmektedir ki hiçbir şey bu ayrılığa benzemez. Bu ayrılık, yeniden kavuşma ümidi olmayan bir ayrılıktır. **(Bacak bacağa dolaşır. İşte o gün sevk, ancak Rabbinedir.)** *(75/el-Kıyame/29-30)*

Dinine tutunarak ve ona sımsıkı sarılarak şüpheli alanlardan, nefret ve gazaba yol açacak yerlerden kaçana ne mutlu! O, kötülüklerden ve fitnelerden kaçarak dinine sığınmıştır. Günah ve masiyet sınırlarını çiğneyen, büyük günahlara dalan ve günahlarda ısrar edene ise ne yazık! Günahlarda ısrar edip onları terk etmeyen helak olur. Günahlardan geri dönmeden günah işleme yoluna devam eden pişman olur. Günahı terk etmeyip, sonunda hayal kırıklığına uğrar. **(Kim de tevbe etmezse işte bu kimseler zalimlerdir.)** *(49/el-Hucurât/11)*

"Gençlikte ihmalkarlık çok çirkinken"
"Ya ihtiyarlık geldiğinde nasıl olur?"
"Dünyadan takva azığıyla göçet!"
"Çünkü ömrün sayılı birkaç gündür."

Ey Müslümanlar! Ölüm her an kefen yaymakta iken bizler gaflet içindeyiz. Unutkanlık, kötülük, yüz çevirmek ve haktan alıkoymak... **(Şüphesiz insan, Rabbine karşı çok nankördür.)** *(100/el-Âdiyât/6)* Ne çok yakını gömdük ve ne çok kardeşi defnettik... Ne çok komşuyu kabre yatırdık ve ne çok dostu kaybettik...

Ey ölüm peşinde olan ve üzerine saldıran! Ey vaazlarda öğüt ve nasihat dinleyen! Artık bir son vermez misin? Pişman olup ağlamaz mısın? Gözlerini hayra açıp, hidayete yürümez misin? Ki istediğin gayeye ulaşıp gerçek mutlulukla mutlu olasın. Ölüm ansızın gelip sana "ölü" denince ye kadar isyan edip reddedersen hesap günü kime isyan ettiğini anlayacaksın ve işlediğin çirkinliğe kan ağlayacaksın! **(İşte o gün insan anlar. Fakat bu anlamanın ona ne yararı var? "Keşke hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim" der.)** *(89/el-Fecr/23-24)* **(O gün zalim kimse**

ellerini ısıracak: "Eyvah!" diyecek, "keşke Peygamberin yanında bir yol tutsaydım!" "Eyvah!" diyecek, "keşke falancayı dost edinmeseydim." Çünkü zikir (Kur'ân) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yapayalnız ve yardımcısız bırakmaktadır.) *(25/el-Furkan/27-29)*

Ey Müslümanlar! Emellerine ulaşanlar nerede? Hazineler ve mallar toplayanlar nerede? Hesap etmedikleri bir anda ölüm ansızın onları yakalayıverdi. Beklemedikleri bir korku onlara geldi. Kabirler onları birbirinden ayırdı, arkalarında kadınları dul, çocukları yetim kaldı. Yeni ve eski tüm malları paylaşıldı. Her kul ölecek ve yeniden dirilecektir. Bütün biriktirdiği geride kalacak ve miras olacaktır. Ey babası kendisinden ayrıldığı gibi, kendisi de çocuklarından ayrılacak olan kimse!.. Şu sözden ders al: "Ecel geldi, onun gözlerini kapattılar, onu yıkadılar, kefenlediler, omuzlarında taşıdılar ve gömdüler." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cenaze konulup adamlar onu omuzlarında taşıdıklarında; salih ise, "Beni ileri götürün, beni ileri götürün!" der. Salih değilse, "Yazıklar olsun! Nereye gidiyorsunuz?" der. İnsan hariç onun sesini her şey duyar. Şayet insan onun sesini duysaydı bilincini kaybederdi."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Ey haramları çiğneyen, bunu yapma! Ey fuhşiyata düşen; utanıp haya etmez misin? Ey mevlasına günahlarla karşı çıkan; yavaş ol! Söylenenler yazılıyor ve sözlerin hesabı görülecek. **(Şüphesiz elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıyorlar.)** *(10/Yunus/21)* **(Yoksa onlar bizim sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, işitiriz ve yanlarında bulunan elçi meleklerimiz de her yaptıklarını yazıyorlar.)** *(43/ez-Zuhruf/80)*

Ey nefsini canının çektiği ve istediği her şeyde başıboş bırakan! Allah görüyor ve melekler şahit oluyor: **(İnsan hiçbir söz söylemez ki yanında (onu) gözetleyen, dediklerini zapteden bir melek hazır bulunmasın.)** *(50/Kaf/18)*

Ey kalbi oyun ve eğlenceyle meşgul olan ve kafileler yürürken uykuya dalan! Kalbinin üstünde bir örtü mü var? Yoksa gözlerinde perde mi var? Ölümü ve ölüm sekeratını, ölümün zorluğunu ve acısını unuttun mu? Kabri ve kabrin insanı sıkmasını, kabir yalnızlığını ve karanlığını, hesabı ve hesabın zorluğunu unuttun mu? Kabirlere içinde yatanları sorun. Çürümüş kemik yığını ve kokuşmuş toprak haline geldiler. Toprağın altına yerleştiler ve geri gelmemek üzere dünyadan ayrılıp gittiler. Sesler dinmiş, bedenler çürümüş ve izler silinmiş... En kötü yatağa yatmış ve en uzak depoya konulmuşlardır. İçinde bulundukları durumdan kurtaracak bir şey bulamazlar. Kendilerine ne fayda verebilirler, ne de zarar... İnsanların Rabbine çağrılacakları ve haşredilecekleri günü beklerler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hiçbir manzara görmedim ki, kabir ondan daha korkunç olmasın."** Osman b.Affan radıyallahu anh, kabrin yanında durunca sakalı ıslanıncaya kadar ağlardı. Kendisine şöyle denildi: "Cenneti ve cehennemi anıp ağlamıyorsun da, bunun için mi ağlıyorsun?" Osman radıyallahu anh şöyle dedi: "Şüphesiz ki, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Muhakkak ki kabir, ahiret konaklarının ilkidir. Ondan kurtulursa, ondan sonrası daha kolaydır. Ondan kurtulamazsa, ondan sonrası daha zordur."**

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz sizden biri ölünce, (cennet ya da cehennemdeki) mekanı sabah-akşam kendisine gösterilir. Cennet ehlinden ise cennet ehlindendir, cehennem ehlinden**

ise cehennem ehlindendir. “Bu senin Kıyamet günü Allah seni yeniden dirilttiğinde gideceğin yerindir” denilir.”

Bir takım ruhlar cennetin en yükseğinde, bir takım ruhlar ise cehennemin en dibindedir. Bazı ruhlar ise yeşil kuşların göğsündedir, cennette diledikleri gibi dolaşırlar. Bazı ruhlar, zina eden erkeklerle zina eden kadınların atıldığı tandırdadır. Bazı ruhlar ise kandan bir nehirdedir ve taş yerler. Onlar, faiz yiyenlerdir. Bir diğerleri de, başlarını taşla yararlar. Onlar, Kur’ânı öğrenip reddeden ve farz namazları kılmayıp uyuyanlardır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem iki kabrin yanından geçerken şöyle der: **“Şüphesiz o ikisi azap görüyorlar ve büyük bir şeyden dolayı azap görmüyorlar. Onlardan birisi kovuculuk yapardı/ laf taşırdı. Diğerine gelince, idrarından sakınmazdı.”**

İsyan içinde yaşayanlara ne ayıp! İhmalkarlıkla yaşayanlara ne yazık! Ey işledikleri günahların haberleri yayılanlar! Ey gizlisi ve aşikarı çirkin olanlar! Ey sözleri ve fiilleri kötü olanlar! Kazılmış kabri düşünün! Sura üfürülüşü düşünün! Kıyamet günü yeniden dirilişi düşünün! Yazılmış kitabı düşünün! Gökyüzünün değişip sallandığı günü, yıldızların kararıp kaybolduğu günü, geçiş için sıratın kurulduğu günü, bazılarının kurtulduğu ve bazılarının kurtulamadığı günü düşünün! **(İçinizden hiçbiri istisna edilmemek üzere mutlaka herkes cehenneme varacaktır. Bu, Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür. Sonra Allah'dan korkup, sakınanları kurtaracağız ve zalimleri de toptan cehennemde bırakacağız.)** *(19/Meryem/71-72)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“İlk önce geçeniniz şimşek gibi geçer. Sonra rüzgar geçişi gibi, sonra kuş geçişi ve hızlı yürüyen adam gibi geçer. Amelleri onları götürür (Amellerine göre geçerler). Nebiniz sıratın başında ayakta durmakta ve "Ya Rabb! Onu selamette kıl! Ya Rabb! Onu selamette kıl!" demektedir. Sonunda kulların amelleri (onları geçirmekten) aciz kalır. Öyle ki, adam (sırata) gelir ve ancak sürünerek ilerler. Sıratın iki kenarına asılmış ve kendisine emredileni almakla görevli demir kancalar vardır. Bazıları çizik ve yaralarla kurtulur, bazıları ise cehenneme atılır.”** Ebu Hureyre radıyallahu anh der ki: "Ebu Hureyre'nin nefsi elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, cehennemin derinliği yetmiş yıl mesafesindedir." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İşlediği günaha ağlayanlar nerede? Ölmeden önce bağışlanma dileyen nerede? Geçmiş hatasından tevbe eden nerede? Tevbe kabul edilir ve Allah’ın affı ümit edilir. Allah’ın lutfu boldur. Ne çok kimse kötü sonuçlardan korunmuş ve ne çok kötülük iyiliğe çevrilmiştir. **“Muhakkak ki Allah gündüz hata edenin tevbe etmesi için geceleyin elini açar. Gece hata edenin tevbe etmesi için gündüz elini açar. Tâ ki güneş battığı yerden doğana kadar.”** Rabbi, **(Şüphe yok ki ben, tevbe eden ve iman eden için çok bağışlayıcıyım)** *(20/Tâ-Hâ/82)* buyururken tevbe edene ne mutlu! Ey söyleneni işiten! Göç vakti gelmeden dikkat et! Gaflet anında ölüme yakalanmaktan sakın! Çünkü geri dönemezsin. **(Allah süresi geldiği zaman hiç bir canı ertelemez. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(63/Münafikûn/11)*

“Dün bir kötülük işlemişsen,”
“Ardından iyilik yap ki övülesin.”

“Senden yarın hayır işlemen beklenmez,”
“Belki yarın gelir de sen ölmüş oluırsun.”

Ey Müslümanlar! Ebedi mutluluğa götürecek, yüzlerin şeklinin bozulmasına ve ateşte yanan derilerin hissetmez hale gelmesine yol açacak zarar verici yerlerden sakının. Bilin ki dünya yılanların zehiridir. Dünya ehli ya ölümü ilan edilendir, ya da ölümü ilan edendir. Sabahın yok ettiği karanlık, zarar ya da kazançla sonuçlanan bir alışveriştir. Çöldeki bir yolculuğun geri kalan kısmından başka bir şey değildir. Sizin için o, yürüyenlerin üzerinden geçtiği bir sergi gibidir. Orada gücünüze ve gençliğinize aldanmayın. Sağlık ancak acılara, gençlik ancak ihtiyarlığa giden bir araçtır. Moladan sonra ya iyi bir konağa ya da kötü bir konağa göç vardır. **(Artık her kim azgınlık etmiş ve dünya hayatını tercih etmişse, kuşkusuz onun varacağı yer cehennemdir. Kim de Rabbi'nin divanında durmaktan korkmuş, nefsini boş heveslerden menetmiş ise, kuşkusuz onun varacağı yer cennettir.)** *(79/en-Naziat/37-41)*

Ey Müslümanlar! Emir ve yasaklarında, farzlarını eda etmekte ve haramlarından sakınmakta Allah’tan korkun! Sonunu unutanlar gibi olmayın! İhmal ve taksir ehline tabi olmayın. İman sıfatlarına ve İslam şeriatına sarılın. İman bağının bozulmasına temelinin ve binasının yıkılmasına yol açacak her işten sakının! **(Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.)** *(24/en-Nur/31)*

Kimin üzerinde yapması gereken bir görev varsa onu yapmaya yönelsin. Kimin üzerinde bir kefaret varsa onu ödesin. Kim bir kardeşine herhangi bir şeyde zulmetmişse, dinarın ve dirhemin olmayacağı günden önce ondan helallik dilesin. O gün onun salih ameli varsa, zulmü ölçüsünce salih amelinden alınır. İyilikleri yoksa, zulmettiği kişinin günahlarından alınır ve ona yüklenir. Vasiyet edeceği bir şey bulunan Müslüman'ın vasiyeti yazılı olmadan iki gece dahi geçirmemesi gerekir. Kim cehennemden uzaklaştırılmak ve cennete girmek isterse, Allah'a ve ahiret gününe iman eder halde can versin ve insanlara, kendisine davranılmasını istediği gibi davransın.

Ey Müslümanlar! Birliğin meyvesi sünnete uymaktır. Sözü dinleyen ve en güzeline uyanlardan olun. Bilin ki Allah sizlere ilk önce kendi ismini zikrederek, ikinci olarak melekleri ve üçüncü olarak da siz mü’minleri zikrederek bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

İyiliği Emretmek ve Kötülükten Sakındırmak

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 07.05.1425 Hicri – 25.06.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), en üstün kazanç ve Allah'a itaat etmek en yüce bağdır. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i Imrân/102)*

Ey Müslümanlar! İslam'ın hürmetini muhafaza etmek; bid'atların ve hurafelerin, günahların ve masiyetlerin Müslüman toplumu bozmasını engellemek; Müslüman toplumu azgın kötülük dalgalarından ve fitnelerin etkisinden korumak, kaygan zeminlere ve çukurlara karşı onu uyarmak şeriatın asıllarından yüce bir asıl ve eşsiz rükünlerinden yüce bir rükündür. Bu asıl, karşılığı Allah'tan beklenen gönüllü hizmette ve iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma düsturunda kendini gösterir. Toplumların koruyucusu, adap ve kemalin kalkanı olan bu yüce görev ve büyük emanet ile toplumlar düzelir ve güvenliği sağlanır.

Bu aslı kaybeden toplum mutlaka inancında sapar, durumu bozulur ve karakteri değişir. Bu asıl bir toplumda zayıflarsa, mutlaka o toplumda kin ve nefret görüntüleri ortaya çıkar, bozulma belirtileri yaygınlaşır. İslam Ümmeti Allah'ın şeriatını uygulayarak dosdoğru yolda yürürken ilk yapması gerekenlerden biri gönüllü hizmet müessesesini kurmak, bu müessesenin sancağını ve binasını yükseltmek, mensuplarının konumunu güçlendirmek olmalıdır. Çünkü diğer bütün müesseseler ona döner. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlar (o müminlerdir) ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirirsek namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve fenalığı yasak ederler. Bütün işlerin sonu sırf Allah'a âittir.)** *(22/el-Hacc/41)* Ve şöyle buyurur: **(İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa eren onlardır.)** *(3/Âl-i İmran/104)*

Lider bir ümmet, Müslüman toplumda Allah'ın şeriatını uygular. Ümmetin güvenliği ve sahip olduğu kaynaklar ile oynayarak arzusunu gidermek isteyen hastalıklı nefislere karşı hakkı bütün çıplaklığı ile seslendirir. Allah celle ve ala, Muhammet ümmetini tanımlarken ve en hayırlı ümmet seçilmesinin sebeplerini açıklarken şöyle buyurur: **(Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanırsınız.)** *(3/Âl-i İmran/110)*

Ey Müslümanlar! Günahlar ve kötülükler, toplumları yıkan ve helak eden amansız bir hastalık ve ölümcül bir vebadır. Kötülükle mücadelede ve kötülüğü ortadan kaldırmada ihmalkar davranmak belanın ve azabın inmesinin en büyük nedenlerinden biridir. Ümmü'l Mü'minin Zeynep binti Cahş radıyallahu anha şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in korkmuş bir şekilde yanıma girdi ve **"Lâ ilâhe illallah! Yaklaşan bir kötülük nedeniyle Arapların vay haline! Bugün Ye'cüc ve Me'cüc'un seddinden bunun gibi (bir delik) açıldı."** buyurarak başparmağını ve ondan sonra geleni halka şeklinde birleştirdi. Dedim ki: "İçimizde salihler olduğu halde helak olunur muyuz?" **"Evet, kötülük (günahlar ve fuhuş) çoğalınca"** buyurdu. Bu hadisi Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Hadisteki "habes"ten kasıt, günahlar ve fuhuştur.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Allah belirli insanların yaptığı nedeniyle genele azap etmez. Tâ ki kötülüğü aralarında görüp, inkar etmeye güçleri yettiği halde inkar etmeyinceye kadar. Böyle yaparlarsa Allah belirli kişilere de, genele de azap eder.”** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Ve yine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Aralarında günahlar işlenip de (bu durumu) değiştirmeye güçleri yettiği halde değiştirmeyen her bir kavmi, Allah'ın genel bir ceza ile cezalandırması yakındır.”** Bu hadisi Ebu Davud ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder.

Ömer ibni Abdülaziz bazı valilerine şöyle yazar: “Bundan sonra... Şüphesiz içinde hilekarlık yayılan ve aralarındaki dürüst insanların hilekarları engellemediği hiçbir kavim yok ki, Allah onlara kendi katından veya kullarından dilediğinin eliyle bir azap tattırmasın. Batıl ehli bastırıldıkça ve haramlar gizlenmek zorunda kaldıkça insanlar belalardan ve azaplardan korunmuş olarak kalır.”

Ey Müslümanlar! Dinde yağcılık yapmak ve Müslümanların birbirini kötülüklerden alıkoymaması, merhametlilerin en merhametlisi Allah’ın rahmetinden kovulmayı ve laneti gerektiren en büyük etkenlerden biridir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“İsrailoğulları'na kusur ilk olarak şöyle girdi: Kişi başka bir kişiyle karşılaşır ve "Ey Falan! Allah'tan kork! Yaptığın şeyi terket, çünkü o sana helal değil!" derdi. Sonra ertesi gün aynı hal üzere onunla karşılaşır fakat bu onunla yiyip-içmesine ve oturmasına engel olmazdı. Onlar böyle yapınca da, Allah onlar bazılarının (günah işlemeyenlerin) kalplerini bazılarının (günah işleyenlerin) kalpleriyle kararttı."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sonra şu ayeti okur: **(İsrailoğulları'ndan küfredenler, Davud ve Meryem'in oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bu, onların isyan etmeleri ve aşırı gitmeleri yüzündendi. Onlar, yaptıkları kötülüklerden vazgeçmiyorlardı. Yaptıkları şey ne kötü idi.** *(5/el-Maide/78-79)* Sonra şöyle buyurur: **"Allah'a yemin olsun ki, ya iyiliği emreder ve kötülükten sakındırırsınız, zalimin kolundan yakalar zorla da olsa onu hakka döndürür ve hakka bağlı kalmaya mecbur edersiniz, ya da Allah bir kısımınızın kalplerini diğerleri ile karıştırır (karartır), sonra onlara lanet ettiği gibi size de lanet eder."** Bu hadisi Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

İnsanların, Alemlerin Rabbi’nin huzuruna dikileceği güne kadar günler ve yıllar boyu okunacak bir lanetleme olarak, Allah’ın Kitabı’nda lanetlenmişlerdir. Bu nedenle ey Allah’ın kulları; onların kötü yolundan ve çirkin fiilinden sakının. Çünkü kullarla, kulların Rabbi arasında ibadet ve taat bağından başka bir bağ yoktur. Kim Allah’ın şeriatı üzerinde dosdoğru yürürse, Allah’tan ikram ve rıza görmeyi hak eder. Kim de hak ve hidayet yolundan saparsa, lanete ve zarara uğrar.

Ey Rabb olarak Allah’ı, din olarak İslam’ı ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’i seçenler! Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in şu sözüne kulak verin ve kalbinizi açın**: “Sizden kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Buna gücü yetmezse, diliyle (değiştirsin). Yine gücü yetmezse kalbiyle (buğzetsin) ki bu, imanın en zayıfıdır.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Kendi kendinize bakın ve şu soruyu sorun: “Bu hadisin üzerimizdeki ve toplumlarımızdaki etkisi nerede?” Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’in getirdiğine samimi imanımız ve tam teslimiyetimiz nerede?

“Sizden kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin.” Devlet başkanı devletinde, vali vilayetinde, komutan ordusunda, erkek evinde... Herkes emri ve mesuliyeti altındakilerden sorumludur. Osman radıyallahu anh şöyle der: “Şüphesiz Allah, Kur’ân ile alıkoymadığını sultan (yönetici) ile alıkoyar.” Seleften bazıları şöyle der: “Nüfuzu olmazsa hakkın ne kıymeti var?”

Ey babalar ve anneler! Evlerinizi bütün kötülüklerden arındırın. Bu konuda, peygamber sallallahu aleyhi ve sellem’in evi size örnek olsun ve onu örnek alın. Aişe radıyallahu anha, şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir yolculuktan geldi. Evin bana ait bir köşesini üzerinde canlı resimleri olan ince bir örtüyle örtmüştüm. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem görünce, onu çekip kopardı, yüzünün rengi değişti ve şöyle buyurdu: **“Ey Aişe! Kıyâmet günü azap bakımından insanların en şiddetlisi, yaptıklarını Allah Teâlâ'nın yarattıklarına benzetenlerdir.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Aişe radıyallahu anha der ki: “Onu kestik ve ondan bir ya da iki yastık yaptık.”

Ey Müslümanlar! Sizden kim eliyle ve gücüyle inkar etmekten aciz olursa diliyle inkar etsin. Ubade b. Samit radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e zorlukta ve kolaylıkta, hoşlandığımız şeyde ve hoşlanmadığımız şeyde, bize haksızlık yapıldığında dahi elimizde Allah katından hakkında delil bulunan apaçık bir küfür görmedikçe işitip itaat etmek, yöneticilerle yönetim için çekişmemek ve nerede olursak olalım, Allah yolunda kınayanın kınamasından korkmadan hakkı söylemek üzere biat ettik." Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in hutbesinde şöyle buyurduğunu nakleder: **“Dikkat edin; hakkı bildiğinde onu söylemekten hiç kimseyi insanlardan korkusu alıkoymasın.!”** Bu hadisi Tirmizi ve İmam Ahmed rivayet eder. İmam Ahmed’in rivayetinde şu ziyade vardır.” Çünkü hakkın söylenmesi ya da bir büyüğün uyarılması ne eceli yaklaştırır, ne de rızkı uzaklaştırır.”

Yine; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Sizden biri kendini küçültmesin!”** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizden biri kendini nasıl küçültür?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah için bir söz söylemesi gereken bir şey görür, sonra onu söylemez. Allah azze ve celle Kıyâmet günü ona şöyle buyurur: "Benim için böyle böyle söylemekten seni alıkoyan nedir?" Şöyle der: "İnsanların korkusu" Bunun üzerine Allah, "Benden kokmana daha çok hakkım vardı" buyurur."** Bu hadisi İbni Mace rivayet eder.

Ey Müslümanlar! En büyük musibet, fitnelerin kalplere arka arkaya gelmesi, nefislerin günahların tehlikesini hissetmemesi ve böylece insanların Allah’ın sınırlarını aşması ve emirlerini çiğnemesidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Fitneler, tıpkı (kamışlardan örülen) hasır gibi, (insanların kalbine) çubuk çubuk atılır. Hangi kalbe bir fitne nüfuz ederse onda siyah bir leke hasıl olur. Hangi kalp de onu reddederse onda beyaz bir benek hasıl olur. Böylece iki ayrı kalp ortaya çıkar: Biri cilalı taş gibi bembeyazdır; gökler ve yer durdukça buna hiçbir fitne zarar vermez. Diğeri ise, alaca siyahtır. Tepetaklak duran testi gibidir; bu kalp ne iyiyi iyi bilir, ne de kötüyü kötü. O, hevadan (beşeri değerlerden) kendisine ne yutturulmuşsa, onu (hak veya batıl) bilir.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Huzeyfe ibnu'l Yeman radıyallahu anh'a, canlı olduğu halde ölü olan insanın kim olduğu sorulunca şöyle der: "Kötülüğü eliyle, diliyle ve kalbiyle inkar etmeyenlerdir."

Sahih-i Müslim'de rivayet edilen bir hadis-i şerifte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın bir ümmete gönderdiği hiç bir peygamber yok ki, ümmetinden onun sünnetini kabul edip işinde ona uyan destekçileri ve arkadaşları olmasın. Sonra onların ardından bir grup gelir ki yapmadıklarını söylerler ve emrolunmadıkları şeyi yaparlar. Kim onlarla eliyle mücadele ederse, o mü'mindir. Kim onlarla diliyle mücadele ederse, o mü'mindir. Kim onlarla kalbiyle mücadele ederse, o mü'mindir ve bunun ötesinde hardal tanesi kadar iman yoktur."**

Ey Müslümanlar! Yahudi, Hristiyan ve ateistlerden oluşan din düşmanları ve onların yolundan giden batı hayranları, medya organları aracılığıyla İslam Ümmeti'ne saldırmaya devam etmektedir. Bu saldırılarının amacı, ümmetin inancını sarsmak, ahlakını bozmak, kimliğini yok etmek ve dininden uzaklaştırmaktır.

Bu saldırılar karşısında Müslümanlar ne yapmaktadır? Onlara karşı kapılarını sımsıkı kapatıp hakkıyla mücadele ediyorlar mı? Kötülük ve bozgunculuğun yayılmaması için gerekli önlemleri alıyorlar mı? Müslümanlardan bir çoğu Allah'ın dininden gafil ve duyarlılığı az olduğu için –maalesef- ülkelerini, evlerini ve kalplerini dışardan gelen bu akımlara açmış, işyerlerini, toplumlarını kafir milletlere teslim etmişlerdir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyurur: **"Karış karış, arşın arşın sizden öncekilerin yollarına uyacaksınız. Keler deliğine bile girseler, onları takip edeceksiniz."** "(Kendilerine uyacaklarımız) Yahudi ve Hristiyanlar mı?" denilince Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Ya kim?"** buyurur. Bu hadisi Buhari rivayet eder.

İlim ehlinden bazıları şöyle der: "Bu zamanın insanlarının yanında İslam'ın yerini öğrenmek istersen, cami kapılarındaki kalabalıklarına ve Arafat'taki "Lebbeyk" seslerine bakma. Bilakis, şeriat düşmanlarıyla uyuşmalarına bak!"

Ey Müslümanlar! Sizler, bulunduğunuz yüce seviyeden sefil ve şaşkın bir şekilde yaşayan, nefsi arzularının peşinde koşan ve zevki uğruna hayatını tehlikeye atan kafir milletlere benzeme seviyesine inmeye tenezzül etmeyecek kadar değerli ve yüce, izzetli ve şereflisiniz. Allah celle ve ala sizleri en yüce din ve Allah'ın en faziletli elçisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile şereflendirmiştir. Sizlere en hayırlı kitabı indirmiştir. Bu nedenle verdiği nimetler için Allah'a şükredin. Güçleri artmadan ve şüpheleri yayılmadan düşmanlarınızın uğraşına daha güçlü bir uğraşla karşı koyun. Allah'ın sizleri üzerine emanetçi kıldığı dini emaneti korumak için bütün gücünüzü harcayın. **(Üstün durumda iken Allah sizinle beraberdir. O amellerinizi asla eksiltmeyecektir.)** *(47/Muhammed/35)*

Ey Müslümanlar! Dinin garipliği iyice yerleşmiş ve bir çok ülkedeki Müslümanların çoğu için musibet büyümüştür. Bu, bozgunculuğun yayılması, açıkça yapılır hale gelmesi ve bazı insanların onu inkar etmemesi nedeniyledir. Musibetlerin en büyüklerinden ve derecelerin en düşüklerinden biri de, bozgunculuğu onaylama ve failini koruma karşılığı alınan paradır.

Allah'ın düşmanlarıyla ve isyan ehliyle mücadele ederek Allah için ayağa kalkanlar, dinini savunanlar ve sınırlarını koruyanlar nerede?

Allah’ın kulları! Acı ve üzüntüye yol açan şeylerden biri de, Müslümanların kendi toplumlarında ve gözlerinin önünde kötülük ve haramlar görmesi buna rağmen hiçbir acı hissetmemesidir. Hangi rükün zayıfladı ve ümmetin hangi nuru söndü de böyle oldu? İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma ibadetinin yok olmasından, kalplere iki yüzlülüğün hakim olmasından ve dini duyarlılığın gitmesinden Allah’a sığınırız.

Ey Muhammed Ümmeti! Ey insanlar içinden çıkarılmış en hayırlı ümmet! Allah’ın dini için göğsünüzde yanan ateş nerede? Allah’ın sınırlarının çiğnenmesi karşısında öfke nerede? Aişe radıyallahu anha şöyle der: **“Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah yolunda cihad hariç, kesinlikle eliyle hiç bir şeye, bir kadına ya da bir hizmetçiye vurmadı. Allah'ın haramlarının çiğnenmesi hariç, kendisine zararı dokunan hiç bir şeyin sahibinden intikam almadı. (Allah'ın haramlarının çiğnenmesi halinde ise) Allah azze ve celle için intikam alırdı.”** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Rahman’ın şeriatına destek olmak için aranızda ahitleşin, sözleşin. İman sancağını yükseltecek şekilde harekete geçin. Hastalık kökleşip tedavi imkansız hale gelmeden suçluları yakalayın. Bilin ki, ciddi bir şekilde çalışmadan, emretmeden ve yasaklamadan, davet ve irşat yapmadan tevekkül ediyor gibi yapmak ve pişmanlık duymak pratikte hiçbir şeyi değiştirmez. Bilakis daha çok üzüntüye ve psikolojik yıkıma neden olur. Biz, yalnızca kulaklarımızı dolduracak veya hislerimizi okşayacak bir duyarlılık istemiyoruz. Bilakis, bu duyarlılığın Allah’ın dinine hizmet etmeye ve şeriatına destek olmaya sevk edecek güçlü bir etken olmasını istiyoruz.

Ey Müslümanlar! İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görevi, yükü çok olan büyük bir görevdir. Ancak mükemmel insanlar buna güç yetirebilir ve bu görev nebilerin ve rasüllerin görevidir. İnsanların nefsi arzularıyla ve kaprisleriyle, gururlarıyla ve kibirleriyle çatışan bir görevdir. Bu görevi üstlenenler mutlaka saldırı ve eziyetle karşılaşırlar. Bu nedenle sabredin! Çünkü imamınız ve önderiniz, Peygamberlerin sonuncusu ve haniflerin imamı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem de eziyet görmüş, sabretmiş ve Allah kendisine zafer nasip edinceye kadar direnmiştir. Allah’ın vadinde değişiklik yoktur. **(Şüphesiz Allah kendi (dini)ne yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, çok izetlidir.)** *(22/el-Hacc/40)*

Ey Müslümanlar! Islah edici insanlara, iyiliği emreden ve kötülükten sakındıranlara eziyet etmek ve onlara saldırmak, onlara dil uzatmak, hatalarını büyütmek ve onlar hakkında asılsız söylentiler yaymak büyük bir suç ve büyük bir günahtır. Uzun bir süre sonra da olsa, kişi bu suçun kötü sonucunu görür: **(Allah'ın âyetlerini inkâr edenler ve haksız yere peygamberleri öldürenler, insanlar içinde adaleti emredenlerin canına kıyanlar yok mu? Bunları acıklı bir azapla müjdele!)** *(3/Âl-i İmran/21)*

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu bildirir: **“Kim benim bir velime düşmanlık ederse, ona savaş ilan ederim.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Cahillerin makalelerine aldanmaktan, kindarların yalanlarının ve taraflı insanların dilinde dolaşanların peşinde sürüklenmekten sakının!

Allah celle ve ala şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Sizler Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Eziyet ettiler de Allah onu, onların söylediklerinden**

temize çıkardı. O, Allah yanında mevki sahibi idi. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin. Ki (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük bir kurtuluşa ermiştir.) *(33/el-Ahzab/69-70)*

Ey Müslümanlar! Bilin ki, Allah'a isyanda ve Allah'ın haram kıldığı şeyleri satmada kullanana araba, ev veya dükkan kiralamak caiz değildir. Çünkü onların bu yaptığından başkaları zarar görür ve Müslümanlar arasında kötülük yayılır. Bu nedenle onlara yardımcı ve destek olmaktan, onlarla anlaşma yapmaktan ve onlarla oturup kalkmaktan sakının! Mevla celle ve ala'nın şu çağrısına katılın: **(İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir.)** *(5/el-Maide/2)*

Allah'ın kulları! Günah ve kötülük ehline acıyın! Onlara merhamet edin ve onlara doğru yolu gösterin. Merhamet edenlere Rahman da merhamet eder. Onları sapıklıktan ve körlükten kurtarın. Onlara doğru yolu ve hidayeti gösterin. Günahında ısrar eden ve günahını açıkça işleyenlerden ise uzaklaşın. İlim ehlinden bazıları şöyle der: "Günahları açıkça işleyenden uzaklaşmak sünnettir." Bu uzaklaşma onu günah işlemekten alıkoyacaksa daha çok gereklidir. "Günahını açıkça işlediği sürece, caydırıcı olup olmadığına bakmaksızın mutlaka ondan uzaklaşmak gerekir" diyenler de olmuştur.

Allah'ın kulları! Delillerin gereği ve pratikte gözlenenlere göre bilinmektedir ki, günahları ve kötülükleri açıkça işleyenleri, batılda ve günah işlemekte ısrar edenleri terk etmek, onlara had ve tazir cezaları uygulamak günah işlemenin azalmasında büyük ölçüde etkili olmaktadır. Ömer b. Abdülaziz rahimehullah şöyle der: "İnsanlara icat ettikleri ahlaksızlıklar ölçüsünce ceza verilir." Ve şöyle denir: "Kim nefsini başıboş bırakırsa, edebi bozulur. Kim de ceza görmeyeceğini bilirse edepsizlik yapar."

Kötülük kaynaklarını ve bozgunculuk yollarını kurutmakta güçlü ve kararlı davranmak gerekir. Değilse, durumumuz, kişiyi denize atıp "Sakın ha, ıslanma!" diyenin durumu gibi olur.

Ey iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma görevini yapan! Bil ki ilim, amelin önderidir. Emrettiğin ve yasakladığın şeyleri iyi bil! Emrettiğinde ve yasakladığında yumuşak davran ve sert olma! İyiliği emredişin ve kötülükten alıkoyuşun her türlü kötülükten arınmış olsun.

Allah'ın kulları! Hakka yardımcı olun ve aranızda çekişmeyin. Yoksa başarısız olursunuz ve gücünüz gider.

Hidayet Sebepleri

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 11.07.1425 Hicri – 27.08.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah kullarına büyük nimetler bağışlamıştır. Nimetlerin en büyüğü ve en üstünü, bu dine yöneltmesidir. Allah'ın lütfuyla doğru yolu bulanlar doğru yolu bulmuş ve adaleti gereği diğerleri sapmıştır. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **((O) bir topluluğu doğru yola iletti, bir topluluğa da sapıklık hak oldu.)** *(7/el-A'raf/30)*

Hidayet, kerem sahibi Allah'ın bir bağışıdır ve herkese verilmez. Ümit ve temennilerle de gerçekleşmez. Sebeplerinin varlığına rağmen hidayet var olmayabilir. **(Bilakis sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur.)** *(49/el-Hucurat/17)*

Azaptan kurtuluş ve mutluluğa eriş ancak onunla olur. O, şükredilmesi gereken Allah'ın nimetlerinin en büyüğüdür. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Allah'ı zikredin ve O'nu size gösterdiği şekilde anın. Şüphesiz siz daha önce yanlış yolda gidenlerden idiniz.)** *(2/el-Bakara/198)*

Hidayet üzere sebat etmeyi dilemek, Salihlerin en özel dualarındandır. **(Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetten sonra kalplerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki, Sen bol ihsan sahibisin.)** *(3/Âl-i İmran/8)*

Hidayet yoluna koyulmanın dışında cennete giden bir başka yol yoktur. **(Bizi buna erdiren Allah'a hamdolsun. Eğer Allah bizi doğru yola sevk etmeseydi biz doğru yola erişemezdik.)** *(7/el-A'raf/43)*

Duaların başı ve en faziletlisi, hidayeti istemektir. Çünkü o; kulun dininde, dünyasında ve ahiretinde kurtuluşuna yol açar. Müslüman kendisine hidayeti bağışlaması için her namazda Rabbi'ne dua etmekle emrolunmuştur. Şeyhulislam İbni Teymiyye şöyle der: "Duanın en faydalısı, en yücesi ve en hikmetlisi Fatiha'daki **"Bizi doğru yola ilet!"** duasıdır. Çünkü kul, hidayete yemeden-içmeden daha çok muhtaçtır."

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem sahabilerine dua ederek hidayet istemelerini emrederdi. Ali radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bana dedi ki: **"Allah'ım! Beni hidayette kıl ve (hatalarımı) düzelt! de."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Muaviye radıyallahu anh'a şöyle der: **"Allah'ım! Onu hidayete ermiş ve doğru yolu gösteren kıl ve onunla (başkalarını) hidayete erdir."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in dualarından biri de, **"Allah'ım! Beni hidayette kıl ve hidayeti benim için kolaylaştır!"** idi. Bu hadisi Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-sahihtir" der.

Hidayet, büyük bir olay olduğu için hiçbir kavim uyarıcıdan, hidayete yönelten ve ona çağırandan yoksun kalmamıştır. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Sen bir uyarıcıdan başka bir şey değilsin ve her kavim için bir hidayetçi vardır.)** *(13/er-Ra'd/7)*

Kalplerin hidayete açılması yalnızca Allah'ın elindedir. Kulların, sebepleri yerine getirmekten başka yapacakları bir şey yoktur. **(Sen sevdiğini hidayete eriştiremezsin; bilakis, Allah dilediğine hidayet verir.)** *(28/el-Kasas/56)* **(De ki: "Doğu da, batı da Allah'ındır. O, kimi dilerse onu hidayete erdirir.")** *(2/el-Bakara/142)*

Salih arkadaş, hidayete götüren en hayırlı yardımcıdır. Unuttuğunda sana hatırlatır, gaflete düştüğünde seni bilinçlendirir. Ondan ancak iyi söz işitir ve güzel davranış yaparken görürsün. Salih arkadaşlık, eğlence ve ülfet ile karışık ibadettir. İman ve nasihat ile büyür. Gerçekte, birçok kalbe sahip tek bir ceset gibi olmaktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mü'minler tek bir kişi gibidir."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Arkadaşın; dine ve davranışlara, edep ve ahlaka etkisi vardır. Kişi, oturup kalktığı insanlarla tanınır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kişi, dostunun dini üzerinedir. Bu nedenle, sizden biri kiminle dostluk ettiğine baksın!"** Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

Kötü arkadaş seni ibadetlerden uzaklaşmaya davet eder ve kötülükleri sana güzel gösterir. İyi gününde senin yanındadır ve kötü gününde senden uzaklaşır. Zararı birçok şekilde ve süreklidir. İslam, kötü arkadaş edinmekten ve onunla oturup kalkmaktan sakındırmıştır. Çünkü ne seni yükseltir, ne de aşağılıktan uzaklaşır. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onu, ateşi körükleyene benzetmiştir ki, her halükarda onun eziyetini görürsün. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Salih arkadaş ve kötü arkadaş, misk taşıyan ve ateş körüğü kullanan gibidir. Misk taşıyan ya sana (ondan) verir, ya ondan satın alırsın, ya da ondan güzel bir koku duyarsın. Ateş körüğü kullanan ise, ya elbiseni yakar, ya da ondan kötü bir koku duyarsın."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Kötü arkadaşla birliktelik, dünyada ve ahirette pişmanlığa yol açar. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(O gün zalim kimse ellerini ısıracak: "Eyvah!" diyecek, "Keşke Peygamberin yanında bir yol tutsaydım!" "Eyvah!" diyecek, "Keşke falancayı dost edinmeseydim. Çünkü zikir (Kur'ân) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı." Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yapayalnız ve yardımcısız bırakmaktadır.)** *(25/el-Furkan/27-29)*

Alimlerin meclislerinde bulunmak, hidayete götüren faktörlerdendir. İlimleri ve eğitimleriyle iman artar. Onların yüzünde, salih insanların özellikleri vardır. Onların üzerinde temiz bir geçmişin izleri vardır. Onların sohbetleri selefin seçkin mensuplarının hayatını hatırlatır ve ahiret arzusunu sürekli biler. Onların sohbetine katılmakta birçok hayırlar vardır. Bu nedenle onlara en yakın insan olmaya çalış. Meymun b. Mehran rahimehullah şöyle der: "Kalbimin ıslahını, alimlerin meclislerinde buldum."

Kalplerin şüphelerinden ve nefsi arzulardan temizlenmesi, hidayete yol açan faktörlerden biridir. Şüphe kalbe yerleşirse, onu söküp atmak zorlaşır ve kişiyi Rabbi'nden uzaklaştırır.

Sesli ve görüntülü yayınlardaki kötülüklere ve şehvetlere yönelmek, günahın çokluğuyla kalbi karartır. Şüphelere yönelip kalbin ıslahını isteyen, imkansızı istemiştir. Küçük bir hata helake neden olabilir ve ufacık bir ihmal telafi edilmeyebilir. Vahyin indiği ve sahabilerin Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte bir zamanda, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onların fitneye düşmesinden korkarak onları fitnelere yaklaşmaktan sakındırırdı.

Nefsi, kendi haline bırakırsan açgözlü davranır, engellersen azgınlığı bırakır. Bu nedenle onu emir ve yasaklarla kontrol altına al. Fitne mekanlarından ve fitneye yol açan yerlerden uzaklaş. Çünkü onlara yaklaşmak, başına gelenin kurtulması çok zor olan bir imtihandır. Kim yasak bölgenin etrafında dolaşırsa, ona girme ihtimali büyüktür.

Nefsi arzuların üstesinden gelmek baştaki taç gibidir. Şüpheleri def etmek ise nefsi yücelten bir vakardır. Azaları günahlardan korumak, Allah'ın izniyle hidayette sebat göstermektir. Heva ve heveslere teslim olmak ve boş vakit, şeytanın kişiyi teslim almak için girdiği kapılardandır. Mutlu insan; hayırlara koşan, nefsini zararlı ve faydasız şeylerden uzak tutan, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in tavsiyesini yerine getirendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sana fayda verecek şeyi yapmaya gayret et, Allah'tan yardım dile ve acizlik gösterme!"** Bu hadisi İbni Mace rivayet eder.

Anne-babaya iyilik, sıla-i rahim ve Müslümanların ihtiyaçlarını gidermekle vakit geçirmek ibadettir. Günahlar, sahibini helake götürür. Günah işlemekle kaçırılan dünya ve ahiret hayırları, günah işlemekle elde edilen sevinç ve lezzetle elde edilenden kat kat fazladır. İbadet ve taatı fazla yapmak, dinde kararlılık göstermeye ve kulun, Rabbi'nin dinini korumasına yol açan faktörlerdendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allahı (n dinini) koru ki, Allah da seni korusun!"** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

İnsanların en faziletlileri, kullukta önder olanlardır. Allah Subhanehu İbrahim aleyhisselam hakkında şöyle buyurur: **(Şüphesiz İbrahim Allah'a itaat eden, Hakk'a yönelen bir önderdi. Ve hiçbir zaman müşriklerden olmadı.)** *(16/en-Nahl/120)*

Ümmetin geçmiş alimleri Allah'a çokça ibadet ederdi. İbni Kesir rahimehullah İbni Kayyım rahimehullah hakkında şöyle der: "Zamanımızda, ilim ehli arasında ondan daha çok ibadet edeni bilmiyorum. Namaz kılmada kendine has bir üslubu vardı. Namazı çok uzatır, rükusunu ve secdesini uzun yapardı. Bazen arkadaşları onu eleştirirdi fakat o yaptığından dönmez ve bunu terk etmezdi."

Alemlerin Rabbi'nin Kitabı hidayet ve salih olmanın yolunu gösterir. **(Şüphesiz ki bu Kur'ân, insanları en doğru ve en sağlam yola iletir ve salih amel işleyen müminlere büyük bir ecir olduğunu müjdeler.)** *(17/el-İsra/9)* Kur'ân okumaya devam etmek, Allah'ın izniyle kötülüklerden ve fitnelerden, şüphelerden ve şehevi arzulardan korur. Ders ve ibret almak için mezarlıkları ziyaret etmek, ahireti hatırlatan bir sünnettir. Allah'ın dini üzere dosdoğru yürümeye, günahlardan ve yanlış beklentilerden uzak durmaya yardımcı olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mezarlıkları ziyaret edin, çünkü onlar size ahireti hatırlatır."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Kim ölümü gözünün önünden ayırmazsa, her hali düzgün olur.

Kalpler, Rahman'ın iki parmağının arasındadır. Onları düzenlediği gibi döndürür. İstenilenin elde edilmesinde duadan daha etkili ve daha yararlı bir araç yoktur. Bu nedenle, seni salih kullarından eylemesi için gece-gündüz Allah'a yalvar.

Günahkar ve isyankarların yeryüzünde sayısının daha çok olduğunu görünce bu seni bu dine sarılmaktan alıkoymasın. Allah'ın kanunu, günah ve isyan ehlinin, Rahman'a itaat edenlerden sayıca çok olacağına hükmetmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki insanların çoğu yoldan çıkanlardır.)** *(5/el-Maide/49)*

Sayının çokluğuna değil, hakka bak. Allah, İbrahim aleyhisselam'ı, tek bir kişi olmasına rağmen ümmet olarak vasıflandırmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz İbrahim Allah'a itaat eden, Hakk'a yönelen bir önderdi.)** *(16/en-Nahl/120)*

Fudayl b. Iyad şöyle der: "Yoluna koyulanların azlığı nedeniyle haktan ürkme! Helak olanların çokluğu nedeniyle de batıla aldanma! İnsanlardan bir çoğunun sapıklık içinde olmasına rağmen Allah'ın sana salihliği bağışlaması, kendi hidayetinin artmasına neden olmalı ve başkasını da doğru yola davet etmeye sevk etmelidir.

Ey Müslümanlar! Allah'ın bu hayat ile ilgili kuralı şudur: Bu dine sarılanlar imtihan edilir ki, doğruluğunda samimi olan ortaya çıksın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.)** *(29/el-Ankebut/3)* **(Senden önce de peygamberlerle alay edilmişti. Fakat onlardan alay edenleri, alay ettikleri şey kuşatıverdi.)** *(6/el-En'am/10)*

Gönderilen her peygamber sihirbazlık iftirasına uğramış ve deli olmakla itham edilmiştir: **(Böylece onlardan öncekilere de herhangi bir peygamber gelince, onun hakkında da mutlaka: "Bir sihirbazdır veya bir delidir." dediler.)** *(51/ez-Zariyat/52)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de, münafıklar tarafından alaya alınmıştır: **(Onlarla karşılaştıklarında kaş göz hareketiyle alay ederlerdi.)** *(83/el-Mutaffifin/30)*

Senin doğru yolda olmanla alay edilirse, bu senin için bir menkıbedir. İnsanların en hayırlısını itham ettikleri şeyle itham edilmiş olursun. Bu, doğru yolda olduğunun müjdesidir. Üzülme; alay edeni buna sevk eden nefsi arzuları ve cahilliğidir. **(Kendileri de bunlara yakînen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler.)** *(27/en-Neml/14)*

Alay eden, nefsinin derinliklerinde hidayeti arzular. Fakat ona sahip değildir. Allah Teâlâ sapıklar hakkında şöyle buyurur: **(İnkâr edenler zaman zaman, keşke biz de Müslüman olsaydık, diye arzu ederler.)** *(15/el-Hicr/2)*

Kim seninle alay ederse, sen peygamberlerin sıfatı olan sabırla sıfatlan! Korku ve endişe ile amelini boşa çıkarma! Affetme ve yumuşak başlı olmayı, acele etmemeyi ve sana eziyet edeni bağışlamayı tercih et! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde (Resûlum), peygamberlerden azim sahibi olanların sabrettiği gibi sen de sabret.)** *(46/el-Ahkaf/35)*

Başarılı kimse, hidayet nuruyla aydınlanan, günah işleyeni tevbeye davet eden, bir masiyete mübtela olana kol kanat gererek onu hikmetle ve yumuşaklıkla masiyeti terk etmeye çağırandır.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(De ki: "Ey insanlar! İşte size Rabbinizden hak geldi. Artık kim hidayeti kabul ederse kendi canı için kabul etmiş olur. Kim sapıklık ederse kendi zararına sapıklık etmiş olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim.")** *(10/Yunus/108)*

Ey Müslümanlar! İnsanların en mutlusu, hidayet ehlidir. Hayrın başı hidayet, sonu ise rahmet ve Allah rızasıdır. Hakkı bilen ve hakka uyan, doğru yolu bulmuştur. Kim de bu yolu bulursa; mutluluğa, rızka ve sevince kavuşur. İbadet etmesi ve masiyeti terk etmesi için Allah ona yardım eder. Ne dünyada, ne de ahirette ona bir kötülük isabet eder. Kim hidayet nuruna sarılırsa, Allah onun nurunu artırır. **(Allah, doğru yola gidenlerin hidayetini artırır.)** *(19/Meryem/76)* Ahiretteki yerin şu yaşadığın anlar üzerine kurulacaktır. **(Doğrusu insana çalışmasından başka bir şey yoktur.)** *(53/en-Necm/39)* Mutlu kimse kendisi için önceden iyi işler yapandır.

Eğitim ve Öğretim İslam Ümmeti'nin Vazgeçilmez Özelliklerindendir

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 25.07.1425 Hicri – 10.09.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin ki (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük murada ermiştir.)** *(33/el-Ahzâb/70-71)* **(Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve bir günden korkun ki, baba çocuğuna hiçbir fayda veremez. Çocuk da babasına hiçbir şeyle fayda sağlayacak değildir. Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. O halde dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatıcı şeytan sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın.)** *(31/Lokman/33)*

Takvâ ile hayırlar elde edilir, takvâ ile ilim elde edilir. **(Allah'tan hakkıyla korkun; O size gerekli olanı öğretiyor.)** *(2/el-Bakara/283)*

Ey Müslümanlar!.. Eğitim-öğretim yılının başlamasıyla eğitim ve öğretim alanında ortaya atılan tezler çoğalır. Herkes bu konuda konuşmak ve katkıda bulunmak için seferber olur. Bu; insanların, eğitim ve öğretimin yeni nesillerin inşasında ve toplumların oluşturulmasında ne derece önemli ve etkili olduğunu kavraması sebebiyledir. İslam'ın bu konuya verdiği önemin büyüklüğü, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e Kur'an'dan inen ilk ayette kendini gösterir: **(Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir alekadan (embriyodan) yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O Rabb ki kalemle yazmayı öğretti. İnsana bilmediği şeyleri öğretti.)** *(68/el-Alak/1-5)*

Eğitimcilerin önderi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'den eğitim alanında teorik ve pratik olarak nakledilen uygulamalar oldukça çoktur. Öyle ki bunlar, putlara tapan katı yürekli insanları bir kaç sene içinde değiştirmiş ve dünyaya örnek liderler haline getirmiştir. Esintisi ve hidayet nuru günümüze kadar ulaşan bir yaşam biçimi bırakmışlardır.

Ey Müslümanlar!.. Salih bir eğitimle birlikte verilen ilmin değerini akıl sahibi herkes bilir. Müslüman ancak onunla Rabbine basiret üzere ibadet edebilir. Onunla insanlara güzel davranır. Onunla yeryüzünde dolaşır ve Allah'tan rızık talep eder. İlimle uygarlıklar kurulur ve asâlet elde edilir. Büyüme ve gelişme gerçekleşir. İlim, sahibini kralların meclisinde oturtur. İmanla birlikte olursa, Allah onu dünyada ve ahirette yükseltir. **(Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltir.)** *(58/el-Mücâdele/11)*

İlim eğitimden ve ilkelerden yoksun ise, sahibine vebâl olur. Bu nedenle eğitim öğretimle, ilim amelle, müfredât ilkeler ve davranışlarla ilişkilendirilmiştir. Yüce Kur'an'da konuşma edebini, sosyal ilişkilerin usulünü, anne-babaya iyiliği, eşler arası geçimi, savaş ve barış anlarında devletlerarası ilişkileri, hatta izin isteme ve bakma âdâbını içeren ve Kıyamet'e kadar okunacak bir çok ayet vardır. İsterseniz Nisâ, Enfâl, Hucurât ve Nûr surelerini okuyun.

Sünnet ve siyer ise, eğitim alanında eşsiz örneklerle dolu bir alemdir. Bu konuda örnek olarak İbni Abbas radıyallahu anh'ın naklettiği şu hadis yeter: Bir gün, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bineği üstünde O'nun arkasında oturuyordum. Şöyle buyurdu: **"Ey çocuk! Ben sana bir takım sözler öğreteceğim: Allah'ı (dinini) koru ki, O da seni korusun. Allah'ı (dinini) koru ki O'nu yanında bulasın. İstediğinde Allah'dan iste ve yardım dilediğinde Allah'dan yardım dile. Bil ki, millet sana bir şeyle fayda vermek için toplansa Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şeyle zarar vermek için toplansalar Allah'ın senin için yazdığının dışında bir şeyle zarar veremezler. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi sahih bir senetle rivayet eder.

Yeni yetişen nesillerin kalplerine yerleştirilmesi ve eğitime esas teşkil etmesi gereken ilk şey doğru inançtır. Yeni nesli Allah'a ve Allah'ı gözetmeye, kesin bir imana ve tevekküle bağlamaktır. Böylece mü'min, kalbi iman ve inançla dolu olduğu için gayret ve kararlılığa, güçlü bir iradeye sahip olur. Ondan güzel bir sonuç beklenir ve ondan beklenenler elde edilir. Bu, Allah Teâlâ'nın en seçkin peygamberlerini "ulu'lazm / azimet sahipleri" olarak övmesinin sırrıdır. Fıkıh alimleri, Müslümanların yöneticisinin ve komutanlarının imandan kaynaklanan cesaretle birlikte, gayret ve kararlılık sahibi insanlardan olması gerektiğine dikkat çekmişlerdir. Düşmanların halkları şehvetlere boğmaya, kararlılıklarını yok etmek ve sonra da onları köleleştirmek için inançlarını bulandırmaya verdikleri önemin sırrı da burada gizlidir.

Ey mü'min erkekler ve mü'mine kadınlar!.. Duayı hakeden anne-baba, çocuklarının eğitimini iyi yapan anne-babadır: **("Ey Rabbim! Onların beni küçükten terbiye edip yetiştirdikleri gibi, sen de kendilerine merhamet et!" de.)** *(17/el-İsrâ/24)*

Hadis-i şerifte ise şöyle buyurulur: **"Ademoğlu ölünce üç şey hariç ameli kesilir."** Bu üç şeyden biri de şudur: **"Onun için dua eden salih bir çocuk."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Çocukların eğitimi büyük bir görevdir. Özellikle de fitne dalgalarının ardarda geldiği, dindarların yalnızlığının arttığı ve kötülüğe çağıran faktörlerin arttığı bu zamanda... Öyle ki, eğitimci eğittiği çocuklarla aç kurtlarla dolu bir arazide koyunlarını otlatan çoban gibi olmuştur. Onlardan bir an gafil olsa, kurtlar onları yer.

Ey eğitimci rolündeki anne, baba ve öğretmenler!.. Bil ki kalplerin en hayırlısı, hayrı en kolay kabul edeni, kendisine daha önce kötülük ulaşmamış kalptir. Samimi insanların ilk ilgilendiği ve sevap kazanmak isteyenlerin ilk rağbet ettiği şey, Müslümanların çocuklarının kalplerine hayrı ulaştırmak olmuştur. Tâ ki hayır, onların kalplerine tamamen yerleşsin. Onlara dinlerinin ana hatlarını ve şeriatın sınırlarını açıklamak, onları bununla eğitmek olmuştur. Allah'a yemin olsun ki bu peygamberlerin görevidir. Sünen-i Tirmizi'de zikredildiğine göre, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah ve melekler, gökler ve yeryüzü ehli, insanlara hayır öğretene salât ederler."**

Sahih-i Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu zikredilir: **"Kim bir hidayete davet ederse, ona uyanların ecirleri gibi ona da ecir**

vardır. Bu onların ecirlerinden bir şey eksiltmez." Niyetini Allah için kılarsan ve karşılığını Rabbinin katında bulmayı beklersen bu yaptığın kutlu olsun!..

Yine eğitimci konumundaki öğretmenlere ve anne-babalara düşen, örnek olma yönüne özen göstermektir. Çünkü öğrencinin biliçli ya da bilinçsiz örnek alma yönü çok güçlüdür. **(Muhakkak ki size Resullulah'da pek güzel bir örnek vardır.)** *(33/el-Ahzâb/21)*

Teorisyenler eğitim ve öğretimin kapsamlı bir olay olduğunu söylediklerine göre, anne-babaların bu kapsam içerisindeki rolü nedir? Medyanın eğitim, öğretim, nasihat ve yönlendirmedeki rolü nedir? Çocuğunu okula gitmesi için uyandıran fakat sabah namazı veya ikindi namazı için uyandırmayan emaneti yerine getirmiş olur mu? Okulun inşa etmeye ve yerleştirmeye çalıştığı eğitim esaslarına tamamen ters düşen her türlü televizyon kanallarını ve kötülükleri evine getiren sorumluluğu yerine getirmiş olur mu?

Bugün eğitim sadece okul sıralarıyla sınırlı olmaktan çıkmıştır. İletişim ve medya alanındaki büyük ilerleme ve açılımla birlikte yeni nesillerimizin eğitiminde başkaları da bizimle çatışır hale gelmiştir. Özellikle de bu araçların günahı yararından daha fazladır ve inançları ve ilkeleri yıkıcı özelliği herkes tarafından görülmektedir. Bir yandan eğitim ve öğretim için güç sarfedilip tüm imkanlar seferber edilirken, diğer yandan televizyon kanalları yıkmakta, bozmakta ve yok etmektedir. Sanki, dinle ve kutsal değerlerle savaş halindedir. O bataklıkta o pislikten beslenmiş bir nesil yetiştirmek istemektedir. Bu kanalların İslam'a ve Müslümanlar'a mensup kişilerin mülkü olduğu ya da onlar tarafından desteklendiği de göz önüne alınınca, bu durum karar sahiplerinin, fazilet bekçilerinin ve eğitimle ilgilenenlerin toplumun korunması için durup düşünmelerini gerektirmektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır.)** *(66/et-Tahrim/6)*

Buradaki koruma emri onun farz olduğunu ifade eder. Kim bu korumayı yapmazsa hadis-i şerifte belirtildiği gibi ondan sorguya çekilecektir: **"Hepiniz çobansınız ve hepiniz idaresindekilerden sorumludur."**

Ey eğitimciler!.. Yeni neslin eğitimi ve çocuklarımızın geleceğe hazırlanması sizlere emanettir. İslam şeriatına dayanan kararlılık ve asâlet ile birlikte gelişme ve yeniliklere uyum içerisinde yönlendirilmeleri size emanettir. Evet; yeni nesillerimiz kaynağı Kur'an ve sünnet ve hedefi, insanları Alemlerin Rabbi'ne kulluk ettirmek, bu dine bağlılıklarını sağlamak; bilinçli ve üretken, sapık fikirlerden ve tekfirden uzak sağlıklı vatandaşlar yetiştirmek olan bir temeyyüz ve asâlet içerisinde yetiştirilmelidir.

İslam'ın sabit ilkeleri, Allah'ın bütün yeryüzü halkı için mübarek kıldığı İslam uygarlığının çıkış noktası idi ve İslam uygarlığı, dini kabul etmeyen ya da İslam'da olmayan bir şekilde kalıplaştıran gayrı şer'i çıkış noktalarından hareketle yola çıkıldığında zayıflamıştır.

Ey Müslümanlar!.. Her millet kendi fertlerini yetiştirir ve onları, gelecekte olmalarını istediği şekilde eğitir. Öyleyse eğitim ve öğretim, gerçekte yeni nesiller oluşturmak, düşünceye yön vermek, toplumu şekillendirmek, topluma beceri kazandırmak ve onu yönlendirmektir. Ne kadar zengin ya da fakir, ileri ya da geri kalmış olursa olsun her millet ve her devlet bunu farkeder ve gücü yettiğince eğitim ve öğretim yoluyla

ilkelerini yerleştirmeye çalışır. Bunu, üzerinde pazarlık yapılamayacak özelliklerinden biri kabul eder. Buradan yola çıkarak şunu anlarız: Başka milletlerden neyi var neyi yok her şeyiyle eğitim ithal etmek büyük bir hata ve tehlikeli bir taklitçiliktir. Bu, kültürüne ve tarihine yabancı, inancıyla ve ilkeleriyle bağı kopuk, kişiliksiz, yönlendirilmesi ve hatta köleleştirilmesi kolay bir neslin yetişmesi demektir. Bu başka milletlerin tecrübelerinden yararlanmamak gerektiği anlamına gelmez. Hikmet, mü'minin yitiğidir; nerede bulursa ilk onun hakkıdır. Fakat bazı İslam ülkelerinde olduğu gibi ilerleme adı altında laikliği dayatmak ya da dini ilimden uzaklaştırmak gerçeği saptırmaktır. Allah azze ve celle'nin **(Kulları içinde Allah'tan ancak âlimler korkar.)** *(35/Fâtır/28)* kavli, dünyevi ilimler bile olsa yararlı ilimlerin Allah'a yaklaştırdığına delildir. Bu; o ilimlerin iman boyasıyla boyanmasıyla ve onlarla Allah'a ibadet, dinine hizmet, Müslümanlara yararlı olma ve Allah'ın istediği gibi dengeli ve itidalli bir şekilde yeryüzünü imar etme amacıyla olur. Fakat eğitim ve öğretim imandan yoksun olursa bütün araçlar ve amaçlar yalnızca maddi olur. Bu da vebâl ve bedbahtlık getirir. Bugünün uygarlığı buna canlı bir örnektir. Milletler sanayileri ve icatlarına rağmen mutsuzdurlar. İmar ve istikrarda değil, kitle imha silahları üretmede yarışmaktadırlar. Zulüm ve haksızlık, başkalarının vatanını elinden alma maddi uygarlığın en güçlü devletinin sloganı haline gelmiştir. İşte Filistin, işte Irak... Asılsız uygarlık ilkeleri adı altında kentleri yıkılıyor ve insanlarının kanı dökülüyor... Ahlak ve fazilet ayaklar altında toprağa gömülü iken göklere çıkarılan açıklamalarda hiç bir övünülecek yön yoktur. İlkeler ve gerçekler yok olduktan sonra, din bir köşeye sıkıştırılıp halk nefsi arzularla ahiretten gafil bir şekilde madde peşinde koşmakla meşgul edildikten sonra öğretim görenlerin çokluğu asla kazanç değildir. **(Fakat insanların çoğu bilmezler. Onlar, sadece bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler. Ahiretten ise onlar hep gafildirler.)** *(30/er-Rûm/6-7)*

Allah'ın kulları!.. Harameyn-i Şerifeyn Ülkesi'nin eğitim-öğretim metodunun, batı tarafından ortaya atılan eleştirel görüşlere rağmen, İslam Dünyası'ndaki en iyi eğitim-öğretim metodu olmasıyla övünmek hakkımızdır. Fakat yararlı gelişme ve daha iyi için çalışmakla birlikte asâlet sıfatı mutlaka korunmalıdır. Gökyüzü uçmak isteyen için açıktır, fakat kaideler ve çıkış noktaları sağlam ve aynı zamanda güvenli olmalıdır.

İçinde bulunduğumuz zaman milletler arasında uygarlık ve inanç çatışmalarının yaşandığı, düşüncenin globalleşmesi ve eğitimin laikleşmesi için baskıların yapıldığı bir zamandır. Bu nedenle, Harameyn-i Şerifeyn Ülkesi'nde eğitim ve öğretimden sorumlu olanların samimiyetinin ve bilinçli olduğunun bir delili de bu baskı ve saldırılara karşı koymaktır. Eğitim ve öğretim metotlarını hazırlarken ve geliştirirken inanç esaslarına ve doğru düşünceye önem vermeleridir.

Bu ülkenin yöneticiler (Allah onları başarılı kılsın), çaba sarfediyorlar, yönlendiriyorlar ve işleri takip ediyorlar. Eğitimcilere ve öğrencilere düşen görev de, Allah'ın izniyle parlak bir geleceği kurmak için bu yüce görevi yerine getirirken sorumluluğun büyüklüğünü hissetmeleridir. Allah, ülkemizi ve Müslümanların ülkelerini korusun ve dini ile üstün, imanı ile güvenli ve her hayırda en önde kılsın.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(İşte biz böylece sana da emrimizden Kur'ân'ı vahyettik. Yoksa sen kitap nedir? İman nedir? bilmiyordun. Fakat biz onu bir nur kıldık. Onunla kullarımızdan dilediğimizi doğru yola iletiyoruz. Şüphesiz ki sen de insanları doğru bir yola götürüyorsun. Göklerde ve yerde bulunanların sahibi olan Allah'ın yoluna**

götürüyorsun. İyi bilin ki bütün işler sonunda yalnız Allah'a dönecektir.) *(42/eş-Şûrâ/52-53)*

Ey Müslümanlar!.. Şer'i ilim, Allah'ın izniyle düşünce ve inanç sapmalarına karşı garantidir. İhtisas sahiplerine düşen görev, bu durumu gözetmektir. Yeni nesillere, karmaşayı ortadan kaldıracak şekilde görevlerini ayrıntılı olarak anlatmaktır. Çünkü akıllar ve kalpler birer kap gibidir. Hakla doldurulmazsa batılla dolar ve yanlış düşünceler içine sızar. Nasların üstünü örtmeye çalışmak ve onları saptırmak ise bilincin kaybolmasına ve anlayışların çelişkiye düşmesine yolaçar.

Ey Müslümanlar!.. Kadınlar erkeklerin bir diğer yarısıdır. İslam, kadının eğitim ve öğretimine büyük önem vermiştir. Daha da ötesi, kız çocuklarının eğitimi ve onlara iyi davranmak hakkında gelen naslar, erkekler hakkında özel olarak gelen naslardan daha çoktur. Ayrıca, çocuklar hakkında gelen genel naslara kız çocukları da dahildir. Bu nedenle; kadına yararlı olacak, ihtiyaç duyduğu ve kendisiyle toplumuna hizmet edebileceği, yapısıyla ters düşmeyen alanlarda kadının eğitimine özen göstermek gerekir. Bilimde katılık yoktur fakat, kadına boş şeyler ve felsefe okutulması, sonra kadının normal yaşamla ilgili, dini yönünü kurtaracak ve doğru-dürüst ibadet yapmasını sağlayacak hiçbir şey bilmemesi garip bir durumdur. Bu kadın eş ya da anne olarak nasıl davranacak? Çocuk terbiyesini, sağlıklarına dikkat etmeyi, ev işlerini ve kocasının haklarını, tolumsal ilişkileri bilmez. Oysa bunlar mutlaka bilinmesi gereken ve toplum binasının üzerine kurulduğu şeylerdir. Her öğretim gören bunları güzelce yerine getirse, sorumluluğunu ve haklarını bilse, ailelerin durumu düzelir ve hayat kusursuz olur. Dünyevi ilimler engel olmaktan çıkar, daha da ötesi başarı kat kat artar.

Öğrencilere son olarak, ilim talebinde ihlaslı ve ciddi olmalarını tavsiye ediyorum. Öğretmenlere saygı göstermelerini ve onların hakkını yerine getirmelerini, kötü arkadaşlardan ve tembel öğrencilerden sakınmalarını öğütlerim. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey Yahya! Kitaba kuvvetle sarıl!)** *(19/Meryem/12)* Musa aleyhisselam'a içerisinde Tevrat bulunan levhaları verdiğinde ise şöyle buyurur: **(Haydi bunlara sıkı sarıl!)** *(7/el-A'râf/145)*

Aynı şekilde, sapık fikirlerden ve şüpheli yönelimlerden de sakınmak gerekir. Allah Teâlâ'dan, herkesi sevdiği ve razı olduğu şeylerde başarılı kılmasını, dinini üstün kılıp kelimesini yüceltmesini dileriz.

Sonra bilin ki, Allah sizlere kendi ismini zikrederek başladığı bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Doğruluk Müslüman'ı Dünya ve Ahirette Kurtarır

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 25.07.1425 Hicri – 10.09.2004 Miladi

Emrine uyarak, gazabından ve O'na isyandan uzak durarak Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'dan hakkıyla korkmak her hayrın kapısıdır. Günahkarlık ise her kötülüğün kapısıdır. Biliniz ki ey Allah'ın kulları; kulun Rabbi katındaki derecesi, imanı ve ahlaki ölçüsüncedir. Allah katında ve insanların yanında kişinin değeri, malı ve kuvvetiyle değil bu iman ve salih amel iledir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sizi huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınızdır, ne de evlatlarınız. İman edip salih amel işleyenler müstesna; onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükafat vardır. Onlar (cennet) odalarında güven içindedirler.)** *(34/Sebe'/37)*

Şüphesiz salih ameller sevap ve övgüye layık yönler bakımından derece derecedir. Bir kısmı diğerinden ecir ve derece bakımından daha üstündür. Bu, sahibine ve insanlara faydasına göredir. Aynı şekilde kötü amellerin, çirkin davranışlar ve sıfatların karşılığı ve elem verici cezası da sahibine ve diğer insanlara verdiği zarara ve kötülüğe göre büyür. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Allah, onlara yaptıklarının karşılığını verir, asla kendilerine haksızlık yapılmaz.)** *(46/el-Ahkâf/19)*

Muhakkak doğruluk değerli bir huydur, yüce ve güzel bir sıfattır. Ancak kalbi temiz olan onunla vasıflanır. Allah, Kitabı'nda doğruluğu emreder ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'dan hakkıyla korkun ve doğrularla birlikte olun.)** *(9/et-Tevbe/119)*

Doğruluk; insandaki cevheri, onun ruh güzelliğini ve iyi geçmişini ortaya çıkarır. Aynı şekilde yalan da çirkin niyeti ve kötü geçmişi ortaya döker. Doğruluk kurtuluştur. Yalan ise helaktır. Doğruluk, aklı selim insanlar ve fıtratı bozulmamış kimseler tarafından övülür ve sevilir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de doğruluğa teşvik etmiştir. İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Doğruluğa sarılın. Çünkü doğruluk iyiliğe götürür. Kişi doğru söylemeye ve doğruluğu gözetmeye o kadar devam eder ki sonunda Allah katında "sıddık/çok doğru bir kimse" olarak yazılır. Yalandan da sakının. Çünkü yalan günahkarlığa götürür. Kişi yalan söylemeye ve yalanı gözetmeye o kadar devam eder ki sonunda Allah katında "yalancı" olarak yazılır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah doğruluğa yüce bir sevap, dünya ve ahirette büyük bir mükafat vadetmiştir. Dünyada doğruluk sahibini güzel diyaloglarla, Allah'ın sevmesi ve insanların sevmesi ile ödüllendirir. Sözleri değerli olur ve kendisinden bir kötülük beklenmez. İnsanlara kötülüğü dokunmaz. Kendine ve başkalarına iyilik eder. Yalancıların uğradıkları tehlikelerden ve kötülüklerden korunur. Aklı ve kalbi mutmain olur. Endişe ve korkuya kapılmaz.

Hasen b. Ali radıyallahu anhuma şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şunu ezberledim: **"Seni şüpheye düşüren şeyi bırak, şüpheye düşürmeyeni**

al. Şüphesiz doğruluk sükunet ve yalan şüphedir." Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Sahih bir hadistir" der.

Doğru söyleyenin sonu daha hayatındayken hayırlı olur. Ka'b b. Malik radıyallahu anh'ın Tebuk Savaşı'ndan geri kalışının anlatıldığı hadiste Ka'b şöyle der: Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Allah'a yemin olsun ki, senden başka şu dünya halkından kimin yanında otursam (ona karşı öne süreceğim) bir özürle muhakkak onun öfkesinden kurtulacağımı sanırım. Çünkü bana söz söyleme kuvveti verilmiştir. Fakat vallahi şuna eminim ki, şayet bugün seni benden hoşnut edecek yalan bir söz söyleyecek olursam, çok sürmez muhakkak Allah (yalanımı bildirerek) seni hakkımda öfkelendirir. Eğer huzurunda seni hakkımda öfkelendirecek doğru söz söylersem, bu hususta gerçekleşen kusurumu Allah'ın affetmesini umarım." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yani, "Allah Teâlâ'dan, doğruluğum karşılığında güzel bir sonuç dilerim" demektedir. Ve böyle de olmuştur.

Doğruluğun ahiretteki karşılığı ise Allah Teâlâ'nın rızasıdır. İçerisinde hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir aklın almadığı nimetlerin bulunduğu cennette, yüksek derecelerdir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulur: **(Allah şöyle buyuracaktır: Bu doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş ve kazanç budur.)** *(5/el-Mâide/119)* Ve şöyle buyurulur: **(Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse işte onlar; Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberler, sıddîklar, şehitler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır.)** *(4/en-Nisa/69)*

Allah'ın, karşılığında en güzel mükafatı verdiği ve sahibini azaptan kurtardığı bu doğruluk gerçekte nedir? Doğruluk, sözde doğruluk ve davranışta doğruluktur. Sözde doğruluk; Allah Teâlâ'nın Kelamı'nı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünü tebliğ ederek hakkı söylemek, hakkı emretmek ya da batıldan sakındırmak veya gerçeğe uygun konuşmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Doğruyu getiren ve onu doğrulayanlar ise, onlar takva sahiplerinin ta kendileridir.)** *(39/ez-Zümer/33)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de bir hadiste şöyle buyurur: **"Mü'min, konuştuğunda doğru söyler."**

Davranışta doğruluk, Allah Teâlâ'ya karşı samimi ve ihlaslı olmak, O'nu sevmek ve yakinen inanmakla olur. İnsanlara karşı doğruluk ise, onlara karşı merhametli ve vefalı davranmakla olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. Yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar. Namaz kılar, zekat verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Takva sahipleri ancak onlardır.)** *(2/el-Bakara/177)* Ve şöyle buyurur: **(Mü'minler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler vardır. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir, kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.)** *(33/el-Ahzâb/23)*

İmanın aslı doğruluk ve doğrulamaktır. Bu nedenle doğruluk, sözle olur ve fiille/davranışla olur. Selef (Allah onlardan razı olsun) Rablerine karşı ve insanlara

karşı doğruluk ahlakına en bağlı kimselerdi. Ka'b b. Malik radıyallahu anh şöyle der: Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Allah beni bu sıkıntıdan ancak doğruluk sebebiyle kurtardı. Ve yine tevbemdendir ki, artık ben bundan böyle yaşadığım müddetçe doğru olandan başka bir söz söylemeyeceğim." Vallahi, ben bunu Rasulullah'a söylediğimden beri müslümanlardan hiçbirisini, doğru söylemekte Allah'ın beni imtihan etmesinden daha güzel bir imtihanla imtihan ettiğini bilmiyorum. Rasulullah'a o sözlerimi söylediğimden bugünüme kadar yalan söylemek hatırımdan geçmedi. Bundan sonra yaşayacağım zaman içinde de Allah'ın beni yalandan koruyacağını ümid etmekteyim." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.
Allah ilk muhacirleri doğruluk sıfatıyla nitelendirir ve şöyle buyurur: **((Allah'ın verdiği bu ganimet malları) yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılmış olan, Allah'dan bir lütuf ve rıza dileyen, Allah'ın dinine ve Peygamberine yardım eden fakir muhacirlerindir. İşte doğru olanlar bunlardır.)** *(59/el-Haşr/8)*

Ey müslümanlar!. Doğruluk, Allah'ın ve Rasulü'nün sevdiği bir huydur. Akıl ve hikmet sahibi insanlar onun değerini bilir. Rahmet peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem, daha peygamberliğinin ilk yıllarında yalnız Allah'a ibadet etmeye davetle birlikte doğruluğa da çağırmıştır. Ebu Süfyan radıyallahu anh'dan şu rivayet edilir: Herakl, kendisine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem hakkında sorar: "O size ne emrediyor?" Ebu Süfyan şöyle cevap verir: "Diyor ki: "Yalnız Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Babalarınızın söylediklerini terkedin." Bize namazı, doğruluğu, iffeti ve sıla-i rahmi emrediyor." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, taata devam eden erkekler ve taata devam eden kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevazi erkekler ve mütevazi kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar var ya; işte Allah, bunlar için mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.)** *(33/el-Ahzâb/35)*

Sözlerinizde ve davranışlarınızda doğrulardan olun ey Allah'ın kulları!. Çünkü doğruluk, cennet kapılarından bir kapıdır. Doğruluk; ne eceli yaklaştırır, ne rızkı engeller, ne de bir fırsatın kaçmasına neden olur.

Allah'ın kulları!. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Haram Kazancın Tehlikesi

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 04.07.1425 Hicri – 20.08.2004 Miladi

Ey Müslümanlar topluluğu!... Bugünün dünyası, doğru değerlerden bir çoğunun değiştiği düzgün anlayışların bozulduğu bir dünyadır. İnsanların çıkar elde etmeye saldırdığı bir dünyadır. Bütün arzuları dünya ve gayeleri onu elde etmektir. **(Onun için bizi anmaktan yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyenlerden yüz çevir. İşte onların ilimden erişebilecekleri (son sınır) budur.)** *(53/en-Necm/29-30)*

Garip olan, bu rüzgarlar Müslümanlardan bazılarını da etkilemiş ve ayaklarını kaydırmıştır. Kötülüğü emreden nefisleri eğilmiş, her türlü yolla dünyalık toplar olmuştur. Hangi şekilde olursa olsun dünyalık mallarını çoğaltma çabasına girmiştir. Öyle ki, bir çoğu hakkında Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğu geçerli hale gelmiştir. **"İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki, kişi malı neyle elde ettiğine, haramdan mı yoksa helalden mi olduğuna aldırmayacak."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Bu nedenle İslam, Müslüman'ın kazancının her türlü kirli kazançtan ve haram maldan arınmış olmasına özen göstermesini sağlamak için uyarıda bulunmuştur. **(Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin.)** *(4/en-Nisa/29)*

Ey Müslümanlar topluluğu! Haram kazançların kötü sonuçları ve etkileri vardır. Bunların en tehlikelisi ve en ağırı ise, cehenneme girmeye ve Allah'ın gazabına uğramaya yol açan sebeplerden biri olmasıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ka'b b. Ucra radıyallahu anh'a şöyle der: **"Ey Ka'b! Haramla kazanılanla oluşan her et parçası cehenneme daha layıktır."** Bu hadisi Hakim rivayet etmiş ve sahih olduğunu söylemiştir. Zehebi de onun bu görüşüne muvafakat etmiştir. Hadiste geçen "es-suht" kelimesi, şer'i bir ıstılahtır ve haramla kazanılan her malı kapsar.

Allah'ın kulları! Hangi yolla kazanılırsa kazanılsın haram mal sahibine uğursuzluk ve zarar getirir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kul haramdan bir mal kazanırsa onu harcarsa harcadığının bereketi olmaz, sadaka verirse ondan kabul edilmez ve arkasında bırakırsa ateşten azığı olur."** Bu hadisi İmam Ahmed ve Beyhaki rivayet eder; senedi hasendir. Bu nedenle; Müslüman ülkelerin yaşadığı bedbahtlığın nedenlerinden biri de, haram kazançlarla, pis yollarla mal toplamaktır. Duaların kabul edilmemesi haram kazançlar nedeniyledir. Musibet ve sıkıntılar, pisliklerin ve büyük günahların yayılması sonucu başımıza gelmiştir. Müslim; Sahihi'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yolculuğu uzayan, saçı-başı dağınık toz içinde bir adamın ellerini açarak "Yâ Rabb! Yâ Rabb!" diye yakardığından bahsederek şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Yediği haram, giydiği haram, haramla beslenmiş; nerede ona (duasına) cevap verilsin."**

Tirmizi'de sahih bir senetle rivayet edilen hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Abdestsiz namaz kabul edilmez. "Ğulûl"dan / gayrımeşru yoldan elde edilen maldan verilen sadaka da (kabul edilmez)."** Hadiste geçen "el-Ğulûl", ilim ehline göre şu anlama gelmektedir: "Gasp ve soygun yoluyla, şer'i olmayan yoldan elde edilen her türlü kazançtır."

Malik b. Dinar şöyle der: “İsrailoğulları döneminde insanlara kıtlık isabet etmişti. Birçok kez yağmur istemek için duaya çıktılar fakat onlara yağmur yağdırılmadı. Allah onların peygamberine vahiy yoluyla şunu bildirdi: “Sizler bana pis bedenlerle çıkıyor, kendileriyle kan döktüğünüz ellerinizi açıyorsunuz. Karınlarınızı haramla doldurdunuz. Şimdi size öfkem artmıştır ve ancak bana uzaklığınızı artırmaktasınız.”

Ey Müslümanlar! Haram yiyenden bereket kaldırılmış, huzur ve istikrar alınmıştır. Kendilerine gelen hayra kanaat etmez ve elde ettiği çok malla yetinmez. Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizim içimizde ayağa kalkarak şöyle hitap etti: **“Hayır vallahi! Ey insanlar! Ben sizin üzerinize ancak Allah'ın sizlere ihsan edeceği dünya nimetlerinden korkuyorum.”** Ve sözünün sonunda şöyle buyurdu: **“Her kim malı haklı yoldan ve haklarını ödeyerek alırsa kendisi için o mal bereketli kılınır. Her kim de haksız olarak bir mal alırsa onun misali, daima yiyen, bir türlü doymayan obur gibidir.”** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Yine; sahih hadiste şöyle buyrulur: “Yalan söyler ve (malın kusurunu) gizlerse, alışverişlerinin bereketi silinir.”

Ey Müslüman! Kurtuluşu istiyor ve mutlu olmayı ümit ediyorsan, kazancın helal ve malın temiz olsun! Başkalarının hakkı üzerinde kalmasın! Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Kimin üzerinde kardeşine karşı ırz veya başka bir şey sebebiyle hak varsa, dinar ve dirhemin bulunmadığı [kıyamet (ve hesaplaşmanın olacağı)] gün gelmezden önce daha burada iken helalleşsin. Aksi takdirde o gün, salih bir ameli varsa, o zulmü nispetinde kendinden alınır. Eğer hasenatı yoksa, arkadaşının günahından alınır, kendisine yüklenir ve cehenneme atılır.”** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Mübah ve meşru yolların dışında para kazanmaktan sakının. Haram kazançlar, haram kazancı yiyen aileleri mahvetmiş, izzet ve asaletini yıkmıştır. Ya yarın Allah celle ve alâ’nın huzurunda durduklarında ve Allah onlara bu malları hangi yolla elde ettiklerini sorduğunda ne cevap verecekler? Bu nedenle sen ey Müslüman, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in sahih hadiste bildirdiği gibi, malını nereden kazandığından ve nereye harcadığından sorumlusun!

Allah’ın kulları! Mal toplarken eğri büğrü ve Kur’ân’ın hükümlerine, Nebevi direktiflere ve şer’i kaidelere ters düşen yollardan uzak durun! Kazanç elde etmek için yöneldiğiniz iş hakkındaki şeriatın hükmünü sağlam kaynaklardan araştırın ve güvenilir alimlere sorun. Kim Allah’tan hakkıyla korkarsa, Allah onu korur. Hesap etmediği ve aklına bile gelmeyen yerden ona rızık verir. Kim Allah için bir şeyi terk ederse Allah ona ondan daha hayırlısını verir. Allah’ım! Helalinden vererek bizleri haramından müstağni kıl ve lütfun ile senden başkasına bizi muhtaç etme!..

Ey Müslüman! Hainliğin en büyüğü ve davranışların en çirkini, Allah’ın sana Müslümanların işlerinden bir işin emanetini taşıma şerefini bağışlaması, sonra senin bu işi gasp ve soygunla, haksız yere hileyle mal toplama ve şahsi çıkar elde etmede araç olarak kullanmandır.

Ey Müslüman! Küçük ya da büyük hangi görev olursa olsun, yüce bir emanet ve büyük bir sorumluluktur. Ne suretle olursa olsun mal toplamak için araç haline getirilemez. Bundan şiddetle sakının! Kapsamlı bir ıslahın sahibi Rasulullah

sallallahu aleyhi ve sellem, hiçbir yoruma ve tesadüfe mahal bırakmayacak şekilde, Müslümanların işlerinden ve vazifelerinden biri yoluyla mal elde etmeyi haram kılan bir kaide koymuştur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ezd kabilesinden bir adamı zekat toplamada görevlendirmişti. Adam görevden geldiğinde "Bu size, bu ise bana hediye edildi" dedi. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem minbere çıkarak Allah'a hamd ve senada bulundu ve sonra şöyle buyurdu: **"Zekât toplamaya gönderdiğim şu memura ne oluyor! Gelmiş: Şu sizin malınız, bu da bana hediye verilenler, diyebiliyor. Bu adam babasının yahut annesinin evinde otursaydı kendisine bir hediye verilir miydi, verilmez miydi, görürdü. Muhammed'in nefsi elinde olan Allah'a yemin ederim ki, bir kimse kamu malı olan bir şeyi haksız yere ele geçirirse Kıyamet gününde o malı boynunda taşıyarak getirir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Buhari bu hadisi, "Görevlilere verilen hediye, Ğululdür/ haksız kazançtır" başlığı altında zikreder. İbni Hacer rahimehullah şöyle der: "Bu hadiste, mal alanın kendisinden mal aldığı kişiyi kayırmasına ve alınan mala yalnızca kendisinin sahip olmasına gidecek tüm yollar iptal edilmiştir."

Bil ki ey Müslüman, Müslüman ülkelerdeki topraklar, taşınabilen ve taşınmayan mallar ve mülklerde aslolan korunmuş olmasıdır. Onlardan usulüne uygun olmayan yollarla yararlanma caiz değildir. İlim ehlince belirlenen şer'i bir gerekçe olmadan onlara el uzatmak da hiçbir şekilde caiz değildir. Ey bu konuda gevşek davranan! Şeriatın uyarısını dinle! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bir takım adamlar Allah'ın malından haksız yere almada yarışırlar. Kıyamet günü onlar için cehennem vardır."** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Yani onlar, Müslümanların mallarında haksız bir şekilde tasarrufta bulunurlar. Bu, ilim ehlinin belirttiği gibi, onu haksız yere paylaşmaktan daha geniş bir anlamı ifade etmektedir. Tirmizi'de rivayet edilen hasen-sahih bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz bu mal tatlı ve hoştur. Kim onu hakkıyla edinirse, kendisine o malda bereket verilir. Allah'ın ve Rasulü'nün malından nefsinin dilediğini almakta yarışan nice insan için Kıyamet günü ancak cehennem vardır."** Allah korusun!

Sonra ey Müslümanlar, bilin ki Allah celle ve alâ, bizlere yüce bir emir buyurmuştur. Onunla hayatımız temiz olur, nefislerimiz mutlu ve kalplerimiz huzurlu olur. Bu yüce emir, seçilmiş peygambere çokça salât ve selamda bulunmaktır. Allah'ım! Efendimiz ve Rasulümüz Muhammed'e salât ve selam eyle!

Ümmetin Düşünce Güvenliğinin Korunması

Şeyh Abdurrahman es-Sudeys
Mekke, 03.08.1425 Hicri – 17.09.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı / takvâyı tavsiye ederim. Çünkü nefislerin hidayeti ancak takvâ iledir. Takvâdan yüz çevirirs; dininde, dünyasında ve ahiretinde aşağıya düşer. **(Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, O, size bir furkan (hakkı batıldan ayırdedecek bir anlayış) verir ve günahlarınızı örtbas eder, sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir.)** *(8/el-Enfâl/29)*

Ey Müslümanlar!.. Milletlerin ilerlemesinin ve gururunun adresi, güvenlik ve istikrarının kaynağı fertlerinin akıl selametine ve düşünce temizliğine, soyluluk unsurlarına ve uygarlıklarının değişmez ilkelerine bağlılık derecelerine, inanç esaslarına ve kültürlerine duyarlılıklarına bağlıdır. Yüce şeriatımızın güzelliklerinden biri de, aklı ve düşünceyi korur. Bunu, dünya ve ahiret çıkarlarını gerçekleştirmede korunması istenen beş zaruri esastan biri saymıştır. Aynı şekilde; bireyin, toplumun ve ümmetin güvenliğini koruyacak esasları da getirmiştir.

Genel anlamıyla güvenlik her millet için birinci istektir. Çünkü güvenlik, istikrarının dayanağı ve huzurunun temelidir. Bununla birlikte güvenliğin bir türü var ki, güvenlik türlerinin en önemlisi ve en tehlikelisi sayılır. Ümmetin kimliğiyle ve medeni şahsiyetiyle olan sıkı bağı nedeniyle vücuttaki baş konumundadır. Ondan vazgeçilemez ve onsuz hayatın hiçbir değeri yoktur. O, güvenliğin özü ve en büyük direğidir. Bu, düşünce güvenliğidir.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. İnsanlar ne zaman asıllarına ve sabit ölçülerine güven duyarlarsa, ilkelerine ve kutsal değerlerine inanırlarsa, onlar için güvenliğin en iyisi gerçekleşir. Düşünceleri dışarıdan gelen düşüncelerle, sapık fikirlerle ve yabancı kültürlerle kirlenirse, ülkelerine korku girer. Aralarına, varlıklarını tehdit eden manevi korku girer.

Bu nedenle; yüce şeriatımız, fert ve toplumun düşünce güvenliğini güçlendirmeye özen göstermiştir. Her türlü fikir korsanlığına ve kültür simsarlığına, ilkelerini sarsacak ve sabit değerlerine zarar verecek sızmalara karşı çeşitli korumalar geliştirerek bu yolda büyük ilerleme sağlamıştır.

İman kardeşleri!.. Bu ümmete göre düşünce güvenliği, İslam ehlinin kendi toplumunda, şahsiyetine ve kültürüne, Kur'an ve Sünnet'ten kaynaklanan düşüncelerine uygun bir şekilde huzur ve güven içinde yaşamasıdır. Ümmetin düşünce yapısının önemi, köklerini ümmetin akidesinden ve sabit değerlerinden almasında, ümmetin kişiliğini belirlemesinde ve farklılıklarını gözetmesinde gizlidir. Bunu, düşünce ve programda, davranış ve gayede birliği ve bütünlüğü sağlayarak gerçekleştirir. Allah'ın izniyle, ümmetin varlığının sırrıdır. Gelişmesinin sebebi ve büyümesinin yoludur. Esenliğinin kaidesidir. Allah'ın izniyle, yok olup gitmesinin önündeki engeldir.

Müslümanlar ilkelerine ve değerlerine, aydınlık düşüncelerine ve eşsiz kültürlerine güvenince, onları dışarıdan gelen ilkeler ve sapık düşüncelerden koruyunca, sabit değerlerinden hiç bir taviz vermeyince ve onlar üzerine pazarlık yapmayınca, onları

koruyup muhafaza etmek için çalışınca kendileri için düşünce güvenliği gerçekleşir. Eşyalar, zıddı ile belirginleşir.

İlkeleri ve sabit değerleri, ümmetin sorunlarını ve sabit değerlerini eleştiri ve tartışma konusu yapan tezler ve programlar aracılığıyla pazarlık ve mezat konusu yapılırsa, kalemler çekilir ve medya organları aracılığıyla aykırı sesler yükselirse, yeni nesillerin zihnindeki ve toplumun özündeki yeri sarsılırsa, işte o zaman manevi korku yerleşir ve ümmetin düşünce güvenliği bozulur.Daha da ötesi doğru düşünce, şer'i kültür ve islami ilkeler üzerine, canlar ve mallar üzerine duyulan korkudan daha çok korku duymak gerekir. Düşünce güvenliğindeki bozukluğun ahlaki ve toplumsal bozulmaya yol açması da bu korkuyu artırmalıdır. Ümmetin içinden bir grubun şiddet ve teröre, bombalı eylemlere ve yıkıma yönelmesi, ancak düşüncelerinin dağılması ve beyinlerinin yıkanması nedeniyledir. Bu düşmanca davranışlar ve suç fiiller ortaya çıkaran fikri ve kültürel birikim nedeniyledir. Bu nedenle, düşünce güvenliği konusunu hatırlatmaya ihtiyaç vardır. Özellikle de, itidal metodundan sapma rüzgarlarının estiği ve saptırıcı araçların çoğaldığı bu çağda, toplumumuzun ve ümmetimizin geçirmekte olduğu bu zor zamanda ve tehlikeli dönemeçte... Bu da düşünce güvenliğini koruma sorumluluğunu toplumun her kesimine yüklemektedir. Daha da ötesi, uluslararası siyonizmin Müslümanların kutsal mekanlarını, Filistin'i ve Aksâ'yı yahudileştirme faaliyetleri ve Irak'ta yaşanan benzeri durum, Müslümanların kutsal değerlerini yok etmeyi ve kişiliklerini silmeyi amaçlayan sapık bir düşüncenin ürünüdür.

İslam Ümmeti!.. Ümmetin fikir güvenliği üzerinde düşünen, onu yıkmak ve temellerini sarsmak isteyen, fikir ve kültür emperyalizminin azgın dalgaları arasında gemisini batırmak için çalışan etkenlerin çokluğu karşısında hayrete düşer.

Belki de bu etkenlerin en tehlikelisi inanç konularında ve şeriatı uygulamadaki kusurdur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **((O) ülkelerin halkı inanıp (Allah'ın azabından) korunsalardı, elbette üzerlerine gökten ve yerden bolluklar açardık.)** *(7/el-A'râf/96)* Güvenliğin sağlanmasından daha büyük hangi bereket vardır!

Aynı şekilde davet ve iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma alanlarında gevşeklik göstermek de bu etkenlerin en tehlikelilerindendir. Bu alanlar, düşünce güvenliğinin sağlanmasının garantisidir.

Yine bu tehlikeli etkenlerden biri de, özellikle ince bir anlayış ve doğru hüküm çıkarma gerektiren felaketlerde ve yeni gelişen olaylarda şeriat alimlerine başvurmaktan kaçınmaktır. Ehli olmadıkları halde şeriat ve fetva konularına dalanlardan bilgi almaktır.

Düşünce bozukluğu ile ilgili önemli bir sebep de, eğitim ve öğretim alanlarındaki kusurdur. Ailede ve eğitim-öğretim programlarında bozukluk bulunması, eğitim programlarında şer'i ilimlere yer açılmaması ve diğer ilimlere daha ağırlık verilmesidir. Oysa, çağdaş ilimlerin üzerine bina edilmesi gereken asıl odur.

Düşmanlar, ümmetin kuvvetinin dinine bağlılığında gizli olduğunu, bunun da ancak şer'i eğitim ve öğretim programlarına ağırlık verilmesiyle olduğunu bilmektedir. Bu nedenle, yeni yetişen nesillerin bu dinin güzelliklerini öğrenmesine sınır getirmeye çalışmaktadırlar. Çünkü bu onların sapık fikirlerden ve düşünce güvenliğini ortadan

kaldırmayı hedefleyen yabancı eğitim metotlarından kolayca etkilenmelerini sağlayacaktır.

İnanç kardeşleri!.. Düşünce güvenliği konusundaki yaramızı deşen bir başka etken de, kültür soyguncularından bir grubun yönlendirdiği kültür ve düşünce emperyalizminin araçlarından yayılan pis kokulardır. Onlar düşünce emperyalizminin kurbanlarıdır. Müslümanların içerisinden çıkmışlardır ve onların diliyle konuşurlar. Kültür emperyalizmine boyun eğmede; daha da ötesi, muhafazakar Müslüman toplumu düşünce özgürlüğü adı altında ve benzeri tatlı sözlerle sapık görüşlerine boyun eğdirmede çeşitli yollara başvurmaktadırlar. Bunlar, Allah'a ve yüce sıfatlarına dil uzatmaktan dahi geri durmazlar. Allah onların söylediklerinden münezzehtir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şahsiyetine, İslam'ın öğretilerine ve âdâbına dahi dil uzatırlar. Üzücüdür ki; İslam kültürü gücüne ve kuvvetine rağmen batılılaşma ve globalleşme davetçilerinin ardarda gelen saldırılarına uğramıştır. Düşünce özgürlüğü ilkelere başkaldırmak, dine ve faziletlere değer vermeyen ateist bir düşünce de olsa dışarıdan gelen her düşünceyi kabul etmek midir? Subhâne Rabbiye'l Azîm!.. Sanki İslami inanç esaslarına saldırmadan özgürlük olmuyor!. Bu gibi hastalıklı inanışların yayılması, onlara sahip olanların içinde bulunduğu komplekse işaret etmektedir. Bu gibi düşünceler ümmetin yeni nesillerinin arasına ne zaman girdi? Düşünce ve kültür birliğini ve sosyal dokuyu düşünce güvenliğinin en önemli unsurlarından biri olarak koruyan İslami ve milli eğitim nereye doğru gitmektedir?..

Kültür emperyalizmi, ümmetin varlığı ve uygarlığı için tehlikeli sonuçlara sürükleyen fikir çatışmasına uygun bir hava oluşturmuştur. Bunun sonucu olarak, çeşitli medya organları aracılığıyla, özellikle kadın konusunda, şeriatın emirlerini ve dinin mutlaka bilinmesi gereken en önemli yönlerini terketmeye davet eden sesler yükselmektedir. Kadının örtüsüne savaş açıp erkeğin aile reisliğinin iptal edilmesini istemektedirler. Özgürlük ve eşitlik adı altında eğitim-öğretimde ve iş sahalarında kadınla erkeğin birlikte bulunmasına davet etmektedirler.

Televizyon kanalları düşünce bozukluğu ateşinin yanmasına, dikkatlerin çekilmesine ve kamuoyunun etkilenmesine katkıda bulunmuştur. Bunlar, ümmetin düşünce güvenliğini sarsmış ve tehlikelere maruz bırakmıştır. Bu televizyon kanalları ve internet siteleri, seyircilerine ve okurlarına bu dünyayı düşünce ve ahlak anarşisinin hedefi, dinin ve ahlaki değerlerin kontrolünden çıkmış bir serbestlik içerisinde kaybolma alanı olarak göstermektedir. Diğer bir takım kanallar da, ıslah adı altında yöneticilerle halk arasında fitne ateşi yakmaktan, bir diğerleri ise söz hakkı olmayanlara söz hakkı verme bahanesiyle karmaşaya yol açmaktan geri durmamaktadır. Rezalet ve kötülük, ayıplama ve sövgü üzerine kurulu toplantılar da bu şekildedir.

Bütün bunlar, ümmetin dikkatinin çoğunu düşünce güvenliğine vermesi gerektiğine işaret etmekte değil midir? Bu da ancak; öncelikle gönüllerdeki din duygusunu güçlendirmekle, iman ateşini yakmakla ve kuvvetlendirmekle olur. **(İman edenler ve imanlarını zulüm ile karıştırmayanlar... İşte güven onlarındır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.)** *(6/el-En'âm/82)*

Dini yönü kuvvetlendirmek, dindarlara ve salih insanlara dil uzatmaktan geri durmak, iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma olgusunu güçlendirmek, düşünce güvenliğinin teminatıdır. Hayır kurumlarında ve davet müesseselerinde sarfedilen çabalara bakan, samimi davetçilerin ve gönüllülerin, ümmetin düşünce güvenliğini

korumadaki rollerine şahit olacaktır. **(Onlar (o müminlerdir) ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirirsek namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve fenalığı yasak ederler. Bütün işlerin sonu sırf Allah'a âittir.)** *(22/el-Hacc/41)*

Allah, atılan adımları doğru kılsın ve çabaları bereketlendirsin. Doğruluk ve başarı alanlarına sevketsin. Ümmetin genel olarak güvenliğini ve özellikle de düşünce güvenliğini korusun. Şüphesiz O; kendinden istenilenlerin en hayırlısı ve kendisine ümit bağlananların en cömerdidir.

Allah'tan hakkıyla korkun, ey Allah'ın kulları!.. **(Öyle bir günden korkunuz ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazancı tamamıyla ödenecek ve hiç kimse haksızlığa uğramayacaktır.)** *(2/el-Bakara/281)*

Bilin ki; sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabı'dır. Yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır ve her (sonradan uydurulan) bid'at sapıklıktır. Cemaate sarılın!.. Çünkü Allah'ın eli, cemaatle beraberdir. Cemaatten ayrılan, cehenneme ayrılır.

Ey kardeşler!.. Ümmetin evlatları, gençleri ve öğrencileri bilgilerle ve marifetlerle dolu yeni bir ders yılına yaklaşmaktalar. Doğru bilginin ümmetin düşünce güvenliğini korumadaki önemini hatırlatmaya gerek yoktur. Öğretmen kardeşlerimize de, ciğerpârelerimizin eğitimlerinde ve düşünce güvenliklerinin korunmasında, bazılarında görülebilecek düşünce sapmalarının ve kötü huyların tedavisinde omuzlarına yüklenen yükün önemini hatırlatırız.

Camiler ve evler, okullar ve medya organları, bunların hepsi düşünce güvenliğini koruyan kaleler olmalı, bozuk düşüncelerin okları onların gücü karşısında etkisiz kalmalıdır.

Aynı şekilde, basım-yayıma da kesin kurallar getirilmelidir. Her iki yöndeki aşırılığa (ifrat ve tefrite) davet eden akımlara karşı durulmalıdır. Çocuklarımız diyaloğa alıştırılmalı, hoşgörü ve anlayış kültürü yaygınlaştırılmalı, ölçülülük ve itidâl metodu kökleştirilmelidir.

Anlayışların düzeltilmesine ve şer'i ıstılahların belirginleştirilmesine, yanlış ve net olmayan ıstılahlardan arındırılmasına özen gösterilmelidir. Kuralsız açılım ve sorumsuz özgürlük, fikri ve kültürel ayrıcalıklarımızın aleyhine başkalarının ıstılahları peşinde koşma çağrılarına karşı koymak gerekir.

Allah'ın kendisine ümmetin herhangi bir ülkesinde yöneticilik ve karar alma görevi verdiği herkesi bu konudaki sorumluluğunu hissetmeye davet ediyoruz. Çünkü olay, yalnızca güvenlik güçlerinin sorumluluğu olmaktan çıkmıştır. Herkes bir boşluğu doldurmaktadır ve kendi sorumluluk alanından İslam'a zarar gelmesine engel olmalıdır.

Ümmetin düşünce güvenliğini tehdit eden unsurları gözlemlemek ve düşünce güvenliğini korumakla görevli birimlerle işbirliği içerisinde bunlara karşı gerekli önlemleri belirlemek üzere araştırma merkezleri kurulmasının vakti gelmiştir.

Bu arada mutlaka söylenmesi gereken bir gerçek var. O da, Harameyn-i Şerifeyn Ülkesi'nin yerine getirmeye çalıştığı, ümmetin düşünce güvenliğini koruma ve

güçlendirmeye yönelik çalışmalardaki liderlik rolüdür. Onun bu konuda büyük rolü ve öncülüğü vardır. O, karşı karşıya kaldığı düşmanca saldırılara rağmen yolunda yürümeye kararlıdır. O, ümmete yönelik saldırılara karşı savunma hattının en önünde yer alırken, insan hakları örgütlerinin gerçek dışı iddialarına ve terörle suçlamalarına rağmen İslam uygarlığının parlak bir görüntüsünü yansıtırken nasıl böyle kararlı olmasın? O, sağlam temelleriyle güven kaynağıdır. Başkalarına tâbi olmayı reddeden bir kişiliğe sahiptir. Baskılara boyun eğmez. Soylu geçmişini asla unutmaz ve aydınlık bir gelecek için çalışır. Allah'ın izniyle geleceğe ümitle bakar. Allah onu ve diğer İslam ülkelerini hilekarların hilesinden ve kindarların kininden korusun. Hasetçiler istemese de, güvenliğini ve izzetini İslam'ın simgesi ve Müslümanların kıblesi olarak devam ettirsin.

Sonra; insanlara rahmet olarak gönderilen peygamberiniz Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

İslam'da Eğitim ve Öğretim

Abdulbâri es-Sübeyti
Mekke, 03.08.1425 Hicri – 17.09.2004 Miladi

Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i İmran/102)*

Öğrenim; bilgi ve marifet talep etmektir. Öğretim ise, bilgiyi ve marifeti ulaştırmak ve başkalarına vermektir.

İslam'da bilginin sonu ve sınırı yoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Size ilimden ancak az bir şey verilmiştir.)** *(17/el-İsra/85)* Kainattaki sebepleri araştıran, güzelce düşünen ve inceleyene, Allah Subhanehu mahlukatın bir takım sırlarını gösterir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İnsana bilmediği şeyleri öğretti.)** *(96/el-Alak/5)* **(Biz onlara hem ufuklarda ve hem kendi nefislerinde delillerimizi göstereceğiz ki, Kur'ân'ın hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun.)** *(41/Fussılet/53)* Yine, Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Bizim onlara gösterdiğimiz her bir mucize diğerinden daha büyüktü.)** *(43/ez-Zuhruf/48)*

Her yararlı bilgi şeriatça istenen bilgidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ümmiliği ortadan kaldırmaya çalışan ilk kişidir. Bedir'de Müslümanlara esir düşenlerin fidyesini, onlardan her birinin on Müslüman'a okuma-yazma öğretmesi olarak belirler. İnsanın makamı ne kadar yüksek ve mevkisi ne kadar yüce olursa olsun, mutlaka öğretime ihtiyacı vardır.

İşte Allah'ın peygamberi Davud aleyhisselam... Hükümdarlığa ve peygamberliğe sahip olmasına rağmen, Allah'ın ona öğretmesine ihtiyacı olmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, kendisine hükümdarlık ve hikmet (peygamberlik) verdi ve ona dilediği şeylerden de öğretti.)** *(2/el-Bakara/251)* Musa aleyhisselam, kendisinden bir şeyler öğrenmek için Hızır aleyhisselam'a yoldaş olmak ister: **(Musa ona: "Allah'ın sana öğrettiği ilim ve hikmetten bana da öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" dedi.)** *(18/el-Kehf/66)* Ve Allah'tan, ilminin artmasını ister: **("Rabbim! benim ilmimi artır" de.)** *(20/Tâ-Hâ/114)*

Süfyan b. Uyeyne rahimehullah şöyle der: "İlmin başlangıcı dinlemek, sonra anlamak, sonra ezberlemek, sonra onunla amel etmek ve sonra onu yaymaktır."

Eğitim-öğretim alanı, en önemli alanlardan biridir. Yeni yetişen nesiller üzerindeki etkisi büyüktür. Yeni yetişen nesiller ise toplumların ve devletlerin temelini oluşturur. Toplumlarda ve milletlerdeki değişim, değişmez bir kurala bağlı olduğuna göre, değişimin alanı eğitim ve öğretimdir: **(Allah bir kavme verdiğini, o kavim kendisini bozup değiştirmedikçe değiştirmez.)** *(13/er-Ra'd/11)* Bu günün öğrencileri gelecek neslin önderleri olacaktır.

İslam Ümmeti'nin tarihinde eğitim ve öğretim hidayet vesilesi; birey, toplum ve bütün insanlık için hayra giden yol olmuştur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem İslam Ümmeti'nin ilk öğretmeni idi. **(Ümmîlere içlerinden, kendilerine**

âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur. Kuşkusuz onlar önceden apaçık bir sapıklık içindeydiler.) *(62/el-Cuma/2)*

İslam'da eğitim ve öğretim, ümmetin kutsal değerleri ve ilkeleri üzerine kurulur. Böylece, hiçbir milletin eğitim ve öğretim metodunu bir başka ümmetin niteliklerine göre ayarlamasının mümkün olmayacağını biliriz.

İslami eğitim; akli gerçeklerle ve bilgilerle, nefsi ise terbiye ve ahlak ile besler. Bizler, güzel ahlak ile gönderilmiş bir peygamberin ümmetiyiz. Eğitimsiz öğretimin, zararının yararından daha çok olduğu çağımızda açıkça kendini göstermektedir. Örneğin uydu yayınlarındaki teknik gelişme, açık-saçıklığa, utanma duygusunun ölmesine, faziletin diri diri gömülmesine ve akılların sapık fikirlerle kirlenmesine yol açmıştır.

Çağımızın maddi uygarlığındaki maddi ilerleme, büyük güçler doğurmuştur. Fakat bu büyük güçler, kendilerini dizginleyecek ahlaka ve kendilerine yön verecek değerlere sahip olmayan başıboş güçlerdir.

Bu maddi uygarlık, hiçbir dinin yönlendirmediği ve hiçbir ahlakın doğrultmadığı bilgisi ile katliamlar işleyen, barışı boğazlayan ve genç kızların namusunu çiğneyen büyük ordular ortaya çıkarmıştır. Bu bilginin gölgesinde, insan organını yedek parça gibi görerek organ ticareti yapan çeteler yetişmiştir. Bu bilgi kendisine bağlı olanları, hiçbir engel tanımayan utanma duygusuna sahip olmayan hayvanlar gibi görmektedir.

Maddi alandaki bilgi devrimi insanlara kalp huzuru ve nefis sükuneti, huzur, güven ve adil bir barış sağlayamamıştır. Bütün dünya, toplu katliamların ve soykırımların, etrafa insan organları saçan patlamaların acısını yaşamaktadır. Bütün dünya, vicdanın ölümüne ve ahlakın kayboluşuna ağlamaktadır. Hırsızlık, zimmete geçirme, sahtekarlık, rüşvet, hainlik ve benzeri suçlar yayılmış, zararları bütün dünyayı kaplamıştır. Bunun sebebi, gerçek eğitimin olmamasıdır. Bunlar; modern eğitim denilen, dine ve ahlaka hiçbir değer vermeyen eğitimin sonuçlarıdır. Çıkar ve menfaatle hareket eder. Menfaati için savaşlar çıkarır ve kentleri yakıp yıkar. Allah'ın nuru ile yürümeyen bir güçtür.

İslami öğretim ise, eşsiz bir örnektir. Sağlam iman eğitimi ile birlikte mükemmel bir bütün oluşturur. Hayatı imar eden, yeryüzünü bina eden; kalpte, duygularda ve organlarda inancı öne çıkaran; Allah'a karşı kulluğu gerçekleştirmek için, ve mezunları temiz bir vücuda, imanlı bir kalbe, yararlı bilgiye ve Allah'ın hidayetiyle aydınlanan bir uygarlığa sahip olsun diye yeryüzündeki hilafet görevini yerine getiren Rabbani bir nesil yetiştirir.

İslami eğitim, bireyi gerçek anlamda eğiten ve şahsiyetini geliştiren tek eğitim metodudur. Onu ilim talep eder; yıkım için değil yapım için, şer için değil hayır için liderliğe ve üstün vasıflara sahip olmak için çalışır hale getirir. Haksızlık etmez, kötülük çıkarmaz ve yıkıma yol açmaz. İlericilik ve uygarlık iddiasında bulunanların yaptığı gibi kentleri yakmanın, kadınların, çocukların ve suçsuz insanların üzerine evlerini yıkmanın ötesinde, bir damla kan dökmekten dahi korkar.

Öğretimin ilk adımı, kalbi hazırlaması ve güvenilirlik, doğruluk, dürüstlük, adalet, samimiyet, dış görünüşün güzel olması ve iç dünyasının temiz olması gibi güzel edeplere sahip olmasını sağlamasıdır.

Eğitim-öğretim metotları ve metinler ne kadar değerli olursa olsun, ancak gerçek hayata dönüştüğünde; davranışlara ve hareketlere, duygu ve düşüncelere çevrildiğinde etkisi olur. Bu nedenle, imanla dolu kalplere olan ihtiyacımız, bilgilerle dolu kafalara olan ihtiyacımızdan daha az değildir.

Öğretimi, programların yaygınlaştırılması ve bilgilerle doldurulmasıyla sınırlı gören yanılır. Bunun önemiyle birlikte, milletlerin ilerlemesi değerlerine bağlılığıyla, ilkeler ve ahlaka sahip olmasıyla ölçülür. Öğretim kurumları pratikte olgun bir eğitim üzerine kurulu olmayan hiçbir milletin ve uygarlığın, teknik araç gereç planında ne kadar ilerlerse ilerlesin uzun süre yaşaması mümkün değildir.

Üzüntüyü derinleştiren ve hüznü artıran, Müslümanlardan bazılarının kendisinden men edildiğimiz taklitçiliğe uyması, iman nuru ve Kur’ân hidayetinden yoksun materyalist öğretimin getirdiği acılardan ders almamasıdır. Ümmetin durumu inanca, düşünceye ve davranışlara yönelik tehlikelere karşı dayanıklılığı artırmayı ve yeni yetişen nesilleri koruma altına almayı gerektirmektedir.

Bu; Müslüman şahsiyeti oluşturmak için eğitim-öğretim faaliyetlerimizi gözden geçirmemizi gerektirmektedir. Davranışları düzeltmeyi ihmal etmek, bilgiyi ve marifeti düzeltmeyi ihmalden daha tehlikeli ve ölümcüldür. Çünkü sapık davranışın zararı bireyi aşarak tüm topluma ulaşır.

İşte size Müslüman anne ve şuurlu eğitimci… Oğluna ve yeni nesillere öğretimin hedefini ve eğitimin kıymetini gösterir. Çağının ilim simgesi ve yaşıtları arasında parlak bir yıldız olan Süfyan es-Sevri’nin annesi şöyle der: “Ey oğulcuğum! Bu on dirhemi al ve on hadis öğren. Onların (hadislerin) oturuşunu kalkışını, yürüyüşünü ve insanlarla konuşmanı değiştirdiğini görürsen, ona (hadis öğrenmeye) yönel. Ben bu iğimle sana yardım ederim. Değilse, onu (hadis öğrenmeyi) bırak. Çünkü ben kıyamet günü onun senin üzerinde vebal olmasından korkarım.” Bu Müslüman kadın eğitim ve öğretimin en büyük kaidesini ortaya koyuyor. Amel olmadan ilmin hiçbir yararı, davranışlara yansıyan etkisi olamadan hiçbir kıymeti yoktur. Evet; büyük milletin ardında büyük eğitim vardır. Eğitim ve öğretimin temeli Kur’ân-ı Kerimdir. Onu tefsir etmek ve anlamak, tecvidini öğrenmek ve ezberlemektir. O, suyu tükenmeyen bir kaynaktır. Sınırsız mutluluktur. Yüce bir izzet ve övgüye layık bir üstünlüktür. Ümmet ancak Kur’ân ile başını kaldırmış, ancak Kur’ân’ın hükümlerini uygulayarak üstünlük ve mukavemet elde etmiştir. İslam Ümmeti’ne düşen görev eğitim-öğretim programlarında Kur’ân’ın kadrini yükseltmek, O’nun eğitimi için en yeterli öğretmenleri ve en uygun vakitleri seçmektir.

Ey Kur'ân Ümmeti! Kur'ân dersinin donuk ve ruhsuz bir ders olması; düşünceye, davranışlara ve ahlaka hiçbir etkisinin olmaması düşünülemez. Bundan daha kötüsü, Kur'ân’ı anlama ve üzerinde düşünmenin ötesinde O’nu okumada genel bir zayıflık görülmesidir. Abdullah b. Mes’ud radıyallahu anh şöyle der: “Bizden bir adam on ayet öğrendiğinde, anlamlarını bilip onunla amel edinceye kadar başka ayetlere geçmezdi.”

Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: “Allah’a yemin olsun ki, O’nun harflerini ezberleyen ve sınırlarını korumayan O’nu gereği gibi düşünmemiştir. Öyle ki

onlardan biri “Bütün Kur'ân’ı okudum” der de, ahlakında ve amellerinde Kur'ân’ın hiçbir etkisi görülmez.”

Abdullah b. Mes’ud radıyallahu anh şöyle der: “Nefsim elinde olana yemin olsun ki, O’nu (Kur'ân’ı) okumanın hakkı, helalini helal görmek ve haramını haram görmek, O’nu Allah’ın indirdiği gibi okumaktır.”

Burada, ilim öğrencilerinden istediğimiz, bu naslar ışığında hallerini güzelleştirmeleridir. Kur'ân’ı anlamada yerleri nerede? Kur'ân’ın hidayetinden nasipleri ne? Yeni nesillerin kalbi ve bedeni açıdan Kur'ân’la yaşaması, her türlü şer’i ve ilmi programda O’na yakın olması için bütün ilimlerin Kur'ân’a bağlı olması ne güzel! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi.)** *(35/Fatır/27)* Burada, astronomiye ve eşsiz yaratılışa işaret vardır. Ve Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz onunla renkleri başka başka meyveler çıkardık.)** *(35/Fatır/27)* Burada; bitkiler alemindeki hayret verici yaratılışa; şekil, renk ve büyüklük açısından farklılığa işaret vardır.

Sonra Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Dağlarda da yollar, beyazlı kırmızılı çeşitli renklerde ve kapkara topraklar var.)** *(35/Fatır/27)* Burada da; jeolojiye ve yeryüzüyle ilgili bilimlere işaret vardır. Bu şekilde, çeşitli branşlardaki eğitim ve öğretim programları, kalpleri her zaman Allah’a saygı ve Allah korkusu ile besler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Biz onlara hem ufuklarda ve hem kendi nefislerinde delillerimizi göstereceğiz ki, Kur'ân'ın hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun.)** *(41/Fussılet/53)*

İslami öğretim, eğitim ve öğretimde kadına pozitif ayrımcılık uygular. Yaratılışına, kadınlığına ve görevine uygundur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Erkek, kız gibi değildir.)** *(3/Al-i İmran/36)* Genç kızın yetiştirilmesi, genç erkeğin yetiştirilmesi gibi değildir. Kadın; fabrikada ve işyerinde erkekle mücadele edecek, çok çalışıp yorulacak değildir. Onun yetiştirilmesi, tabiatına ve kendisinden beklenen göreve uygun olmalıdır. Aile yuvasını, gölgesinde mutlu bir ailenin yaşadığı şefkat yuvasına dönüştürecek bir eş olarak yetiştirilmelidir. Sevgisini çocuklarına yağdıran, çocuklarının terbiyesini en güzel şekilde veren bir anne olarak yetiştirilmelidir. Ümmet ve vatan için yiğit adamlar yetiştirmek ve yeni nesilleri eğitmekten daha büyük hangi görev vardır? İşte bu, ümmetin gerçek servetidir.

Bazı toplumlar, kadının yapısını görmezden gelmiş, kadının yaratılışı ile erkeğin yaratılışı arasındaki farkı göz ardı etmiştir. Bu da onları, parçalanmaya ve yıkıma götürmüştür. Kadın, erkeğin alanına girmiş, çocuklarının terbiyesi görevini bırakmıştır. Kadınlığından gafil olmuştur. Böylece; toplum bozulmuş, aile kurumu bozulmuş, çocuklar başıboş kalmış, ailevi bağlar kopmuş ve durumlar kötüleşmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hem vakarınızla evlerinizde durun da önceki cahiliyet devrinde olduğu gibi süslenip çıkmayın. Namazı kılın, zekatı verin. Allah ve Resulü'ne itaat edin. Ey ehli beyt! Allah sizden kiri gidermek ve sizi tertemiz, ve pak yapmak istiyor.)** *(33/el-Ahzab/33)*

Diller, milletleri birbirinden ayıran en büyük simgelerden biridir. Dilimiz Arapça; izzetimizin simgesi ve asaletimizin adresidir. Arapça, Kur'ân ve Sünnet gibi Müslümanların en kutsal değerleri ile bağı nedeniyle, İslam’ın simgesidir. Fasih Arapça’ya alışmanın, alimlerin belirttiği gibi, akıl, din ve ahlak üzerinde etkisi vardır.

Bugünkü nesil dil yönünden zayıflık çekmektedir. Bu da, ümmetin geri kalmışlığının bir belirtisidir. Dil gerileyince; inanç esasları, tarihin izleri ve ümmetin hakimiyeti de onunla birlikte düşer. Arapça; âvâmcanın yayılmasıyla ve yerel lehçelerin çoğalmasıyla, Arapça'nın dışındaki dillerde yayın yapan uydu yayınlarının hakimiyeti ve Arapça'yla rekabetiyle birlikte tehdit altındadır. Bunun çözümü, eğitim ve öğretim programlarında Arapça'yı güçlendirmek, yeni yetişen nesillerin gönlünde Arapça sevgisini canlandırmaktır. Medyanın buna destek vermesi de önemlidir. Dünya uygarlığını on dört yüzyıl sırtında taşıyan ve diğer uygarlıkları hazırlayan bir ümmet, asla aciz düşmeyecektir.

Allah'a En Sevimli İnsan

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 10.08.1425 Hicri – 24.09.2004 Miladi

Nebevi okul, sonsuz güzellikte direktifler ve eşsiz ilkeler getirmiştir. Nasıl böyle olmasın? O, cinlerin ve insanların efendisinin, tüm mahlukata rahmet olarak gönderilen peygamberin okuludur. O'nun direktifleri ile kulaklara hoş gelecek sözler söylemek ve onunla iyi vakit geçirmek ne güzel!

İbni Ömer radıyallahu anhuma, bir adamın, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek şöyle dediğini nakleder: "Ey Allah'ın Rasulü! İnsanların hangisi Allah Teâlâ'ya daha sevimlidir?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanların en sevimlisi onların içinde insanlara en faydalı olanıdır. Amellerin Allah Teâlâ'ya en sevimlisi, Müslüman'a verdiğin sevinçtir. Ondan bir sıkıntıyı kaldırman, bir borcunu ödemen veya açlığını gidermendir. Bir kardeşle onun bir ihtiyacı için yürümek, bana bu mescitte –yani Mescid-i Nebevi'de- bir ay itikaf yapmaktan daha çok sevimlidir. Kim öfkesini tutarsa, Allah da onun ayıbını örter. Kim öfkesini göstermeye gücü yettiği halde onu dizginlerse, Kıyamet günü Allah onun kalbini rıza ile doldurur. Kim kardeşiyle bir ihtiyacı için o ihtiyacı görülünceye kadar yürürse, ayakların kaydığı gün Allah onun ayağını sabit kılar. Kötü ahlak, sirkenin balı bozduğu gibi dini bozar."** Bu hadisi Taberani el-Kebir'de ve İbni Ebi'd Dünya el-Havaic'de rivayet eder. Araştırmacı hadis alimlerine göre senedi hasendir.

Bu hadis, Allah'ın sevgine ve insanların sevgisine yol açacak, Müslümanlar arasında kardeşlik ruhunun yayılmasını sağlayacak ve mü'minler arasındaki ilişkileri kuvvetlendirecek faktörleri içeren yüce bir hadistir.

Bu hadis; ahlak ilkelerinin en yücelerini, edep kurallarının en yükseklerini ve güzelliklerin en değerlilerini içeren yüce bir hadistir. Nefisleri arındıran, toplumları ıslah eden, bireylerin ve toplulukların mutluluğunu sağlayan direktifler içermektedir. Tarihin bir benzerine şahit olmadığı toplumsal değerler ve insanlığın daha görmediği insanlık ilkeleri içermektedir. Çünkü bu hadis, kendi nefsi arzularıyla konuşmayan ve konuştuğu ancak vahiy olan bir kimsenin ağzından çıkmıştır.

Müslüman kardeşler! Burada, Peygamber Efendimizin direktiflerinden, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in irşadından yararlanacağımız bazı noktalar üzerinde duracağız.

Birincisi; bu hadis, çeşitli yollarla ve bir çok şekilde Müslümanlara fayda vermenin önemini vurgulamaktadır. Bu, büyük ecir ve bol sevap kazanmanın yoludur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanların Allah'a en sevimlisi, onların içinden insanlara en yararlı olanıdır."** Onlara verilecek yararın en büyüklerinden biri de, ihtiyaçlarını gidermek ve bu konuda onlara yardımcı olmaktır. Paraya ya da işe, güzel bir söze ya da bir zulmün giderilmesine, üzüntülerini ya da sevinçlerini paylaşmaya ve benzeri değişik sebeplere dayalı çeşitli ihtiyaçlarını gidermeye çalışmalıdır.

Mü'minlerin acılarına ortak olmak ve ihtiyaçlarını gidermek şeriatın genel bir kuralıdır. Bu noktadan hareketle, hadis-i şerifte Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem

şöyle buyurmuştur: **“Bir kardeşle onun bir ihtiyacı için yürümek, bana bu mescitte –yani Mescid-i Nebevi’de- bir ay itikaf yapmaktan daha çok sevimlidir.”** Ve şöyle buyurmuştur: **“Kim kardeşiyle bir ihtiyacı için o ihtiyacı görülünceye kadar yürürse, ayakların kaydığı gün Allah onun ayağını sabit kılar.”** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu konuyu daha da ayrıntılı anlatarak şöyle buyurur: **“Kaybolduğu yerde kişiyi doğru yola yönlendirmen senin için bir sadakadır. Gözü iyi görmeyen kişiye yol göstermen senin için bir sadakadır. Taşı, dikeni ve kemiği yoldan kaldırman senin için bir sadakadır. Kendi kovandan kardeşinin kovasına su boşaltman senin için bir sadakadır.”** Bütün bu nedenlerden dolayı hayır ve fazilet sahipleri, Müslümanların ihtiyaçlarını gidermeye ve Müslümanlara yararlı olmaya özen göstermişlerdir.

Hakim b. Hizam radıyallahu anh şöyle der: “Bahçemde, artık tahammülü kalmamış bir ihtiyaç sahibi görüp ihtiyacını giderdiğim hiçbir sabah yok ki, kendisinden Allah’a hamdettiğim nimetlerden biri olmasın. Bahçemde, ihtiyaç sahibi birini görmediğim hiçbir sabah yok ki, kendisinden Allah azze ve celle’ye sığındığım musibetlerden biri olmasın.”

İkincisi; Bu hadis, Müslümanların ihtiyaçlarını gidermenin bir takım şekillerini sevabının büyüklüğü nedeniyle özel olarak vurgulamıştır. Bu şekillerden biri de; gücü yettiğince Müslüman’dan sıkıntısını gidermede, borcunu ödemede veya açlığını gidermede Müslüman’a yardımcı olmaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: “Açı doyurun, hastayı ziyaret edin ve sıkıntıda olanı sıkıntıdan kurtarın.” Bu hadisi Buhari rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yine şöyle buyurur: **“Bilin ki, bir ev halkına, sütünden ve yününden istifade etmeleri için, akşam ve sabah bol süt veren devesini geçici olarak bağışlayan kimsenin ecri gerçekten çok büyüktür.”** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Alacağından vazgeçmenin ve borçlunun borcunu ödemesine yardım etmenin sevabı hakkında Buhari ve Müslim rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: “**İnsanlara borç veren bir tacir vardı. Darda olan bir kimseyi görünce adamlarına "Onun borcunu bağışlayın; belki Allah da bizi bağışlar" derdi. Allah da onu bağışladı.**”

Abdullah b. Ebi Katâde’den şu nakledilir. Ebu Katâde’nin kendisine borçlu birini arar ve adam ondan saklanır. Sonunda onu bulur ve adam, “Şüphesiz ben dardayım” der. Ebu Katâde, “Vallahi mi?” der. Adam, “Vallahi!” der. Bunun üzerine Ebu Katâde der ki: Ben, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu işittim: “**Her kim, Allah'ın Kıyamet günü sıkıntılarından onu kurtarması kendisini sevindirirse darda olan bir fakire borcu için mühlet versin ya da borcu ondan kaldırsın.**” Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Bunlar, Salihlerin kendisine bağlı kaldığı ve takva sahiplerinin kendisiyle amel ettiği yüce hasletlerdir. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: “Cafer’i “Fakirlerin babası” diye adlandırırdık. Evine gider, içinde bal kalıntısı olan bir kırba getirirdi de onu yarar ve yalardık.” Ebu Berze el-Eslemi’nin, dullar, yetimler ve fakirlere sabah-akşam tirit sunduğu bir kabı vardı. Ali b. Hüseyin, geceleri sırtında ekmek taşır, onunla karanlıkta fakirleri dolaşır ve şöyle derdi: “Şüphesiz gece karanlığında verilen sadaka, Rabbin gazabını söndürür.” Muhammed b. İshak şöyle der: “Medine halkından öyle insanlar vardı ki, maişetlerinin nereden geldiğini bilmeden yaşarlardı. Ali b. Hüseyin

ölünce, kendilerine geceleyin geleni aradılar. Ali b. Hüseyin'in yüz ev halkına baktığı söylenir."

Şu'be'den şu rivayet edilir: "Zübeyr vefat edince, Hakim b. Hizam Abdullah b. Zübeyr'e rastlar ve kardeşim ne kadar borç bıraktı?" der. "Bin bin (yani bir milyon) deyince, "Beş yüz bini benim üzerime" der.

Üçüncüsü: Bu hadisin teşvik ettiği hasletlerden biri de, Müslüman'ın kalbine sevinç sokmak, güzel sözle gönlünü almak, mümkün olduğunca malla veya makamla yardımcı olmak, üzgün olduğu vakitlerde ve canını sıkacak hallere maruz kaldığında duygularına ortak olmaktır. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Amellerin Allah'a en sevimlisi, Müslüman'ın kalbine soktuğun sevinçtir."** Enes radıyallahu anh'dan nakledilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim Müslüman kardeşini sevinmesi için istediği bir şekilde karşılarsa, Allah da onu Kıyamet günü sevindirir."** Bu hadisi Taberani, hasen bir isnatla rivayet eder.

Burada Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ümmetine, sevinç getirecek her sıfata sahip olmayı ve başkalarına mutluluk verecek her yola koyulmayı hatırlatarak şöyle buyurur: **"Kardeşini güler bir yüzle karşılamak dahi olsa iyilikten hiçbir şeyi küçük görme!"** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kardeşinin yüzüne gülümsemen sadakadır."** Bu hadisi İbni Hibban ve Şuabu'l İman'da Beyhaki rivayet eder, senedi hasendir.

Bu ümmetin selefi ki, onlar ümmetin en hayırlılarıdır, bu faziletli ahlak ve yüce değerlere bağlı kalmıştır. Bekr b. Abdullah el-Müzeni, zenginlerin yaşantısını yaşadığı halde, elbisesini giyer, fakirlere gider, onlarla oturur ve konuşurdu. Şöyle derdi: "Belki onlar buna sevinirler."

Dördüncüsü: Bu hadisin teşvik ettiği ve sevabının büyüklüğünü açıkladığı yüce değerlerden biri de, öfke anında sabretmek, öfke kabardığında insaflı davranmak ve öfke şiddetlendiğinde öfkeye sahip olmaktır.

Öfke anında sabretmek ve öfkeye hakim olmak, takva sahiplerinin özelliklerinden ve ihsan sahiplerinin sıfatlarındandır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun! Onlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.)** *(3/Âl-i İmran/133)* Taberi şöyle der: "El-kazımiyne'l ğayz" yani nefisleri öfkeyle dolduğunda onu yutarlar. Kendisini öfkelendirene zarar verebilecek güce sahip olmasına rağmen öfkesine sahip olan için "kezame fulanun ğayzahu" yani "falan öfkesini yuttu" denir.

Kurtubi şöyle der: "Kazmu'l ğayz" öfkelenenin muhatabına zarar verme gücüyle birlikte öfkeyi içeriye geri göndermesi, susması, sözle ve fiille öfkeyi ortaya çıkarmamasıdır. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Öfkesinin gereğini yerine getirebilecek güçte olduğu halde öfkesini tutan kimseyi, Allah Teâlâ, Kıyamet günü mahlukatın huzurunda davet eder; ta ki (onlardan önce) dilediği huriyi kendine seçsin."** Bu hadisi Tirmizi, Ebu Davud ve İbni Mace rivayet eder; senedi hasendir. İbni Mace'de ise şu rivayet edilir: **"Kulun, Allah'ın rızasını dileyerek yuttuğu bir öfke yudumundan, Allah katında ecir**

bakımından daha büyük bir yudum yoktur.” Bu hadis hakkında ez-Zevâid’de, “İsnadı hasen ve ravileri güvenilirdir (sikadır)” denilir.

Beşincisi: Bu hadiste kötü ahlak kötülenmiş ve kötü sonucu açıklanmıştır. Çünkü kötü huylar öldürücü birer zehirdir. Apaçık bir helak ve rezilliktir. Taberani ve diğer bazı hadis alimleri, Enes radıyallahu anh’ın Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’den şunu naklettiğini rivayet eder: **“Şüphesiz kul, ibadeti az olmasına rağmen güzel ahlakıyla ahirette yüce derecelere ve şeref makamlarına ulaşır. Şüphesiz kul kötü ahlakı nedeniyle cehennem çukurunun en dibine varır.”** Hafız Iraki, bu hadisin senedinin iyi olduğunu söyler. Tirmizi’de ise şu rivayet zikredilir: “**Kıyamet günü mü'min kulun mizanında hiçbir şey güzel ahlaktan daha ağır değildir. Şüphesiz ki Allah, kaba ve ağzı bozuk kişiye buğzeder.**” Hadis alimleri, bu hadisin sahih olduğunu bildirir.

Seleften bazıları şöyle der: “Kötü ahlak, kendisiyle birlikte hasenat çokluğunun fayda vermeyeceği bir kötülüktür. Güzel ahlak ise, kendisiyle birlikte kötülük çokluğunun zarar vermeyeceği bir güzelliktir.” Nasıl böyle olmasın? İmam Ahmed, Bezzar ve İbni Hibban, sahih bir senetle, Ebu Hureyre radıyallahu anh’ın şöyle dediğini rivayet eder: Adamın biri dedi ki: “Ey Allah’ın Rasulü! Falanca kadın çok namaz kılmasıyla, çok sadaka vermesiyle ve çok oruç tutmasıyla anılır; fakat o diliyle komşularına eziyet eder.” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **“O (kadın), cehennemdedir.”** Adamın yine dedi ki: “Ey Allah’ın Rasulü! Falanca kadın az oruç tutmasıyla, az sadaka vermesiyle ve az namaz kılmasıyla anılır; fakat o sadaka olarak kurutulmuş peynir parçaları verir ve diliyle komşularına eziyet etmez.” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **“O (kadın), cennettedir.”**

Allah’tan hakkıyla korkun ey Allah’ın kulları! **(Peygamber sizi, size hayat verecek şeylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Rasul'e icabet edin.)** *(8/el-Enfal/24)* Bu değerli huylara bağlı kalın ve onlarla vasıflanmaya gayret gösterin ki, mutluluğa ulaşın, dünya ve ahirette her türlü hayrı kazanın.

İslam kardeşleri! Şaban ayının çoğunda oruç tutmanın fazileti hakkında sahih hadisler gelmiştir. Buhari ve Müslim’de, Aişe radıyallahu anha’nın şöyle dediği rivayet edilir: **“Rasulullah’ın Ramazan dışında bir ayı tam olarak oruç tuttuğunu görmedim. Herhangi bir ayda Şaban ayında tuttuğundan daha fazla oruç tuttuğunu da görmedim. Birazı hariç Şaban’ın tamamında oruç tutardı.”** İmam Ahmed ve Nesai’nin, Üsame b. Zeyd kanalıyla rivayet ettikleri bir hadiste, Üsame b. Zeyd Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’e şöyle der: “Ey Allah'ın Rasulü! Şaban ayında tuttuğun kadar başka aylarda oruç tuttuğunu göremiyorum.” Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona şu cevabı verir: **“Bu, Receb ile Ramazan arasında insanların gaflet ettikleri bir aydır. Halbuki o, amellerin Rabbülalemin'e yükseltildiği bir aydır. Ben, oruçlu olduğum halde amelimin yükseltilmesini istiyorum.”**

Fakat geçmişte ve günümüzde alimlerin dikkat çektikleri bir nokta vardır: Şaban ayının 15. gecesi namazıyla ve 15. günü orucuyla ilgili sahih bir hadis yoktur. Bazılarının **(Biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik)** *(44/ed-Duhan/3)* ayetinde belirtilen gecenin o gece olduğunu sanması apaçık bir hatadır. Çünkü tefsir alimlerine göre ayette geçen mübarek gece ile kastedilen, kadir gecesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz biz onu (Kur’an’ı) Kadir gecesinde indirdik.)** *(97/el-Kadr/1)*

Şabanın on beşinci gecesi özel olarak namaz kılmanın fazileti hakkında gelen hadisler, geçmişteki ve günümüzdeki hadis alimlerinin belirttiği gibi uydurmadır. Şevkani şöyle der: "Şabanın yarısı namazı hakkında rivayet edilen hadis batıldır." Hafız Iraki ise şöyle der: "Şabanın yarısı gecesi namazı hakkında rivayet edilen hadis, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem adına uydurulan bir hadistir ve O'nun adına söylenilen bir yalandır."

Nevevi, el-Mecmu' adlı eserinde şöyle der: "Receb ayının ilk Cuma gecesi akşamla yatsı arasında on iki rekat olarak kılınan ve Regaib namazı olarak bilinen namazla, Şaban ayının 15. gecesi yüz rekat olarak kılınan namaz çirkin birer bid'attır. Kût'ul Kulûb, İhyâ-i Ulûmi'd-Dîn gibi kitaplarda yazmasına ve bu namazlar hakkında zikredilen hadislere aldanmamak gerekir. Çünkü bu hadislerin hepsi batıldır. Bu iki namazın hükmünü net olarak belirleyemeyen ve müstehab olduğuna dair sayfalar yazan bir takım imamlara da aldanmamak gerekir. Çünkü onlar bu konuda hata etmişlerdir."

Bazı hadis alimleri bu koyla ilgili sadece bir hadisin sahih olduğunu belirtirler. O da, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğudur: **"Allah Tebâreke ve Teâlâ Şaban'ın yarısı gecesi yarattıklarına bakar, şirk koşan ve isyankar olan hariç bütün yarattıklarını bağışlar."**

Gençlerin Vaktini Yararlı Eğitim Programlarıyla Doldurmanın Önemi

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 10.08.1425 Hicri – 24.09.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki, Allah da size rahmet etsin. Sizlere ihsanda bulunsun ve sizlere bağışladığı nimetini tamamlasın. Allah bizleri, mühlet ve nimet vermesine aldanarak günah ve isyana devam edenlerden olmaktan korusun.

Bilin ki; azıksız yola çıkmak ve hazırlıksız karanlık kabre girmek gaflettir. Adil hükme delilsiz karşı çıkmak tefrittir. Allah'tan başkasının kapısında bekleyenin bekleyişi uzun olur. Allah'tan başkasına ümit bağlayanın ümitleri boşa gider. Allah'tan başkasının rızasını arayanın amelleri boşa gider. **(Yoksa onlar bizim sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, işitiriz ve yanlarında bulunan elçi meleklerimiz de her yaptıklarını yazıyorlar.)** *(43/ez-Zuhruf/80)*

Ey Müslümanlar!.. Vakit, hayatın maddesidir. Zaman, ömürlerin kabıdır. Vakitler, erzak hazineleridir. Salih ameller ise erzakların en yücesidir. Vakit, insanın korumak için özen gösterdiği en değerli şeydir. Zamanın geçip gitmesi, en büyük uyarıcıdır. Günlerin tükenmesi, ömürlerin kısalmasıdır. Ömür, en pahalı metadır. Onu boşa götüren ve kullanmada kusurlu davranan için pişmanlık ve zarar vardır. Kötülüğün bir alameti de vakti boşa götürmektir. Vaktini muhafaza eden ömrünü muhafaza etmiştir. Allah kulunu severse onun ömrünü bereketlendirir ve vaktini güzel şeylerle doldurmasını sağlar. Hayır ve başarı, ömrün uzunluğunda veya kısalığında değil, bereketli olmasındadır. Hayattan beklentisi olup ve uzun süre yaşamayı isteyip de uzun süre yaşayan fakat gözlerinden yaş dökülen ve kalbi yaralanan, neredeyse tahammül edilmez ölçüde fitneler ve değişik musibetler gören ne çok insan vardır. Kaderler bilinmez. Geceler bilinmeyen olaylara gebedir. Müslümanın ölüm fitnesinden Rabbi'ne sığınması gerektiği gibi yaşam fitnesinden de O'na sığınması gerekir.

Allah'ın kulu!.. Vakit kılıç gibidir. Bu kılıcın ne çok kurbanı vardır. Onların çarşılarda oyalandıklarını, televizyon önünde sabahladıklarını, internet sitelerine teslim olduklarını görürsün. Vakti boşa götürenler ve onu değerlendirmede kusurlu davrananlar ne çok pişman oldu! **(Nihayet onlardan (müşriklerden) birine ölüm gelip çattığında, "Rabbim, der, lütfen beni (dünyaya) geri gönder ki, boşa geçirdiğim dünyada iyi iş (ve hareketler) yapayım." Hayır! Onun söylediği bu söz (boş) laftan ibarettir. Onların gerisinde ise, yeniden dirilecekleri güne kadar (süren) bir berzah vardır.)** *(23/el-Mü'minûn/100)*

Allah kimin bedenini sıhhatli kılar ve ona boş vakit verir de o kimse nefsinin ıslahı için çalışmazsa, aldanmıştır. Es-Sâdık el-Masdûk sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurarak bunu bildirmiştir: **"İki nimet var ki, insanlardan bir çoğu onlarda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit."** Hastalık başa gelip şiddetlenince, yıllar sanki hızla geçen bir an gibi kısalır.

Ey Müslümanlar!.. Bir çok ülkede gençler ve aileleri yeni bir ders yılını karşılarken bu konuda uyarıda bulunmak iyi olacaktır. Eğitim ve eğitim programları, yönlendirme ve bilgilendirme, vakti değerlendirme ve onu güzel kullanma konusu uzun bir konudur. Eğitimciler hakkında konuşmuş ve vaizler ondan bahsetmiştir. Vaktin idaresi, topluma hizmet, becerilerin geliştirilmesi, dinin ve dünyanın ıslahı ile ilgili ilmi programlarda ve kültür faaliyetlerinde, ıslah ehli insanlar tarafından babalara ve annelere, eğitimci erkeklere ve eğitimci bayanlara vakti iyi değerlendirme yolları anlatılmıştır.

Ey Müslümanlar!.. Yaratıcılık, yetenekleri keşfetmek ve melekeleri geliştirmek, akılları inşa etmek, şahsiyet oluşturmak, ömürleri ve vakitleri yararlı ilim ve amellerle doldurmak için önemli istekler ve sağlam araçlardır.

Diğer yandan değişik faaliyetlerde bulunmak, sahih ibadetler yapmak ve güzel huyları geliştirmek için vakit ayırmak gençlerin ve yeni yetişen nesilllerin din ve dünyalarının birlikte ıslahı için, ölçülü ve dosdoğru bir şekilde yetiştirilmeleri için gereklidir. Kendilerine ve ailelerine, ümmetlerine ve vatanlarına yararlı olmak üzere onları başarılı ve salih kılacak faaliyetler düzenlenmelidir.

Sevgili kardeşler!.. Vakitlerin sarfedileceği ve yeteneklerin değerlendirileceği en önemli alan, özellikle de bu şartlarda, sosyal hizmet merkezleri, ilmi kurumlar ve Allah'ın Kitabı'nı ezberletme ve öğretme halkalarıdır. Bunlar eğitim fırsatlarıdır. Gençler için övülecek bir birlikteliktir. Faydası büyük ve bilgisi boldur. Vakitleri muhafaza eder. Hayra ve bağların güçlenmesine yardımcı olur. Yararlı derslerle güzel davranışları, dini ıslahı ve hataların selefi salihin metoduna göre düzeltilmesini sağlayan programlardır. Süresinin kısalığına rağmen başka yerlerde elde edilemeyecek yararlar içeren eğitim yuvalarıdır.

Bu merkezler ve kurslar güzel ahlaka uygun olarak yetiştirir ve kötü ahlaktan sakındırır. Toplum binasına ve yaratıcılık ruhuna katkıda bulunur. Bu merkezler ve kurslar, gençlerin kendilerine sevgi ve şefkatle yol gösterecek ve nasihat edecek merhametli bir ele muhtaç olduğunu ilan eder. Bu merhametli el onlara hayattaki rollerini, toplumdaki etkilerini ve ümmetleri içindeki önemlerini hissettirir. Kendilerini, dinlerini ve vatanlarını tehdit eden tehlikeleri hissettirir. Ümmetin selefinin ve halefinin liderlerinden ve alimlerinden salih örnekleri onlara hatırlatır. Tâ ki dinlerine bağlılıklarını hissetsinler ve ümmetleriyle gurur duysunlar. Ülkelerine karşı duyarlı olsunlar. Batılılaştırma ve asimilasyon saldırılarına karşı direnşinler.

Bu merkezlerin ve kursların gençlerin vaktini muhafaza eden eğitim yuvaları olduğunda şüphe yoktur. İlim ve eğitim, kültür ve meslek edindirme faaliyetleriyle onlara yol gösterir. Doğruluk ve güzel ahlak üzere onları eğitir. Allah'ın dinine bağlılıklarını ve aralarındaki din kardeşliğini, idarecilere itaatlerini, alimleri sevmelerini, ümmetin önde gelen fertlerini takdir etmelerini, küçükleri sevmelerini ve büyüklere saygı duymalarını güçlendirir. Beceri kazanmalarını sağlar. Yeteneklerinin ortaya çıkmasını sağlar. Sorunlar karşısında nasıl davranacaklarını öğretir. Sorunların teşhisine ve çözüm yolu bulmalarına katkıda bulunur. Yardımlaşma ve grup çalışması ruhunu, sorumluluk taşımayı, azimli olmayı aşılar. İleri teknolojiyi kullanarak çalışma ve alıştırmaya, icada ve yeniliğe, kamu mallarını korumaya, genel kurallara uymaya, diyalog âdâbı öğreten ilmi ve fikri toplantılara katılmaya, başkasının görüşünü güzelce dinlemeye, başkalarıyla iyi geçinmeye ve kimden gelirse gelsin hakkı kabullenmeye yönlendirir.

Bu merkezler ve kurslar, binlerce genç erkeği ve genç kızı barındırmakta, okulların ve üniversitelerin veremediği, okul kitaplarının ve eğitim programlarının içermediği faaliyetler sunmaktadır. Gençler bu merkezlerde güçlerini ve yeteneklerini keşfederler. Becerilerini ve imkanlarını sınarlar. Bütün bunlar fazilet sahibi ve deneyimli öğretmenler ve gözetmenler kontrolünde yapılmaktadır. Evet; onlar öğretmen ve gözetmendirler. İlim ve eğitim alanında uzman alimlerdir. Görüşlerine ve ölçülülüklerine, değişen şartları ve olayları anlayışlarına güvenilir.

Ey Müslümanlar!.. Ey kardeşler!.. Hikmet maslahat ve ileri görüşlülük bu gibi programların daha da artırılması ve teknik eğitim, mesleki uygulama, doğru dindarlık ve samimi vatandaşlık anlayışının yerleştirilmesi, terörle mücadele, cihad ve benzeri bazı ıstılahların netleştirilmesi, dindarlığın zayıflamasına ve katılığa karşı sakındırma gibi daha önce gerçekleştirilmemiş faaliyetleri de içerecek şekilde genişletilmesi gerekir. Tâ ki yeni nesiller istikrarlı ve sakin, canlı ve ciddi, gereksiz teorilerden ve davranışlardan uzak bir hayat yaşasın. Telefon, bilgisayar, internet ve benzeri teknik gelişimleri en güzel şekilde kullansın.

Daha da ötesi bu merkezler ve kurslar çekicilikte ve yenilikte daha da ileri giderek alışveriş, gezi ve seyahat faaliyetlerini kapsayacak şekilde geliştirebilirler. Böylece bütün bu faaliyetler aile ve fert için, güzel ahlak ve edep çerçevesinde düzenli ve zevkli bir eğlence kaynağı olur.

Ey Müslümanlar!.. Üniversitelerden ve diğer eğitim kurumlarından beklenen öğrencilere ve gençlere sunulacak programlar için sağlam ve hikmetli planlar hazırlamalarıdır. Bu programlar düşünce ve ahlak planındaki büyük saldırılara karşı koymada onlara yardımcı olmalıdır. Yeni yetişen nesillerin terör olaylarının ve uyuşturucunun pençesine düşmesine engel olmalıdır. Onları televizyon kanallarının ve internet sitelerinin çerçöpünden, kötü arkadaşlardan, kahvehane ve kafe köşelerinden korumalıdır. Salih insanların ve yetkililerin gafletinde gençlerden bir grup bu çerçöpe sürüklenmiştir.

Aynı şekilde; spor ve edebiyat klüplerinin de kapılarını gençlere açması, çekici sportif ve kültürel, sosyal ve mesleki programlarla gençleri çekmenin yollarını araması, bu uğurda bütün gücünü sarfetmesi gerekmektedir. Bu görevi yerine getirebilmesi için bu tür kurumların maddi açıdan desteklenmesinin zaruri olduğunu da özellikle belirtmeliyiz. Bu tür merkezlere ve kurslara, okullara ve kulüplere yardımda bulunmak, en önemli yardım şekillerinden biridir. Buna yönelinmeli; hükümetler, işadamları, gücü yetenler ve ıslah ehli de bunu desteklemelidir.

Allah'ın kulları!.. Bütün bu meydanların açılarak düzgün fikirli insanlarla doldurulması, kötü kokuların ve durgun havanın gitmesi için kapıların ve pencerelerin açılarak temiz akımların esmesi akıl ve hikmetin gereğidir.

Şüphesiz bu açılım, her türlü hayrı çekmek ve her türlü kötülüğü defetmek için en uygun yoldur. Çünkü bu merkezlerde ve kurslarda çalışanlarda var olduğu söylenen bazı olumsuzluklar, her kurumda olabilecek sınırlı şeylerdir. Dolayısıyla, bu faaliyetleri engellemek hikmetli bir karar mıdır, bakmak gerekir. Bu merkezler ve kurslar kapatıldığında kötüler kötülüklerinden vazgeçecekler mi? Yoksa gözlerden uzak gizli ortamlarda faaliyetlerini daha etkili yürütmek için başka yollar mı arayacaklar?

Sorunun çözümünden kaçmak, sorunun yayılmasını ve olumsuz etkisini artırır. Daha da ötesi; serkeşliği, büyüklenmeyi ve başıboşluğu artırır. Bu nedenle; bu kapıları açık tutmak kapatmaktan daha hayırlıdır. Küçük bir aykırı grup nedeniyle hayır kapılarını kapatmak, aklın ve hikmetin işi değildir. Sorumlular ve karar sahipleri, çoğunluğu hayırdan alıkoymaya güçleri yeterken, aykırı bir azınlığı kötülüğünden alıkoymaktan acizler mi? Şüphesiz bu aykırı gruba, açık ve geniş meydanlarda karşı koymak gerekir.

Doğrusu; bu merkezler ve kurslar her türlü sapık düşüncenin ve aşırı görüşün önünde büyük birer engeldir. Hata ve eksikliklere gelince; her işte olabilecek beşeri bir iştir. O hatayı yapan öğretmene veya öğrenciye hüküm verilir. Bütün bir proje aleyhine, fertlerin hatası yüzünden hüküm verilemez. Bu zulüm ve haksızlıktır. Adaletten ve hak yoldan ayrılmadır.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutanlar ve adaletle şahitlik yapanlar olunuz. Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli olun, çünkü o, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(5/el-Mâide/8)*

Bu merkezler ve kurslar etrafında şüphe uyandırmaya çalışanlar, delil falan aramamaktadırlar. Bütün yaptıkları, söylenenleri büyütmek ve manzarayı korkunç göstermektir. Delile dayanmayan sonuçlar çıkarmaktır. Şartları hoş olmayan bir şekilde değerlendirmek ve olayları çirkin bir şekilde fırsat bilmektir. Doğru ve insaflı davranış, bu merkezlere ve kurslara yapılacak ziyaretlerle, programlarını ve istatistiklerini inceleme ışığında delille hareket etmektir. Bazı gençleri ve gruplarda görülen kötü davranışları zorlayarak bütün hayır sahiplerini ve salih insanları, onların faaliyetlerini ve çalışmalarını, dini ve eğitim metodunu haksız yere itham etmek zulüm ve cinayettir.

Hepiniz ithamlardan, helak edici alanlardan ve kötülük yollarından sakının. Hayır mevsimlerine ve bağış günlerine yaklaşmanız, sizi nefis muhasebesi yapmaya ve arınmak için çalışmaya sevk etsin. Yaklaşan günler, öncesinde Şaban ayının günlerinin geldiği mübarek Ramazan ayının günleridir. Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, Şaban ayında çokça oruç tutardı. Öyle ki, Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, birazı hariç Şaban'ın tamamında oruç tutardı." Diğer bir rivayette ise şöyle der: "Herhangi bir ayda Şaban ayında tuttuğundan daha fazla oruç tuttuğunu da görmedim."

Fakat bazı insanlar Şaban ayı ile ilgili, özellikle de 15. gecesi ile ilgili aslı olmayan inanışlara sahiptir. O geceye has, Kur'an'da ve Sünnet'te aslı olmayan inanışları ve bid'at ibadetleri vardır. Örneğin; özel bir dua okurlar, ferdi veya cemaat halinde, Yâsîn Suresi gibi belirli bir sureyi, bir kez uzun ömür için, bir kez de belaları defetmek için Kur'an okurlar. Veya özel olarak umre yaparlar. Bütün bunların hiçbir delili yoktur. O günde oruç tutmaya gelince; kim Şaban'ın bir kısmında veya çoğunda, 13, 14 ve 15'inde, Pazartesi ve Perşembe günlerinde oruç tutuyorsa ve o güne denk gelmişse, sünnete ittiba olarak orucunu tutsun.

Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin. Müslüman, sünnete bağlı kalmalı ve bid'at yollarından sakınmalıdır. Bid'atlar, dinde olmayanı sonradan ona sokmak ve inancı değiştirmektir. Vakitlerin boşa götürüldüğü, bedenlerin yorulduğu ve malların sarfedildiği bir esarettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yolundan başkasına koyulmaktır. Başka zaman tembel olan bid'atlara gelince gayrete

gelir ve daha sonra sünnetleri yapmaya güç yetiremez. Neredeyse yapılan hiçbir bid'at yok ki, onunla bir sünnet terkedilmesin. **(Bu sebeple, O'nun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.)** *(24/en-Nûr/63)*

Sonra; hediye edilen rahmete, bağışlanan nimete, nebiniz Muhammed'e, Allah'ın Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz, Kitabı'nda size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Ramazan Ayını Karşılarken

Şeyh Üsâme Khayyât
Mekke, 24.08.1425 Hicri – 08.10.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'na giden bir yol arayın. Kalıcı salih amellerden çokça azık edinmeye çalışın. **(Bakî kalacak olan iyi ameller ise, Rabbinin katında, sevapça da hayırlıdır, ümit yönünden de daha hayırlıdır.)** *(18/el-Kehf/46)*

Ey Müslümanlar!.. Bir olayın güzelliği ve yüceliği, onun güzel bir şekilde karşılanması, kendisiyle sevinç ve mutluluk duyulması ile güçlü bir şekilde ilintilidir. Müslümanın hayatındaki en güzel ve en yüce olaylardan bir de, mübarek Ramazan ayını karşılamaktır. Allah İslam Ümmeti'ne bu ayı ikram etmiş; orucunu, gece namazını ve o ayda hayırlarda yarışmayı selamet yurdu cennetin en büyük kapılarından biri kılmıştır.

Bu yüce ay yaklaşmışken akıl sahiplerine düşen, Ramazan'ın nasıl karşılanacağını araştırmaktır. Bu karşılama canının çektiği çeşitli yiyecek ve içecekleri toplamakla olmaz. Gün boyu uyuyarak orucun zorluğundan kaçmak için kendini hazırlamakla; eğer çalışıyor ise sabırsızlık gstermekle, kızmakla, kötü davranmakla, bunlarla birlikte sövmekle ve lanet etmekle, hatta bazen had cezasını gerektirecek iftiralarda bulunmakla da olmaz. Uydu yayınlarını alan cihazları gözden geçirerek, bu mübarek ayın gündüzleri ve geceleri boyunca yayınlanacak programları kaçırmamak için bu cihazları onarmak ve yenilemekle de olmaz. Bu programlara verilen paralar, onlar için harcanan vakitler ve sarfedilen çabalar çoğunlukla Alemler'in Rabbi'nin rızasına uygun şeyler değildir, mü'minlere de bir yararı yoktur.

Yine; Ramazan'ı karşılamak, Ramazan geceleri, nefsi arzularının peşinde, boşa vakit geçirerek ve namazdan kaçarak, Müslüman erkeklere ve Müslüman kadınlara eziyet ederek çarşılarda gelişigüzel dolaşmaya azmetmekle de olmaz.

Ramazan ayı bu ve benzeri zararı büyük ve etkisi çirkin şeylerle karşılanmaz. Bilakis; hayırlarda yarışmak için kolları sıvamakla karşılanır. Nefsi arındırmak ve doğru yola bağlı kılmak için fırsatı değerlendirmeye azmetmekle olur. Geçmişteki günahlarla bağını koparmak, Allah'ın rızasına ulaştıracak yola koyulmak, Allah katındaki yüksek derecelere ve kalıcı nimetlere doğru adım atmakla olur.

Bu ayı en güzel şekilde karşılamaya yardımcı olacak etkenlerden biri de, orucun amacını anlamaktır. Allâme İbnu'l Kayyım rahimehullah, orucun amacı hakkında şöyle der: Nefsi şehvetlerden korumaktır. Alıştığı şeylerden alıkoymaktır. İçinde mutluluk ve nimetler barındıran şeyi talep etmeye ve kendisini arındıracak şeyi kabule nefsinin hazırlanması için şehvâni gücünü doğrultur. Açlığın ve susuzluğun etkisini ve hiddetini azaltır. Fakirlerin aç halini hatırlatır. Yeme ve içme yollarının daraltılmasıyla, şeytanın kula ulaşabileceği yollar daraltılır. Dünyasına ve ahiretine zararlı olacak şeylerde, âzâlarının gücünün yapısı gereği başıboş hareket etmesine engel olunur. Her uzuv sakinleştirilir ve her güce gem vurulur. Bu takvâ sahiplerinin dizgini, kötülükle savaşanların zırhı, iyilerin ve Allah dostlarının egzersizidir. Oruç, diğer amellerin arasında Alemlerin Rabbi'ne has bir ibadettir. Çünkü oruç tutan kimse; şehvetini, yemesini ve içmesini yalnızca ibadet ettiği ilah için bırakır. Allah sevgicini ve rızasını tercih ederek nefsin sevdiği ve lezzet aldığı şeyleri terketmektir.

O, kulun Rabbi ile arasındaki sırdır; O'ndan başka hiç kimse o sırrı bilmez. Kullar fakat görünen bazı şeylerin terkini görebilir. Fakat yemesini, içmesini ve şehvetini yalnızca ilahı için terketmesini bilemezler. Bu hiçbir beşerin bilemeyeceği bir olaydır ve işte oruç gerçeği budur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Buhari ve Müslim'de Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen bir hadiste buna işaret ederek şöyle buyurur: **"Ademoğlunun her amelinde, iyilik on katından yediyüz katına kadar artar. Allah azze ve celle buyurdu ki:"Oruç müstesnâ, şüphesiz o benim içindir ve onu ben mükafatlandırırım. O, nefsi arzusunu ve yiyeceğini benim için bırakır."**

Görünen âzâları ve gizli kuvvetleri korumada orucun şaşılacak bir etkisi vardır. Onları, bozuk maddelerden ve kendilerine hakim olduklarında onları bozacak unsurlardan korur. Oruç, kalbin ve âzâların sağlığını muhafaza eder. Nefsi arzuların ondan alıp götürdüğü şeyleri ona geri iade eder. Oruç, takvâ yolunda en büyük yardımcıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki takvâlı olursunuz.)** *(2/el-Bakara/183)*

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Buhari ve Müslim'in, Ebu Hureyre radıyallahu anh yoluyla rivayet ettikleri bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Oruç kalkandır."**

Burada kastedilen şudur: Orucun yararları aklı selim ve bozulmamış fıtratlar tarafından görülür. Allah kullarına rahmet ve onlara ihsan olarak, onları korumak ve himaye etmek üzere oruç ibadetini koymuştur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in oruç tutmadaki yolu, bu amacı en büyük şekilde gerçekleştirir ve nefisler için en kolay olanıdır.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Bu mübarek ayı ona layık bir şekilde ciddiyetle ve gayretle, hayırlarda yarışarak, Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer kadar olan cennetine koşarak hazırlanın.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(O Ramazan ayı ki, insanları irşad için, hak ile batılı ayıracak olan, hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan Kur'ân onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya şahit olursa onda oruç tutsun. Kim de hasta, yahut yolculukta ise tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde kaza etsin. Allah size kolaylık diler zorluk dilemez. Sayıyı tamamlamanızı, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı tekbir etmenizi ister. Umulur ki şükredersiniz.)** *(2/el-Bakara/185)*

Allah'ın kulları!.. Ramazan'ı karşılarken mü'min, Allah'ın kendilerine geçen Ramazan orucunu idrak etmeyi nasip ettiği, yakınımızda bulunan fakat bugün aramızda olmayan insanları da hatırlamalıdır. Onlar Ramazan'ı karşılamaktan, orucunu tutmaktan gece namazını kılmaktan alıkonulmuşlar, mezarların sakinleri olmuşlar ve kabirler onların üzerini örtmüştür. Bu nedenle, bizlere bu Ramazan'ı karşılama nimetini bağışladığı için Rabbimize şükretmemiz gerekir. Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan, Ramazan'da ve diğer aylarda, sevdiği ve razı olduğu şeylerde bizleri başarılı kılmasını ve amellerimizi kabul etmesini, Ramazan ayını hepimiz için hayırla sona erdirmesini dilemeliyiz. O'ndan başkasının uzaklaştıramayacağı kötülükleri, fitneleri ve belaları bizlerden uzaklaştırmasını ve işimizin sonunu hayırlı kılmasını istemeliyiz.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ'nın, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı sizlere emrettiğini daima hatırlayın. O, sözlerin en doğrusu ve en güzeli olan Kur'an'da şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Zulmün Haramlığı

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 17.08.1425 Hicri – 01.10.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! İslam'ın rükünleri ve benzeri ibadetler, Allah'a kulluğu ve tevhidi içerme ölçüsünce ve insanlara yararı nispetince Allah katında derece derecedir. Günahların ve masiyetlerin cezaları da, sahibine ve diğer insanlara zararı ölçüsünce büyük olur ve kötülüğü yayılır. Zulüm, büyük günahlardan biridir. Sahibini kuşatır ve helak eder. İşlerini bozar ve durumunu değiştirir. Zulmün uğursuzluğu ve cezası dünyada ve ahirette sahibini bulur. Zulmün zararının çokluğu, kötülüğün çeşitliliği ve tehlikesinin ve şerrinin büyüklüğü nedeniyle Allah onu kulları arasında haram kılmıştır. Allah Teâlâ kutsi hadiste şöyle buyurur: **"Ey kullarım! Şüphesiz ben zulmü kendi nefsime haram kıldım ve onu sizin aranızda da haram kıldım; bu nedenle birbirinize zulmetmeyin."**

Allah, zulmetmeye gücü yettiği halde, lütfu ve keremiyle kendi nefsini zulmetme eksikliğinden soyutlayarak zulmü kendisine haram kılmıştır. Çünkü zulüm, ancak zulmetmekten kendisini alıkoyamayan zayıf nefislerden gelir. Zulüm ancak zulme ihtiyaç duyandan ve cahilce davranandan gelir. Allah celle ve alâ ise bütün bunlardan münezzehtir. O; mutlak güç ve izzet sahibidir. Bütün yarattıklarından müstağnidir. Hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

Allah; dinlerini ve dünyalarını korumaları, zulmü terk ederek ahiretlerini ıslah etmelerini, zulmün terk edilmesiyle kullar arasında dayanışmanın ve birbirine merhametin sağlanması, Allah'ın haklarının ve kulların haklarının yerine getirilmesi için kulları arasında zulmü haram kılmıştır.

Zulüm kişiyi helak eder ve her türlü kötülüğe düşürür. Zulüm sebebiyle, sevdiği her şeyden kötülük görür. Zulüm mamur evleri harap eder ve ülkeleri yıkar, zulüm milletleri yok eder, nesilleri ve ürünleri helak eder. Allah Tebarake ve Teâlâ, zulümden şiddetle sakındırmıştır. Allah Teâlâ geçmiş ümmetlerin helâkinin, kendilerine zulmetmeleri nedeniyle olduğunu bildirir ki, onların yaptıklarından sakınalım. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki, sizden önceki devirlerin bir çok kavmini, peygamberleri kendilerine bir çok belge ile geldikleri halde zulmettikleri ve imana gelmedikleri için helak ettik. İşte günahkârlar topluluğunu biz böyle cezalandırırız. Sonra onların ardından sizi yeryüzüne halifeler yaptık ki, bakalım nasıl ameller işleyeceksiniz.)** *(10/Yunus/13-14)* Ve şöyle buyurur: **(İşte zulmettikleri için helak ettiğimiz şehirler!)** *(18/el-Kehf/59)* Ve şöyle buyurur: **(Nice memleketler vardı ki, zulüm yaparlarken biz onları yok ettik. Artık damları çökmüş, duvarları üzerine yıkılmıştır. (Geride) Nice terkedilmiş kuyularla bomboş kalmış yüksek saraylar (bırakılmıştır.) Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki olanları akledecek kalbleri, işitecek kulakları olsun. Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz, fakat asıl göğüslerin içindeki kalpler kör olur.)** *(22/el-Hacc/45-46)* Yine, Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Nitekim onlardan herbirini günahları sebebiyle suç üstü yakaladık: Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyor, asıl onlar kendilerine yazık ediyorlardı.)** *(29/el-Ankebut/40)*

Allah bu hükümeti, tamamen yok olmaktan ve toptan helak olma azabından korumuştur. Fakat; bazı Müslümanların işlediği günahlar, bu günahların yayılması ve inkar edilmemesi, o günahları işleyenlerin onları işlemekten korkmaması nedeniyle genel helakin dışında cezalarla imtihan olabilir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnızca zulüm yapanlara dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.)** *(8/en-Enfal/25)* Zeynep binti Cahş radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kendisinin yanına girerek şöyle buyurduğunu bildirir: **"Lâ ilâhe illallah! Yaklaşan bir kötülükten Arapların vay haline! Bugün Ye'cûc ve Me'cûc'un seddinden şunun gibi bir delik açıldı."** (Bunu söylerken) başparmağı ile ondan sonra geleni birleştirerek halka yapar. Zeynep, "İçimizde salihler bulunduğu halde helak edilir miyiz?" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Evet; kötülük (habes) çoğalınca."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Bu hadis ümmete azap geldiğinde ümmetin bir kısmı salihlerden oluşur ve bir kısmı ise, cezası bazı zamanlarda ve bazı mekanlarda ümmetin çoğuna isabet edecek günahlar işler. Hadiste geçen "habes" kelimesi, zina ve livata olarak tefsir edilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kötü kadınlar, kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlaradır.)** *(24/en-Nur/26)* Yine Allah Teâlâ, Lut aleyhisselam'ın kavmi hakkında şöyle buyurur: **(Onu çirkin işler (habâis) işleyen kasabadan kurtardık.)** *(21/el-Enbiya/74)* "Habes" kelimesi ayrıca içki ve diğer sarhoş edici maddeler ve uyuşturucular olarak tefsir edilmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İçki, 'ümmü'l habais'dir / kötülüklerin anasıdır."** Hadisin anlamı, Müslüman'ın kendisine zulmetmesine yol açacak her türlü haramı kapsar.

Ey Müslümanlar! Zulmün aslı, bir şeyi olması gereken yerin dışında bir yere koymaktır. Zulüm, Allah Teâlâ'nın şeriatına muhalefet etmektir.

Zulüm üç çeşittir:
Birincisi: Allah'ın ancak tevbe ile bağışlayacağı, nefse zulmetmektir. Bu zulüm, Allah Teâlâ'ya şirk koşmaktır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında dilediğini bağışlar. Allah'a ortak koşan, muhakkak ki, derin bir sapıklığa düşmüştür.)** *(4/en-Nisa/116)* Ve şöyle buyurur: **(Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demişti ki: "Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma, çünkü Allah'a ortak koşmak (şirk), elbette büyük bir zulümdür.")** *(31/Lokman/13)*

Kim Allah'a şirk koşarak ölürse, Allah onu ebediyen cehennemde bırakır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Kim Allah'a ortak koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram kılmıştır ve onun varacağı yer cehenemdir. Zalimlerin yardımcıları da yoktur.)** *(5/el-Mâide/72)*

Şirk zulmü, şirk üzere ölen için bağışlanmayacak bir zulümdür. Kainatın yaratılış hikmeti ve gayesinde, Alemlerin Rabbi'ne ters düşmektir. Çünkü Allah mahlukatı yalnız kendisine ibadet etmeleri için yaratmıştır. Aynı zamanda şirk, yaratıcının gücünü ve kudretini küçük görmektir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Halbuki bütün yer Kıyamet günü O'nun avucundadır. Gökler de kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından münezzeh ve çok yüksektir.)** *(39/ez-Zümer/67)*

İnsanın Alemlerin Rabbi'ne ortak koşmasından, kendisini yaratan Allah ile birlikte ona da ibadet etmesinden daha büyük hangi zulüm olabilir?! İnsanın salihlerden başkalarından birini ilah edinmesi ve Allah ile birlikte ona da dua etmesi ve yakarmasından, Allah'tan korktuğu gibi ondan da korkmasından ve yardım dilemesinden, ona tevekkül etmesinden veya onun için kurban kesmesinden, ona adak adamasından veya ondan medet beklemesinden ve kötülüğü uzaklaştırmasını istemesinden daha büyük hangi günah vardır?!

Allah Teâlâ'ya şirk koşmaktan daha büyük hangi günah vardır.. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Allah'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine hiç bir cevap veremeyecek olan putlara dua eden kimseden daha sapık kim olabilir? Oysa taptıkları şeylerin, onların yalvarışlarından haberleri bile yoktur. Kıyamet günü insanlar biraraya toplandığı zaman taptıkları şeyler kendilerine düşman kesilirler. Ve onların kendilerine tapmalarını inkâr ederler.)** *(46el-Ahkaf/5-6)* Ve şöyle buyurur: **(Allah buyurmuştur ki: İki ilâh edinmeyin. O, ancak bir ilâhtır. Onun için yalnız benden korkun. Göklerde ve yerde olan her şey yalnız O'nundur. Din de daima O'nundur. Böyle iken, siz Allah'tan başkasından mı korkarsınız? Sizde nimet namına ne varsa hep Allah'tandır. Sonra size sıkıntı dokununca Allah'a feryat edersiniz. Sonra Allah bu sıkıntıyı sizden kaldırdığı zaman, bir de bakarsınız ki, içinizden bir topluluk, hemen Rablerine ortak koşarlar. Bunu kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etmek için yaparlar. Şimdi eğlenin bakalım! Fakat yakında bileceksiniz.)** *(16/en-Nahl/51-55)* Ayette geçen "vasıben" kelimesi "devamlı olarak" anlamındadır. Gökler var oldukça, dünyada ve ahirette daima din O'na aittir.

Cabir radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"İki şey var ki, (cenneti ya da cehennemi) mutlaka gerektirir: Kim Allah'a şirk koşarak ölürse cehenneme girer. Kim de Allah'a şirk koşmadan ölürse cennete girer."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim Allah'a ortak koşarak ölürse cehenneme girer."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Nasıl ki Allah Teâlâ'ya şirk koşmak günahların en büyüğü ise, Alemlerin Rabbi'ni birlemek (tevhid) de hasenatın en yücesidir. Kutsi hadiste Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **"Ey Ademoğlu! Bana hiçbir şeyi şirk koşmadan yeryüzü dolusu günahla gelsen şüphesiz ben sana yeryüzü dolusu bağışlama ile gelirim."**

Zulmün ikinci çeşidi ise, kul ile Rabbi arasındaki şirkin dışında olan günahları ve hatalarıdır. Allah dilerse lütfu ve keremiyle onları affeder ya da dünyada veya kabirdeki musibet ve cezalarla bağışlanmasını sağlar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ya da diğer şefaat sahiplerinin şefaati ile onları affeder. Ya da günahı miktarınca cehennemde cezalandırır muvahhidlerden ise(şirkten uzak tevhid ehlinden ise) sonra cehennemden çıkarır ve cennete koyar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den bununla ilgili sahih hadisler gelmiştir.

Zulmün üçüncü şekli ise, kulların birbiri arasındaki haklardaki zulümlerdir. Haksızlık yapılmıştır, bazısı bazısından haksız yere almıştır, bir kısmı diğerine zulmetmiştir.

Kulların birbirinin haklarını çiğnemesinden doğan zulmü de Allah ancak zulmedenin dünyada hak sahibine hakkını vermesinden sonra bağışlar.

Bir hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Dirhemin ve dinarın fayda vermediği bir gün gelmeden önce hakları mutlaka edâ edin. O gün ancak hasenâtlar ve günahlar vardır. Zulme uğrayana zulmedenin hasenâtından verilir. Onun (zulmedenin) hasenâtı yoksa, zulme uğrayanın günahlarından alınır ve zulmedenin üzerine konulur. Sonra da, cehenneme atılır.”**

Ve zulümler kullar arasında kanlarda olur: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste şöyle buyurur: **“Kişi, haram bir kana isabet etmedikçe dininde genişliktedir.”**

Ve zulümler kulların malları hakkında olur. Haksız yere arazi gasbetme ve emlâka konma ile olur: Said b. Zeyd radıyallahu anh Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu bildirir: **“Kim (haksız yere) bir karış toprak koparıp alırsa Allah onu yedi kat yere kadar onun boynuna geçirir.”**

Akrabalar arasında akrabalık haklarının yerine getirilmemesi ile gerçekleşen zulümler olur. Karşılıklı hakların yerine getirilmemesiyle eşler arasında zulümler olur. Hakların yerine getirilmemesi, güç yetmeyecek şeylerle yükümlü tutulma nedeniyle işçiler ve işverenler arasında zulümler olur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“İşçinin ücretini alın teri kurumadan önce verin.”** Bazı işçiler, yanında çalıştıkları kişilerden haklarını vermedikleri ya da çeşitli hilelerle haklarını yedikleri için şikayetçi olmuşlardır. İşverenlerin yaptığı bu davranış, yuvaları harap eden ve malın bereketini yok eden çirkin bir zulümdür. İnsanın güç yetiremeyeceği cezaların habercisidir.

Gıybet ve iftira gibi davranışlarla manevi haklarda zulümler olabilir. Zulümden sakının, ey Allah'ın kulları!.. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir ve zulüm haramdır. Kafire bile yapılsa, zulüm haramdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sakın zalimlerin yaptıklarından Allah'ın gâfil olduğunu sanma! Ancak Allah, onların cezalarını, gözlerin dışa fırlayacağı güne erteler. O gün, başlarını dikerek koşacaklar, gözleri kendilerine bile dönmeyecek ve gönülleri bomboş kalacaktır.)** *(14/İbrahim/42-43)*

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. O'nu daima gözetin; gizli ve aşikar her haline Allah'ın muttali olduğunu bilen birinin korkması gibi Allah'tan korkun!..

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Allah'ı unutup da Allah'ın da kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın onlar, yoldan çıkan kimselerdir. Cehennem ehli ile cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli kurtularak isteklerine erişenlerdir.)** *(59/el-Haşr/18-20)*

Ey Müslümanlar!.. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zulümden sakının! Çünkü zulüm Kıyâmet günü (zulmeden için) bir karanlıktır. Açgözlülükten de sakının. Çünkü açgözlülük sizden öncekileri helak etti; onları kanlarını dökmeye ve haramlarını helal görmeye sevketti."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den nakledilen bir hadiste ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Muaz radıyallahu anh'a şöyle buyurur: **"Zulme uğrayanın duasından sakın! Çünkü onunla Allah arasında bir perde yoktur."** Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, zulme uğrayanın duasından Allah'a sığınmıştır. Zulme uğrayan dua ettiğinde, Allah Teâlâ şöyle buyurur: **"İzzetim ve celâlim hakkı için, bir zaman sonra da olsa, sana destek olacağım."**

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve insanlara zulmetmekten sakının. Aranızda helalleşin. Canlarda, mallarda, ırzlarda veya haklardan herhangi birinde birbirinize haksızlık etmeyin. Şüphesiz Allah Tebârake ve Teâlâ, her nefsin ne yaptığını bilmektedir ve onlara yaptıklarının karşılığını verecektir. İnsan, amel defterini okuyacak ve ona şöyle denecektir: **(Kitabını oku! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!)** *(17/el-İsrâ/14)*

Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ sizlere, kendi adını zikrederek başladığı bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Ramazan Ayını Karşılarken

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 24.08.1425 Hicri – 08.10.2004 Miladi

Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takva), ahiret günü için hazırlanan en hayırlı azıktır. Allah'tan hakkıyla korkan üstün gelir ve kazanır. **(Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir.)** *(65/et-Talak/4)*

Ey Müslümanlar! Mü'min hatadan korunmuş değildir. Yanlış yapmaktan ve hataya düşmekten uzak değildir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: "**Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin olsun ki; şayet sizler günah işlemeseydiniz Allah sizi götürüp, günah işleyen ve Allah'tan bağışlanma dileyen, bunun üzerine onları bağışlayan bir topluluk getirirdi.**" Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: "**Ademoğullarının hepsi hata yapar ve hata yapanların en hayırlısı tevbe edenlerdir.**" Bu hadisi İmam Ahmed, İbni Mâce ve Tirmizi rivayet eder.

Uzun süre uykuları kaçan, endişesi artan, kederi büyüyen, ciğeri yanan ne çok günahkar vardır. Günahın kokusu, etrafını sarar, hatanın üzüntüsü kendisini sıkar. Ümit rüzgarları ve ümit pırıltısı arar. Tevbe ve hidayet nuruyla aydınlatacak yakın bir sabahı bekler ki onunla ümitsizliği gitsin. Perişanlık ve korku, endişe ve kaybolmuşluk bulutları üzerinden kalksın.

Hata yaptığını hissetmek ve günah işlediği için acı duymak, geçmişteki isyanına pişman olmak, ihmaline üzülmek ve günahını itiraf etmek, düzelmenin ve tevbenin yoludur. Tevbenin en büyük rüknü ve öncelikli şartı ise günahı terk etmektir. Emredileni yapmadan ve yasaklanandan kaçınmadan, haksız yere alınanlardan ve başkalarının haklarından kurtulmadan tevbe olmaz.

Kim kendisi için yüce bir hayır dilerse, tevbe kapısına ve iman yoluna yönelsin. Her türlü hainliği ve her türlü günahı terk etsin. **(Eğer tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur.)** *(9/et-Tevbe/74)* **(Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.)** *(24/en-Nur/31)*

Yaptığını itiraf edip sonra onu terk etmek affı gerektirir. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer bu işe son verirlerse daha önce yaptıkları bağışlanır.)** *(8/el-Enfal/38)*

Ey Müslümanlar! Tevbe; boyun eğme ve bağışlanma dilemedir. Hatayı terk etme ve özür dilemedir. Günaha çağıran faktörlerden, kötü eğilimlerden, fitne meclislerinden, fesat yollarından, kötü arkadaşlardan ve nefislerdeki kötülüğü harekete geçiren etkenlerden uzak durmaktır.

Tevbe; bembeyaz bir sayfadır. Arılık ve temizliktir. Korku, ağlama, endişe, yakarma, çağrı, istek, dua ve hayadır. Tevbe; utanmak ve ürkmek, dönmek ve hatayı telafi etmektir. Gamdan ve kederden kurtuluştur. Her türlü ayıptan ve üzüntüden korunmadır. Her türlü isteği elde etmenin ve her korkulandan kurtulmanın yoludur.

Can boğaza dayanmadıkça, tevbe kapısı açıktır. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şayet semaya ulaşacak kadar günah işleseniz , sonra tevbe etseniz, Allah tevbenizi kabul eder."** Bu hadisi, İbni Mace rivayet eder. Ebu Zer radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Allah Teâlâ buyurur ki: Ey kullarım! Sizler gece ve gündüz günah işliyorsunuz ve ben günahların hepsini bağışlarım. Benden bağışlanma dileyin ki, sizi bağışlayayım."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Enes b. Malik radıyallahu anh şöyle der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Ey Ademoğlu! Sen bana dua edip, (affımı) ümid ettikçe ben senden her ne sadır olsa, aldırmam, ben seni affederim. Ey Ademoğlu! Senin günahın semanın bulutları kadar bile olsa, sonra bana dönüp istiğfar etsen, çok oluşuna bakmam, seni affederim. Ey Ademoğlu! Bana yeryüzü dolusu hata ile gelsen, sonunda hiçbir şirk koşmaksızın bana kavuşursan, seni arz dolusu mağfiretimle karşılarım."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder. Müslim'deki rivayette ise şöyle buyurur: **"Kim bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşırım. Kim bana bir arşın yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım. Kim bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak gelirim. Kim bana hiçbir şeyi şirk koşmaksızın yeryüzü dolusu günahla bana kavuşursa, ben onu onun bir benzeri mağfiret ile karşılarım.**"

Kerem sahibi Rabb'den ve rahmeti bol Yaratıcı'dan ne yüce bir lütuf ve ne büyük bir bağış! Affıyla bizlere ikramda bulunur. Mağfireti bizleri kaplar. Hatalarımızı örterek bizi şereflendirir. Bizlere tevbe kapısını açar. Affeder ve bağışlar. Lütuf ve hoşgörüde bulunur. Kulunun tevbe etmesiyle sevinir. **(O; günah bağışlayıcı, tevbe kabul edicidir.)** *(40/Ğâfir/3)* **(Kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden ve sizin yaptıklarınızı bilen O'dur.)** *(42/eş-Şura/25)* **(Gerçekten Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara mağfiret sahibidir.)** *(13/er-Ra'd/6)* **(Kim bir kötülük işler, yahut nefsine zulmeder, sonra da Allah'tan bağışlanmasını dilerse, Allah'ı çokça bağışlayıcı ve çokça merhamet edici bulur.)** *(4/en-Nisa/110)* Gündüz günah işleyenin tevbe etmesi için geceleri elini açar. Gece günah işleyenlerin tevbe etmesi için gündüzleri elini açar. Ve bu güneş batıdan doğuncaya kadar devam eder. Bu nedenle çokça tevbe ve istiğfar edin. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem , çokça tevbe ve istiğfar ederdi. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den daha çok istiğfar edeni görmedim. Anam babam kendisine feda olsun; O, şöyle buyururdu: **"Allah'a yemin olsun ki ben, günde yetmiş kereden daha çok Allah'tan bağışlanma dilerim ve O'na tevbe ederim."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Eğar b. Yesar el-Müzeni radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Ey insanlar! Allah'a tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ben, günde yüz kere kere tevbe ederim."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! İşte tevbe kapıları açılmış ve tevbe vakti gelmiştir. Tevbeyi sürekli ileri bir tarihe ertelemeyi bırakın ve felaket uykusundan uyanın.

Geçmişteki isyanları, yapacağınız iyiliklerle silin. Şeytanın hilelerinden sakının ve geçici olan rahat yaşama aldanmayın! Nefislerinize dünyanın facialarını, zamanın

felaketlerini, gecelerinin ve gündüzlerinin dönüşünü gösterin. Çirkin haramlardan ve kötü suçlardan Allah azze ve celle'ye tevbe edin.

Hemen tevbe edin ve işlediğiniz her günah için tevbede bulunun. Tekrar tekrar da işleseniz, günahlardan tevbe edin. Ebu Hureyre radıyallahu anh, şöyle der. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Bir kul bir günah işledi. ve "Rabbim! Bir günah işledim, beni bağışla!" dedi. Rabbi şöyle buyurdu: "Kulum günahı bağışlayan ve günah sebebiyle cezalandıran bir Rabbi olduğunu bildi mi? Kulumu bağışladım." Sonra kul, Allah'ın dilediği kadar durdu, sonra yine bir günah işledi ve "Rabbim! Bir günah daha işledim, beni bağışla!" dedi. Rabbi şöyle buyurdu: "Kulum günahı bağışlayan ve günah sebebiyle cezalandıran bir Rabbi olduğunu bildi mi? Kulumu bağışladım." Sonra kul, Allah'ın dilediği kadar durdu ve yine bir günah işledi, "Rabbim! Bir günah daha işledim, beni bağışla!" dedi. Rabbi, "Kulum günahı bağışlayan ve günah sebebiyle cezalandıran bir Rabbi olduğunu bildi mi? Kulumu bağışladım" buyurdu."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Bir günah işleyip sonra abdest alan, ardından iki rek'at namaz kılıp o günah için Allah'tan bağışlanma dileyen bir kul yok ki, Allah onu bağışlamasın."** Bu hadisi İmam Ahmed, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

Ey Allah'ın kulu! .. Diliyle "Estağfirullah" deyip de, kalbi günahta ısrar eden ve karşı gelmeye devam eden gibi olma! Dil ile mağfiret dilemenize azalarınız da katılsın. **(Onlar çirkin bir günah işledikleri, yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir? Bir de onlar, bile bile, işledikleri (günah) üzerinde ısrar etmezler.)** *(3/Âl-i İmran/135)*

Ey Müslümanlar!.. En kısa yoldan Allah'a dönün ve vakit varken hatalar bağışlanmaz olmadan önce tevbe etmekte acele edin. Ömür tükenmekte ve zaman geçip gitmektedir. Her canlı sona ulaşacak ve her nefis ölümü tadacaktır. Kime ölüm gelir ve artık ondan ümit kesilirse, ruhun çıktığı ve sonucu gördüğü anda ölüm sarhoşluğu halinde olursa artık ondan tevbe kabul edilmez ve pişmanlık fayda vermez. **(Yoksa günah işleyip de kendisine ölüm gelince: "İşte ben şimdi tevbe ettim" diyen kimselerin tevbesi kabul edilmez. Kâfir olarak ölenlerin de tevbeleri kabul edilmez. İşte bunlara ahirette can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.)** *(4/en-Nisa/18)* Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz Allah azze ve celle, can boğaza dayanmadıkça kulun tevbesini kabul eder."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Günahkarlar nereye sığınacak? Kusurlu davrananlar kime güvenecek ve nereye koşacak? Kıyamet günü dönüş Allah'adır. **(O gün onlar kabirlerinden meydana fırlarlar. Kendilerinin hiçbir şeyi Allah'a karşı gizli kalmaz.)** *(40/el-Mü'min/16)* **(O gün (hesap için Allah'a) arz olunursunuz, öyle ki gizli bir haliniz kalmaz.)** *(69/el-Hakka/18)*

Samimi bir tevbe ile yürekten ve tam bir teslimiyetle boyun eğerek, gözyaşları ile Allah'a tevbe edin!

Ey Müslümanlar! Rahmet ve mağfiret, şefkat ve ibadet ayı size geldi. Bu Ramazan sizin için yeniden doğuş olsun. Sabahınızın ilk ışıkları, müjdecisi ve tevbenizin temeli olsun. Hayır vaktinde tevbe etmeyen ne zaman tevbe edecek? Bağış vaktinde dönmeyen ne zaman dönecek? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem minbere çıkar ve "Amin, amin, amin" der: Denilir ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Minbere çıktın ve "Amin, amin, amin" dedin." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cibril aleyhisselam bana geldi ve "Ramazan'a ulaşıp da bağışlanmayan ve cehenneme gireni Allah (rahmetinden) uzaklaştırsın! "Amin" de!" dedi. Ben de "amin" dedim."** Bu hadisi, İbni Huzeyme ve İbni Hibban rivayet eder.

Allahım! Bizleri Ramazan ayına kavuştur ve bizleri Ramazan'ı idrak edenlerden eyle! Allah'ım! Ey izzet sahibi ve ey çokça bağışlayan!. Bizleri Ramazan ayına kavuştur. Ramazan'da bizlere günahlarımızı bağışlatacak ve bizleri iyilerin makamlarına yükseltecek samimi bir tevbe nasip eyle!

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve O'na asla isyan etmeyin! **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i İmran/102)*

Ey Müslümanlar! İhtiyat niyetiyle Ramazan'dan bir gün önce oruç tutmayın! Şek günü (Ramazan'dan bir önceki gün) Ramazan niyetiyle tutulan oruç ilim ehlinin sahih görüşüne göre haramdır. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Sizden biri Ramazan'dan bir veya iki gün öncesinde (Ramazan'ın başlangıcından şüphe edip ihtiyat niyetine) oruç tutmasın. Ancak (o günden önceki günlerde) oruç tutan bir adam olursa, o gün de oruç tutsun."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Sıla (b. Züfer) şöyle der: "(Ramazan'ın başlayıp başlamadığında) şüpheye düşülen günde, Ammar b. Yasir'in yanındaydık. Bir koyun getirdi. İnsanlardan bazıları geri çekildi. Bu günde oruç tutan Ebu'l Kasım'a (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e) isyan etmiştir. Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Kimin geçen Ramazan'dan kalan orucu varsa, onları tutmakta acele etsin. Kaza orucunu bir sonraki Ramazan gelinceye kadar geciktirmek caiz değildir.

Ey Müslümanlar! Dinlemenin meyvesi, ittiba etmektir/dinlediğine uymaktır. Sözü dinleyen ve en güzeline uyanlardan olun!

Ve bilin ki; Allah sizlere ilk önce kendi ismini zikrederek, ikinci olarak melekleri ve üçüncü olarak da siz mü'minleri zikrederek bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Ramazan Öğütleri

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 01.09.1425 Hicri – 15.10.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları! Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'tan hakkıyla korkmak, bu dünyada ve ahirette sizi Rabbinize ulaştıracak tek yoldur.

Ey Müslümanlar! Allah'ın size bağışladığı nimetleri hatırlayın. Size razı olacağı ve sizleri kendisine yaklaştıracak ibadetler belirlemiştir. Sizi Rabbinizden uzaklaştıracak ve acı verici azaba düşürecek şirk ve günahları size yasaklamıştır. Rabbiniz sizin için; dereceleri artıracak, günahları bağışlatacak, ecir ve sevapları büyültecek ibadetler koymuştur.

Kelime-i şehadeti dille söylemek, işaret ettiğine inanmak, gereğiyle amel etmek, onu sevmek ve ona sarılmak, Allah azze ve celle'ye yaklaştıran en üstün ibadettir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve ben Allah'ın Rasulü'yüm. Bu ikisinde şüphe duymadan onlarla Allah'a kavuşan hiçbir kul yok ki, Allah onu cennetine koymasın."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Kelime-i şehadet iki yüce aslı içinde bulundurur: Birincisi; Allah'tan başkasına ibadet etmemek ve O'nunla birlikte başkasına dua etmemek... İkincisi ise, Allah'a ancak O'nun belirlediği şekilde ibadet etmek.

Allah; Alemlerin Rabbi'nin birlenmesi, Allah Teâlâ'ya boyun eğilmesi ve Allah Teâlâ'nın sevilmesi için, onunla günahları bağışlamak ve kalpleri temizlemek için namaz ibadetini koymuştur. Yine Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Sizden birinizin kapısının önünden bir nehir aksa ve bu nehirde her gün beş kere yıkansa, acaba üzerinde hiç kir kalır mi, ne dersiniz?"** "Hayır, (onun kirlerinden hiçbir şey kalmaz)" derler. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İşte bu, beş vakit namazın misalidir. Allah onlar sayesinde bütün hataları siler."**

Osman radıyallahu anh'ın azatlı kölesi Humrân, Osman radıyallahu anh'ın abdest alıp şöyle dediğini nakleder: Vallahi size bir hadis zikredeceğim ki, Allah'ın Kitabı'ndaki bir ayet olmasaydı onu size zikretmezdim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Kişi abdest alır, abdestini güzelce tamamlar, sonra namaz kılarsa mutlaka Allah onunla bir sonraki namaz arasındakileri o kişi için bağışlar."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah, mal nimetine şükür olarak, nefisleri rezilliklerden arındırması ve fakirlere teselli olması için zekat ibadetini koymuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların mallarından sadaka al ki, onunla kendilerini temizlersin ve arındırırsın.)** *(9/et-Tevbe/103)*

Allah, zekat ile malı korur ve artırır. Ömer radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Karada ve denizde telef olan hiçbir mal yok ki, zekatın verilmemesi nedeniyle telef olmuş olmasın."** Bu hadisi, Taberani, el-Evsat'ta rivayet eder. Aişe radıyallahu anha ise, Rasulullah

sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Bir mala verilmemiş zekat karışırsa mutlaka onu ifsat eder."** Bu hadisi, Bezzar rivayet eder.

Sadaka vermek, kişiyi cehennemden korur. Hadis-i şerifte, **"Yarım hurma ile de olsa, cehennemden korunun!"** buyurulmaktadır. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu bildirir: **"Her kim helal kazancından bir sadaka verirse -ki, Allah helal maldan başkasını kabul etmez- Rahman onu muhakkak sağ eli ile kabul eder. Bu sadaka bir tek hurma da olsa, birinizin sütten henüz kesilmiş tayını, deve yavrusunu bakıp büyütmesi gibi o bir tek hurma Rahman'ın avcunda dağdan daha büyük oluncaya kadar büyür."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah, hac ibadetini koymuş ve onunla günahları silmiştir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Umre, (diğer bir) umreye kadar aralarındaki (küçük günahlara) keffâret olur. Kabul edilmiş bir haccın karşılığı ise ancak cennettir."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Allah Teâlâ sadece sizin arınmanız ve mutluluğunuz için, sizi kötülükten ve şerden uzaklaştırmak için, farzlar ve vaciplerle yükümlü tutmuş, haramları size yasaklamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah size bir güçlük çıkarmak istemiyor, fakat sizi temizlemek ve şükredesiniz diye de üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.)** *(5/el-Maide/6)*

İslam Ümmeti! Bu ay, İslam'ın rükünlerinden biri olan oruç ayıdır. Allah bu ayı, yılın diğer aylarına üstün kılmış, bu ayda Müslümanlara hayır ve bereket yağdırmıştır. Sevapların kat kat artmasını sağlamış, günahları bağışlamış ve hataları affetmiştir. Bu ay, iyilik sahipleri lehine şahittir. İbadetten yüz çevirenler ve bozguncu isyankarlar aleyhine de şahittir.

Siz, ey Müslümanlar, bu ayın başındasınız. Onun sonu ise çabucak geliverir. İbadet ederek ve haramlardan tevbe ederek Allah'a hayırlı ameller gösterin. Şüphesiz bu ay, günahların bağışlanması için bir sebeptir. Allah, bu ayda oruç tutmayı farz kılmış, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de bu ayda kılınan gece namazını (teravih namazını) sünnet olarak belirlemiştir. Bunları yerine getireni en büyük müjdelerle müjdelemiştir. Bu nedenle ey akıl sahipleri, bu ayı iyi değerlendirin!

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Beş vakit namaz, (bir sonraki) Cuma'ya kadar Cuma namazı, (bir sonraki) Ramazan'a kadar Ramazan ayı, büyük günahlardan uzak durulursa, aralarındaki (küçük) günahları bağışlattırır."** Bu hadisi Müslim ve Tirmizi rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh'ın naklettiği bir diğer hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutanın geçmiş günahları bağışlanır."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Yine Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim Ramazan'da inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek (gece namaza, teravihe) kalkarsa geçmiş günahları bağışlanır."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Ubade b. Es-Samit radıyallahu anh, Kadir gecesi hakkında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim Kadir gecesi inanarak ve karşılığı Allah'tan bekleyerek ibadete kalkarsa, sonra o muvaffak / başarılı kılınırsa, onun geçmiş ve gelecek günahları bağışlanır."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Taberani rivayet eder.

Bu mübarek ayda Allah'ın Müslümanlara bağışladığı, günahların affedilmesi ve sevapların kat kat artması gibi nimetlerin bolluğuna bak!..

Ramazan ayında, kişiyi ibadet yapmaya ve günahlardan uzak durmaya hazırlayan faktörler var ki, bunlar başka hiçbir ayda yoktur. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Ramazan gelince cennet kapıları açılır, cehennem kapıları kapatılır ve şeytanlar bağlanır."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Yine Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan rivayet edilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ramazan'ın ilk gecesi olunca şeytanlar ve azgın cinler bağlanır, cehennem kapıları kapatılır ve ondan hiçbir kapı açılmaz. Cennet kapıları açılır ve ondan hiçbir kapı kapatılmaz. Bir münadi şöyle seslenir: "Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!" Allah'ın cehennemden azat ettikleri vardır ve bu Ramazan bitinceye kadar her gecedir."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Ey günahlara boğulmuşken karşısına tevbe fırsatı çıkan, dünyayı terk edip bir daha dönmeyenlerde kendisi için ibret olan!. Geride kalan günlerin lezzetleri geçip gitti ve sonuçları kaldı. Yaptığın iyilikler ve kötülükler amel defterine yazıldı. Ömrüne mi aldanıyorsun? Hastalıklara yakalanmayacağına garantin mi var? Geçen her bir gün asla geri dönmeyecek. Bu nedenle ey Müslüman; kişinin kardeşinden, annesinden ve babasından kaçtığı, herkesin kendine yetecek kadar derdi olduğu günde sahibine fayda verecek samimi bir tevbe ile tevbe etmekte acele et!..

Nefislerinizi ve amellerinizi ıslah etmeye yönelin. Gıybeti, nemimeyi ve yalanı terk edin. Gözlerinizi, kulaklarınızı ve diğer azalarınızı günahlardan koruyun. Şüphesiz oruç; sadece yemeyi, içmeyi ve cinsel ilişkiyi terk etmek değildir.

Bu faziletli ayı en güzel amellerle karşılayın. Çirkin davranışlarınıza tevbe ederek onu karşılayın. Kim akrabaları ile bağını koparmışsa yeniden onlarla bağ kursun. Kim bir farzı ihmal etmişse onu yerine getirsin ve bir daha onu terk etmesin. Kim bir kötülük işlemişse, onu bırakıp Rabbi'ne dönsün. Kim insanlardan birine eziyet etmişse, eziyetten vazgeçsin. Kim bir Müslüman'a veya başkasına zulmetmişse, pişmanlığın fayda vermeyeceği gün gelmeden ona hakkını geri versin. Kim yalan iddialarda bulunmuşsa, Allah'a tevbe etsin. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Kim yalan bir iddiada bulunursa, iddiasından vazgeçinceye kadar Allah'ın öfkesine maruz kalır."**

Teravih namazlarını kaçırmayın. Çünkü teravih namazı sünnet-i müekkededir. Teravih namazlarını imamla birlikte kılın ki, Ramazan ayında imanla ve ecrini Allah'tan bekleyerek gece namazı kılanlardan olun. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: "**Bir kişi, imam ayrılana kadar onunla birlikte namaz kılarsa ona gece namazı (sevabı) yazılır.**" Kişi bu namazı evinde kılsa da bir beis yoktur. Fakat cemaatle kılınan teravih namazı daha faziletlidir.

Bu mübarek ayda çokça Kur'ân okuyun. Çünkü bu ay Kur'ân ayıdır. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Kim Allah'ın Kitabı'ndan bir harf okursa bununla kendisine on sevap verilir. "Elif, Lâm, Mîm" bir harftir demiyorum. Diyorum ki; Elif bir harftir, Lâm bir harftir, Mîm bir harftir."**

Bu ay ile Kur'ân arasında yüce bir ilişki vardır. Allah bu ayda, insanlara rahmet olarak Kur'ân'ı indirmiştir. Nasıl ki yemek-içmek vücutların gıdası ise Kur'ân da kalplerin ve ruhların gıdasıdır.

Müslüman; bedenin gıdasını terk edince ruhu arınır, kötülüğü emreden nefis zayıflar ve ruh Kur'ân ile gıdalanır.

Kur'ân'ın helal kıldığını helal, haram kıldığını haram kabul edin, ona inanın, ayetleri üzerinde düşünün ve hükümlerini öğrenin ki, Allah'ın özel kullarından olan Kur'ân ehlinden olun.

Kim Kur'ân ile amel ederse; Kur'ân'ın tamamını ezbere bilmese de o Kur'ân ehlindendir. Kim de Kur'ân ile amel etmezse, Kur'ân'ın tümünü ezberlemiş de olsa, Kur'ân ehlinden değildir

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun! O (Allah'tan hakkıyla korka)nlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever. Ve onlar çirkin bir günah işledikleri, yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir? Bir de onlar, bile bile, işledikleri (günah) üzerinde ısrar etmezler. İşte onların mükafatı (ödülleri) Rableri tarafından bağışlanma ve altından ırmaklar akan, ebedî kalacakları cennetlerdir. Çalışanların mükafatı ne güzeldir!)** *(3/Âl-i İmran/133-136)*

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'a döndürüleceğiniz günden sakının!

Allah'ın kulları! Ramazan ayında Allah ibadet etmeye teşvik eden bir çok hayır kapısını ve ibadet türünü bir araya toplamıştır. Günah ve şer kapılarını kapatmıştır ki bunda tevbeye ve çokça bağışlayan Rabb'e dönmeye en büyük çağrı vardır. Bu nedenle, Ramazan'da çokça salih amel işleyin. Çünkü Allah bu ayda sevapları kat kat artırır.

Fakirlerin ve yetimlerin derdine ortak olun. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tane var. Allah, dilediğine daha da katlar.)** *(2/el-Bakara/261)*

Ramazan'daki hayır kapılarından biri de, gücü yettiğince oruçlu iftar ettirmektir. Bunu yapmaya çalışın. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir oruçluyu iftar ettirirse, oruçlunun ecrinden hiç bir şey eksilmeden onun ecrinin benzeri ona da olur."**

Ramazan’da Allah Teâlâ’ya çokça dua edin ve yakarın. Kendiniz için bağışlanma, Allah’a ibadette ve günahlardan uzak durmada başarı dileyin. Müslümanlar ve Müslüman idareciler için dua edin. Müslümanların hidayet ve hak üzere birleşmelerini ve Allah azze ve celle’yi kızdıracak her şeyden uzak durmalarını dileyin. Allah azze ve celle’den, onları Allah’ın Kitabı’nın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem’in sünnetinin hükmünü yeniden uygulamaya döndürmesini dileyin. Müslümanların kalplerini birbirine ısındırması için Allah’a dua edin.

İslam düşmanları tarafından kendilerine zulmedilen baskı altındaki, güçsüz bırakılmış Müslümanlar için de mutlaka Allah Teâlâ’ya dua edin. Çünkü bu ayda yapılan dua makbul bir duadır. Allah azze ve celle’den, Müslümanları, İslam düşmanlarının hile ve tuzağından korumasını isteyin. Şüphesiz ki O, her şeye gücü yetendir.

Ey insanlar! Gizli ve aşikar tüm amellerinizde Allah’a karşı samimi/ihlaslı olun. Şüphesiz ki ihlas, amellerin ruhudur. Allah Tebarake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Halbuki onlar, dini sadece Allah'a tahsis ederek, Allah'ı birleyerek, ancak Allah'a ibadet etmekle, namazı kılmakla ve zekatı vermekle emrolunmuşlardır. İşte dosdoğru din budur.)** *(98/el-Beyyine/5)* **(Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.)** *(24/en-Nur/31)*

Ramazan’a kavuşup da ondan yararlanamayan, ne zaman kendisine yarar sağlayacak? Bu günleri ve saatleri idrak eden, bu günlerin ve saatlerin haricinde ne zaman Allah azze ve celle’ye dönüp tevbe edecek? O kimse, ölümün gelmekte ve yakın olduğunu hatırlasın. Rabbi’nin huzurunda duracağını ve amellerinin Rabbi’nin önünde ortaya konulacağını hatırlasın. Allah Tebarake ve Teâlâ’nın ona **("Kitabını oku! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!")** *(17/el-İsra/14)* buyuracağını hatırlasın!
Allah'ın kulları!. Allah azze ve celle, kendi ismini zikrederek başladığı bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Ey Hayır İsteyen, Hayra Yönel!..

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 08.09.1425 Hicri – 22.10.2004 Miladi

Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i İmran/102)*

Günler ve yıllar, göz açıp kapayıncaya kadar çabucak geçmektedir. Biz ise bazen, düşünmekten ve hatırlamaktan gafil oluruz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.)** *(25/el-Furkan/62)*

Müslüman'ın ömrü sınırlı ve dünyadaki günleri kısadır. Buna karşılık Allah Teâlâ ona hayır mevsimleri vermiştir.

Hayatındaki eğrilikleri düzeltmesi ve eksikleri kapatması için şerefli zamanlar ve mekanlar bağışlamıştır. Bu mevsimlerden biri de, mübarek Ramazan ayıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.)** *(2/el-Bakara/183)*

Nefsin sevinmesini ve mutluluk duymasını sağlayan etkenlerden biri de, sevinç günlerinin kendisine geri dönmesi ve üzerine esenlik güneşinin doğmasıdır. Allah'ın kullarına tamamı hayır ve fazilet olan bir ay bağışlamasıdır. İşte bu ayın günleri hızla geçip gitmekte ve her gün, **"Ey hayır isteyen, hayra yönel!"** diye seslenmektedir. Şeytanlar bağlanmıştır, cehennem kapıları kapalıdır, rahmet ve mağfiret kapıları açıktır.

Ramazan'da şehvetlerin imanlı nefisler üzerindeki etkisi azalır. Gece ve gündüz, yakaran eller semaya açılır.

Birisi hatasının affedilmesini istemektedir. Diğeri, ibadette başarılı olmak istemektedir. Üçüncüsü, azabından Allah'a sığınmaktadır. Dördüncüsü ondan güzel karşılık beklemektedir. Beşincisi, Allah'ı zikretmekle meşguldür. Başkaları mahrum iken, onları buna muvaffak kılan Allah'ı her türlü noksanlıktan tenzih ederim!..

Orucun meyveleri, sayılamayacak kadar çoktur ve hesap edilemeyecek kadar faziletler içerir. Tembel insan, bu ayın gündüzünü uykuda geçirir, gecesinde çarşılarda dolaşır ve eğlenceyle vakit öldürür.

Oruç cehennemden koruyucudur. İmam Ahmed, Cabir radıyallahu anh kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Oruç ancak kulun kendisiyle ateşten korunduğu bir kalkandır."**

Oruç; şehvetlere karşı da bir kalkandır. İbni Mes'ud radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey gençler topluluğu! Sizden kimin evlenmeye gücü yeterse, evlensin. Kimin gücü yetmezse, oruç tutsun. Çünkü orucun şehveti azaltıcı etkisi vardır."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Oruç, cennete giden yoldur. Nesai, Ebu Umame radıyallahu anh'tan, "Ey Allah'ın Rasulü! Allah'ın kendisiyle bana yarar vereceği bir işi bana emret!" dediğini, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in de ona, **"Oruç tut; çünkü onun bir benzeri yoktur"** buyurduğunu rivayet eder.

Cennette bir kapı vardır ki, ondan ancak oruç tutanlar girer. Sehl b. Sa'd radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Şüphesiz cennette 'Rayyân' denilen bir kapı vardır, Kıyâmet günü ondan oruç tutanlar girer ve onlardan başka hiç kimse ondan girmez. "Oruç tutanlar nerede?" denir. Ayağa kalkarlar ve onlardan başka hiç kimse ondan girmez. Onlar girince kapanır ve artık hiç kimse ondan girmez."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Oruç, sahibine şefaat eder. İmam Ahmed, Abdullah b. Amr b. El-As radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Oruç ve Kur'ân Kıyâmet günü kula şefaatçi olurlar. Oruç der ki: "Ey Rabbim! Onu gündüz yemeğinden ve şehvetlerinden alıkoydum. Beni ona şefaatçi kıl!" Kur'an der ki: "Onu gece uykusundan alıkoydum. Beni ona şefaatçi kıl!"** Şöyle buyurur: **"Bunun üzerine onlar şefaatçi kılınır."**

Oruç, günahlara kefaret olur ve onları bağışlatır. Çünkü iyilikler, kötülüklere kefaret olur/onları bağışlatır. Ebu Hureyre radıyallahu anh tarafından nakledilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır."** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Oruç, dünya ve ahirette mutluluk sebebidir. Yine Ebu Hureyre radıyallahu anh tarafından nakledilen bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Oruç tutan için iki sevinç vardır. İftar ettiğinde iftar nedeniyle sevinir ve Rabbine kavuştuğunda tuttuğu oruç nedeniyle sevinir. Oruçlunun ağız kokusu Allah katında misk kokusundan daha hoştur."**

Ramazan ayında bu hayırlar olduğuna göre, Müslüman'a düşen onun pınarından içmek ve faziletlerinden yudumlamaktır. Başarıdan payının daha bol, günahlarının bağışlanmasıyla kazançtan nasibinin daha büyük ve cehennemden azat edilmeye liyakatinin daha çok olması için ciddiyet ve çaba göstermesidir.

Kusurlu ve ihmalkar davranmak için kimsenin bir gerekçesi yoktur. Allah'tan hidayet, başarı ve kabul dileriz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah kime hidayet ederse, işte o, hakka ulaşmıştır; kimi de hidayetten mahrum ederse, artık ona doğru yolu gösterecek bir dost bulamazsın.)** *(18/el-Kehf/17)*

Ey ibadet eden! Bu ibadetini daha çok artırma ve daha çok yararlanma zamanıdır. Ey gafil davranan! Bu uyanmanın ve gafleti terk etmenin vaktidir. Bu günlerin seherlerinde Allah'a yalvarmak ne lezzetlidir. İftarda yapılan dualara ne hızlı karşılık verilir. Oruçla, gece namazıyla, dua ve istiğfarla geçirilen vakitler ne güzeldir! Dünyada avurtları açlıktan çatlayan ve dudakları susuzluktan kuruyanlara, Kıyamet günü şöyle denir: **(Geçmiş günlerde yaptığınız işlerden ötürü afiyetle yeyin, için!)** *(69/el-Hakka/24)* Mücahid ve diğer tefsir alimleri, bu ayetin oruç tutanlar için indiğini söylemişlerdir.

Oruç tutan kardeşim! Bağış rüzgarlarını samimi bir tevbe ile değerlendir. Tevbe yalnızca bu aya has değildir. Bilakis bu ayda ve diğer aylarda yapılır. Fakat bu ayda daha kuvvetlidir. Ne biliyorsun, belki bu hayır ve bereket ayında yeniden doğuşun gerçekleşir. İnsan iki kez doğar: Anne rahminin karanlığından dünya ışığına çıktığı gün ve masiyet karanlıklarından taat nuruna çıktığı gün…

Kalp pişman olup Rabbi'ne döndüğünde ve salihler kervanına katıldığında sevindiği ve mutlu olduğu fırsat ne büyük bir fırsattır. Bu nedenle; orucunu, kalbin tevbesi için bir durak kıl! Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphe yok ki ben, tevbe eden, iman edip salih amel işleyen, sonra da hak yolda sebat gösteren kimse için çok bağışlayıcıyım.)** *(20/Tâ-Hâ/82)*

Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "Şüphesiz Allah Ramazan ayını kulları için bir yarış alanı kılmıştır. O'na taat ederek rızasını kazanmak için yarışırlar. Bir topluluk öne geçmiş ve kazanmıştır. Diğerleri arkada kalmış ve kaybetmiştir."

İhsan sahiplerinin kazandığı, boş işlerle uğraşanların kaybettiği bir günde gülüp oynayana hayret!

Ramazan; kalpleri ihya etmek ve uykusundan uyandırmak, takvayı ve Allah korkusunu beslemek için bir fırsattır. Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmak, ibadetlerin amacıdır. Ramazan; Allah ile bağın kuvvetlendirilmesi ve dünya ile ilişkilerin kesilmesi için uygun bir vakittir.

Gece namazı, kalpleri ihya etmenin en önemli yollarından biridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Gece namazı kılın! Çünkü o sizden önceki salihlerin alışkanlığıdır. O, Rabbi'nize yakınlıktır, kötülükleri bağışlatıcıdır ve günahtan alıkoyucudur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Gecenin hoş esintisine ve teheccüde kalkanlarla birlikte ganimet paylaşımına uğramak, kalbe iman yerleştirmenin en büyük vesilelerinden biridir. Çünkü insan, Rabbi ile baş başa kalınca ve gecenin ortasında kalbi O'na bağlanınca, kalbi temizlenir ve üzerine faydalar iner.

Salihlerden bazıları şöyle der: "Gece ibadet yapanların kalplerinde hissettikleri yakarış tadından başka dünyada cennet ehlinin nimetine benzeyen bir şey yoktur."

Ramazan, Kur'ân ayıdır. Kur'ân; kalplerin şifa bulması, hidayete kavuşması ve aydınlanması için büyük bir vesiledir. Kur'ân, onu sadece dilimizle okumamız için değil, üzerinde düşünmemiz için inmiştir… **(Bu, sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır ki, insanlar onun âyetlerini düşünsünler.)** *(38/Sâd/29)*

Kalbimize şu soruyu sormalıyız: "Kur'ân'ın ayetleri üzerinde gereği gibi düşündük mü?" "Hayatımızda ne değişti?" "Kur'ân'ın davranışlarımızdaki ve ahlakımızdaki etkisi nerede?

Ali radıyallahu anh şöyle der: "İçinde düşünme olmayan okumada hayır yoktur." Hasan el-Basri şöyle der: "Bütün arzun surenin sonuna ulaşmak iken, kalbin nasıl incelsin?" Kalp için, Kur'ân'ı düşünerek ve üzerinde durarak okumaktan daha yararlı bir şey yoktur. Kur'ân'ı gereği gibi okumak; bu okuyuşa dilin, aklın ve kalbin birlikte katılımıyla olur. Dilin payı, harfleri düzgün okumaktır. Aklın payı manasını

anlamaktır. Kalbin payı ise, ders almak ve etkilenmektir. Dil okur, akıl tercüme eder ve kalp ders alır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, insanların en cömerdi idi. Ramazan'da ise en cömert halinde olurdu. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların mallarından sadaka al ki, onunla kendilerini temizlersin ve onlari arındırırsın.)** *(9/et-Tevbe/103)*

Sadakadan ilk yararlanan, sadakayı verenin kendisidir. Çünkü sadaka onu cimrilikten kurtarır ve günahlardan arındırır. Nefsin hareket noktası ve yeryüzünün çekiminden kurtulması, Allah yolunda sürekli harcamada bulunarak yapısında var olan cimrilikten arınmasıdır. Sonunda bu onun özelliklerinden biri haline gelir ve mala ilgisi azalır. Mal sevgisi kalbinden çıkar.

Sadakanın dünya ve ahirette büyük bir fazileti vardır. Sadaka hastalıkları tedavi eder, belaları def eder, işleri kolaylaştırır, rızık getirir, kötü ölümden korur, Rabbin öfkesini söndürür ve günahların etkisini giderir. Sadaka Kıyamet günü sahibi için bir gölgedir, onu ateşten korur ve azabı ondan def eder.

Sadakanın, Allah'a giden yolla sıkı bir ilişkisi vardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde akrabaya da hakkını ver, yoksula da, yolcuya da... Bu, Allah'ın rızasını dileyenler için daha hayırlıdır.)** *(30/er-Rum/38)*

Sadakanın kendisinden beklenen meyveyi vermesi için mutlaka verilmeye devam edilmesi gerekmektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça infak edenler yok mu, işte onların Rableri katında ecir ve mükafatları vardır. Ve onlara herhangi bir korku yoktur, onlar hiçbir zaman mahzun da olmazlar.)** *(2/el-Bakara/274)*

Allah azze ve celle'yi zikretmek, kalplerin azığı ve hayatın özüdür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Rabbi'ni zikreden ile, Rabbi'ni zikretmeyenin misali, diri ve ölü misalidir."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: Kalp için zikir balık için su gibidir. Sudan ayrılırsa balığın hali nasıl olur? Müslüman'ın zikirden yararlanması, kalbinin diline uyması ve zikirden beklenen etkiyi göstermesi için zikrin mutlaka tefekkür ibadetine bağlı olması gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için gerçekten açık, ibretli deliller vardır. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. Ve "Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın. Sen yücesin, bizi ateşin azabından koru!" derler.)** *(3/Âl-i İmrân/190-191)*

Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "Akıl ehli zikirle düşünceye ve düşünceyle zikre kendilerini alıştırmaya devam ettiler. Sonunda kalpleri konuşturdular ve kalpler hikmetle konuştu. **(İyi bilin ki, kalpler ancak Allah'ı zikretmekle mutmain olur.)** *(13/Ra'd/28)*